

LIVS KONGRESS 1 – 5 JUNI 2013

Protokoll

Alla kongressdeltagare checkar in i kongressbyrån.

INNEHÅLL

Lördag den 1 juni 2013

Dagordningens punkt 1 29

Kongressens öppnande.
Kongressen hälsas välkommen.
Inledningstal av förbundsordförande Hans-Olof Nilsson.
Parentation.

Gästernas tal
Tal av Ron Oswald, IUL 40

Dagordningens punkt 2 47

Rapport om fullmactsgranskning.

Dagordningens punkt 3 47

Upprop.

Dagordningens punkt 4 57

Beslut ang. kongressens offentlighet.

Dagordningens punkt 5 57

Antagande av dag- och arbetsordning.

Dagordningens punkt 6 57

Val av kongressens funktionärer.

Dagordningens punkt 7 60

Dagtraktamenten till kongressombuden.

Dagordningens punkt 8 60

Verksamhets- och revisionsberättelse.

Dagordningens punkt 9 61

Fråga om ansvarsfrihet för den gångna kongressperioden.

Dagordningens punkt 99 61

Fastställande av arvoden för förbundsstyrelsens ledamöter och förbundets revisorer.

Dagordningens punkt 10 61

Rapport Organisationsförändringen.

Organisationsfrågor

Dagordningens punkt 16 63

Motionerna 1–5 ang. sammanslagning med annat förbund, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 1 63

Angående samgående med annat förbund

Motion nr 2 63

Angående samgående mellan Livsmedelsarbetareförbundet och annat LO-förbund

Motion nr 3 64

Angående samgående mellan Svenska Livsmedelsarbetareförbundet och något annat LO-förbund

Motion nr 4 65

Angående förbundets vägval, gå samman med annat förbund eller långsamt försvinna

Motion nr 5 66

Angående hopslagning med annat LO-förbund

Dagordningens punkt 101. Val av: 71

- a) Ordförande
- b) Andre ordförande
- c) Tredje ordförande

Söndagen den 2 juni 2013

Dagordningens punkt 9 72

Fråga om ansvarsfrihet för den gångna kongressperioden.

Dagordningens punkt 100 72

Fastställande av stadgar samt datum för ikraftträdande.

Dagordningens punkt 17 72

Motion 6 ang. stadgarnas § 1, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 6 72

Angående stadgarna § 1 uppgiften

Dagordningens punkt 18 75

Motion 7 ang. lokal facklig organisation, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 7 75

Angående klubben ska inte vara en lokal facklig organisation

Dagordningens punkt 19 77

Motion 8 ang. konfliktersättning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 8 77

Angående konfliktersättning

Dagordningens punkt 20 79

Motion 9 ang. val av suppleanter till förbundsstyrelsen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 9 79

Angående val av suppleanter till förbundsstyrelsen

Dagordningens punkt 21 80

Motion 10 ang. mandatfördelning i förbundsstyrelsen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 10 80

Angående mandatfördelning i förbundsstyrelsen

Dagordningens punkt 22 83

Motion 11 första att-satsen ang. stadgeändring för att säkerställa Regional demokrati och förankring, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 11 83

Angående stadgeförändringar för att säkerställa regional demokrati och förankring

Dagordningens punkt 23 85

Motion 12 ang. representativitet kopplad till arbetsplatsklubb, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 12 85

Angående representativitet kopplad till arbetsplatsklubb

Dagordningens punkt 24 87

Motionerna 13–15 ang. val av suppleanter till förbundsmötet, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 13 87

Angående val av suppleanter till förbundsmötet/regionernas VU

Motion nr 14 88

Angående val av förbundsledamöters suppleanter

Motion nr 15 88

Angående val av förbundsmötessuppleanter

Dagordningens punkt 25 90

Motion 16 ang. tid för kallelse till förbundsmöte samt utskick av handlingar, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 16 90

Angående tid för kallelse till förbundsmöte samt tid för utskick av handlingar

Dagordningens punkt 26 92

Motion 17 ang. nomineringar inför val på kongressen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Dagordningens punkt 27 92

Motion 11 andra att-satsen och motionerna 18–24 angående förbundets demokratiska organisation, nomineringar, valberedning och beslutanderätt regionalt, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Dagordningens punkt 29 93

Motionerna 26–27 ang. verksamhetsträffarna, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 17 93

Angående nomineringar inför val på kongressen

Motion nr 11 95

Angående stadgeförändringar för att säkerställa regional demokrati och förankring

Motion nr 18 95

Angående valberedning och beslutanderätt vid regional verksamhetsträff

Motion nr 19 98

Angående förbundets demokratiska organisation – regional valberedning

Motion nr 20 99

Angående förbundets demokratiska organisation – val av regionalt förtroendevalda

Motion nr 21 100

*Angående förbundets demokratiska organisation
– nomineringsförfarande*

Motion nr 22 101

Angående valberedning och beslutanderätt vid regionala verksamhetsmöten

Motion nr 23 102

Angående valberedning och beslutanderätt i den regionala verksamheten

Motion nr 24 102

Angående nomineringsgrupp

Motion nr 26 106

Angående verksamhetsträffen

Motion nr 27 107

Angående verksamhetsträff

Dagordningens punkt 28 110

Motion 25 ang. valberedningens arbete, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 25 110

Angående valberedningens arbete

Dagordningens punkt 30 113

Motion 28–29 ang. att adjungera förbundsstyrelsens ledamöter till verkställande utskotten, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 28 113

Angående förbundsstyrelseledamöters närvaro på verkställande utskott i regionerna

Motion nr 29 114

Angående organisation

Dagordningens punkt 31 116

Motion 30 ang. datum för beräkning av kongressombud, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 30 116

Angående stoppdatum för kongressombudsberäkning

Dagordningens punkt 32 117

Motion 31 ang. bemanningsanställdas rösträtt på medlemsmöte, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 31 117

Angående bemanningsanställdas rösträtt på medlemsmöte

Dagordningens punkt 33 118

Motionerna 32–33 angående klubbstyrelsens motionsrätt, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 32 118

Angående omröstning om förslag till motioner

Motion nr 33 119

Angående klubbs representation vid förbundskongress

Dagordningens punkt 101. Val av: 121

d. förbundsstyrelsens ledamöter

Dagordningens punkt 11 121

Ekonomirapport

Tal av Adwoa Sakyi 122

Medlemskap och avgifter

Dagordningens punkt 34 129

Motionerna 34–46 ang. medlemskap och medlemsavgifter, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 34 129

Angående medlemskap

Motion nr 35 130

Angående medlemsavgift

Motion nr 36 130

Angående ungdomsmedlemskap i Livs

Motion nr 37 131

Angående ungdomsmedlemskap

Motion nr 38 131

Angående avgiftsklass för heltidsstuderande

Motion nr 39 132

Angående medlemsavgift för studerande

Motion nr 40 132

Angående medlemsavgift för mammalediga

Motion nr 41 133

Angående jobb, välfärd och en rimlig fackföreningsavgift!

Motion nr 42 133

Angående medlemskap avtalspensionär i Livsmedelsarbetareförbundet

Motion nr 43 134

Angående pensionärsmedlemskap för förtida pensionärer

Motion nr 44 134

Angående delvis avgiftsbefrielse

Motion nr 45 135

Angående medlemskap

Motion nr 46 135

Angående visad uppskattning av medlem

Dagordningens punkt 101. Val av: 143

e. Förbundsstyrelsens suppleanter

Suppleanter för AU i förbundsstyrelsen i följande ordning

Medlemsförmåner

Dagordningens punkt 35 144

Motion 47 ang. medlemsförmåner, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 47 144

Angående medlemsförmåner

A-kassan

Dagordningens punkt 42 147

Motion 59 första att-satsen, motionerna 60–63, motion 64 första att-satsen, motionerna 65–66 ang. a-kassan, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 59 147

Angående återställning av a-kassan

Motion nr 60 147

Angående taket i A-kassan

Motion nr 61 148

Angående karensen för ersättning från a-kassan

Motion nr 62 148

Angående gemensam a-kassa inom LO

Motion nr 63 149

Angående egenavgifter till a-kassan

Motion nr 64 149

Angående egenavgifter till a-kassan

Motion nr 65 150

Angående slopande av egenavgifter till a-kassan

Motion nr 66 150

Angående a-kassan

Försäkringar

Dagordningens punkt 36 155

Motionerna 48–49 ang. medlemsförsäkringar, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 48 155

Angående medlemsförsäkring

Motion nr 49 156

Angående Livs medlemsförsäkringar

Dagordningens punkt 37 157

Motionerna 50–51 ang. omställningsförsäkring, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 50 157

Angående omställning vid sjukdom

Motion nr 51 158

Angående omställningsförsäkring till de som är långtidssjuka

Dagordningens punkt 38 160

Motion 52 ang. utvecklingsförsäkring, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 52 160

Angående Medlems njuta

Dagordningens punkt 39 161

Motionerna 53–54 ang. vållandeprövning för arbetssjukdomar, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 53 161

Angående slopa vållandeprövningen för arbetssjukdomar

Motion nr 54 162

Angående slopande av vållandeprövning för arbetssjukdomar

Dagordningens punkt 40 163

Motionerna 55–56 ang. trygghetsförsäkringen vid arbetsskada, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 55 163

Angående villkor i Trygghetsförsäkring vid arbetskada

Motion nr 56 164

Angående villkor i trygghetsförsäkring vid arbetskada

Dagordningens punkt 41 165

Motionerna 57–58 ang. avtalsförsäkringarna, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 57 165

Angående AGB-försäkringen

Motion nr 58 165

Angående våra kollektiva avtalsförsäkringar (AFA)

Dagordningens punkt 101. Val av: 167

f. Förbundsmötets ledamöter

Dagordningens punkt 13 171

Rapport Livsmedelsarbetarnas arbetsmiljö

Arbetsmiljö, rehabilitering och friskvård

Dagordningens punkt 43 172

Motion 67 ang. mer resurser till Arbetsmiljöverket, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 67 172

Angående mer resurser till Arbetsmiljöverket

Dagordningens punkt 44 175

Motion 68 ang. mer resurser till utredning av arbetsmiljöbrott, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 68 175

Angående mer resurser till utredningar av arbetsmiljöbrott

Dagordningens punkt 45 178

Motion 69 ang. hög värme i produktionslokal, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 69 178

Angående hög värme i produktionslokal

Dagordningens punkt 46 180

Motion 70 ang. mobbing på arbetsplatserna, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 70 180

Angående mobbing på arbetsplatserna

Dagordningens punkt 47 182

Motion 71 ang. rehabilitering och arbetsanpassning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 71 182

Angående rehabilitering och arbetsanpassning

Dagordningens punkt 48 185

Motion 72 ang. friskvård, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 72 185

Angående friskvård

Sjukförsäkring

Dagordningens punkt 49 189

Motionerna 73–74 ang. karensdagen vid sjukdom, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 73 189

Angående ingen karens vid sjukdom

Motion nr 74 189

Angående bort med karensdagen

Dagordningens punkt 50 191

Motion 75 ang. återställande av sjukförsäkringen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 75 191

Angående återställning av sjukförsäkringarna

Tandvård

Dagordningens punkt 51 193

Motionerna 76–77 ang. att tandvård omfattas av den allmänna sjukförsäkringen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 76 193

Angående allmänna sjukförsäkringen bör täcka tandvården

Motion nr 77 193

Angående tandvårdsförsäkring

Dagordningens punkt 101. Val av: 195

h. förbundets revisorer

Dagordningens punkt 101. Val av: 195

i. förbundets revisorssuppleanter

Dagordningens punkt 26 196

Motion 17 ang. nomineringar inför val på kongressen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Dagordningens punkt 27 196

Motion 11 andra att-satsen och motionerna 18–24 angående förbundets demokratiska organisation, nomineringar, valberedning och beslutanderätt regionalt, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Dagordningens punkt 29 196

Motionerna 26–27 ang. verksamhetsträffarna, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Dagordningens punkt 28 197

Motion 25 ang. valberedningens arbete, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Dagordningens punkt 17 198

Motion 6 ang. stadgarnas § 1, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Kollektivavtalsfrågor

Dagordningens punkt 52 199

Motionerna 78–80, motion 82, motionerna 87–88 ang. kollektivavtalsfrågor, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 78 199

Angående ledig dag vid 50 år

Motion nr 79 199

Angående nära anhörigs död

Motion nr 80 200

Angående paragrafen 5.6 i livsmedelsavtalet: Permission

Motion nr 82 200

Angående helgtillägget (ob2)

Motion nr 87 201

Angående extra semesterdag vid 40 år fyllda

Motion nr 88 201

Angående våra heliga helgdagar

Dagordningens punkt 53 203

Motion 83 ang. fördelning av löneutrymmet, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 83 203

Angående fördelningen av löneutrymmet inom LO

Dagordningens punkt 54 205

Motion 85 ang. introduktion av bemanningsanställda, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 85 205

Angående introduktion av personal från bemanningsföretag

Dagordningens punkt 55 206

Motion 86 ang. krav på läkarintyg, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 86 206

Angående krav på läkarintyg

Arbetstider

Dagordningens punkt 56 209

Motionerna 89–93 ang. arbetstider, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 89 209

Angående införande av kortare arbetstid

Motion nr 90 210

Angående kortare arbetstid

Motion nr 91 210

Angående sextimmars arbetsdag

Motion nr 92 211

Angående veckoarbetstiden

Motion nr 93 211

Angående förändring av arbetstidslagen

Måndag den 3 juni 2013

Välfärden

Dagordningens punkt 65 215

Motionerna 112–114 ang. kvalitet i vård och vinster i välfärden, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 112 215

Angående kontroll av vårdgivare

Motion nr 113 216

Angående nej till profit i välfärden

Motion nr 114 216

Angående vinstuttag i den skattefinansierade välfärden

Lönesystem

Dagordningens punkt 59 220

Motion 99 ang. lokala lönesystem, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 99 220

Angående lokala lönesystem

Tjänstledighet

Dagordningens punkt 60 223

Motion nr 100–102 ang. tjänstledighet, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 100 223

Angående tjänstledighet för att pröva annat arbete

Motion nr 101 223

Angående tjänstledighet för att pröva på annat arbete

Motion nr 102 224

Angående tjänstledighet för annan anställning

Dagordningens punkt 61 226

Motion 103 ang. ledighet för att ta hand om förälder, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 103 226

Angående ledighet för att ta hand om föräldrar

Pensionsfrågor

Dagordningens punkt 62 229

Motion nr 104–105 ang. pensionssystemet, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 104 229

Angående pensionssystemet

Motion nr 105 229

Angående pensionssystemet

Dagordningens punkt 63 231

Motion 106 ang. intjänande av avtalspension efter fyllda 65 år, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 106 231

Angående intjänad avtalspension efter 65 år

Dagordningens punkt 64 233

Motionerna 107–111 ang. pensionsålder och delpension, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 107 233

Angående sänkt pensionsålder

Motion nr 108 233

Angående rätten att arbeta deltid vid tidig pension

Motion nr 109 234

Angående återinföring av deltidspension

Motion nr 110 234

Angående pensionsålder och garantipension

Motion nr 111 234

Angående höjd pensionsålder och försämrade pensionsutbetalningar

Dagordningens punkt 101. Val av: 237

g. Förbundsmötets suppleanter

Skattefrågor

Dagordningens punkt 66 239

Motion 59 andra att-satsen, motion 64 andra att-satsen, motionerna 115–118 ang. avgifter och skattereduktion, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 59 239

Angående återställning av a-kassan

Motion nr 64 239

Angående egenavgifter till a-kassan

Motion nr 115 240

Angående skattereduktion

Motion nr 116 240

Angående skattereduktion

Motion nr 117 241

Angående avdragsrätten för fackavgift i deklaration

Motion nr 118 241

Angående skattereduktion

Flyttning av företag

Dagordningens punkt 71 244

Motionerna 123–124 ang. att försvåra företagsflyttningar utomlands, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 123 244

Angående flytt av vinstdrivande företag utomlands

Motion nr 124 244

Angående försvåra för företaget att flytta utomlands

Barnarbete

Dagordningens punkt 70 247

Motion 122 ang. motverka barnarbete, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 122 247

Angående barnarbete

Uttalande 249

Elförsörjning

Dagordningens punkt 72 250

Motion 125 ang. förstatligande av elförsörjningen i Sverige, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 125 250

Angående förstatligande av elförsörjningen i Sverige

Dagordningens punkt 14 252

Programmet ”Mat, Makt och Människor Utmaningar för livsmedelsindustrin i Sverige”

Bilaga 1 253

Pengarna ska gå till välfärden!

Bilaga 2 254

Höjda löner utrotar barnarbete

Tisdag den 4 juni 2013

Dagordningens punkt 15 255

Medlemsrekrytering och Allas lika värde – allas lika rätt.

Dagordningens punkt 12 255

Rapport Jämställdhet – en grundläggande facklig fråga.

Kompetensutveckling

Dagordningens punkt 58 256

Motion 98 ang. kompetensutveckling, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 98 256

Angående kompetensutveckling är det något som Livsmedlemmarna behöver?

Näringspolitik

Dagordningens punkt 68 258

Motion 120 ang. aktiv näringspolitik för livsmedelsindustrin, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 120 258

Angående tillväxt genom aktiv näringspolitik för livsmedelsindustrin

Dagordningens punkt 69 265

Motion 121 ang. livsmedelssuveränitet, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 121 265

Angående för oss framåt mot livsmedelssuveränitet

Tal av Stefan Löfvén 268

Tal av Karl-Petter Thorwaldsson 282

Arbetsmarknadspolitik

Dagordningens punkt 67 296

Motion 119 ang. snedvriden konkurrens, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 119 296

Angående snedvriden konkurrens

Anställningsskydd och bemanning

Dagordningens punkt 57 299

Motion 81, motion 84, motionerna 94–97 ang. anställningsvillkor och bemanningsanställda, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 81 299

Angående uppsägning av personal

Motion nr 84 299

Angående visstidsanställningar inom livsmedelsindustrin

Motion nr 94 300

Angående osäkra anställningsvillkor

Motion nr 95 300

Angående nyttjande av bemanningsföretag

Motion nr 96 301

Angående bemanningspersonal och arbetsmiljö

Motion nr 97 301

Angående bemanningsanställda ska erbjudas anställning på inhyrande företag

Dagordningens punkt 14 308

Programmet ”Mat, Makt och Människor Utmaningar för livsmedelsindustrin i Sverige”.

Dagordningens punkt 12 308

Rapport Jämställdhet – en grundläggande facklig fråga.

Dagordningens punkt 101. Val av: 309

j. valberedningens ledamöter

k. valberedningens suppleanter

Fackligt politiskt arbete

Dagordningens punkt 73 311

Motionerna 126–127 ang. fackligt politiskt arbete, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 126 311

Angående facklig politisk samverkan

Motion nr 127 311

Angående inga medlemsavgifter till politiska partier

Funktionärer och ombudsmän

Dagordningens punkt 74 313

Motion 128 ang. funktionärernas löner, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 128 313

Angående förbundets förtroendemäns löner

Dagordningens punkt 75 315

Motion 129 ang. anställa fler ombudsmän, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 129 315

Angående fler ombudsmän

Uppdragsreglemente

Dagordningens punkt 76 317

Motionerna 130–132 ang. intyg för inkomstförlust och förtroendevaldas ersättning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 130 317

Angående inkomstförlustintyg

Motion nr 131 317

Angående förlorad arbetsförtjänst faktisk arbetad tid

Motion nr 132 318

Angående fackligt arbete och arbetstidskontot

Inträde och övergångar

Dagordningens punkt 77 320

Motionerna 133–135, motion 137 första att-satsen ang. förenkla inträdesansökan, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 133 320

Angående inträdesansökan Livs

Motion nr 134 320

Angående medlemsansökan

Motion nr 135 321

Angående inträdesansökan

Motion nr 137 321

Angående övergångsbevis och medlemskap via internet/SMS

Dagordningens punkt 78 323

Motion 136, motion 137 andra att-satsen ang. underlätta övergångar mellan förbund, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 136 323

Angående övergång mellan förbund

Motion nr 137 andra att-satsen 323

Angående övergångsbevis och medlemskap via internet/SMS

Dagordningens punkt 15 326

Medlemsrekrytering och Allas lika värde – allas lika rätt.

Medlemsenkät, medlemsrekrytering och stöd till klubbar

Dagordningens punkt 79 327

Motionerna 138–140 ang. medlemsenkät, stöd till klubbar och en starkare lokal organisation, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 138 327

Angående medlemsenkät

Motion nr 139 328

Angående stöd till klubbarna

Motion nr 140 328

Angående en lokalt starkare organisation

Adressändring

Dagordningens punkt 80 332

Motion 141 ang. att använda AdressPoint, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 141 332

Angående adressändring

Studier

Dagordningens punkt 81 334

Motion 142 ang. möjlighet för ensamstående att gå facklig utbildning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 142 334

Angående möjligheten för ensamstående att gå fackliga utbildningar

Dagordningens punkt 82 337

Motion 143 ang. bättre villkor vid fackliga studier, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 143 337

Angående utbildning

Dagordningens punkt 83 340

Motion 144 ang. ersättning vid facklig utbildning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 144 340

Angående ersättning vid utbildningar för förtroendevald

Dagordningens punkt 84 344

Motion 145 ang. studier för skyddsombud, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 145 344

Angående studier för skyddsombud

Dagordningens punkt 85 346

Motion 146 ang. nattarbetares ersättning vid facklig utbildning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 146 346

Angående säker utbildning för nattarbetare

Ungdomsfrågor

Dagordningens punkt 86 349

Motion 147 ang. unga folkbildare, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 147 349

Angående satsning på framtida fackliga ledare – folkbildningslinje för unga

Dagordningens punkt 87 351

Motion 148 ang. ungdomssatsning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 148 351

Angående ungdomssatsning

Dagordningens punkt 88 354

Motion 149 ang. ungdomskommitté, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 149 354

Angående ungdomskommitté

Dagordningens punkt 89 356

Motion 150 ang. ungdomsforum, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 150 356

Angående ungdomsforum

Tvärfackligt arbete

Dagordningens punkt 90 359

Motion 151 ang. facket på sommarjobbet, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 151 359

Angående deltagande i LOs facket på sommarjobbet

Dagordningens punkt 91 360

Motion 152 ang. organisering i bemanningsbranschen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 152 360

Angående samarbete för organisering i bemanningsbranschen

Onsdag den 5 juni 2013

Information, kommunikation, teknikutveckling

Dagordningens punkt 92 367

Motion 153 ang. utformningen av informationsmaterial, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 153 367

Angående utformning av informationsmaterial

Dagordningens punkt 93 368

Motion 154 ang. facklig information i skolan, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 154 368

Angående att facklig information ska ingå i samhällskunskapen

Dagordningens punkt 94 370

Motion 155 ang. möjlighet att skicka motioner via hemsidan, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 155 370

Angående möjlighet att lämna in motioner via webben

Dagordningens punkt 95 371

Motionerna 156–158 ang. förbundets hemsida och förbundsapplikation för mobiltelefon och läsplatta, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 156 371

Angående Livs hemsida

Motion nr 157 372

Angående diskussionsforum för medlemmar på Livs portal

Motion nr 158 372

Angående att skapa en Livs-App

Dagordningens punkt 96 375

Motion 159 ang. lagring av lokala förhandlingsprotokoll, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 159 375

Angående lagring av lokala förhandlingar

Mål och medel

Dagordningens punkt 97 377

Motion 160 ang. regionsdel i Mål & Medel, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 160 377

Angående regionsdel i Mål och Medel

Dagordningens punkt 98 379

Motion 161 ang. Mål & Medel applikation för mobiltelefon och läsplatta, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 161 379

Angående att skapa en Mål och Medel-app

Dagordningens punkt 100 382

Fastställande av stadgar samt datum för ikraftträdande.

Hans-Olof Nilsson, Avslutningstal 383

Kongressens avslutning

Dagordningens punkt 102 388

Bilaga 3 389

Halverade löneskillnader i livsmedelsindustrin 2017

Kongressen hälsas välkommen av förbundsordförande Hans-Olof Nilsson.

Lördag den 1 juni 2013

Dagordningens punkt 1

Kongressens öppnande

Kongressen öppnades lördagen den 1/6 2013 kl. 14.00 i Konsert & Kongress i Linköping.

Kongressen hälsas välkommen

Öppningstal av förbundsordförande Hans-Olof Nilsson

Kongresskamrater! Jag vill på förbundsstyrelsens vägnar hälsa er kongressombud, förbundsmötesledamöter, revisorer, svenska och utländska gäster och all personal, naturligtvis, välkomna till vår Livsmedelsarbetsreförbundets tjugonde ordinarie kongress. Jag är säker på att det här blir en minnesvärd vecka där vi debatterar med högt i tak och där vi också pekar ut färdriktningen för framtiden.

För fyra år sedan samlades vi i Umeå på kongress. En del av er var med som ombud redan då men för hela 86 procent är det här den första kongressen och det pirrar säkert lite i magen på en del av er. Och för dig som är här för första gången, eller på kongress för första gången, så kan ju allt, hela den här inramningen kännas väldigt formell och pampig. Men tänk då på att kongresspresidiet, som vi snart ska välja, de gör allt i sin makt för att just ditt förslag ska behandlas på bästa sätt. Och om du känner hjärtat fladdra litegrann när du står i talarstolen för första gången så tänk på att du befinner dig bland vänner. Du befinner dig bland vänner som vill lyssna på just dig och få reda på vad just du tycker och tänker. Förutom er ombud så består kongressen av ledamöterna i förbundsmötet, förbundsstyrelsen, lokala och centrala ombudsmän och våra revisorer. Men vår kongress tilldrar sig också intresse från omvärlden. Bland våra internationella gäster finner vi generalsekreterare Ron Oswald från IUL och Ron kommer att tala till kongressen lite senare. Välkommen Ron! Från IUL kommer också Barbro Budin från huvudkontoret i Genève, vi gästas också av regionalsekreteraren från Asien, Hidayat Greenfield, och från Afrika, Adwoa Sakyi, hjärtligt välkomna ni också! Men vi har ytterligare två gäster som har anlänt idag. Det är två kamrater som efter den arabiska våren, tillsammans med andra arbetskamrater, bestämde sig för att bilda en

oberoende fri fackförening på Mondelez i Alexandria, ett kraftföretag kan vi väl säga, och för det fick de sparken. De blev av med jobben. Och två av dem är här idag och Ron, jag är säker på att Ron kommer att ta hela det här fallet mer i detalj när han pratar lite senare. Vad vore en kongress utan våra nordiska vänner. Det känns glädjande att kunna hälsa välkommen till Ole Wehlast och Tage Arentoft från danska fødevareforbundet NNF. Georg Hansen från Färöarnas Arbeidarafelag, Hanne Holgaard från 3F i Danmark, Jan-Egil Pedersen från våra norska vänner i NNN, Veli-Matti Kunttonen, Henri Lindholm, Eija Ojanen, Marjo Loustarinen från vårt finska systerförbund SEL. Våra svenska gäster består av Veli-Pekka Säikkälä från IF Metall, Per-Olof Sjöo från GS, Therese Guovelin från HRF, Per Holmström, Kommunal, Peter Hellberg och Ove Renkse från Unionen. Från LO kommer en annan gammal kär figur, Mikael Nilsson, Ylva Thörn och Anders Bergerius från Socialdemokraterna. Vi gästas också av Henric Ask från LO-TCO Rättsskydd, Sune Rosdal och Anders Olson från Folksam och naturligtvis vår auktoriserade revisor Sune Johnsson. Och senare under veckan kommer vi också få förmånen att lyssna på tal av LO:s ordförande Karl-Petter Thorwaldsson och Sveriges näste statsminister Stefan Löfven. Sist men inte minst vill jag också, utan att räkna upp er, hälsa er speciellt välkomna till våra pensionerade lokal- och centralombudsmän.

Ja, kongressdeltagare, vi har en spännande och arbetsam vecka framför oss nu. Vi ska behandla 161 motioner, vi ska behandla fyra rapporter, vi ska behandla förslaget till nya stadgar och naturligtvis programförslaget som också är temat för kongressen ”Mat, makt och människor”. Och sedan ska vi också välja förbundsledning, förbundsstyrelse, ledamöter i förbundsmötet samt revisorer och valberedning. Och naturligtvis så ska vi också se till att kongressfesten blir skoj, det tycker jag att vi ska lova varandra. Det kommer att bli en arbetsam vecka men å andra sidan så vet ni också att det inte finns mycket som slår känslan av samhörighet eller det välbefinnande som infiner sig när vi gemensamt stakar ut nya mål för vårt fackliga arbete. Med de här orden förklarar jag också Livsmedelsarbetareförbundets tjugonde ordinarie kongress öppnad.

Parentation

Under kongressperioden så har många fackföreningskamrater lämnat oss i sorg och saknad. En del efter ett långt yrkesliv men en del alltför tidigt med mycket kvar att göra och strida för. Vi har alla kamrater som vi minns och

som vi tänker på i en sådan här stund. Alla med sin historia och alla lika saknade kamrater. Låt mig här nämna några som i sina förtroendeuppdrag betytt mycket för många av oss. Olof Oskarsson blev lokalombudsman i Värmland redan den 1 maj 1964. Olof pensionerades långt före många av oss ens blev engagerade i Livs. Olof gick bort på sin hundra födelsedag den 12 februari 2011. Betty Krook gick bort, blott 54 år gammal, i oktober 2009. Betty valdes in i förbundsstyrelsen under kongressen 1991 och anställdes som ombudsman i Göteborgsavdelningen den 1 oktober 1995. Alf Öhman avled 79 år gammal i september 2009. Alf blev lokalombudsman i avdelning 57 i Luleå den 1 juli 1976. Sonny Lindholm hade precis fyllt 79 år när han gick bort i november 2009. Sonny blev 1948 medlem i förbundet och anställdes som lokalombudsman den 1 juli 1962 i avdelning 58 Ljungsbro. Han avslutade sin karriär i sin kära avdelning 2 Helsingborg. Alvar Blom avled i augusti 2010, 87 år gammal, Alvar blev lokalombudsman den 1 oktober 1966 innan han 1973 plockades till förbundet för att förhandla och ansvara för bageriavtalet. Alvar blev sedermera både förbundssekreterare och andre ordförande. Evert Kajhammar gick hastigt bort i juli 2011. Evert började som lokalombudsman i augusti 1975 och kom senare till förbundskontoret, först som förhandlare och sedan som förbundssekreterare och andre ordförande fram till sin pension 2001. Evert blev 69 år. Sist vill jag också nämna Ingmar Kjaer. Ingmar gick hastigt bort den 7 maj 2012, endast 55 år gammal. Trots sin unga ålder hade han mer än 30 års arbete inom Livs bakom sig. Ingmar hann med att vara klubbordförande på Marabou, han var koncernfackets ordförande och han var också ordförande för avdelning 4 i Stockholm. Och sedan 2005 så var Ingmar ledamot i förbundsstyrelsen.

Kongressledamöter, normalt brukar vi hålla en stunds tystnad för att hedra bortgångna kamrater. Men jag har alltid tyckt att det egentligen är en konstig sedvänja. Ingen av de jag räknat upp var ju speciellt tystlåtna av sig. De var alla hårt arbetande fackföreningsledare som inte tvekade att göra sin röst hörd eller kliva fram när det blåste snålt. Jag föreslår därför att vi istället hedrar dem med en lång sista applåd för allt det de gjort för oss.

Kamrater, för fyra år sedan behandlade kongressen förbundsstyrelsens förslag till förändrad organisation. Det beslutet bottnade i ett kongressbeslut från 2005 där vi tillsatte en utredning efter att ett antal avdelningar motionerat om att vi borde se över både arbetsformer och struktur i förbundet. Förbundsstyrelsen beslöt dock att inte genomföra uppdraget

som en vanlig traditionell utredning där ett antal personer fick tänka till och komma med förslag. Nej, arbetsmetoden blev i stället att involvera så många medlemmar och förtroendevalda som möjligt i en öppen process som så småningom skulle vägleda förbundsstyrelsen när man skulle formulera ett förslag. Visserligen en mera jobbig metod, men också en metod som ledde fram till ett väldigt radikalt förslag till ny organisation. Ett förslag som förmodligen inte hade sett dagens ljus i en traditionell utredning. Och fokus för de breda diskussioner som fördes på alla nivåer i förbundet, det var att skapa en organisation med så mycket medlemsnytta som möjligt. Mer verksamhet, mer demokrati och mer för pengarna. Under veckan ska vi behandla en rapport om den nya organisationen. Men låt mig redan så här i inledningen säga att i mina ögon så är den nya organisationen redan en succé. Den är inte helt perfekt i alla delar, vilket naturligtvis syns i en del av de motioner som ni har skrivit till den här kongressen. Men den har på avgörande punkter definitivt levererat det vi ville ha ut. Vi har fått mera demokrati, det visar inte minst er närvaro här. Nu har ju till exempel varje klubb rätt till ombud på kongressen. Till och med de som arbetar på små arbetsplatser som inte har någon egen arbetsplatsklubb har ju möjlighet att utse sina kongressombud. Vi har också fått flera motioner än tidigare till den här kongressen och det om något visar ju också på ett förbund, där medlemmarna känner att det spelar roll vad de tycker och tänker. I undersökningar som LO gör har vi också sett spåren av ett livaktigt och starkt förbund. Var fjärde medlem i Livs har i dag ett fackligt uppdrag. 25 procent av dem som är medlemmar har tagit på sig ett fackligt uppdrag. Mer än hälften av medlemmarna i Livs uppger att de har varit på ett eller flera fackliga möten. Och det här är siffror och fakta som ju faktiskt gör oss helt unika i LO-familjen och förmodligen i hela fackföreningssverige. Medlemskapet i Livs ger också det bästa materiella försäkringsskyddet som finns. Förutom det så kallade LO-paketet med kollektiv hemförsäkring, barngrupplivförsäkring, fritidsförsäkring och en kompletterande gruppliv så har vi ju dessutom den bästa inkomstförsäkringen vid arbetslöshet. Inget annat förbund i fackföreningssverige har de generösa villkor i inkomstförsäkringen som vi har. Och när det gäller verksamheten så kan jag också konstatera att vi kunnat behålla antalet anställda ombudsmän trots att medlemsantalet minskat. Ombudsmännen är ju viktiga därför att de är ute och förhandlar för våra medlemmar. Vi har också lyckats behålla nivån både på utbildningar och annan lokal verksamhet. Och det är faktiskt till och med så

att med tanke på ett minskat medlemsantal utbildas relativt sett flera idag än i den gamla organisationen. Sist men inte minst så kan jag också konstatera att den nya organisationen också levererar en bra ekonomi. För första gången på många år så har vi balans i intäkter och kostnader. Faktum är att vi bara de senaste två åren gjort ett överskott på nästan 28 miljoner. Pengar som nu förstärker vår strejkkassa och också ger oss möjlighet att satsa framåt. Men det finns också områden som vi måste bli mycket bättre på i organisationen. Och det jag framför allt tänker på är organisationsgraden, den är i dag alldeles för låg på många arbetsplatser. När den borgerliga regeringen införde den så kallade arbetslöshetsavgiften så vet vi alla vad som hände. I stort sett alla LO-förbund fick höjda avgifter för a-kassa och i vårt fall med hela 30 procent. Följden blev ju naturligtvis att många tyckte att medlemskapet blev för dyrt och valde att kliva av. En halv miljon människor lämnade a-kassan och självfallet påverkar detta också anslutningsgraden till fackföreningarna, inte minst för vår del. Och många människor tror ju tyvärr också att kollektivavtal, lagar, det är något som bara finns. De inser inte att kollektivavtal, lönehöjningar och bättre arbetsmiljö är något vi måste kämpa oss till varje dag, det är ingenting som arbetsgivarna bjuder på.

Här har vi en resa att göra gemensamt. Vi måste bli mycket bättre på att tala om detta på arbetsplatserna och med dem som vi vill ha som medlemmar. Vi måste vara tydliga när vi förklarar för människor vad som händer om vi skulle tappa förmågan att upprätthålla kollektivavtalen. Och vi måste bli tydligare på att berätta om att den enskildes enda garanti för drägliga villkor på arbetet, det ligger i kollektivets samlade styrka. Den här frågan är livsviktig för svensk fackföreningsrörelse och därför kommer vi också att ägna den stor uppmärksamhet under själva den här kongressveckan. Vi vet att det finns ungefär 38 000 livsmedelsarbetare i det här landet. Låt oss därför lova varandra att vid nästa kongress 2017 så ska vi ha fått med dem allihop som medlemmar.

Kamrater, för fyra år sedan upptogs en stor del av mitt inledningstal av regeringen Reinfeldts massaker på de svenska trygghetssystemen. Jag uttryckte då stort hopp om att regeringen skulle falla i det kommande valet, men tyvärr så blev det ju inte så. Vi har fortfarande en regering som vann valet på att prata om att man ville minska utanförskapet men som nu ser till att de som blir sjuka i jobbet får bära bördorna genom kraftigt försämrade villkor enbart för att de rika ska få sänkt skatt. Vi har utbildningsminister Björklund som står för en skolpolitik där ungarna ska sällas

och delas in i dugliga och odugliga i tidig ålder. En skola där man med militärisk disciplin ska peka med hela handen och säga till föräldrarna ”Dina barn duger inte till något annat än låglönejobb, dina barn ska lära sig veta hut och hålla käft”. Vi har idag en regering som slutat prata om arbetslinjen och istället släppt iväg arbetslösheten och i synnerhet ungdomsarbetslösheten som idag uppgår till 24 procent och därmed befinner vi oss bland de sämsta länderna i Europa. Vi har en näringsminister, Annie Lööf, som tror att det skapas fler jobb om bara ungdomar kunde sänka sina lönekrav med en fjärdedel. Hon måste definitivt själv ha skolkat från historiektionerna i skolan, för den medicinen har prövats i många länder och den har visat sig vara felaktig. Vi har socialminister Hägglund, kristdemokraten, som är så upptagen av människors underliv och vem folk skaffar barn med att han glömmer sitt eget jobb. En socialminister som genom privatiseringen av apoteken tvingar pensionärer att gå studiecirkel bara för att kunna lära sig hämta ut sin medicin. En socialminister som så totalt har missat sin roll att han inte förstår att hans uppgift är att bygga, inte riva ned välfärden. Vi har finansminister Borg, kamrater, som mitt i den största globala finansiella krisen, tyckte det var viktigare att låna pengar till skattesänkningar än att investera för framtiden i svensk industri. Och vi har naturligtvis statsminister Reinfeldt som gång på gång trotsigt lägger armarna i kors över bröstet, skakar på huvudet och vänder bort blicken när bit efter bit av den svenska välfärden försvinner. Vi har en statsminister som oblygt förklarar att den generella välfärden måste monteras ner. Vi har i dag en regering som sett till att endast 13 procent av löntagarna får ut 80 procent i a-kassa om de blir arbetslösa. Vi har i dag en regering som sett till att Sverige, enligt OECD:s senaste mätningar, är det land i världen där inkomstklyftorna växer snabbast, där andelen fattiga har ökat från 3,5 procent till 9 procent sedan 2006. Enligt SCB:s beräkningar är det framför allt sjuka, arbetslösa och förtidspensionärer som fått det rent materiellt sämre sedan 2006. Kamrater, vi har en regering som förhindrar facklig kontroll och som vägrar vidta åtgärder för att stoppa oseriösa arbetsgivares skojarmetoder för att lura hit billig arbetskraft från andra delar av världen. Fattiga människor som ska användas för att dumpa lönerna. Vi har sett det på välkända restaurangkedjor, vi har sett det i de svenska skogarna, antingen i form av fattiga bärplockare från Thailand eller i form av fattiga skogsarbetare hitlurade från Kamerun. Svensk fackföreningsrörelse välkomnar arbetskamrater från andra delar av världen. Men när de arbetar i Sverige så ska svenska kollektivavtal gälla och då

ska svenska arbetsmiljöregler gälla. Fattiga arbetare från andra delar av världen har samma rätt till drägliga löner och en bra arbetsmiljö som svenska kamrater när de arbetar i Sverige. Kamrater, för några år sedan såg vi också hur ett lettiskt byggföretag vägrade teckna kollektivavtal med Byggnads när Vaxholms kommun skulle renovera en skola. Konflikten utmynnade ju, som ni säkert minns, i att Byggnads och Elektrikerförbundet försatte det lettiska företaget i blockad. Och efter att det lettiska företaget med bistånd från Svenskt Näringsliv, hör och häpna, stämt fackförbunden vidtog diverse juridiska turer som slutade med att Byggnads och Elektrikerna dömdes att betala skadestånd till företaget. Domstolen ansåg inte att Byggnads och Elektrikerna hade täckning för att vidta stridsåtgärder trots att de löner som företaget betalade ut endast uppgick till hälften av vad de skulle betala enligt svenska kollektivavtal. Och det här ledde ju, som ni säkert minns, till att den svenska regeringen ändrade lagstiftningen och införde den så kallade Lex Laval. Nu har FN-organet ILO granskat både domen och Lex Laval. ILO kommer fram till att skadeståndsdomen mot fackförbunden och Lex Laval strider mot konventionerna om att organisera sig och förhandla om kollektivavtal. ILO anser också att den svenska regeringen ska kompensera fackförbunden för skadestånden de tvingats betala och dessutom uppmanar man regeringen att riva upp Lex Laval. Därmed, kamrater, så befinner sig Sverige i samma liga som de diktaturer i Centralafrika och Burma som vi själva brukar kritisera. En situation som borde kännas väldigt pinsam för en regering som säger sig värna den svenska modellen och de svenska kollektivavtalen. Men vad blir regeringens svar? Ja, det är mycket talande för en regering som uppenbart ljuger, som uppenbart säger en sak till väljarna men gör något helt annat och som har ett annat syfte med sin politik. Arbetsmarknadsministern, moderaten Hillevi Engström, säger att hon, och därmed också hela regeringen, bara betraktar ILO:s förödande kritik som en kommentar. Och vi vet ju vad regeringen vill uppnå, man vill helt enkelt skapa förutsättningar för att undergräva det som byggt det tidigare svenska välfärdssamhället, nämligen starka fackföreningar med rikstäckande kollektivavtal där de anställda garanteras drägliga levnadsvillkor.

Allt prat om arbetslinje handlar egentligen bara om en sak och det är att återinföra daglönarsystem som vi redan en gång själva har kastat på soptippen. Kamrater, vi har alla sett gamla svartvita bilder från 20- och 30-talets Europa där arbetarna köade utanför fabrikerna med kepsen i hand för att försöka få jobb över dagen. Det samhället vill regeringen ha

tillbaks men nu är kepsen i handen utbytt mot mobilen i handen, för nu ska de arbetssökande inte heller synas, de ska sitta hemma och vänta på att bli uppringda av sina bemanningsarbetsgivare. Men de ska fortfarande tvingas ta jobb på de tider och till de löner som arbetsgivare anser sig vilja betala. Men kongresskamrater, vi glömmer inte hur ett solidariskt samhälle ser ut och vi tänker se till att vi åter bygger ett solidaritetens och omtankens Sverige. Och vi kommer inte att ge oss förrän den här regeringen har lämnat kanslihuset. Och vi kommer inte att ge oss förrän vi har en statsminister som heter Stefan Löfven.

Livsmedelsarbetareförbundet är en internationell fackförening och det är vi utifrån ren självbevaringsdrift. De svenska livsmedelsföretagen är idag en del av den globala livsmedelsindustrin på ett sätt vi inte hade kunnat föreställa oss för 30 år sedan. När jag började jobba på slakteriet 1972 var den svenska jordbrukskooperationen den allt dominerande spelaren inom livsmedelsproduktionen. Vi hade också en jordbruksreglering som bland annat föreskrev en hög självförsörjningsgrad av beredskapsskal. Och det här innebar att livsmedelsarbetarnas jobb egentligen aldrig hotades av konkurrens utifrån. 1972 var därför inte mer än 5–10 procent av medlemmarna i Livs anställda i ett företag utan svenskt ägande, men idag arbetar mer än 70 procent av våra medlemmar för ett globalt företag och självklart är detta en stor förändring och utmaning för oss. Vi möter nu arbetsgivare som mäter oss utifrån helt andra måttstockar. Vid förhandlingsborden möter vi nu arbetsgivare som har svårt att förstå och acceptera den svenska kollektivavtalsmodellen. Vi möter arbetsgivare som tycker att de svenska arbetsmarknadslagarna bara är till besvär. Och vi möter arbetsgivare som hatar våra möjligheter till sympatiåtgärder för förbund i andra länder. Det här märks naturligtvis i vårt dagliga arbete, inte minst syns det väldigt tydligt när ord plötsligt får en helt annan innebörd. Det i sig inte speciellt kontroversiella ordet flexibilitet har till exempel fått en helt ny innebörd för svenska löntagare. Enligt Svenska Akademiens ordlista betyder ordet flexibel böjlig, anpassningsbar och föränderlig, alltså något som i grunden är ganska positivt. Men när vi möts av ordet flexibilitet vid förhandlingsbordet så vet vi att synonymerna lika gärna kan vara inhyrd arbetskraft, lönedumpning, sämre arbetstider, lägre OB, lägre övertidsersättningar, ökad stress, mindre inflytande över jobbet och lägre minimilöner. Och i värsta fall betyder det också flytt av jobb till länder med lägre löner. De här nya synonymerna har också kommit med de globala företagens ökande ägarandel av livsmedelsindustrin. Låt

mig ta några exempel, aktuella exempel på hur arbetsgivare agerar och följderna för våra medlemmar i det nya flexibla Sverige. Det första jag tänker på är nedläggningen av Läkerolfabriken i Gävle. Beslutet om nedläggningen kom som en total överraskning och chock för de anställda. När Cloetta fusionerade med den holländska godisjätten Leaf så välkomnade Livsklubbarna de nya ägarna, men tre veckor efter att affären var klar tog man beslutet att lägga ner fabriken i Gävle. Wellington Ikuobase, som jag vet finns här idag som kongressombud, kallades in till platschefen och fick beskedet på högtalartelefon. Dagen därpå kom en liten delegation med produktionsdirektören i spetsen till Gävle från Holland och meddelade personalen. Stora delar av produktionen flyttas till Slovakien eftersom lönerna där är lägre och dessutom har den mottagande fabriken i Slovakien byggts med stöd, EU-stöd, EU-medel. Livsklubben har naturligtvis förhandlat om bonus till de anställda under uppsägningstiden och efterskydd efter nedläggningen. De har hänvisat till två andra stora fabriksnedläggningarna i kommunen, Ericsson i Gävle och Stora Enso i Norrsundet. Men Wellington som klubbordförande har fått svaret: ”Glöm allt det där. De pengarna finns inte i vår portfölj”. Men några månader senare så är det aktuellt med bonus trots allt, men inte till de sparkade livsmedelsarbetarna utan till den person som bär ansvaret för nedläggningen, bolagets VD Bengt Baron kan då kvittera ut 7,3 miljoner i extra bonus. Inklusiv löne kostar han därmed 12,5 miljoner totalt bara under 2012. För de 150 sparkade Cloettaarbetarna betydde flexibiliteten alltså att deras jobb försvann till ett låglöneland medan det för VD betydde en rejäl bonus.

Det andra exemplet är från ett tidigare gammalt hederligt bondekooperativt företag som förr var en föregångare både när det gällde löner och satsningar på yrkesutbildning och arbetsmiljö. Jag tänker naturligtvis på Scan som idag inte längre är kooperativt ägt utan ett globalt företag noterat på den finländska börsen. Under ett antal år har man sagt upp egen personal på anläggningarna i Kristianstad, Skara och Linköping och för att vara flexibla i produktionen har man samtidigt hyrt in personal från utländska bemanningsföretag. Klubbarna har naturligtvis förhandlat och försökt stoppa det här med argumenten att bemanningsföretagen naturligtvis måste vara de som försvinner först när det uppstår arbetsbrist, inte de egna anställda. Men man har också samtidigt tvingats konstatera att, ja, den svenska lagstiftningen den ger tyvärr företaget rätt att göra så här. De som är inhyrda är naturligtvis väldigt svåra att organisera. Inte

bara på grund av språksvårigheter utan framför allt på grund av att de är rädda att förlora jobbet och skickas hem om de organiserar sig. Enligt vårt bemanningsavtal ska de ju ha samma lön som Scans egna anställda, men det är mycket tveksamt, för att inte säga otroligt, att de i slutändan får det. Vid något tillfälle har tungan sluntit hos någon inhyrd och man har då pratat om en lön på 1500 euro i månaden, vilket väl är ungefär cirka hälften av vad en styckare på Scan ska tjäna.

Åtminstone ett av företagen, bemanningsföretagen, har också undanhållit arbetsgivaravgifter och är idag skyldiga svenska staten 4 miljoner kronor. Detta har varit känt länge men det ser inte HK Scan som några moraliska betänkligheter att fortsätta anlita dem. Det här hade naturligtvis varit otänkbart i det bondekooperativa Scan. Dåtidens Scanarbetsgivare satte en ära i att vara en bra arbetsgivare både när det gällde löner, arbetsmiljöarbete och yrkesutbildning, men det nya börsnoterade Scan har ändrat fokus. Eller i varje fall fått en helt ny moralisk kompass. Nu tycker till exempel inte Scans personalchef att det är deras problem att de samarbetar med företag som skattefuskar gentemot den svenska staten. Det var egentligen inte förrän vår Scandalkampanj i sociala medier började få uppmärksamhet från omvärlden som man reagerade och åter ville tala med oss. Och naturligtvis var man bekymrade och uttryckte oro över att vår kampanj skulle skada varumärket. Förhållandet att man själv säger upp folk och samarbetar med skattesmitare, det tyckte man i flexibilitetens namn inte ska vara skadligt för varumärket. Men nu ska det i ärlighetens namn också sägas att jag och Scans VD efteråt har tagit i hand på att det här ska ordnas upp. Vi är överens om att bemanningsföretag inte ska användas mer än i undantagsfall och när de används så ska de arbeta under exakt samma villkor i alla delar som Scans egna anställda. Vi är också överens om att så många som möjligt av dem som fått sparken ska få erbjudande om återanställning. Därför sitter nu våra klubbar i förhandlingar om återanställningar och införande av yrkesutbildningar på de olika anläggningarna. Men vår kampanj fortsätter, om än för tillfället lågintensivt, men den kommer att fortsätta tills vi ser att Scan har gjort om och gjort rätt. Och låt mig också redan nu lova livsmedelsföretagen att vi i nästa avtalsrörelse kommer att sätta frågan om trygga anställningar högt på dagordningen. Vi accepterar inte en situation där löntagare som långt och troget tjänat sitt företag plötsligt kan bytas ut mot någon som för tillfället säljer sin arbetskraft billigare. Vi ska ha anställningstryggheten tillbaka.

Kamrater, jag sa tidigare att vi är en internationell fackförening och att vi är det av självbevaringsdrift. Vi är en del av den globala fackliga rörelsen just för att det inte längre räcker till att försvara våra medlemmars intressen här hemma. Om vi på allvar ska kunna skapa bättre villkor och tryggare anställningar för de svenska livsmedelsarbetarna så måste vi också kunna möta dem som äger industrin på deras planhalva, eller om ni så vill, vid rätt förhandlingsbord. När det gäller att säkra jobb och anställningstrygghet i Sverige så har vi allt att vinna på samarbete med andra fackföreningar. Vi har fackföreningar jorden runt som organiserar i samma företag och koncerner som vi. Och när frågan om produktionsflyttar och nedläggningar hamnar i det svenska förhandlingssystemet så vet vi alla att det oftast är för sent. Då är besluten redan fattade och de ska bara verkställas. Om vi ska kunna utmana de globala jättarna, kunna göra verklig skillnad och ta matchen vid rätt förhandlingsbord och vid rätt tillfälle, så krävs det ett nätverksbyggande som sträcker sig långt utanför landets gränser. Och det krävs att det sker på alla nivåer. Det är inte bara en fråga för förbundsledningen utan även den minsta klubb, även den enskilda medlemmen som är anställd i ett globalt företag måste vara delaktiga och pådrivande. För en sak kan vi vara klara över, en kränkning av arbetstagares rättigheter i ett land, det sprider sig snart till nästa land. Det är den lärdomen vi måste dra i den nya globaliserade ekonomin. Ett förlorat avtal eller förlorad förhandling någonstans i en global livsmedelsjätte är idag en förlust för oss alla och Sverige är i det avseendet inte skyddat på något sätt. Vi måste därför bli mer proaktiva och tillsammans med IUL bygga starka gränslösa nätverk mellan lokala företrädare inom de globala företagen. Låt mig därför nu avslutningsvis också lova våra internationella kollegor att Livs inte kommer att spara någon möda i det här arbetet. Vi är beredda att satsa mera resurser både i vårt eget engagemang men också att på olika sätt stärka IUL:s roll i världen.

Ja, kamrater, det här var min kongressinledning och vi är nu redo att lyssna på lite mer musik av Louise Hoffsten.

IUL:s generalsekreterare Ron Oswald talar under kongressens invigning.

Gästernas tal

Tal av Ron Oswald, IUL

Hans-Olof Nilsson, *förbundsordförande*:

Now, we have the pleasure of listen to our great, great general secretary of IUF, Ron Oswald. Welcome Ron, the floor is yours.

Ron Oswald, IUF:

Thank you. Thank you Hans-Olof, president of Livs and of course also the president of the IUF. Friends, comrades, sisters and brothers and I, I use the word comrades still rather than colleagues, because in my rather limited mind colleagues are people that you work alongside in banks and factories, but comrades are people you struggle shoulder to shoulder with. You fight, you fight shoulder to shoulder with and this union, your leaders and you have always been people we fought shoulder and shoulder with, so comrades good morning or good afternoon.

Let me first say it is a pleasure and a privilege to be at your congress, I bring you the support and solidarity of our global membership, more than ten million workers represented, by our 390 affiliates in 130 countries worldwide. Your congress takes place at a time when the labour movement everywhere faces a general assault on rights. The right to work, the right to a decent stable permanent job, the right to a safe workplace, the right to workers to join unions, the right to basic services like health and education and for one in seven of the world's population, the basic right to food, nutrition and life itself.

Around the world in Latin America, the brutal opposition of human rights, to human rights is return notably to Honduras and Guatemala. In Asia, despite a welcome ray of hope in Burma, we still must survive an economic development model that serves the rich and denies the full access to rights and dignity to the majority, a system that remains in place today. In Africa the daily struggle to survive, the fight for the right to food and nutrition remains a scandal as more than one billion people in our world are denied both. In North Africa and the Middle East, we see still unfinished revolutions in a fight for democracy that is just beginning, an ongoing suffering as war again escalates in the region. And in Europe we see a construction that too often works against the interest of workers as employers explode all the economic and financial benefits over borderless Europe was undermining the hopes that many held for a Europe with guaranteed social standards. And to compel the already challenging situation,

we now have the position of austerity in its crudest forms across almost all European countries. Austerity that attacks the less wealthy, austerity that destroys lives and attacks the poor was leaving those with wealth to accumulate more and more, built on the sacrifices of working people, sacrifices they are us make in order to protect the benefits of the few.

Social protection is not only under pressure in Europe, there are being systematically attacked and dismantled and with that austerity has become a threat to the very democracy that we built and fought for, for so many years. The great people's rights has been significantly compromised as the financial technocrats impose reforms largely in the interest of major financial interest and investors.

Public education, health and other public services which for workers and the poor apart of our society represent, the only real wealth we can hope to have are being stripped away, was the privately wealthiest thrive. The tax burden on those least able to pay rises to pay for austerity whiles the wealthiest slide through tax loophole after tax loophole, moving like locals from one country to another in the name of greed. While the great people suffer as they told them face few sacrifices and limits to help to reduce great debts, companies like Coca Cola moved their corporate headquarters in November last year from Athens to Switzerland to avoid paying corporate tax. François Hollande in France proposes to tax the rich. David Cameron invites the wealthy parasites to move to the UK to avoid tax. We surely come to understand that the social compromise that had been assumed existed in Europe is seriously threatened today and rightly workers throughout Europe are taking up that challenge in ongoing actions and increasingly European wide unity. The European wide, their action the last November was widely supported and actions in Spain, Greece, Italy, Belgium and elsewhere were important elements of resistance. It is surely time for us to build a permanent and even more aggressive fight back in Europe way beyond the insipid social dialogue that dominate too much of our work today.

What form should this fight back take? Clearly it has to be political as we fight for governments that would defend working people ahead of the rich and privileged. Governments, they would not just promise to do so, as they fight to get elected, but would fight to do so after they are elected. And in our workplaces, we must also intensify our efforts to defend decent permanent work and reverse the trend to what casual temporary agency and other forms of precarious work. Precarious workers can rarely access

their rights of work and therefor the growth of these insecure forms of working increases and that increases, the ability of individual workers and weakens the collective voice of workers through their unions. The result is lower wages, poorer working conditions and less healthy and more dangerous jobs. Collective bargaining is at the end of the day for better wages and conditions and therefor needs to focus on job protection and fighting as a key part of that fighting, the rise in precarious work.

Secondly we have to have companies are accountable for their investments decisions. A company investing in productive way which would protect and create jobs and care for communities and the environment or other cost cutting assets stripping and outsourcing in a frantic effort to make shareholders short term profit expectations and in the process destroying productive enterprises and decent jobs. That by the way was a rhetorical question.

Thirdly, we must link with workers and their unions across national borders. Transnational companies moves capital around the globe, seeking competitive advantage, so we must defend ourselves by supporting workers everywhere in their fight to access their rights particularly their right to join a union and to bargain collectively. Against that background what can we do? Well simply put, we can fight back. Fight back politically in the wider society and fight back through our unions. Our 26th world congress theme last May was organised fight and win. In the IUF affiliates of working to do just that. Building on courage and often inspirational fighting local memberships and workers, we getting organized internationally in major companies and sectors and we are fighting back and we are winning. In Nestlé, the world's largest food company, our members organized internationally behind Indonesian workers who were fired on mass. Four days after our congress ended, in May last year, Nestlé was forced into an agreement with IUF at a meeting in London reinstating all 53 union members, who were dismissed compensating them fully for eight months without work and fully restoring the union rights. Those workers now have a 90 percent union membership, they have a new collective agreement, which for the first time in Indonesia includes wages and wage scales. In Coca Cola, we got organized internationally to support workers in Pakistan. The entire Coca Cola Pakistan Operation, six bottling plants and a major distribution are now unionized in a country where that is far, far for being taken for granted.

In Unilever in Pakistan we converted hundreds of workers from daily

paid, insecure, poverty jobs, abject poverty jobs into permanent workers and thus union members. And I want to pause for a moment because maybe in Europe we forget what is like to have a truly precarious job in abject poverty, to be paid daily if you are lucky and to be sent home each day without pay if you are not lucky. Those workers when they secured those jobs through their struggle and through your support and the support of unions around the world, they went back to work with their heads held high and their families went with them. Their families went to work with them on the first day because for those families their lives had been transformed by a decent job and by becoming members as a result of the union. They celebrated going to work that first morning as though their life had changed because they had. And I can tell you something else that happened. Around nine months later, because this is what happened when your income certainly becomes guaranteed and you feel secured. About nine months later, they had some babies. And some of you might remember the Benetton advert, with the little row of babies in nappies, sitting in a row from all parts of the world, well I have one of those photos, because those workers call their babies IUF babies. I feel sorry for the kids, they have to go through life like that, but it is an enormously significant thing.

In the USA we got organized internationally in Danone, the French dairy company, and were able to ensure management didn't interfere in workers' rights to organise so that no five Danone plants are all unionized and we did the same in Danone in Australia. In Smithfield Meats in the USA, we got organised particularly in France and Poland in support of our affiliate there in the US, the UFCW, and the union succeeded in organizing 12 000 new Smithfield workers. In Unilever, as I said, we have organized ourselves internationally to fight the company and have secured thousands now of permanent jobs and union members and the list goes on and on and that list will grow as we put our organized fight and win mandate into practice. And today we have a new fight, I mentioned earlier, North Africa.

You will be aware that in January 2011, the peoples of Tunisia and Egypt rose up in a revolution that is yet to be complete, but a revolution against oppressive regimes, a revolution of a huge courage. They died, some of those who rose up, they were killed because they fought for fundamental rights and fundamental freedom. There is a company called Mondelez, you may know it best as its old name Kraft. Mondelez decided both in Tunisia and Egypt that people could die for freedom, they could die for rights, they could die for democracy, but not inside Mondelez plants.

So when workers in 2012 formed independent unions, in those countries, particularly in Egypt, management response was to fire their leaders. They fired the leaders because they believed in their arrogance that within the US transnational company, the sacrifices of society to build democracy would stop at the gate. We have two of those leaders with us today and I would like you for a moment to recognise them, *Nasri* and *Hussain*, two of the fired dismissed union leaders in Egypt, they come with me and I want to congratulate them for their fight.

We have told Mondelez, the former Kraft, we have told them that this will not stand. The IUF will not allow them to hold the revolution in Egypt or Tunisia at the gates of their plant and to tell workers inside those plants “if you want to exercise your human rights to form a union, you will be fired”. We told them not only will we not let them, but frankly we cannot let them. Because to let them do that goes against everything you stand for, everything Livs stands for, everything I stand for and everything the IUF stands for, have stood for, and will always stood for and that is the exercise of rights in every workplace on this planet.

In all these cases and in many others we face major companies that in one way or another abuse the rights of our members and our future members. We organize, we fought and we won access to those rights. We need to do the same even more intensely and effectively in the future. And to do so, we increasingly need to recognise that we cannot, even Livs, we cannot do it alone. Today we need each other more than ever before. Your union has always recognised the need for practical and meaningful international solidarity and is always been prepared to back that with concrete action and concrete support. For that I thank you on behalf of our members everywhere around the world, but your members also today need the support of others and critically you need us to build the world where rights and decent jobs are the norm and not the exception in a few island of decency. Leaving the world where a raise to the bottom is not only possible but inevitable is not something we could afford to hand future generations of workers in Sweden or anywhere else. Your union understands that as well as any other affiliate in the IUF, and therefore I know you would support our international organized fight and win mandate. But of course comrades, as you know from your own struggles in Sweden over many, many, many years, even if we get organized we cannot always guarantee that we win. Even if we fight, we cannot always guarantee that we win, but let me close by

stating the obvious. If we neither organise, nor fight, we can guarantee that we will lose.

I wish you a great congress, a successful congress. Thanks for your patients with my terrible Swedish which sounded like English and for the support that now our members can count on from Livs. Thank you very much indeed.

Hans-Olof Nilsson, förbundsordförande:

Ron have had the job at general secretary for how many years?

Ron Oswald, IUF:

Sixteen.

Hans-Olof Nilsson, förbundsordförande:

Sixteen years. He travels around the world, he long to travel light, always have a very small bag and of course is useless to give him flowers for his speech, because he will just, oh flowers, what a hell should I do with dose. So the executive committee of Livs decided that we will send a check with Ron on 100 000 Swedish crowns to IUF.

Ron Oswald, IUF:

Thank you. Thank all of you and thanks as ever to Livs. This contribution is very, very impressive contribution. I can guarantee it will go now to our Mondelez campaign because one of the things we told Nestlé when we fought for those 53 families was that we will not allow them to do one thing. We will not allow them to starve those families into submission. Our five union leaders in Egypt have been without work, without income since last September. I told Mondelez in the clearest terms that they may fight us and the may win, but as we are fighters, they would not win because those five families have been forced to give up because they can't feed their kids and they can't feed their families. So this money will go to help us to say to Mondelez you will never starved those workers out and frankly you will never make the IUF go away. Thank you so much.

Dagordningens punkt 2

Rapport om fullmactsgranskning

Föredragande:

Mikael Larsson

BESLUT

Kongressen beslutade

att godkänna rapporten om fullmactsgranskning.

Dagordningens punkt 3

Upprop

Upprop förrättades av Eva Gouvelin.

BESLUT

Kongressen beslutade

att fastställa uppropet.

DELTAGARFÖRTECKNING, KONGRESSEN 2013

Region Norr	Anders Lundgren Annika Lundgren Dennis Andersson Fredrik Jokijärvi Greger Jonsson Håkan Nedlund Jan Nilsson Joakim Svensson Markus Sonidsson Ola Persson Rikard Tjärnström Robert Kuusikko Stefan Hortlund Svante Eriksson Thomas Walther Tom Johansson
Region Mitt	Alicja Högberg Fredrik Trygg Hans Petersson Håkan Granqvist Jessica Jansson Karin Hansson Kenneth Ekberg Kent Olsson Kristina Arvidsson Lena Bergström Lillemor Karlsson Magnus Engman Magnus Fredriksson Mattias Gustavsson Mattias Kroon Eriksson Miguel Zuniga Natalie Olsson Karimi Patrik Jonsson Per Johan Torgå Stefan Jansson

Tommy Bäck
Tommy Larsson
Toni Boarcas
Wellington Ikuobase
Veronicka Fridh

Region Väst

Alexander Birgersson
Anders Olsson
Ann Karlsson
Artan Bogiqi
Bernt Säll
Billy Kaldemark
Birgitta Larsson
Björn Blomstrand
Camilla Skog
Christer Sparlund
Filip Hjälms Wallborg
Gerardo Alas
Gitt Jonsson
Hamid Hilal Al-Mayyahi
Henrietta Ekberg
Inga-Lill Glader
Jens Krig
Jesper Skogström
Jimmy Färdigh
Joacim Lundvall
Johan Säll
Jörgen Samuelsson
Kerstin Wahlberg
Kim Jacobsson Björk
Liv Gerding
Magnus Fors
Malin Norén
Marita Lantz
Martin Johansson
Mattias Karlsson
Morgan Andersson
Nijazi Dobrev

Nils-Håkan Nilsson
Nina Tohmola
Rebecca Lööv
Richard Runge
Robert Buder
Robert Karlsson
Roger Berglund
Tomas Samuelsson
Toufic Zarkout
Åke Fransson
Åke Ligardh

Region Öst

Aleksandra Milenkovic
Andreas Bergerheim
Andreas Gudinge
Anette Hallinder
Benita Karlsson
Benny Alvarsson
Berit Starkenberg
Birgitta Lindqvist
Carina Bergman
Christer Gustafsson
Daniel Olani
Denny Andersson
Edip Ergül
Emrah Celenk
Fadel Alazawi
Fredrik Pettersson
Fredrik Stolt
Göran Gustafsson
Göran Wrene
Hans Andersson
Jaana Nordengen Lahti
Jacob Michie
Jonathan Vallejo Caicedo
Jonny Sandberg
Karolina Jerrelind
Katarina Lundborg

Klas Gustavsson
Lennart Zwahlen
Madelene Tengman
Magnus Olsson
Maria Edström
Maria Karlsson
Marianne Olofsson
Martin Eriksson
Martina Svensson
Niklas Mylfalk
Nina Jonsson
Peter Söderberg
Ralf Ericson
Raymond Staedel
Reza Ahmadzadeh
Robert Gustafsson
Shahram Nikpour Badr
Stefan Svensson
Stefan Åberg
Thomas Eklund
Thomas Karlström
Tony Hertzberg
Torbjörn Olsson Wittborg
Ylva Lindell

Region Syd

Alexander Jansson
Alf Pettersson
André Johansson
Andreas Eek
Annika Karlsson
Björn Forsberg
Daniel Nilsson
Gunnar Nilsson
Gunnar Olsson
Göran Svensson
Hans-Göran Axelsson
Håkan Hellberg
Jan-Eve Abrahamsson

Jeni-Gabriela Forbah
Jens Nordwander
Jens Svensson
Joachim Andersson
Joakim Wallin
Johan Nilsson
Jonas Haraldsson
Jonny Weinitz
Jörgen Göransson
Karina Tarland
Karl-Erik Klasson
Kenneth Amedro
Kenth Odkil
Kreshnik Vllasalik
Lars Palm
Lillemor Penttinen
Lisa Andersson
Magnus Andersson
Magnus Lundin
Maria Pålsson
Marianne Esping
Mirsad Fazliu
Mohamed Wehelie
Mona Jakobsson
Monicka Andersson
Patric Nelson
Patrik Persson
Paul Hallberg
Pernilla Erlandsson
Pia Sjöholm
Qazim Hasanaj
Roland Carlsson
Ronny Oscarsson
Slavoljub Nastic
Sophie Klingebrant
Stefan Olsson
Susanne Andersson
Susanne Carlsson

Thomas Andersson
Thommy Andersson
Tina Sandberg
Tomislav Breber
Veronica Wolf

FÖRBUNDSMÖTETS LEDAMÖTER

Region Norr	Christian Holmberg Dennis Lindmark Markus Lugnet Martin Försth Thomas Wahlström
Region Mitt	Dennis Eriksson Eva Palmqvist Stefan hall Sunil Jayasoorija Tommy Karlsson
Region Väst	Carolin Emanuelsson Dorota Galik Fredrik Ståhle Gullvi Johansson Leif Börjesson, suppleant Leif Eriksson Mikael Ringqvist Ulrika Karlsson
Region Öst	Håkan Gillström Linus Ekegren Louise Schelin Marita Töråsen Mattias Axelsson Terese Larsson Thomas Klang
Region Syd	Annika Persson Björn Larsson

Görgen Kier
Kent Ahlgren
Lars Erlandsson
Marie Hansson
Neziya Rahman
Robert Johansson

Förbundsstyrelsen Hans-Olof Nilsson
Gerald Lindberg
Eva Guovelin
Tina Thuresson
Håkan Persson
Lena O Jenemark
Urban Jernberg
Johan Claesson
Berith Andersson
Ann-Christine Hjort
Karin Marklund

**Förbunds-
revisorerna** Mikael Larsson, Väst
Henry Larsson, Syd
Sten-Olof Svensson, Väst

**Centrala
ombudsmän** Annika Strandberg
Kristina Nordström
Lars Amundsson
Malin Klingzell Brulin
Mikael Löthén
Pauli Kristiansson
Solweig Larsson
Thomas Henriksson

Ekonomiansvarig Marja-Liisa Adamsson

**Lokala
ombudsmän** Anders Hernborg, Väst
Anders Andersson, Norr
Anna-Lena Claesson Gustavsson, Väst
Bengt-Göran Koffed, Syd

Benny Kolnby, Syd
Christer Berggren, Norr
Christina Pedersen, Väst
David Björklund, Norr
Jan Zielinski, Syd
Jolan Wennberg, Öst
Jörgen Nyberg, Mitt
Kajsa-Liza Axdorff, Väst
Ken Clignéz, Öst
Kersti Sandberg, Mitt
Lena Samuelsson, Öst
Margareta Bruhn, Väst
Maria Torounidis, Syd
Mats Löfström, Syd
Natasa Stojkovic, Öst
Nicklas Nilsson, Öst
Per-Olof Feldt, Mitt
Sune Stålebro, Öst
Östen Johansson, Norr

Valbereding,
adjungerande

Johan Larsson

GÄSTER

**Pensionerade
förbunds-
ombudsmän**

Bert Ekström
Bo-Göran Roth
Bror Perjus
Gunnar Bergman
Göran Dour
Jan Wallbom
Jan-Erik Ryman
Kjell Varenblad
Kurt Grahn
Stig Asker

**Pensionerade
lokal-
ombudsmän:**

Benny Jönsson
Ingmar Haraldsson
Kent Lundberg

Lars-Axel Karlsson
Lars-Erik Almkvist
Lennart Karlsson
Nils Söderström
Ronny Gustavsson
Ronny Lind
Stig Johansson
Sven-Uno Bengtsson
Tommy Emanuelsson

Övriga gäster

Anders Bergerius, SAP
Anders Olson, Folksam
Henric Ask, LO/TCO Rättsskydd
Mikael Nilsson, LO
Per Holmström, Kommunal
Per-Olof Sjöo, GS
Peter Hellberg, Unionen
Sune Johnsson, Revisor
Sune Rosdal, Folksam
Therese Guovelin, HRF
Veli-Pekka Säikkälä, IF Metall
Ylva Thörn, SAP

**Internationella
gäster**

Adwoa Sakyi, IUL
Barbro Budin, IUL
Eija Ojanen, SEL
Georg F Hansen, FA
Hanne Holgaard, 3F
Henri Lindholm, SEL
Hidayat Greenfield, IUL
Hussein Ahmed, EDLC
Jan-Egil Pedersen, NNN
Marjo Luostarinen, SEL
Nasr Awad, EDLC
Ole Wehlast, NNF
Ron Oswald, IUL
Tage Arentoft, NNF
Veli-Matti Kunttonen, SEL

Dagordningens punkt 4

Beslut ang. kongressens offentlighet

Föredragande: *Hans-Olof Nilsson*

Förbundsstyrelsen föreslår att kongressen ska vara offentlig.

BESLUT

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att kongressen ska vara offentlig.

Dagordningens punkt 5

Antagande av dag- och arbetsordning

BESLUT

Kongressen beslutade

att godkänna dag- och arbetsordningen.

Dagordningens punkt 6

Val av kongressens funktionärer

a) Ordförande

BESLUT

Kongressen beslutade

att till kongressordförande välja

Thomas Henriksson, förbundskontoret

Kristina Nordström, förbundskontoret

Håkan Persson, förbundsstyrelsen

Kersti Sandberg, Region Mitt

b) Sekreterare

BESLUT

Kongressen beslutade

att till sekreterare välja

Lars Amundsson, förbundskontoret

Mikael Löthén, förbundskontoret

Solweig Larsson, förbundskontoret

Jolan Wennberg, Region Öst

c) Protokollsjusterare till sista dagens protokoll

BESLUT

Kongressen beslutade

att till protokollsjusterare till sista dagens protokoll välja

Göran Wrene, Region Öst

Berit Starkenberg, Region Öst

d) Pressreferent

BESLUT

Kongressen beslutade

att till pressreferent välja

Pauli Kristiansson, förbundskontoret

e) Rösträknare

BESLUT

Kongressen beslutade

att till rösträknare välja

Pia Sjöholm, Region Syd

Annika Persson, Region Syd

Gunnar Olsson, Region Syd

Richard Runge, Region Väst

Fredrik Jokijärvi, Region Norr

Raymond Staedel, Region Öst

f) **Ekonomiutskott**

BESLUT

Kongressen beslutade

att till ekonomiutskott välja

Mikael Löthén, ordförande förbundskontoret

Marja-Liisa Adamsson, förbundskontoret

Berith Andersson, förbundsstyrelsen

Nicklas Nilsson, Region Öst

Margareta Bruhn, Region Väst

Kent Ahlgren, Region Syd

Eva Palmkvist, Region Mitt

g) **Beredningsutskott**

BESLUT

Kongressen beslutade

att till beredningsutskott välja

Pauli Kristiansson, ordförande, förbundskontoret

Solweig Larsson, förbundskontoret

Johan Claesson, förbundsstyrelsen

Annika Persson, Region Syd

Thomas Klang, Region Öst

Fredrik Ståhle, Region Väst

Ulrika Karlsson, Region Väst

Kongressordförande: *Kersti Sandberg*

Dagordningens punkt 7

Dagtraktamenten till kongressombuden

Föredragande: *Eva Guovelin*

BESLUT

Följande förslag förelåg:

För kongressdeltagarna utgår ersättning enligt förbundsstyrelsens uppdragsreglemente. Ersättning för förlorad arbetsförtjänst och semesterersättning betalas för tiden 1 juni till 5 juni och, i förkommande fall, för tiden 31 maj till 5 juni.

Traktamenten och researvoden enligt förbundets resereglemente utbetalas för samma tid.

Förbundsstyrelsen föreslår även att deltagare som, enligt förbundets uppdragsreglemente inte är berättigade till researvode, erhåller det för tiden 1 juni till 5 juni 2013.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 8

Verksamhets- och revisionsberättelse

Föredragande: *Eva Guovelin*

Mikael Larsson, revisor

BESLUT

Kongressen beslutade

att med godkännande lägga verksamhets- och revisionsberättelsen för 2009–2012 till handlingarna.

Dagordningens punkt 9

Fråga om ansvarsfrihet för den gångna kongressperioden

BESLUT

Kongressen beslutade

att bevilja förbundsstyrelsen ansvarsfrihet för den gångna kongressperioden. Beslutet var enhälligt.

Kongressordförande: *Kersti Sandberg*

Dagordningens punkt 99

Fastställande av arvoden för förbundsstyrelsens ledamöter och förbundets revisorer

Föredragande: *Mikael Löthén*

BESLUT

Följande förslag förelåg:

22 % av prisbasbeloppet.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag till arvoden för förbundsstyrelsens ledamöter och förbundets revisorer.

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

Dagordningens punkt 10

Rapport Organisationsförändringen

Föredragande: *Eva Guovelin*

BESLUT

Kongressen beslutade

att bordlägga rapporten om Organisationsförändringen.

*Den omvalda förbundsledningen med Hans-Olof Nilsson,
Eva Guovelin och Gerald Lindberg.*

Organisationsfrågor

Dagordningens punkt 16

Motionerna 1–5 ang. sammanslagning med annat förbund, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 1

Angående samgående med annat förbund

Från Livsklubben Scan AB Kristianstad, region Syd

Den största styrkan hos en fackförening är dess storlek och förtroendevalda. Medlemsantalet i vårt förbund blir bara mindre och mindre, och därmed också de ekonomiska förutsättningarna för oss att verka. Vi klarar inte att stå själva mycket längre. Varje år skärs mer bort i vår budget, vilket drabbar oss alla.

I en tillvaro som bara ser mörkare ut för oss livsmedelsarbetare för varje dag som går, måste vi se oss om efter «ljus».

Vi föreslår att kongressen beslutar

att aktivt verka för ett samgående med ett eller flera LO-förbund.

Motion nr 2

Angående samgående mellan Livsmedelsarbetareförbundet och annat LO-förbund

Från Livsklubben Skånemejerier AB Malmö, region Syd

Framtiden ställer nya krav på fackligt arbete och vår förmåga att lösa uppgifter. Vi är inne i en neråtgående spiral, denna spiral har vi varit i under många år. Vi tappar mark på grund av medlemstapp.

Det är på tiden att ta bladet från munnen och börja diskutera det verkliga problemet som vi stått inför i många år. Dels så har vi sett en enorm rationalisering inom livsmedelsbranschen under 10 år, vi ser också en helt annan livsmedelspolitik från handeln. Detta har vi diskuterat på tidigare kongresser och skapat oss beredskap för att möta. Trots detta så går kongressperioderna vidare med fortsatt medlemstapp.

Beslutet om ny organisation vid senaste kongressen har blivit ett mer

centraliserat förbund där alla betydande beslut tas av förbundsstyrelsen. Motivet för ny organisation var att det skulle bli mer verksamhet och mer ansvar lades på klubbarna.

Tyvärr har det inte blivit mer verksamhet utan viktiga verksamheter som t.ex. facklig/politisk och näringspolitisk verksamhet har fått stryka på foten av någon anledning. Samtidigt har klubbarna inte samma kontaktytor som när vi hade avdelningar med egen ekonomi. Vi måste hitta en väg att vandra som är långsiktigt bra för oss som fackförening.

För att vända den neråtgående spiral vi är inne i så måste vi som förbund vara djärva nog att ta det svåra tunga beslut som det innebär för oss som förtroendevalda, att påbörja processen om ett samgående med ett annat LO förbund. De förbund som vi anser lämpliga är Handels och IF Metall som båda har en bra verksamhet på lokalt plan.

Bland fördelarna med ett samgående kan nämnas bl.a. billigare overheadkostnader, storleksfördelar (ju fler desto starkare) och en jämnare fördelning nationellt. Därför måste vi vara beredda på att ta ett beslut som innebär långsiktighet.

Vi föreslår att kongressen beslutar

- att** Livsmedelsarbetareförbundet genast upptar diskussioner om ett samgående med ett eller flera LO-förbund,
- att** som målsättning, inom kongressperioden, skapa förutsättningar för ett samgående med ett eller flera LO-förbund.

Motion nr 3

Angående samgående mellan Svenska Livsmedelsarbetareförbundet och något annat LO-förbund

Från Livsklubben Skånemejerier AB Kristianstad, region Syd

Framtiden ställer nya krav på fackligt arbete och vår förmåga att lösa uppgifter. Vi är inne i en neråtgående spiral, denna spiral har vi varit i under många år. Vi tappar mark på grund av medlemstapp.

Det är på tiden att ta bladet från munnen och börja diskutera det verkliga problemet som vi stått inför i många år. Dels så har vi sett en enorm rationalisering inom livsmedelsbranschen under 15 år, vi ser också en helt annan livsmedelspolitik från handeln. Detta har vi diskuterat på tidigare kongresser och skapat oss beredskap för att möta. Trots detta så går kongressperioderna vidare med fortsatt medlemstapp.

Beslutet om ny organisation vid senaste kongressen har blivit ett mer centraliserat förbund där alla betydande beslut tas av förbundsstyrelsen. Motivet för ny organisation var att det skulle bli mer verksamhet och mer ansvar lades på klubbarna.

Tyvärr har det inte blivit mer verksamhet utan viktiga verksamheter som t.ex. Facklig/politisk- och näringspolitisk verksamhet har fått stryka på foten av någon anledning. Samtidigt har klubbarna inte samma kontaktytor som när vi hade avdelningar med egen ekonomi. Vi måste hitta en väg att vandra som är långsiktigt bra för oss som fackförening.

För att vända den neråtgående spiral vi är inne i så måste vi som förbund vara djärva nog att ta det svåra tunga beslut som det innebär för oss som förtroendevalda, att påbörja processen om ett samgående med ett annat LO förbund. De förbund som vi anser lämpliga är Handels och IF Metall som båda har en bra verksamhet på lokalt plan.

Bland fördelarna med ett samgående kan nämnas bl.a. billigare overheadkostnader, storleksfördelar (ju fler desto starkare) och en jämnare fördelning nationellt.

Därför måste vi vara beredda på att ta ett beslut som innebär långsiktighet.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Svenska Livsmedelsarbetareförbundet genast upptar diskussioner om ett samgående med ett eller flera LO förbund,

att inom kongressperioden skapa förutsättningar och om möjligt verkställa ett samgående med ett eller flera LO förbund.

Motion nr 4

Angående förbundets vägval, gå samman med annat förbund eller långsamt försvinna

Från Livsklubben Scan AB Skara, region Väst

Ännu är det inte försent att kunna vara med och påverka vår framtid. Livsmedelsbranschen är i en nationell nedförsbacke. Vi blir färre o färre medlemmar. Frågan är om vi verkligen ska vänta tills det bara är tre bagare kvar? Styrkan i en fackförening tror vi bl.a. ligger i antalet medlemmar. Och vi är ett mycket litet förbund.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att utreda om en sammanslagning med ett eller flera andra LO-förbund är möjlig,
att om så är fallet, ge förbundsstyrelsen i uppdrag att inför nästa kongress lägga fram förslag på en sammanslagning.

Motion nr 5

Angående hopslagning med annat LO-förbund

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

Livsmedelsarbetareförbundet har genom historien utvecklats genom ständiga sammanslagningar med andra förbund. Bageriarbetarna, slakteriarbetarna, tobaksarbetarna, bryggeriarbetarna, chokladarbetarna och mejeriarbetarna är bara några exempel på förbund som blivit sammanslagna med Livsmedelsarbetareförbundet genom åren. Detta för att man insett att det inte alltid räcker med nära samarbete förbunden emellan utan man genom sammanslagning har kunnat utnyttja fördelarna med storlek fullt ut och därigenom kunnat ha en bättre fungerande lokal och regional förankring.

Hela LO har de senaste åren minskat kraftigt och då inte minst vårt eget Livs. Mars 2009 månaden innan senaste kongressen var vi 30 108 aktiva medlemmar. 3 år senare, mars 2012 var vi 27 386. Det ger en minskning med i snitt 75 per månad. Dessutom har vi den senaste 12-månadersperioden en minskning med nästan 100 medlemmar/månad.

Vi ser i dagsläget INGENTING som skulle få trenden att vända – tvärtom! Ständig flytt av produktion p.g.a. effektiviseringar, flytt av verksamhet till andra länder är ständigt återkommande nyheter. Antalet enskilt anslutna till A-kassan har också ökat men inte alls i samma utsträckning som medlemstappet. Detta har lett till minskade intäkter och en ständig diskussion om nerdragningar kontra avgiftshöjningar.

Den nya organisationen har visserligen lett till att vi fått koncentrera resurserna på samma sätt i regionerna och en bättre styrning/kontroll över ekonomin och har i delar av vårt förbund lett till mer verksamhet.

**MEN DET ÄR ÄNDÅ FAKTUM ATT VI HELA TIDEN MINSKAR I
STORLEK OCH TAPPAR MEDLEMMAR!**

Vi kan hålla på med åtgärder som håller näsan ovanför vattenytan. Detta kan inte fortsätta i längden!

Vi föreslår att kongressen beslutar

att genast inleda samgående med ett eller flera LO-förbund.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 1, 2, 3, 4 och 5

I motion 1 föreslår motionären

att aktivt verka för ett samgående med ett eller flera förbund.

I motion 2 föreslår motionären

att Livsmedelsarbetareförbundet genast uppftar diskussioner om ett samgående med ett eller flera LO-förbund,
att som målsättning, inom kongressperioden, ska förutsättningar för ett samgående med ett eller flera LO-förbund.

I motion 3 föreslår motionären

att Svenska Livsmedelsarbetareförbundet genast uppftar diskussioner om ett samgående med ett eller flera LO-förbund,
att inom kongressperioden skapa förutsättningar och om möjligt verkställa ett samgående med ett eller flera LO-förbund.

I motion 4 föreslår motionären

att utreda om en sammanslagning med ett eller flera LO-förbund är möjlig,
att om så är fallet ge förbundsstyrelsen i uppdrag att inför nästa kongress lägga fram förslag på en sammanslagning.

I motion 5 föreslår motionären

att genast inleda samgående med ett eller flera förbund.

Motionerna 1–5 innehåller i stort sett samma argumentation i brödtexten. Som skäl för kravet att vi ska utreda och diskutera med andra förbund om samgående anges ett minskande medlemsantal, svagare organisation och en sämre ekonomi.

Förbundsstyrelsen delar inte denna verklighetsbeskrivning. Vi delar inte heller synen på Livsmedelsarbetareförbundet som ett litet förbund. Vi är och har under de senaste trettio åren varit ett medelstort förbund inom LO.

Visserligen har vi ett minskande medlemsantal men detta beror inte enbart som en del av motionärerna gör gällande på rationaliseringstakten

inom de olika delbranscherna i livsmedelsindustrin. Under hösten 2012 har vi t.ex. kunnat konstatera att vi endast ligger på runt 70 procent i organisationsgrad. Detta förhållande skulle naturligtvis inte åtgärdas genom ett uppgående i något annat förbund. Det kan endast åtgärdas genom att vi tillsammans blir bättre på att värva och behålla medlemmar.

I det avseendet har vi uppenbarligen problem i dag. Från 2007 har vi naturligtvis också tappat många medlemmar beroende på införandet av arbetslöshetsavgiften som den borgerliga riksdagsmajoriteten beslutade om. Det ledde ju till att medlemsavgiften höjdes kraftigt för varje medlem. Detta är vi inte ensamma om utan det gäller för alla förbund med hög arbetslöshet. Inte heller detta åtgärdas genom uppgående i något annat förbund. Utan vi måste nog tvärtom bli mycket bättre på att i samtal på arbetsplatserna informera de vi vill värva om fördelarna i medlemskapet, t.ex. inkomstförsäkringen.

Om vi kan fokusera på medlemsvärvning på ett bättre sätt ute på arbetsplatserna bedömer förbundsstyrelsen att vi mycket väl kan vända trenden och börja växa i medlemsantal.

I övrigt kan man av LOs undersökning ”Röster om facket och jobbet” 2011/3 dra slutsatsen att förbundets lokala organisation mår bra. Hela 54 procent av våra medlemmar anger att man varit på fackligt möte och av dessa har drygt hälften också yttrat sig. Nästan 50 procent är fackligt intresserade och var fjärde medlem har ett fackligt uppdrag. Ytterligare 39 procent kan tänka sig att ta på sig ett fackligt uppdrag. Det här är siffror som är enastående när vi jämför oss med övriga LO-förbund och det mest glädjande är att de på vissa punkter också förbättrats sedan den förra undersökningen 2007.

Förbundsstyrelsen delar inte heller motionärernas uppfattning att kostnaderna för administration skulle bli lägre vid ett samgående. Tvärtom!

Inga andra förbund har en så slimmad organisation som vi i det avseendet. De flesta förbund som skulle kunna vara aktuella för ett eventuellt samgående har fortfarande kvar den kostsamma lokala administrationen som vi lämnade för många år sedan.

För våra medlemmar skulle ett uppgående i något annat förbund också få en del andra direkt negativa konsekvenser. Vi är ett av få LO-förbund som har fasta avgiftsklasser där medlemmen betalar lika avgift utifrån inkomst oavsett var man arbetar och bor. Om vi skulle gå upp i t.ex. IF Metall skulle vi tvingas in i ett system med procentavgift igen. Ett system vi själva övergav vid kongressen 2001 p.g.a. stort missnöje bland medlemmarna.

I den avgift våra medlemmar betalar idag ingår förutom a-kassa och den bästa kompletterande Inkomstförsäkringen också LO-paketet med Kollektiv Hemförsäkring, Barngrupplivförsäkring, Fritidsförsäkring samt kompletterande Tjänstegrupplivförsäkring. Våra medlemmar har därmed det bästa försäkringskyddet bland alla LO-medlemmar.

Allt detta står naturligtvis på spel när man pratar samgående och det troliga utfallet skulle bli att det skulle försvinna. Därmed minskar också den direkta medlemsnyttan och de ”raka rören” tillbaka till medlemmarnas plånböcker.

Så kontentan av att gå upp i ett annat förbund kan mycket väl bli att medlemmarna inte får sänkt avgift men däremot sämre förmåner och medlemsnytta.

Frågan om ett förbunds styrka ligger inte i storleken utan mer i vilken ekonomisk kapacitet förbundet har samt hur man kan agera och mobilisera i en konfliktsituation. I det avseendet bedömer förbundsstyrelsen att vi idag har bra förutsättningar. Förbundets ekonomi är god med stadigt stigande konfliktfonder.

Inte heller har vi behövt spara in på någon verksamhet av ekonomiska skäl som en del av motionärerna gör gällande. Snarare är det så att vi idag har en bättre verksamhet med större fokus på vad föregående kongress ålagt oss att göra. Den gemensamma verksamhetsplanen och budgeten garanterar att vi kan prioritera rätt och få ut mesta möjliga av varje krona som spenderas.

Förbundet kanske kan sägas vara centralstyrt om man med det menar att kongressbesluten nu tillåts genomsyra och styra organisationen från botten och upp. Förbundsstyrelsen tycker dock inte att detta är negativt utan snarare positivt och ett friskhetstecken.

Sammantaget anser förbundsstyrelsen att vi har mycket kvar att göra när det gäller att värva och behålla medlemmar. Det är naturligtvis svårare idag med de kostnader som vältrats över på de enskilda avseende arbetslöshetsavgiften. Men till syvende och sist fungerar organisationen ur ett medlemsperspektiv på ett bra sätt och med en god konfliktstyrka.

Styrelsens förslag

att avslå motion 1, 2, 3, 4 och 5.

DEBATT

I debatten deltog:

Thomas Klang,	Region Öst
Terese Larsson,	Region Öst
Carina Bergman,	Region Öst
Mattias Axelsson,	Region Öst
Magnus Olsson,	Region Öst
Roland Carlsson,	Region Syd
Maria Karlsson,	Region Öst
Berith Andersson,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag
att avslå motion 1,
att avslå motion 2,
att avslå motion 3.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

PERMISSION

Sune Stålebro, Region Öst, beviljades permission kl. 17.20 och resten av lördagen den 1 juni

Dagordningens punkt 101. Val av:

a) Ordförande

Valberedningens förslag:

Hans-Olof Nilsson

Kongressen beslutade

att med acklamation välja Hans-Olof Nilsson till förbundets ordförande.

Beslutet var enhälligt.

b) Andre ordförande

Valberedningens förslag: Gerald Lindberg

Kongressen beslutade

att med acklamation välja Gerald Lindberg till andre ordförande. Beslutet

var enhälligt.

c) Tredje ordförande

Valberedningens förslag: Eva Guovelin

Kongressen beslutade

att med acklamation välja Eva Guovelin till tredje ordförande. Beslutet

var enhälligt.

Ajournering

Kongressen ajournerades till kl. 08.30 söndag morgon.

Dagens förhandlingar avslutades kl. 17.40.

Söndagen den 2 juni 2013

Förhandlingarna återupptogs kl 08.35.

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

Dagordningens punkt 9

Fråga om ansvarsfrihet för den gångna kongressperioden.

Kongressens beslutade:

att bevilja förbundsmötet ansvarsfrihet för den gångna kongressperioden.

Dagordningens punkt 100

Fastställande av stadgar samt datum för ikraftträdande.

Föredragande: *Eva Guovelin*

Kongressen beslutade

att bordlägga fastställandet av stadgarna.

Dagordningens punkt 17

Motion 6 ang. stadgarnas § 1, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 6

Angående stadgarna § 1 uppgiften

Från Livsklubben KLS Ugglarps AB Kalmar, region Syd

Den svenska modellen håller på att monteras ner och arbetarrörelsens ändrar baslinjen gällande vår grundläggande ideologi.

Samhällsutvecklingen har i takt med avregleringar gällande banker, elmarknaden privatiseringar och utförsäljning av statligt ägda företag och att våra pensionspengar cirkulerar på börsernas roulettspel blivit mer inriktad på de marknadsliberala idéerna.

Enligt vår mening så är ägandet och vem som har den ekonomiska makten den avgörande faktorn på hur demokratiskt ett samhälle är.

När arbetarrörelsen en gång startade för över hundra år sedan så var det en socialistisk folkrörelse som ville förändra livsvillkoren och hade socialismen som en vision när de satte sina mål.

Arbetarrörelsens vision om det framtida samhället har försvagats och vi måste starkare formulera det samhälle vi vill ha. För att hitta tillbaka till arbetarrörelsens grunder bör vi då klart och tydligt formulera i stadgarna vilken väg vi vill gå. Nuvarande lydelse på den del vi vill ha ändrad är ”Förbundets uppgift är att tillvarata medlemmarnas intressen på arbetsmarknaden och i samhället utifrån en socialistisk och feministisk grundsyn samt att under demokratiska former medverka till en samhällsutveckling på grundval av politisk, social och ekonomisk demokrati”

Vi föreslår att § 1 i stadgarna ändras till:

Förbundets uppgift är att tillvarata medlemmarnas intressen på arbetsmarknaden och i samhället utifrån en socialistisk och feministisk grundsyn samt att under demokratiska former medverka till en socialistisk samhällsutveckling på grundval av politisk, social och ekonomisk demokrat.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att ordet socialistisk sätts framför ordet samhällsutveckling så meningens blir ”feministisk grundsyn samt att under demokratiska former medverka till en socialistisk samhällsutveckling”.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 6

I motion 6 föreslår motionären

att ordet socialistisk sätts framför ordet samhällsutveckling så meningens blir feministisk grundsyn samt att under demokratiska former medverka till en socialistisk samhällsutveckling.

Nuvarande lydelse av stadgarna § 1 Uppgift andra stycket är

Förbundets uppgift är att tillvarata medlemmarnas intressen på arbetsmarknaden och i samhället utifrån en socialistisk och feministisk grundsyn samt att under demokratiska former medverka till en samhällsutveckling på grundval av politisk, social och ekonomisk demokrati.

Motionärens förslag att sätta ordet socialistisk framför ordet samhällsutveckling innebär i sak ingen förändring av meningens innebörd

då stadgarna redan idag säger att förbundet ska tillvara medlemmarnas intressen utifrån en socialistisk och feministisk grundsyn.

Nuvarande lydelse är tydligare då båda grundvärderingarna anges tillsammans och understryker därmed att båda är lika viktiga. Klasskampen har sin grundvärdering i socialismen med jämlikhet som mål och könskampen har sin grundvärdering i feminismen med jämställdhet som mål.

Förbundsstyrelsen ser därför ingen anledning att förändra nuvarande lydelse.

Styrelsens förslag

att avslå motion 6.

DEBATT

I debatten deltog:

Hans-Göran Axelsson,	Region Syd
Ann-Christin Hjort,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag

Bifall motion 6.

Votering begärdes av *Eva Guovelin*.

Kongressen beslutade

att bifalla motion 6,

att ge beredningsutskottet i uppdrag att se över stadgarnas § 1.

Dagordningens punkt 18

Motion 7 ang. lokal facklig organisation, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 7

Angående klubben ska inte vara en lokal facklig organisation

Från Thomas Wahlström, Polarbröd Bredbyn AB, region Norr

Fler och fler blir sjuka på grund av sitt arbete. Många av våra medlemmar har stress, varmt, mjöligt etc.

För att kunna skaka av sig detta så kan man säga att, förbundets förtroendevalda måste ta sitt ansvar och använda sig av lag och avtal. Detta kan inte alla förtroendevalda på grund av olika saker. Det kan vara dålig kunskap, intresse eller på grund av beroendeställning till varandra och arbetsgivare, chefer.

Beroendeställning är ett växande problem. Ett problem som arbetsgivaren inte ser som ett problem. Arbetsgivaren får det lugnt på arbetsplatsen och förstår inte att om det ska ske någon utveckling som man kan tala om så behövs det liv och rörelse på en arbetsplats och det skapar man inte med beroendeställning. Alldeles för många drivs in i detta tysta problem.

Ett problem som finns överallt mer eller mindre. Vi som fackförening måste arbeta för att detta inte kan ske. Vi ska lita på våra förtroendevalda. Men i den utsträckning vi gör i dag då vi skjuter i princip allt till att klubben på arbetsplatsen ska ordna upp saker o ting går inte att göra.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundsstyrelsen lägger fokus på att valberedningen får rätt utbildning,

att förbundet får till uppdrag att se över alla arbetsplatser om problem med beroendeställning finns,

att förbundet får arbeta fram en plan på hur detta inte ska kunna ske,

att förbundet tar ifrån klubbarna att de ska vara lokal facklig organisation. Regionen kan vara den lokala fackliga organisationen. Som har delegerat ansvaret till ombudsmännen,

att ombudsmän alltid ska kontaktas och beslutar kring förhandlingsförfarandet.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 7

I motion 7 föreslår motionären

att förbundsstyrelsen lägger fokus på att valberedningen får rätt utbildning.

att förbundet får till uppdrag att se över alla arbetsplatser om problem med beroendeställning finns.

att förbundet får arbeta fram en plan på hur detta inte ska kunna ske.

att förbundet tar ifrån klubbarna att de ska vara lokal facklig organisation. Regionen kan vara den lokala fackliga organisationen. Som har delegerat ansvaret till ombudsmännen.

att ombudsmän alltid ska kontaktas och beslutar kring förhandlingsförfarandet.

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning om vikten av kunniga förtroendevalda som tar ansvar och som använder sig av de verktyg vi har. Förbundsstyrelsen delar däremot inte motionärens slutsats.

Kongressen 2009 beslutade att arbetsplatsklubbarna ska vara lokal facklig organisation. Det betyder inte att klubben ska klara allt själv. Ensam är inte stark! Naturligtvis behöver vi hjälpas åt med arbetet för medlemmarnas bästa. Men faktum är att för den enskilde medlemmen så är ofta fackföreningen lika med klubben på arbetsplatsen. Det är viktigt att fackföreningen finns så nära medlemmen som möjligt.

För att stärka, stötta och hjälpa klubbarna tillsattes ett nytt regionalt uppdrag, klubbansvariga. Dessutom har ett verktyg, klubbutvecklingsmodellen, arbetats fram. Modellen består av alla de uppgifter som en klubb kan tänkas göra och klubbansvariga ska vara klubben behjälplig med att se över vilka uppgifter som redan görs, vilka arbetsuppgifter klubben ska börja utföra och vad som krävs för att nå dit. På så sätt utvecklas och förbättras klubbarna och kunskaperna ökar. Studiebehoven slussas vidare via studieorganisatören.

Lokalombudsmännen finns också alltid som en resurs för klubbarna. Klubben och ombudsmannen ska ha kontakt om aktuella förhandlingsfrågor på arbetsplatsen.

Styrelsens förslag

att anse motion 7 första, andra och tredje att-satserna besvarade,

att avslå motion 7 fjärde och femte att-satserna.

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Kongressordförande: *Kristina Nordström*

Dagordningens punkt 19

Motion 8 ang. konfliktersättning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.
Datum: 2 juni, Tid: 09.07

Motion nr 8

Angående konfliktersättning

Från Livsklubben Scan AB Linköping, region Öst

Medlemmarna på Scan i Linköping vill att konfliktersättning även i fortsättningen ska utgå till ersättningsberättigad medlem med ett belopp per arbetsdag som motsvarar 50 procent av den förlorade bruttoarbetsinkomsten.

Dock tycker vi att det högsta belopp per dag som kan utgå ska räknas upp. Många av våra medlemmar har så hög inkomst att det maxbelopp som finns idag är alltför lågt. För att bibehålla den höga stridsviljan hos våra medlemmar vill vi ändra högsta beloppet i stadgarna § 15 moment 2 till högst 700 kronor per dag.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att högsta belopp som kan betalas ut per dag i konfliktersättning höjs till 700 kronor,

att högsta beloppet även i fortsättningen justeras med hänsyn till tecknade avtalsuppgörelser inom förbundet,

att ovan angivna ersättning kan höjas eller sänkas av förbundsstyrelsen beroende på konfliktens omfattning och förbundets ekonomiska resurser.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 8

I motion 8 föreslår motionären

- att högsta belopp som kan betalas ut per dag i konfliktersättning höjs till 700 kronor,
- att högsta beloppet även i fortsättningen justeras med hänsyn till tecknade avtalsuppgörelser inom förbundet,
- att ovan angivna ersättning kan höjas eller sänkas av förbundsstyrelsen beroende på konfliktens omfattning och förbundets ekonomiska resurser.

Motionären vill höja krontalet som anger den högsta ersättningen per dag som kan utgå vid konflikt med argumentet att behålla den höga stridsviljan hos medlemmarna.

Förbundsstyrelsen har alltid, i samband med att en konflikt ska utbryta på en arbetsplats, att värdera om konflikten är ändamålsenlig och att förbundets ekonomi klarar av konflikten. Förbundsstyrelsen har enligt nuvarande stadgeskrivning alltid, beroende på konfliktens omfattning och förbundets ekonomiska resurser, möjlighet att justera konfliktersättningens storlek. Om det skulle finnas någon enskild medlem som drabbas av oproportionerligt stora ekonomiska inkomstförluster i samband med en konflikt kan förbundsstyrelsen alltså besluta om en annan konfliktersättning.

Nuvarande krontal har justerats, precis som stadgarna säger, med hänsyn till tecknade avtalsuppgörelser inom förbundet. Förbundsstyrelsen anser att krontalet ska räknas upp till 560 kr. Ser vi till den genomsnittliga månadslönen inom förbundets avtalsområden så utgör 50 procent av den förlorade bruttoinkomsten ett lägre krontal än det som i stadgarna anges som högsta krontal per dag.

Styrelsens förslag

- att § 15 mom 2 ändras till ”dock högst 560 kronor per dag”,
- att anse motion 8 andra och tredje att-satserna besvarade,
- att avslå motion 8 första att-satsen.

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag,
att fastställa stadgarna § 15 moment 2.

Dagordningens punkt 20

Motion 9 ang. val av suppleanter till förbundsstyrelsen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 9

Angående val av suppleanter till förbundsstyrelsen

Från Björn Larsson, Campbell Soup Sweden AB, Kristianstad, region Syd

Val av nya suppleanter regleras av § 18 mom.5. Det innebär i korthet att fyllnadsval endast kan ske när alla suppleanter är ”förbrukade”. Det kan ha som konsekvens att förbundsstyrelsen inte är fulltalig vid sina sammanträden vilket då blir en demokratifråga. Nya suppleanter nomineras på verksamhetsträffarna och väljs på förbundsmötet vilket kan ge ett halvt års fördröjning.

Valberedningen hemställer därför att kongressen röstar bifall till att stadgarna ändras så:

Jag föreslår att kongressen beslutar

att suppleanter till FS alltid ska vara två och fyllnadsval ska ske på närmast förestående förbundsmöte.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 9

I motion 9 föreslår motionären

att suppleanter till förbundsstyrelsen alltid ska vara två och fyllnadsval ska ske på närmast förestående förbundsmöte.

Motionären påtalar att nuvarande ordning i stadgarna innebär en risk att en situation där förbundsstyrelsen inte är fulltalig vid sammanträde kan uppstå.

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning att nuvarande stadgar bör ändras för att förhindra att styrelsen inte är fulltalig.

Styrelsens förslag

att stadgarna § 18 moment 5 andra stycket ska ändras till ”Om under kongressperioden suppleant inträtt i styrelsen eller avgått, utses ny suppleant av förbundsmötet.”

att bifalla motion 9.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,

att fastställa stadgarna § 18 moment 5 andra stycket.

Dagordningens punkt 21

Motion 10 ang. mandatfördelning i förbundsstyrelsen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 10

Angående mandatfördelning i förbundsstyrelsen

Från Dennis Eriksson, Atria Supply AB Sköllersta, region Mitt

Redan vid förra kongressen framfördes tankar på att varje region skulle ha ett grundmandat i förbundsstyrelsen. Detta för att förbundet ska få en bild av hur det ser ut i hela landet, inte bara vissa av regionerna, samt att vi tror att verksamheten blir bättre, om förbundsledningen har någon från vardera region, som kan ha lokalkännedom, känna till de förtroendevalda, och klubbar i sin region.

Förbundsstyrelsens svar var att detta skulle kunna leda till att dessa sätter sin region före förbundet, vilket förefaller ologiskt. Vad är det som säger att inte de som valts enligt nuvarande förfarande inte sätter sin region före förbundets bästa?

Det andra skälet från förbundsstyrelsen var att det inte vore önskvärt med en förbundsstyrelse där inte samtliga delegater är valda på samma kriterier.

Det är självklart att delegaterna ska ha en kunskap och kompetens,

men med förbundsstyrelsens resonemang, måste slutsatsen bli att man anser att det i vissa regioner inte finns tillräckligt kompetens och erfarenhet för att ingå i förbundsstyrelsen.

För att få ett förbund, där alla känner sig delaktiga föreslår vi:

Jag föreslår att kongressen beslutar

att vardera regionen tilldelas ett grundmandat i förbundsstyrelsen,

att vardera regionen tilldelas 2 personliga suppleanter i förbundsstyrelsen.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 10

I motion 10 föreslår motionären

att vardera regionen tilldelas ett grundmandat i förbundsstyrelsen,

att vardera regionen tilldelas två personliga suppleanter i förbundsstyrelsen.

Förbundsstyrelsen delar inte motionärens uppfattning om att varje region formellt ska ges ett grundmandat i förbundsstyrelsen.

Förbundsstyrelsens uppgift är att se till hela förbundets verksamhet. I det perspektivet är det naturligtvis viktigt att styrelsen har en bra sammansättning där erfarenheter från olika delar finns med, men det är lika viktigt att styrelsen har ett bra arbetssätt för att skaffa sig en så bra bild av helheten som möjligt. Idag finns styrelsens ledamöter med vid regionernas verksamhetsträffar och styrelseledamöterna har också närvarat vid de verkställande utskottens möten. De centrala ombudsmännen ingår i de verkställande utskotten och närvarar vid förbundsstyrelsens möten. Det finns alltså väldigt goda förutsättningar för styrelsen att ha en heltäckande bild av förbundets verksamhet.

Förbundsstyrelsen anser inte att, så som motionären föreslår, kvotera in ledamöter från respektive region är en bra princip. En styrelses sammansättning bör utgå från ett antal olika parametrar och då inte enbart från en geografisk kvotering. Det är lika viktigt att erfarenheter utifrån ålder, kön, bransch etc. finns med. Det bör gälla både ordinarie som suppleanter i förbundsstyrelsen.

Styrelsens förslag

att avslå motion 10.

DEBATT

I debatten deltog:

Dennis Eriksson, Region Mitt
Johan Claesson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 10.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,

att fastställa stadgarna § 18 moment 2 och moment 4.

Dagordningens punkt 22

Motion 11 första att-satsen ang. stadgeändring för att säkerställa Regional demokrati och förankring, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 11

Angående stadgeförändringar för att säkerställa regional demokrati och förankring

Från Dennis Andersson, Fazer Bageri AB Umeå, region Norr

Idag står vi inför ett demokratiskt dilemma med rådande organisationsstruktur utifrån flera aspekter. Mandatperioden till VU på 4 år är i övermåttan lång, mycket kan ske på fyra år. En invald kan måhända ha förlorat sin plats ute på klubbstyrelse varpå denne/denna inte längre företräder någon klubb, en påtaglig demokratisk brist.

En period om 2 år vore en mer rimlig mandatperiod. Vidare uppstår ett annat dilemma i att val till VU ska ske vid kongressen. Det är ute i regionerna kunskaperna finns om de individer som nomineras. Sålunda är det orimligt att val till VU ska ske vid kongressen där kunskaperna om de nominerade av fullt förståeliga skäl är mycket små.

Instället bör en regional demokrati tillämpas ute i respektive region där nomineringarna sker. Om så skulle ske föreligger heller inget problem i att tillämpa en kortare mandatperiod. Självfallet kan det ekonomiska argumentet ställas gentemot detta förslag, men då ska vi samtidigt ha i åtanke att det likväl rör sig om begränsade uppdrag samt att en kortare mandatperiod med regional demokratisk förankring samtidigt ökar ansvarstagandet. Denna förändring skulle snarare stärka organisationen och dess demokratiska förankring.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att korta mandatperioden i VU från 4 till 2 år,

att såväl nominering och val till VU ska ske ute berörd i region, ej vid kongress.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 11 första att-satsen

I motion 11 första att-satsen föreslår motionären

att korta mandattiden i VU från 4 till 2 år.

Motionären föreslår att mandattiden för verkställande utskotten minskas till två år. Respektive regions verkställande utskott utgörs idag av regionens ledamöter i förbundsmötet, regionens lokalombudsmän och en central ombudsman. Det sker således inget särskilt val till de verkställande utskotten. I praktiken varierar ledamöterna i de verkställande utskotten regelbundet då det inte är en och samma centralombudsman som närvarar vid en viss regions verkställande utskott.

När det gäller regionens förbundsledamöter så väljs de av kongressen med ett mandat fram till nästa kongress.

Motionären anger som ett argument att det är ett demokratiskt dilemma med rådande organisationsstruktur då en ledamot kan sakna uppdrag på arbetsplatsklubben eftersom mandattiden är så lång.

Förbundsstyrelsen ser inte att detta är ett demokratiskt problem. En medlem som väljs till ett uppdrag har fått ett förtroende som i grunden utgår från medlemmarna. Det gäller även den som väljs till ett uppdrag som ledamot i förbundsmötet. Ett uppdrag i förbundet innebär att företräda organisationen och indirekt alla medlemmar, inte enbart de medlemmar som finns på den egna arbetsplatsen. Visst är det viktigt att ha en utgångspunkt från medlemmarnas vardag och det är bra att ha ett uppdrag på arbetsplatsen, men det ska inte vara ett krav.

Att det under en mandatperiod kan inträffa saker är en verklighet som vi lever i. En arbetsplats kan läggas ner osv. Men det kan lika gärna inträffa saker efter en månad som efter två år. Att minska mandattiden till två år förändrar inte det som i motionen anses som ett problem.

Styrelsens förslag

att avslå motion 11 första att-satsen.

DEBATT

I debatten deltog:

Dennis Andersson, Region Norr
Johan Claesson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 11, första att-satsen.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,

att fastställa stadgarna § 25 moment 2.

Dagordningens punkt 23

Motion 12 ang. representativitet kopplad till arbetsplatsklubb, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 12

Angående representativitet kopplad till arbetsplatsklubb

Från Dennis Andersson, Fazer Bageri AB Umeå, region Norr

I förbundets rapport organisationsförändringen skriver utredningen I nuvarande organisation är inriktningen att bilda arbetsplatsklubbar där det finns intresse och där det är möjligt. I praktiken där det finns minst tre medlemmar som kan utgöra en styrelse. Arbetsplatsklubben är idag lokal facklig organisation.

Nyordningen har inneburit att begreppet arbetsplatsklubb fått en större betydelse än tidigare. Syftet med detta är att tillse att det råder representativitet och att verksamheten är lokalt förankrad i arbetsplatsklubben.

Självfallet måste även arbetslösa kunna representeras, men det måste likväl tas i beaktande att det kan förefalla en smula märkligt om en plats inte är avhängig lokal representation och sådan representation kan därför med fördel skötas genom valet av regionala arbetsplatsombud.

Ordföranden för Livsklubben vid Fazer i Umeå, Dennis Andersson, motionerar härmed enskilt om att representantskap av ledamot vid förbundsmöte och verkställandeutskott i organisationen ska vara beroende av ett förtroendeuppdrag på klubb.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att en plats vid förbundsmöte och verkställandeutskott i organisationen ska vara beroende av ett förtroendeuppdrag på arbetsplatsklubb.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 12

I motion 12 föreslår motionären

att en plats vid förbundsmöte och verkställandeutskott i organisationen ska vara beroende av ett förtroendeuppdrag på arbetsplatsklubb

Precis som motionären skriver har begreppet arbetsplatsklubb fått en större betydelse än tidigare. Att bilda klubbar där medlemmarna engageras till fackligt arbete på den egna arbetsplatsen har och är en viktig förutsättning för ett framgångsrikt förbund. Vi vet att om det finns en arbetsplatsklubb med förtroendevalda nära medlemmarna så blir det fackliga arbetet mer framgångsrikt. Det är i medlemmarnas vardag som den fackliga verksamheten ska ha sin utgångspunkt.

Att det under en mandatperiod kan inträffa saker är en verklighet som vi lever i. En arbetsplats kan läggas ner osv. Det innebär inte att en förtroendevald inte kan delta i det fackliga arbetet. Tvärt om ger det nya erfarenheter som kan vara nog så viktiga.

En medlem som väljs till ett uppdrag har fått ett förtroende som i grunden utgår från medlemmarna. Det gäller även den som väljs till ett uppdrag som ledamot i förbundsmötet. Ett uppdrag i förbundet innebär att företräda organisationen och indirekt alla medlemmar, inte enbart de medlemmar som finns på den egna arbetsplatsen.

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning att det är viktigt att ha en utgångspunkt från medlemmarnas vardag och det är bra att ha ett uppdrag på arbetsplatsen, men det ska inte vara ett krav. Att frånta någon ett uppdrag på de grunderna anser förbundsstyrelsen vara direkt olämpligt.

Styrelsens förslag

att avslå motion 12.

DEBATT

I debatten deltog:

Dennis Andersson, Region Norr

Johan Claesson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 12.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,

att fastställa stadgarna § 19 moment 2.

Kongressordförande: *Håkan Persson*

Dagordningens punkt 24

Motionerna 13–15 ang. val av suppleanter till förbundsmötet, samt Förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 13

Angående val av suppleanter till förbundsmötet/regionernas VU

Från Björn Larsson, Campbell Soup Sweden AB, Kristianstad, region Syd

Val av nya suppleanter regleras av § 19 mom.3. Det innebär i korthet att fyllnadsval endast kan ske när alla suppleanter är ”förbrukade”. Det kan ha som konsekvens att förbundsmötet inte är fulltaligt vid sina sammanträden och framförallt att regionernas VU inte är fulltaliga vilket då blir en demokratifråga. Nya suppleanter nomineras på verksamhetsträffarna och utses sedan av förbundsstyrelsen vilket kan ge ett halvt års fördröjning.

Valberedningen hemställer därför att kongressen röstar bifall till att stadgarna ändras så:

Jag föreslår att kongressen beslutar

att fyllnadsval ska ske till suppleanter för regionernas förbundsmötesledamöter tillika ledamöter i regionernas VU, när antalet är lika med eller mindre än hälften av antalet ordinarie ledamöter.

Motion nr 14

Angående val av förbundsledamöters suppleanter

Från Robert Johansson, Procordia Food Eslöv, region Syd

Det har visat sig att med de förändringar som sker påverkar vår organisation allt snabbare det gör att vår organisation riskerar att demokratimöjligheterna minimeras eftersom antalet suppleanter till förbundsledamöter måste vara helt borta innan nya kan utses enligt nuvarande stadgar. Detta regleras i § 19 moment 3.

Detta har visat sig bli ett demokratiskt dilemma i nuvarande organisation och vi anser att det bör finnas möjlighet att utse nya suppleanter tidigare och eftersom det endast är 2 gånger förbundsmötet hålls årligen finns risk att det inte är närvarande ledamöter på förbundsmötet.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att stadgarna § 19 moment 3 ändras till att ”Om under kongressperioden minst hälften av suppleanterna inträtt i förbundsmötet eller avgått nominerar regionerna nya suppleanter så att moment 2 av förbundsmötet angivet antal uppnås”.

Motion nr 15

Angående val av förbundsmötessuppleanter

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

Vi har nu levt ett par år med den nya organisationen och bit efter bit faller på plats hur vi ska hantera de frågor situationer som vi inte kunnat förutse från början. En hel del praktiska problem har vi löst efter hand.

Det finns dock fortfarande problem som gör att organisationen ”haltar” i vissa sammanhang. I stadgarnas §19, mom 3 står det att nya suppleanter till förbundsmötet inte kan väljas förrän samtliga har blivit ordinarie eller avgått.

Detta gör att man kan få en period utan suppleanter då ju förbundsmötet normalt har sammanträden 2 gånger om året.

Detta är inte bra ur en demokratisk synvinkel då det bästa ju är att alla regionernas förbundsmötesledamöter är närvarande på sammanträdena.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att stadgarna §19, mom 3 ändras till att ”Om under kongressperioden minst hälften av suppleanterna inträtt i förbundsmötet eller avgått nominerar regionerna nya suppleanter så att i moment 2 av förbundsmötet angivet antal uppnås”.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 13, 14 och 15

I motion 13 föreslår motionären

att fyllnadsval ska ske till suppleanter för regionernas förbundsmötesledamöter tillika ledamöter i regionernas VU, när antalet är lika med eller mindre än hälften av antalet ordinarie ledamöter.

I motion 14 föreslår motionären

att stadgarna § 19 moment 3 ändras till att ”Om under kongressperioden minst hälften av suppleanterna inträtt i förbundsmötet eller avgått nominerar regionerna nya suppleanter så att moment 2 av förbundsmötet angivet antal uppnås”.

I motion 15 föreslår motionären

att stadgarna § 19 mom 3 ändras till att ”Om under kongressperioden minst hälften av suppleanterna inträtt i förbundsmötet eller avgått nominerar regionerna nya suppleanter så att moment 2 av förbundsmötet angivet antal uppnås”.

Förbundsstyrelsen delar motionärernas uppfattning om att det finns ett behov av att justera stadgarna så att inte kravet för att välja nya innebär att samtliga suppleanter måste ha inträtt i förbundsmötet eller avgått. Förbundsstyrelsen ser ingen anledning att sätta upp en ny faktor för att en nominering ska ske. När en suppleant inträtt i förbundsmötet eller avgått nomineras och utses en ny.

Styrelsens förslag

att stadgarna § 19 moment 3 ändras till ”Om under kongressperioden suppleant inträtt i förbundsmötet eller avgått nominerar berörd region ny suppleant som sedan utses av förbundsstyrelsen”,

att anse motionerna 13, 14 och 15 besvarade.

DEBATT

I debatten deltog:

Robert Johansson, Region Syd
Raymond Staedel, Region Öst
Ann-Christin Hjort, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,
att fastställa stadgarna § 19 moment 3.

Dagordningens punkt 25

Motion 16 ang. tid för kallelse till förbundsmöte samt utskick av handlingar, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 16

Angående tid för kallelse till förbundsmöte samt tid för utskick av handlingar

Från Björn Larsson, Campbell Soup Sweden AB, Kristianstad, region Syd

Detta regleras idag i stadgarnas § 19 mom. 5 och 8 vilket innebär att kallelse ska var ledamöterna tillhanda senast 4 veckor innan förbundsmötet och handlingar senast 3 veckor innan.

Det är idag ganska snävt med tiden mellan verksamhetsmötena och förbundsmötet. I mellantiden ska protokollen skrivas ut och justeras, nomineringsunderlaget från dessa protokoll ska till valberedningen som ska sammanträda och bereda ett färdigt underlag att skickas ut till ledamöterna i förbundsmötet. Rent praktiskt är detta väldigt svårt att få ihop tidsmässigt. Vi kan också konstatera att tidpunkterna för förbundsmötena är väl kända i förväg och anser därför att det räcker med att kallelse och materialutskick är ledamöterna tillhanda senast 2 veckor innan mötet.

Dessa 2 extra veckor underlättar betydligt valberedningens arbete och planering. Dessutom ska detta ge nödvändig tid för att få protokollen från verksamhetsträffarna justerade.

Valberedningen hemställer om kongressens bifall till ändringar av stadgarna § 19 mom. 5 och 8.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att kallelse till förbundsmöte sker 2 veckor innan möte och inte som nu 4 veckor,

att handlingar till mötet ska vara utskickat senast 2 veckor innan,

att protokollen från verksamhetsträffarna ska vara justerade innan de tillställs valberedningen.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 16

I motion 16 föreslår motionären

att kallelse till förbundsmöte sker 2 veckor innan möte och inte som nu 4 veckor

att handlingar till mötet ska vara utskickat senast 2 veckor innan

att protokollet från verksamhetsträffarna ska vara justerade innan de tillställs valberedningen.

Motionären vill underlätta valberedningens arbete genom att i stadgarna reglera tid för utskick av kallelsen och handlingarna till förbundsmötet samt att ett justerat protokoll ska skickas till valberedningen.

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning om att det är viktigt att valberedningen får in rätt nomineringar i god tid och att det finns rimlig tid för valberedningen att arbeta.

Stadgarna anger tid för när kallelsen senast ska vara ledamöterna tillhanda och tid för när styrelsens förslag till behandling av eventuella motioner senast ska vara ledamöterna tillhanda. Övriga handlingar berörs inte av stadgarna. Det finns idag inget hinder att valberedningens underlag sänds ut senare. Förhållningssättet har, med ekonomiska utgångspunkter, varit att så långt det är möjligt undvika mer än ett utskick till ledamöterna.

Ett sätt att både underlätta valberedningens arbete och samtidigt undvika mer än ett ganska kostsamt utskick är att distribuera övriga handlingar genom förbundets intranät. Det kräver ingen förändring av stadgarna.

Förbundsstyrelsen anser inte att underlaget till valberedningen angående nomineringarna ska utgöra ett protokoll. Enligt de riktlinjer för-

bundsstyrelsen har angett för nomineringsmötet är det den ansvariga lokalombudsmannen som ska skicka in nomineringarna till respektive organisation som ska genomföra valet. Där anges också att nomineringar till förbundsstyrelsen ska skickas skyndsamt till förbundet. Det skulle förmodligen avsevärt fördröja valberedningens möjligheter att påbörja arbetet om kravet är att invänta ett justerat protokoll.

Styrelsens förslag

att övriga handlingar till förbundsstyrelsen distribueras via förbundets intranät,

att anse motion 16 första och andra att-satserna besvarade,

att avslå motion 16 tredje att-satsen.

DEBATT

I debatten deltog:

Björn Larsson, Region Syd
Johan Claesson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,

att fastställa stadgarna § 19 moment 5 och moment 8.

Dagordningens punkt 26

Motion 17 ang. nomineringar inför val på kongressen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Dagordningens punkt 27

Motion 11 andra att-satsen och motionerna 18–24 angående förbundets demokratiska organisation, nomineringar, valberedning och beslutanderätt regionalt, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Dagordningens punkt 29

Motionerna 26–27 ang. verksamhetsträffarna, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 17

Angående nomineringar inför val på kongressen

Från Fredrik Ståhle, Swedish Match AB, Göteborg, region Väst

När denna motion skrivs pågår det en diskussion inom förbundet på vilket sätt man ska hantera nomineringar inför de val som ska underställas kongressen. Var denna diskussion landar i har vi inte koll på. Men viss vägledning finns i dagens stadgar § 25 mom 3 som inte känns bra, där man kan utläsa följande.

”Regionen genomför nomineringsmöten och lämnar förslag för val som ska genomföras på förbundsmöte och kongress.”

Detta arbetssätt med nomineringar har varit ömsom vin och ömsom vatten under kongressperioden när det gäller val som förbundsmötet haft att förrätta. Nu har vi inget bättre förslag till hur man ska hantera val av regionalt förtroendevalda osv. i framtiden. Men detta arbetssätt bör vi inte ha när det gäller val som kongressen har att ta ställning till. Det känns inte bra att ett nomineringsmöte redan i mars månad nominerar till förtroendeuppgifterna som kongressen har att ta ställning till ur flera aspekter.

För det första så innebär det att kongressombuden inte äger nomineringarna till de val de ska göra. Samt att tiden att diskutera namn och hitta kompromisslösningar fram till kongressen minskar om man målar in sig i ett hörn på ett tidigt stadium i processen. Samt att den valberedning som ska ta fram och förankra ett förslag har små möjligheter att lyckas med detta innan en kongress startar.

Därför vill vi att förbundet går tillbaka till det arbetssätt man tillämpat på tidigare kongresser. Som innebär att det väljs en valberedning på kongressen vars uppdrag går ut när kongressen avslutas. Nomineringar till de uppdrag som kongressen har att välja enligt stadgarnas § 24 mom 15 görs under kongressen.

Detta hade varit att föredra redan till kongressen i Linköping den 1 – 5 juni 2013 och förbundsstyrelsen borde kunna besluta om detta utifrån stadgarnas § 24 mom 12 planering av kongressen. Men för att undvika denna diskussion till kommande kongresser bör stadgarna ändras i § 25 mom 3 och punkt sättas i första stycket efter ordet förbundsmöte.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att stadgarnas § 25 mom 3 första meningen ändras till: Regionen genomför nomineringsmöten och lämnar förslag för val som ska genomföras på förbundsmöte,

att kongressen ger förbundsstyrelsen i uppdrag att planera valen på nästa kongress enligt intentionerna i denna motion.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 17

I motion 17 föreslår motionären

att stadgarnas § 25 mom 3 första meningen ändras till: Regionen genomför nomineringsmöten och lämnar förslag för val som ska genomföras på förbundsmöte

att kongressen ger förbundsstyrelsen i uppdrag att planera valen på nästa kongress enligt intentionerna i denna motion.

Motionären vill ha en återgång till att hantera nomineringar för val på kongressen på samma sätt som tidigare med argumentet att kongressombuden inte äger nomineringarna och att tiden för att diskutera namn och hitta kompromisslösningar minskar.

Förbundsstyrelsen delar inte motionärens uppfattning. Det är klubbarna som deltar på nomineringsmötet som nominerar och det är klubbarna som utser kongressombud som deltar på kongressen. Kongressombuden äger i allra högsta grad nomineringarna.

Den nya ordningen är betydligt mer demokratisk och öppen jämfört mot tidigare. De nominerade och de föreslagna är kända innan kongressen börjar. Tidigare så utlystes nomineringstid under kongressen och många, framför allt nya kongressombud, hade ingen som helst aning om vem olika föreslagna personer var. Det fanns heller ingen, eller väldigt obetydlig, tid för att närmare ges en presentation.

Nuvarande valberedning har samma uppgift idag att lägga ett förslag som med stor sannolikhet kan vinna kongressens bifall. Tiden för att lyckas med det är betydligt större idag än med den tidigare ordningen. Det ställer givetvis andra krav på valberedningen att planera och genomföra sitt arbete.

Styrelsens förslag

att avslå motion 17.

Motion nr 11

Angående stadgeförändringar för att säkerställa regional demokrati och förankring

Från Dennis Andersson, Fazer Bageri AB Umeå, region Norr

Idag står vi inför ett demokratiskt dilemma med rådande organisationsstruktur utifrån flera aspekter. Mandatperioden till VU på 4 år är i övermåttan lång, mycket kan ske på fyra år. En invald kan måhända ha förlorat sin plats ute på klubbstyrelse varpå denne/denna inte längre företräder någon klubb, en påtaglig demokratisk brist.

En period om 2 år vore en mer rimlig mandatperiod. Vidare uppstår ett annat dilemma i att val till VU ska ske vid kongressen. Det är ute i regionerna kunskaperna finns om de individer som nomineras. Sålunda är det orimligt att val till VU ska ske vid kongressen där kunskaperna om de nominerade av fullt förståeliga skäl är mycket små.

Istället bör en regional demokrati tillämpas ute i respektive region där nomineringarna sker. Om så skulle ske föreligger heller inget problem i att tillämpa en kortare mandatperiod. Självfallet kan det ekonomiska argumentet ställas gentemot detta förslag, men då ska vi samtidigt ha i åtanke att det likväl rör sig om begränsade uppdrag samt att en kortare mandatperiod med regional demokratisk förankring samtidigt ökar ansvarstagandet. Denna förändring skulle snarare stärka organisationen och dess demokratiska förankring.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att korta mandatperioden i VU från 4 till 2 år,

att såväl nominering och val till VU ska ske ute berörd i region, ej vid kongress.

Motion nr 18

Angående valberedning och beslutanderätt vid regional verksamhetsträff

Från Livsklubben Findus Sverige AB Bjuv, region Syd

De regionala verksamhetsträffarna som är nomineringsmöten där regionerna tar fram nominerade inför förbundsmöten fungerar väldigt dåligt. På dessa verksamhetsträffar har klubbarna förberett sig genom att ta fram kandidater som klubbarna anser lämpliga till de olika uppdragen.

På mötet lämnas listor över och en rad namn läses och presenteras.

Namn som man aldrig har hört talas om eller på vilka grunder man ska rösta på just dessa personer.

Problemet är inte stort när det finns exakt antal nominerade personer eller mindre antal människor än vad som ska väljas. Problemet uppstår när det är för många namn, vem ska röstas bort när man inte vet vilka personerna är. Det tittas på bänkkamraterna och hoppas att dessa vet vilka dessa personer är. Det känns som ett märkligt sätt att välja folk på. Det finns en risk att man röstar därför det är från en klubb man känner igen, när bättre lämpade personer egentligen är föreslagna.

Att sedan på förbundsmötena göra samma misstag igen genom att rösta fram kandidater från regioner där man inte har en blekaste aning om varken klubbar eller kanske bara känner till ett fåtal namn, känns återigen mycket märklig. Det vore betydligt bättre om varje region fick en egen valberedning där klubbarna inom givna tidsramar skickar in namn på sina kandidater och valberedningarna föreslår en lista till verksamhetsträffarna som vi själva i varje region beslutar om.

Valberedningen i varje region har då tillfälle att få fram mer faktaunderlag vid behov där det förekommer namn som kanske valberedningen inte känner till.

På förbundsmötena ska antalet förtroendevalda regleras för respektive uppdrag samt budgeten för dessa regionala poster.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att en regional valberedning tillsätts att förbereda valen,

att regionernas valberedning består av ordinarie samt dennes två suppleanter i förbundets valberedning vilka samtliga väljs av kongressen och verkar fram till nästa ordinarie kongress,

att verksamhetsträffarna blir beslutsfattande till att själva välja sina förtroendevalda till de regionala posterna.

Tredje ordförande Eva Guovelin i talarstolen.

Motion nr 19

Angående förbundets demokratiska organisation – regional valberedning

Från Dennis Eriksson, Atria Supply AB Sköllersta, region Mitt

I förbundets nya organisation genomförs alla demokratiska val, utom valet av kongressledamöter, vid förbundsmötet eller på kongressen. Detta anser vi vara opraktiskt och rent av olämpligt ur demokratisk synvinkel. Därför att det blir praktiskt taget omöjligt för en nationell församling att införskaffa sig kunskap och kännedom om regionalt nominerade personer.

Skulle valprocessen följa intentionerna och besluten i materialet från kongressen 2009, skulle ovanstående förmodligen leda till en situation, där valberedningen i princip fungerar som ett informellt beslutande organ, då sannolikheten att förbundsmötet skulle motsätta sig valberedningens förslag inte är särskilt hög.

Om förbundsmötet, mot förmodan, skulle motsätta sig valberedningen, skulle det kunna vara positivt ur demokratisk synpunkt, men skulle vara tids- och resurskrävande, då det skulle krävas ett antal slutna omröstningar.

För att dels få en större demokratisk legitimitet, och en mindre omständig valprocess, borde de som ska utföra verksamheten regionalt väljas regionalt.

Från centralt håll menade man att ”den demokratiska församling som beslutar om budget och verksamhet även måste besluta om vilka och hur många förtroendevalda som ska genomföra verksamheten, annars måste man ställa sig den retoriska frågan, på vem och var ansvaret vilar för de gemensamma arbetsuppgifterna.”

Detta ser vi inte som ett problem, då verksamhetsträffarna med vårt förslag enbart skulle få välja förtroendevalda utifrån, vid förbundsmötet beslutad om verksamhet och budget, vilket innebär att verksamhetsträffarna enbart kan påverka vilka som företräder regionen, medans förbundsmötet fortfarande har att utifrån budget besluta om antalet som ska väljas.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att nuvarande nomineringsmöte får mandat att besluta antalet förtroendevalda och utse dessa, utifrån den verksamhetsplan och budget förbundsmötet beslutat om,

att regionalt verkställande utskott blir regional valberedning, som inför verksamhetsträffen presenterar sitt förslag och övriga nominerade.

Motion nr 20

Angående förbundets demokratiska organisation – val av regionalt förtroendevalda

Från Dennis Eriksson, Atria Supply AB Sköllersta, region Mitt

I förbundets nya organisation genomförs alla demokratiska val, utom valet av kongressledamöter, vid förbundsmötet eller på kongressen. Detta anser vi vara opraktiskt och rent av olämpligt ur demokratisk synvinkel. Därför att det blir praktiskt taget omöjligt för en nationell församling att införskaffa sig kunskap och kännedom om regionalt nominerade personer.

Skulle valprocessen följa intentionerna och besluten i materialet från kongressen 2009, skulle ovanstående förmodligen leda till en situation, där valberedningen i princip fungerar som ett informellt beslutande organ, då sannolikheten att förbundsmötet skulle motsätta sig valberedningens förslag inte är särskilt hög.

Om förbundsmötet, mot förmodan, skulle motsätta sig valberedningen, skulle det kunna vara positivt ur demokratisk synpunkt, men skulle vara tids- och resurskrävande, då det skulle krävas ett antal slutna omröstningar.

För att dels få en större demokratisk legitimitet, och en mindre omständlig valprocess, borde de som ska utföra verksamheten regionalt väljas regionalt.

Från centralt håll menade man att ”den demokratiska församling som beslutar om budget och verksamhet även måste besluta om vilka och hur många förtroendevalda som ska genomföra verksamheten, annars måste man ställa sig den retoriska frågan, på vem och var ansvaret vilar för de gemensamma arbetsuppgifterna.”

Detta ser vi inte som ett problem, då verksamhetsträffarna med vårt förslag enbart skulle få välja förtroendevalda utifrån, vid förbundsmötet beslutad om verksamhet och budget, vilket innebär att verksamhetsträffarna enbart kan påverka vilka som företräder regionen, medans förbundsmötet fortfarande har att utifrån budget besluta om antalet som ska väljas.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att nuvarande nomineringsmöte får mandat att besluta antalet förtroendevalda och utse dessa, utifrån den verksamhetsplan och budget förbundsmötet beslutat om,

att klubbarna nominerar till den kongressvalda valberedningen som inför verksamhetsträffen presenterar sitt förslag och övriga nominerade. (Regional företrädare, eller skriftligen.)

Motion nr 21

Angående förbundets demokratiska organisation – nomineringsförfarande

Från Dennis Eriksson, Atria Supply AB Sköllersta, region Mitt

Att i grunden förändra förbundets organisation, så som vi nu gjort, utan att problem uppstår, är en utopi. Att förutse alla parametrar och tänkbara scenarier är helt enkelt inte möjligt. Nu då vi haft en kongressperiod på oss, att i skarpt läge testa organisationen har vi möjlighet att trimma organisationen.

Läser man motioner och svar från förra kongressen, ska förbundsmötet besluta om antalet förtroendevalda i regionerna, samt välja dessa. Regionernas nomineringsmöte ska nominera. Vid ett demokratiskt nomineringsmöte är alla nominerade valbara. Utifrån de nominerade, ska sedan valberedningen, utifrån sina kriterier, arbeta fram ett förslag, samt övriga nominerade för förbundsmötet att ta ställning till.

Idag fungerar valberedningen, vad regionala uppdrag anbelangar, enbart som sammanställande av namnen från nomineringsmötena, då man regionalt har arbetssätt som omöjliggör för valberedningen att, ur demokratisk synpunkt fullgöra sitt uppdrag.

Inom regionerna beslutar nomineringsmötet, med förbundsrepresentanten, tillika mötesordförandes goda minne, att utöka eller minska antalet förtroendevald, utifrån antalet nominerade alternativt att nominera enbart det antal som ska väljas, övriga redovisas som ”övriga föreslagna”, vilket i båda fallen i princip innebär att nomineringsmötet agerar som ”regional valberedning”, vilket i våra ögon inte är förenligt med förbundets intentioner om demokrati. Inte heller återspeglar det den diskussion som fördes under kongressen 2009.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att nomineringsmötena följer intentionerna i de beslut som fattades vid kongressen 2009,

att förbundsmötet fastslår antalet förtroendevalda i regionen,

att samtliga nominerade sänds till valberedningen inför förbundsmötet,

att valberedningen presenterar ett förslag, samt övriga nominerade, om så finns, vid samtliga val.

Motion nr 22

Angående valberedning och beslutanderätt vid regionala verksamhetsmöten

Från Livsklubben Scan AB Kristianstad, region Syd

De regionala verksamhetsträffarna som är nomineringsmöten där regionerna tar fram nominerade inför förbundets representantskapsmöten fungerar väldigt dåligt. På dessa möten har klubbar förberett sig genom att ta fram kandidater som klubbarna anser lämpliga till de olika uppdragen.

På mötet lämnas listor över och en rad namn presenteras. Namn som man aldrig har hört talas om eller på vilka grunder man ska rösta på just dessa personer. Problemet är inte stort när det finns exakt antal föreslagna personer eller mindre antal än vad som ska tas fram. Problemet blir när det är för många namn, vem ska röstas bort när man inte vet vilka personerna är? Det blir till att lita på bänkkamraterna som kanske vet vilka dessa är eller har hört talas om dessa personer tidigare. Det är ett märkligt sätt att välja sina kamrater på, risken är stor att de bäst lämpade inte kommer med, därför att man kommer från en mer okänd arbetsplats i regionen eller där ens klubb inte har så många kända namn i regionen.

Att sedan på förbundsmötet göra om samma fel genom att rösta fram kandidater från regioner där man inte har en blekaste aning om varken klubbar eller mer än ett fåtal kända namn, känns lika konstigt.

Det vore betydligt bättre om varje region fick en egen valberedning där klubbarna inom givna tidsramar skickar in sina kandidater och valberedningarna föreslår en lista till verksamhetsträffarna som vi själva i varje region beslutar om.

Valberedningen i varje region har då tillfälle att få fram mer faktaunderlag vid behov där det förekommer namn som kanske valberedningen inte känner till.

På förbundsmötena kan väljas valberedningar för regionerna.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att i regionerna bildas en valberedning som väljs på förbundsmöte,
att verksamhetsträffarna blir beslutsfattande till att själva välja sina egna förtroendevalda till de olika regionala uppdragen.

Motion nr 23

Angående valberedning och beslutanderätt i den regionala verksamheten

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

Så som den regionala demokratin fungerar idag är inte optimal. Man har idag ingen beslutanderätt och det finns inget forum mellan kongresserna där klubbarna är med och beslutar. Ett exempel är tillsättande av regionala uppdrag. Här kan bara klubbarna nominera – inte besluta om vem som ska ha de regionala uppdragen. Man nominerar sen ska det beslutas på förbundsområdet där nomineringar från ALLA regioner ska behandlas. Representanter från region syd ska vara med och besluta vem som ska ha de regionala uppdragen i region norr. Oftast vet man inte vem de nominerade är. Detta förfarande är inte optimalt!

Det vore betydligt bättre om varje region har en valberedning där klubbarna inom givna tidsramar nominerar sina kandidater som behandlas av valberedningen som lägger förslag till beslut till verksamhetsträffarna. De regionala valberedningarna ska väljas på förbundsområdet där det också regleras antalet regionalt förtroendevalda och regionernas budget.

Vi föreslår att kongressen beslutar

- att** i regionerna bildas en valberedning som väljs på förbundsområdet,
- att** regionernas verksamhetsträffar blir beslutsfattande vad gäller valen av regionalt förtroendevalda,
- att** regionernas verksamhetsträffar blir beslutsfattande vad gäller valen till regionala sidoorganisationer.

Motion nr 24

Angående nomineringsgrupp

Från Livsklubben Arla Foods AB Visby, region Öst

Sedan kongressen 2009 har vi ej haft någon valberedning som regionalt har sammanställt/kommit med förslag till de uppdrag som ska besättas. Det har istället varit ett regionalt nomineringsmöte inför ett förbundsområde och enligt vår mening har detta inte fungerat optimalt.

Det har tyvärr bl.a. fått effekten att vissa delar/grupper av regionen riskerar att bli utan representanter då ingen eller liten hänsyn tas till

kön, ålder, geografi etc. Vi befarar att detta med tiden kommer utarma organisationen och vill därför yrka på.

Vi föreslår att kongressen beslutar

- att** verksamhetsträffen på våren väljer en nomineringsgrupp som har att ta fram förslag till nomineringsmötet på hösten,
- att** den som är vald till förbundets valberedning fungerar som sammankallade i regionens nomineringsgrupp.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 11 andra att-satsen, 18, 19, 20, 21, 22, 23 och 24

I motion 11 andra att-satsen föreslår motionären

- att** såväl nominering och val till VU ska ske ute i berörd region, ej vid kongress.

I motion 18 föreslår motionären

- att** en regional valberedning tillsätts att förbereda valen,
- att** regionernas valberedning består av ordinarie samt dennes två suppleanter i förbundets valberedning vilka samtliga väljs av kongressen och verkar fram till nästa ordinarie kongress,
- att** verksamhetsträffarna blir beslutsfattande till att själva välja sina förtroendevalda till de regionala posterna.

I motion 19 föreslår motionären

- att** nuvarande nomineringsmöte får mandat att besluta antalet förtroendevalda och utse dessa utifrån den verksamhetsplan och budget förbundsmötet beslutat om,
- att** regionalt verkställande utskott blir regional valberedning, som inför verksamhetsträffen presenterar sitt förslag och övriga nominerade.

I motion 20 föreslår motionären

- att** nuvarande nomineringsmöte får mandat att besluta antalet förtroendevalda och utse dessa utifrån den verksamhetsplan och budget förbundsmötet beslutat om,
- att** klubbarna nominerar till den kongressvalda valberedningen som inför verksamhetsträffen presenterar sitt förslag och övriga nominerade (regional företrädare eller skriftligen).

I motion 21 föreslår motionären

att nomineringsmötena följer intentionerna i de beslut som fattades vid kongressen 2009,
att förbundsmötet fastslår antalet förtroendevalda i regionen,
att samtliga nominerade sänds till valberedningen inför förbundsmötet,
att valberedningen presenterar ett förslag, samt övriga nominerade, om så finns, vid samtliga val.

I motion 22 föreslår motionären

att i regionerna bildas en valberedning som väljs på förbundsmöte,
att verksamhetsträffarna blir beslutsfattande att själva välja sina egna förtroendevalda till de olika regionala uppdragen.

I motion 23 föreslår motionären

att i regionerna bildas en valberedning som väljs på förbundsmötet,
att regionernas verksamhetsträffar blir beslutsfattande vad gäller valen av regionalt förtroendevalda,
att regionernas verksamhetsträffar blir beslutsfattande vad gäller valen till regionala sidoorganisationer.

I motion 24 föreslår motionären

att verksamhetsträffen på våren väljer en nomineringsgrupp som har att ta fram förslag till nomineringsmötet på hösten,
att den som är vald till förbundets valberedning fungerar som sammankallande i regionens nomineringsgrupp.

Flera av motionärerna vill att verksamhetsträffen/nomineringsmötet ska ha beslutanderätt att välja förtroendevalda regionalt och att en valberedning ska finnas regionalt.

Kongressen 2009 beslutade om en ny organisation där den centrala delen i beslutet var en beslutsorganisation i två nivåer. Arbetsplatsklubben och förbundet.

En beslutsorganisation i två nivåer, där de tidigare avdelningarna upphörde, var ett strategiskt beslut av kongressen. Det innebär en organisation där klubben är lokal facklig organisation och klubben har därmed fått en helt annan status än tidigare. Inte minst genom att klubben väljer ombud till det högst beslutande organet nämligen kongressen.

Att nu, som motionärerna föreslår, gå ifrån den organisationen efter

endast en kongressperiod är ett stort ingrepp och en återgång till en beslutsorganisation i tre nivåer. De argument som framförs för att göra detta varierar.

I motion 18 och motion 22 anses inte problemet stort när det finns exakt antal nominerade personer eller färre som ska väljas. Problemet uppstår när det blir för många! Förbundsstyrelsen har svårt att se att det skulle vara ett problem att många medlemmar kan tänka sig att ta ett fackligt uppdrag. Det borde vara en fördel att fler är med och delar på de arbetsuppgifter som finns regionalt, inte tvärt om.

I motion 23 anses problemet vara att klubbarna inte har något beslutsforum mellan kongresserna. Något formellt beslutsforum där alla klubbar är representerade finns visserligen inte mellan kongresserna, men inflytandet på förbundets verksamhet finns genom verksamhetsträffar och nomineringsmöten. Grunden för förbundets verksamhet baseras på kongressens beslut. I den nya organisationen har varje klubb rätt att välja kongressombud. Kongressen ska ange de långsiktiga strategiska frågorna som är viktiga för förbundets medlemmar. Utifrån det sker prioriteringar och planering av verksamheten i en process där verksamhetsträffarna är en viktig del. Behov och förutsättningar i klubbarna påverkar naturligtvis förbundets verksamhet. Både i samband med kongressbeslut och i samband med verksamhetsträffarna.

När det gäller nomineringsmöte och valberedning är den ordning som finns idag egentligen ett resultat av en kompromiss i samband med den nya organisationen. Den vanligaste ordningen att förbereda val är antingen genom att utse en valberedning till den uppgiften eller att genomföra ett nomineringsmöte. I förbundet ser det annorlunda ut då vi har både och. När det gäller de nomineringar som görs till de regionala uppdragen så bereder nomineringsmötet egentligen fullt ut. När det gäller nomineringar till uppdrag på central nivå så bereder valberedningen fullt ut. Valberedningen har rollen att presentera respektive nomineringsmötes förslag till val av uppdrag regionalt. Medan situationen är annorlunda vid valen till centrala uppdrag då valberedningen presenterar sitt eget förslag.

Ser vi till historien så har den vanligaste ordningen i förbundet varit att utse valberedningar. Det finns inte lika stor erfarenhet av att genomföra nomineringsmöten vilket också gjort att det under den gångna kongressperioden utvecklats riktlinjer och rutiner successivt. Förbundsstyrelsen är medveten om att nomineringsprocessen varit omdiskuterad, men framför allt att det har varit tidsbrist under nomineringsmötet för att sammanställa

de nomineringar som lämnats. Att underlätta och minska tidsåtgången för nomineringsprocessen är viktigt så att tiden istället kan användas till nödvändiga verksamhetsdiskussioner. Ett sätt att hantera det är att nomineringarna skickas in i förväg och att inkomna nomineringar finns sammanställda när nomineringsmötet börjar.

I flera motioner anses att det är ett problem att inte alla namn är kända i samband med nominering eller vid förbundsmötets val. Förbundsstyrelsen ser inte att en regional valberednings förslag skulle förändra den delen. Medlemmarna blir inte mer kända för att de sammanställs av en valberedning.

Det är klubbarna som nominerar, det är klubbarna som finns på nomineringsmötet. De föreslagna har bedömts av nominerande klubbar att kunna vara med och bidra till den regionala verksamheten. Klubbarna har också en möjlighet att prata för de nominerade. Detsamma gäller regionernas ledamöter vid förbundsmötet. Om kravet skulle vara att var och en i en beslutande församling har en egen kunskap och kännedom om samtliga nominerade så skulle vi inte kunna förrätta särskilt många val oavsett om valen skulle ske regionalt eller centralt. Som alltid får vi förlita oss till varandras kunskaper och utifrån det göra egna bedömningar.

Styrelsens förslag

att ge förbundsstyrelsen i uppgift att utforma riktlinjerna för nomineringsmötet så att nomineringar kan skickas in i förväg,

att avslå motion 11 andra att-satsen, samt motionerna 18, 19, 20, 21, 22, 23 och 24.

Motion nr 26

Angående verksamhetsträffen

Från Livsklubben Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

Idag så har varje region verksamhetsträff två gånger per år, en på våren och en på hösten. På dessa träffar är det även nomineringsmöten. Dessa träffar är väldigt viktiga för våra medlemmar då de kan påverka hur vi ska arbeta med olika fackliga frågor. Dessa träffar finns inte i våra stadgar utan endast som nomineringsmöte. Tyvärr så är det väldigt kort om tid när dessa är då det finns medlemmar som har långt att åka.

Vi föreslår att kongressen beslutar
att dessa träffar stadgeregleras,
att dom ska vara minst 2 gånger per år,
att ett av möterna ska vara 2 dagars.

Motion nr 27

Angående verksamhetsträff

Från Livsklubben Kraft Foods Sverige AB, Upplands Väsby, region Öst
I dag har vi 2 st. verksamhetsträffar/ år i regionen. Vi kan se ett minskat deltagande när det gäller deltagande på dessa träffar.

Vi menar att bl.a. detta beror på att man känner sig osäker och dels att vi ser detta som en möjlighet att skola in nya förtroendevalda i organisationen.

Detta är ett led i demokratin och vi anser att:

Vi föreslår att kongressen beslutar
att införa 4 träffar/år,
att det möjliggörs för att två från varje klubb/ arbetsplats deltar.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 26 och 27

I motion 26 föreslår motionären
att dessa träffar stadgeregleras,
att dom ska vara minst 2 gånger per år,
att ett av mötena ska vara 2-dagars.

I motion 27 föreslår motionären
att införa 4 träffar / år,
att det möjliggörs för att två från varje klubb / arbetsplats deltar.

Verksamhetsträffar infördes i samband med att kongressen 2009 beslutade om den nya organisationen. Vartefter som vi gemensamt har prövat oss fram så har vi också gjort en del förändringar som visat sig behövas. Men det finns fortfarande ett behov av att se över utformningen av träffarna och det finns behov av att utöka den totala tiden för verksamhetsträffarna för att undvika tidsbrist och stress.

Förbundsstyrelsen tycker liksom motionären i motion 26 att det är bra att stadgereglera verksamhetsträffarna och att dessa ska hållas minst två gånger per år. Stadgarna är en garanti för medlemmarnas möjligheter till inflytande och medbestämmande.

Demokrati måste få kosta men samtidigt ska vi använda pengarna så bra som möjligt. Att detaljstyra verksamheten genom att i stadgarna slå fast det exakta antalet träffar, längden på träffarna och antalet deltagare kan vara till mer hinder än gagn. Förbundsstyrelsen anser att den typen av detaljer ska kunna beslutas mer löpande. Den möjligheten har gjort att vi sedan kongressen har kunnat förbättra verksamheten vartefter problem och synpunkter har uppstått.

Styrelsens förslag

att ge förbundsstyrelsen i uppdrag att utveckla verksamhetsträffarnas utformning och innehåll,
att bifalla motion 26 första och andra att-satserna,
att avslå motion 26 tredje att-satsen och motion 27.

DEBATT

I debatten deltog:

Anders Hernborg,	Region Väst
Anders Olsson,	Region Väst
Kent Ahlgren,	Region Syd
Dennis Eriksson,	Region Mitt
Dennis Andersson,	Region Norr
Thomas Karlström,	Region Öst
Andreas Gudinge,	Region Öst
Hans-Olof Nilsson,	ordförande
Fredrik Ståhle,	Region Väst
Fredrik Stolt,	Region Öst
Tomislav Breber,	Region Syd
Johan Claesson,	föredragande
Eva Guovelin,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 17.

Bifall motion 18.

Bifall motion 19, första att-satsen.

Bifall motion 21.

Bifall motion 11, andra att-satsen.

Bifall motion 24.

Bifall motion 19, första att-satsen.

Bifall motion 24, andra att-satsen.

Bifall motion 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24.

Förbundsstyrelsen ändrar sitt förslag vad gäller hur valen ska förberedas och föreslår en nomineringsgrupp och yrkar bifall till motion 24, andra att-satsen.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag gällande motion 17,

att bifalla förbundsstyrelsens nya förslag vad gäller nomineringsgrupp,

att bifalla motion 24, andra att-satsen,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag vad gäller motion 18:3, 19:1, 20:1, 22:2 och 23:2-3,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag vad gäller motion 26 och 27,

att bifalla sjätte att-satsen i Organisationsrapporten,

att beredningsutskottet får i uppdrag att formulera förslag till stadgar vad gäller nomineringsgrupp.

Votering begärd av *Anders Hernborg*, region Väst.

Rösträkning begärd rörande motion 17 av *Fredrik Ståhle*, Region Väst.

Rösterna fördelades med 136 röster för förbundsstyrelsens förslag, 85 röster för motionen. 1 avstod.

Dagordningens punkt 28

Motion 25 ang. valberedningens arbete, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 25

Angående valberedningens arbete

Från Björn Larsson, Campbell Soup Sweden AB, Kristianstad, region Syd
Valberedningen som idag är kongressvald och verkar under 1 kongressperiod fullgör sitt uppdrag utan att uppdraget finns reglerat i våra stadgar. Inom valberedningen har vi ett flertal gånger diskuterat detta och funnit att vi hade varit betjänta av att ha ett stöd i stadgarna både vad gäller innehåll i uppdraget, sammansättning av valberedningen samt fyllnadsval vid ”slut på suppleanter”.

Dessutom hade det underlättat genomförande av uppdraget om det är bekant vilka resurser som minst står till buds.

Jag föreslår att kongressen beslutar

- att** valberedningens uppdrag införs i stadgarna på lämplig plats,
- att** ordinarie ledamöter i valberedningen utses ur ordinarie förbundsmötesledamöter,
- att** i det fall ovanstående inte får bifall ska valberedningens regionale representant vara adjungerad till regionens verksamhetsträff,
- att** valberedningen ges de resurser som uppdraget kräver,
- att** suppleanter till valberedningen alltid ska vara två och fyllnadsval ska ske på närmast förestående förbundsmöte.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 25

I motion 25 föreslår motionären

- att** valberedningens uppdrag förs in i stadgarna på lämplig plats,
- att** ordinarie ledamöter i valberedningen utses ur ordinarie förbundsledamöter,
- att** i det fall ovanstående inte får bifall ska valberedningens regionala representant vara adjungerad till regionens verksamhetsträff,
- att** valberedningen ges de resurser som uppdraget kräver,
- att** suppleanter till valberedningen alltid ska vara två och fyllnadsval ska ske på närmast förestående förbundsmöte.

I den organisationsrapport som kongressen godkände 2009 finns en tydlig skrivning om valberedningens uppdrag. Där anges bland annat att valberedningen hanterar nomineringar och förslag till val som genomförs på förbundsmötet och kongressen. Där framgår också att valberedningen hanterar val av kongressombud för de medlemmar som inte tillhör någon arbetsplatsklubb. I rapporten anges även att valberedningen har uppgiften att se till att de som ska företräda medlemmarna också speglar medlemskårens sammansättning. Hänsyn ska tas till regionala behov och förutsättningar, bransch och koncernstrukturer, ålder, kön och etnisk bakgrund.

Valberedningens uppdrag beskrivs dessutom, liksom övriga förtroendeuppdrag, på förbundets intranät. Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning om att det är bra om valberedningens uppdrag är tydligt, men anser inte att just den delen behöver stadgeregleras.

Däremot finns det anledning att justera stadgarna avseende antal personer i valberedningen, att kongressen utser en sammankallande och att val av suppleanter ska ske.

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning att det finns fördelar om valberedningens ledamöter väljs bland ledamöterna i förbundsmötet. Ledamöterna i förbundsmötet utgör samtidigt en del av det verkställande utskottet i regionen och ingår därmed i nomineringsmötet. På så sätt får ledamöterna i valberedningen en direkt bild av hur nomineringsmötet diskuterat och beslutat. Det ger också valberedningen en möjlighet att få större kunskap om de nominerade.

Motionären vill att de resurser som valberedningen minst har till sitt förfogande är känt. Förbundsstyrelsen anser att valberedningen ska ha de resurser som uppdraget kräver, men inte att på förhand och i detalj redogöra för vilket behov en valberedning kan ha eller tänkas få. Valberedningen har ett ansvar att planera och genomföra arbetet så att uppdraget utförs på bästa sätt. Den planeringen utgör grund för vilka resurser som behövs.

Styrelsens förslag

att stadgarna § 24 moment 15 ändras så att det framgår att ” Kongressen väljer för kongressperioden en valberedning som består av fem ledamöter ur förbundsmötet, en ledamot från varje region. En ledamot väljs till sammankallande. För varje ordinarie ledamot väljer kongressen ur förbundsmötet två personliga suppleanter. Om en ordinarie ledamot eller suppleant i valberedningen frånträder uppdraget som ledamot i

förbundsmötet anses uppdraget i valberedningen upphöra vid samma tidpunkt. Om en suppleant inträtt i valberedningen eller avgått väljer förbundsmötet en ny suppleant.”

att bifalla motion 25 andra att-satsen,

att anse motion 25 fjärde att-satsen besvarad,

att avslå motion 25 första, tredje och femte att-satserna.

DEBATT

I debatten deltog:

Björn Larsson,	Region Syd
Dennis Eriksson,	Region Mitt
Johan Claesson,	föredragande
Eva Guovelin,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall första att-satsen.

Avslag andra att-satsen.

Bifall tredje att-satsen.

Tillägg: suppleanter i valberedningen som väljs utanför förbundsmötet är adjungerade till såväl förbundsmötet som verksamhetsträffarna i regionerna.

Kongressen beslutade

att bifalla första att-satsen,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande andra att-satsen,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag vad gäller fjärde och femte att-satsen,

att bifalla förslaget till nya stadgar § 24 moment 15,

att anse stadgarna § 24 moment 15 omedelbart justerade,

att beredningsutskottet får i uppdrag att föreslå stadgar vad gäller valberedningens uppdrag.

Votering begärd av *Björn Larsson*, Region Syd.

Votering begärd av *Jens Nordwander*, Region Syd.

Kongressordförande: *Kersti Sandberg*

Dagordningens punkt 30

Motion 28–29 ang. att adjungera förbundsstyrelsens ledamöter till verkställande utskotten, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 28

Angående förbundsstyrelseledamöters närvaro på verkställande utskott i regionerna

Från Fredrik Ståhle, Swedish Match AB, Göteborg, region Väst

I stadgarna § 25 mom 2 idag går att utläsa följande.”Förbundsstyrelsens ledamöter har närvarorätt vid de verkställande utskottens möten.”

När de nya regionerna drog igång sitt arbete under hösten 2009, så var de valda till förbundsstyrelsen som tillhörde regionen med och formade den lokala verksamheten i Väst. Vi vet inte om så var fallet i övriga regioner. Detta arbetssätt fortsatte under 2010 och med anledning av att de förbundsstyrelseledamöter vi hade från Väst var mer än involverade i den regionala verksamheten så kändes detta som en bra tingens ordning.

Av någon anledning kom det sedan nya beslut och direktiv som innebar att förbundsstyrelsens ledamöter skulle turnera runt på de olika verkställande utskotten i regionerna. En idé och tanke som kan verka vettig för att bredda perspektiv och samla kunskap för förbundsstyrelsens ledamöter. Men en sidoeffekt blev att de ledamöter som var och är involverade i den regionala verksamheten stängts ute från de verkställande utskotten i regionerna där de är aktiva. Vilket inte har upplevts som positivt av övriga i det verkställande utskottet eller de ledamöter i förbundsstyrelsen som drabbats.

Vi kräver ingen ändring av stadgarna i denna motion. Däremot anser vi att regionernas verkställande utskott ska ha rätt att adjungera de ledamöter som sitter i förbundsstyrelsen och tillhör regionen till sina möten.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att det under kommande kongressperiod är i sin ordning att de verkställande utskotten adjungerar förbundsstyrelsens ledamöter från regionen till sina möten.

Motion nr 29

Angående organisation

Från Livsklubben Scan AB Linköping, region Öst

Under den gångna kongressperioden har förbundsstyrelseledamöterna alternerat runt bland regionernas verkställande utskott.

Detta har inneburit att man varit tvungen att sätta i styrelseledamoten varje gång i frågor som diskuterats över flera möten.

Samtidigt som de styrelseledamöter vi pratat med om detta bevitnar att de saknar full insyn i regionsarbetet och vilka frågor som för tillfället är stora. Det försvårar deras arbete i förbundsstyrelsen.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundsstyrelseledamöterna adjungeras det verkställande utskott de medlemsmässigt tillhör.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 28 och 29

I motion 28 föreslår motionären

att den under kommande kongressperiod är i sin ordning att de verkställande utskotten adjungerar förbundsstyrelsens ledamöter från regionen till sina möten.

I motion 29 föreslår motionären

att förbundsstyrelseledamöterna adjungeras det verkställande utskottet de medlemsmässigt tillhör.

Förbundsstyrelsens uppgift är att leda förbundets verksamhet utifrån stadgar och kongressbeslut. En ledamot i förbundsstyrelsen representerar således inte en specifik region utan representerar hela organisationen och i det perspektivet alla medlemmar.

Förbundsstyrelsen har närvarorätt vid de verkställande utskottens möten på samma sätt som vid arbetsplatsklubbarnas medlemsmöten. Under den gångna kongressperioden har förbundsstyrelsen ansett det lämpligt att närvara vid de verkställande utskottens möten i hög utsträckning med tanke på den organisationsförändring som genomförts. Det har gett styrelsen en bra helhetsbild över organisationen och hur organisationsförändringen fortlöpt. Det är en stor skillnad mellan närvarorätt och närvaroplikt.

Organisationen är utformad så att det är de centrala ombudsmännen, i sin egenskap av ledamot i de verkställande utskotten, som utgör kontakten mellan den regionala och centrala nivån.

Förbundsstyrelsen består av 11 ledamöter. Om varje ledamot i nuvarande styrelse skulle adjungeras till respektive verkställande utskott skulle det innebära att region Öst verkställande utskott skulle ha fem styrelseledamöter adjungerade vid sina möten. Det anser förbundsstyrelsen inte är rimligt vare sig ur ett praktisk eller ur ett ekonomiskt perspektiv.

Styrelsens förslag

att avslå motion 28 och 29.

DEBATT

I debatten deltog:

Björn Blomstrand,	Region Väst
Anders Hernborg,	Region Väst
Ann-Christin Hjort,	föredragande
Eva Guovelin,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.
Bifall till motion 28.

Kongressen beslutade

att bifalla motion 28,
att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande motion 29.

Votering begärd av Monicka Andersson, Region Syd.

Kongressen ajournerades för lunch 12.40
Förhandlingarna återupptogs 13.30

Dagordningens punkt 31

Motion 30 ang. datum för beräkning av kongressombud, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 30

Angående stoppdatum för kongressombudsberäkning

Från Livsklubben Scan AB Linköping, region Öst

Medlemmarna på Scan i Linköping vill att ett exakt datum fastställs i förbundets stadgar § 24 moment 5 för när beräkningen av antal kongressombud per arbetsplatsklubb ska göras.

Vi anser att den nuvarande utformningen av moment 5 kan medföra tveksamhet. En klubb kan i början av året ha ett medlemsantal som ligger strax under nästa 150-tal för att sedan i slutet av året med råge ha passerat den gränsen. Ur demokratisk synpunkt är det viktigt att ett exakt datum när beräkningen ska göras fastställs. Det skulle medföra att inga tveksamheter i beräkningen kan uppstå.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att ett exakt datum fastställs i förbundets stadgar § 24 moment 5 för när beräkning av antal medlemmar per arbetsplatsklubb ska göras inför ombudsfordelningen till kongressen.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 30

I motion 30 föreslår motionären

att ett exakt datum fastställs i förbundets stadgar § 24 moment 5 för när beräkning av antal medlemmar per arbetsplatsklubb ska göras inför ombudsfordelningen till kongressen.

Förbundets stadgar anger, precis som motionären påpekar, inget exakt datum för när beräkningen av antal medlemmar för val av kongressombud ska göras. Ordningen är, och har så varit tidigare, att förbundsstyrelsen fastställer ett datum för när beräkningen ska ske.

Förbundsstyrelsen ser inte något demokratiskt problem med den nuvarande ordningen då den gäller lika för alla och på ett bra sätt hanterar en eventuell extra kongress. Ett exakt datum påverkar inte antalet medlemmar på en arbetsplatsklubb. Arbetsplatsklubbarnas strävan måste alltid vara att organisera de livsmedelsarbetare som finns på arbetsplatsen.

Styrelsens förslag

att avslå motion 30.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,
att fastställa stadgarna § 24 moment 5.

Dagordningens punkt 32

Motion 31 ang. bemanningsanställdas rösträtt på medlemsmöte, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 31

Angående bemanningsanställdas rösträtt på medlemsmöte

Från Livsklubben vid Altia Sweden AB, Stockholm, region Öst

Vi upplever idag ett problem att få med bemannings anställda i facket.

Vissa argument som vi möter på arbetsplatser är att bemanningsanställda inte har rösträtt på våra fackliga möten vi har på arbetsplatsen. Detta hinder regleras i våra stadgar.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundsstyrelsen utarbetar ett förslag så att det blir möjligt att bemanningsanställda får rösträtt på arbetsplatsen där man är uthyrd till.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 31

I motion 31 föreslår motionären

att förbundsstyrelsen utarbetar ett förslag så att det blir möjligt att bemanningsanställda får rösträtt på arbetsplatsen där man är uthyrd till.

Fackliga medlemmar organiseras normalt i klubbar, regioner eller motsvarande. Utgångspunkten är den arbetsplats där man är anställd. Beman-

ningsanställdas arbetsplats är bemanningsföretaget. Där skulle de kunna ha en arbetsplatsklubb och bedriva sedvanlig facklig verksamhet.

Om de bemanningsanställda är fackliga medlemmar och uthyrda till en Livs-arbetsplats, så kan mycket väl Livsklubben där bjuda in de bemanningsanställda för information och diskussion. Men ingen medlem har rösträtt hos en annan arbetsplatsklubb än den som man själva är med i.

Styrelsens förslag

att avslå motion 31.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,

att bifalla tredje att-satsen i Organisationsrapporten,

att fastställa stadgarna § 26 moment 1.

Dagordningens punkt 33

Motionerna 32–33 angående klubbstyrelsens motionsrätt, samt Förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 32

Angående omröstning om förslag till motioner

Från Janne Vaattovaara, Norrmejerier Umeå, region Norr

Goda idéer till motioner dyker upp då och då. En del hinner glömmas bort innan ett möte där medlemmarna kan rösta om dessa hinner genomföras. Klubbstyrelsen skulle kunna rösta om förslag ska skrivas som motioner.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att stadgarna ändras så att ett förslag till motion kan röstas om av den fackliga klubbstyrelsen på arbetsplatsen.

Motion nr 33

Angående klubbs representation vid förbundskongress

Från Dennis Andersson, Fazer Bageri AB Umeå, region Norr

För att en motion idag ska kunna representera en klubb måste denna motion ha tagits majoritetsbeslut om vid ett medlemsmöte. Grundtanken är självfallet demokratisk och god. Likväl är detta förfarande behäftat med ett dilemma, detta riskerar att bli ett spel för gallerierna då engagemangsnivån bland medlemmarna ute på klubb inte sällan är mycket låg varpå ett medlemsmöte snarare kan tendera att bli klubben för närmast sörjande och därmed är den goda grundtanken förfelad och blir snarast ett uttryck för skendemokrati.

Vid ett konstituerande årsmöte ges styrelsen för klubben mandatet att företräda klubben. Detta mandat borde också rimligtvis gälla vid motionerande till kongressen. Finns ett majoritetsbeslut i klubbstyrelsen bör även detta beslut också kunna representera klubben i sin helhet.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att regelverket ändras så att en motion vilken åtnjuter majoritetsbeslut från sittande klubbstyrelse också därmed äger rätt att representera klubben vid kongressen.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 32 och 33

I motion 32 föreslår motionären

att stadgarna ändras så att ett förslag till motion kan röstas om av den fackliga klubbstyrelsen på arbetsplatsen.

I motion 33 föreslår motionären

att regelverket ändras så att en motion vilken åtnjuter majoritetsbeslut från sittande klubbstyrelse också därmed äger rätt att representera klubben vid kongressen.

Det bästa en förening har är sina medlemmar!

Om medlemmarnas engagemangsnivå är låg kan det bero på att medlemmarna inte blir inblandade eller tillfrågade i för dem viktiga frågor. Det är ett stort ansvar som vilar på klubbstyrelsen att entusiasmera medlemmarna

till att delta på klubbmöten. Visst är det trevligt att bjuda på mackor och fika men det mest intressanta för en medlem är naturligtvis att vara med och på allvar diskutera vilka frågor klubben ska driva, internt i förbundet eller gentemot arbetsgivaren. Det kan handla om schemaläggning, lönesystem, arbetsmiljöfrågor eller medlemsavgiften. Såna frågor som berör varje medlem inpå bara kroppen. Det kan komma fram flera förslag och vinklingar. När medlemsmötet röstar och fattar beslut, har klubbstyrelsen ett starkt mandat att framföra medlemmarnas åsikter. Då är det en förmån att vara förtroendevald.

Man ska som förtroendevald akta sig för att tro att man kan strunta i att tala med klubbens medlemmar. Det är alltid för medlemmarnas bästa vi arbetar. Det är därför medlemmarnas röst som måste vara vår vägledning och medlemmarnas mandat som ger oss rätt att agera.

Styrelsens förslag

att avslå motion 32 och 33.

DEBATT

I debatten deltog:

Dennis Andersson, Region Norr
Johan Claesson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 33.

Kongressen beslutade

att bifallas förbundsstyrelsens förslag,

att fastställa stadgarna § 24 moment 11 och § 28 moment 1.

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

Dagordningens punkt 101. Val av:

d. förbundsstyrelsens ledamöter

Valberedningens förslag:

Karin Marklund,	Region Norr
Ann-Christin Hjort,	Region Mitt
Lena O Jenemark,	Region Väst
Fredrik Ståhle,	Region Väst
Johan Claesson,	Region Öst
Mattias Axelsson,	Region Öst
Håkan Persson,	Region Syd
Tina Thuresson,	Region Syd

Kongressen beslutade

att med acklamation bifalla valberedningens förslag till förbundsstyrelsen.

Beslutet var enhälligt.

Kongressordförande: *Kersti Sandberg*

Dagordningens punkt 11

Ekonomirapport

Föredragande: *Hans-Olof Nilsson*

Kongressen beslutade

att bordlägga rapporten.

Regionalsekreteraren för IUL i Afrika, Adwoa Sakyi berättar om viktiga projekt i Afrika.

Tal av: Adwoa Sakyi, IUF

Good afternoon. It is my pleasure and honour to bring you greetings from IUF family in Africa, especially the women workers and also a privilege to share with you the progress on Original African Women's projects that you are supporting.

The project was a response to rise agenda by us in Africa in the mid-2000 when the participants at the IUF African Original Women's Conference in Lusaka, Zambia 2006 noted that women's concern were barely recognized and treated in agendas. No women activities between the original conferences and meetings. No communication between original women's committee members and women reunionism. So against this background strong proposal was submitted to the IUF Original Conference for a special project to address this consent that's the start of the IUF African project in 2007.

Through its action programme for equality IUF is technically supporting education, awareness rising and mobilization to attract more women workers to join unions. To encourage women to be more active in reunions to get women elected as leaders and also to win men's support for women's reunionism. To start the projects, we had a separate workshop which was held in, one in English speaking country and one in a French speaking country. And these workshops participants set their board ruling to get agenda issues such as women's health and safety into mainstream union agenda to build the confidence and capacity of women union members to take part in all union activities including bargaining with employers and lobbying governments. So how did we go about it? As part of our methodology was to raise awareness of women's rights and build strong campaigns to get them implemented with focus on ILO conventions. Also to strengthening solidarity, an alliance among IUF affiliated unions including your union.

This is, and I'm privileged and a happy to share with you the astounding examples of how much can be done with energy and commitments from those involved. So far, and the six years of the projects, the following has been achieved in assisting participating African countries. We have been able to organize more about 25 000 women in Africa, where without this project had a little knowledge about trade unionism and their rights. In our implementation, we did not discriminate, we try to

make sure men are part of the projects and we have been able to train 4000 men to understand the issues of gender and rights for the defending women's condition.

We have been able to have women been train to gain confidence to take on leadership roles with an impact also on the life beyond the union. We have been also able to change attitudes because as we all know trade unionism started with a background of men leading the organisation and for that matter, when women join employments it was an issue to see how best the trade union defending workers' rights were include these women who have just taking appointment. So we have to change the attitudes of men towards women's participation in trade union. So you see this picture is an activity on how collectively as workers, both men and women, we can change the status quo on workers conditions whereby women issues would be highly reflected to address the issues of trade unionism in Africa.

And let me share a testimony from one of our participants that benefit from our trading program in Zambia. And I would like to quote the speech, the voice of this woman. "I appreciate the chance to attend the workshops, what they done benefitting. I had to apply the same information when writing a human resource paper. Remember the rules we use to have of teaching all this at the workshops this helped me in my conversational skills when addressing a number of people. The benefits are too numerous to mention, all I can say for now is thank you IUF and keep it up.

With this inspiration we have been able to look at the union policies and we have improved most of the policies to include women at all levels of the union. And negotiation, we have been able to open up at the negotiation table to include women for women issues to reflect in the bargaining discussions and also influence decisions of governments and employers. Some of the issues that we have been raising in all this kind of meetings are so important such as maternity rights, violence at work and sexual harassment have been taken up with more eager. We have taken sexual harassment and violence at work as more eager because we thought that gender equality violence against women and that does not help the development so far. We were able to create awareness for women to come out of their shell and share some of the experiences, so far as sexual harassment has been an issue for them.

We have an experience in Malawi, where we recognised that the supervisor of one of the company was taken advantage of women's employment

and trying to negotiate if you give yourselves to me I give you a job. And in our training programme after discussion, sharing, making it public, you put information on the impact of sexual harassment so far as productivity in employment sector is concerned. We got six women, who were able to share their experiences on how this one particular supervisor has been taken advantage of them because they are women. They realised that the trade union was an eye, was a supportive organisation to help them, to have safe and work in safe conditions. After relating this into a meeting the national coordinator of one of the project in Malawi took it up with this management and I would like to share with you that immediately we left that meeting that supervisor was given the gates out.

This have helped us to a closer collaboration among unions within the countries across the board and this is the leading to increase networking.

We forgot the convention 184 on health and safety in agriculture. We recognise that Africa is an agriculture country and it was important for issues of health and safety to be looked at. So one of the things that the project pick up to campaign and critical awareness was convention 184 for governments to ratify that convention. We were of the view that information and the convention would help to reduce the health and safety within agriculture. And we see how the way women and this plantation is working, economic was a problem and we were able to show this kind of pictures to employers when we are negotiating to see how best that they can improve on the health and safety issues.

Presently Burkina Faso and Ghana has ratified those convention and to us in the women's project it was an achievement because this convention was adopted in ILO 2001 and there was no discussion around it until the women's project took it as a major issue to make sure that this convention been ratified. And even those countries that are not ratifying are making sure that in micro to this convention in applying on decisions that affect both men and women so far as health and safety issues are concerned. We have also been able within the ILO, there is an ILO code of practice on ILO convention 184 and I must say that is a very good document that has a definition on what is the meaning of sexual harassment and if it is supplied both men and women, it would help the development of the nation and increase productivity.

We also recognised that most of the time some of the issues of women are around maternity protection, so convention 183 becomes one of the major issues. To use it to defend women, especially those who are wor-

king in a precarious way, most of the social protection clauses does not affect them, for them to enjoy maternity protection at their workplace and presently we have been in Burkina Faso ratifying this convention. We also recognise that there was an emergence of the youth taken employments and feeling all reluctant to take part of trade union activities. And I am happy, three days ago when Maria stood here and said when she took employment one of the things that she started sharing among her colleagues was to ask them whether they joined trade union, because she saw that trade union was an important organisation that she can rely on in defending her workplace. So the projects also focus on the youth. We use all kind of methodology for the youth, to attract the youth, to show interest and not to feel rejected because they thought that they were in the mess of old and no young people in their structures, so how can in Africa where our culture is that the elder does not do wrong, and that any time the elder talks nobody speaks. How can they mix into such a structure and we use this women's project to break that thinking for young women issues to be dealt with at the platforms there we created for them. And we could say that presently we have some of the elder, the young women thinking of rising up to take up leadership positions in the union. A positive building was one of our programmes.

And another important thing that the project has done which I was so pleased with. When we were in Lusaka 2006 we saw just a few women in participation of the conference. After five years when we had the next IUF African Conference in Ghana, 2011. 44 percent of the people who participated in the conference were women. And through their participation and the acceptance of the conference, both men and women, we were able to change most of the rules of the IUF African conference to make sure that in the regional committee we will be able to have 50 percent. Even though IUF policy was 40 percent, we managed to use action to amend their clause whereby both of the women's committee. The chairpersons in the vice of the women's committee become automatic members of the original committee to make sure that the participation become 50/50.

Congress, we are so happy about this projects and we also grateful to our brothers and sisters in Sweden. And in one of our meeting in Ghana we were able to see our sisters, who were there to support this and we can see the vice president Eva Guovelin and some of our colleagues in the other unions, that is from Kommunal and HRF and we are really grateful to them.

I have been said this, can I say that there are no challenges, there are challenges. And the challenges are we recognised that there is an invisible sector that nobody look at and that is domestics workers. And thanks to ILO 2011, 16 June, ILO adopted the convention 189 to highlight the positions of the domestics workers and came out with the convention on decent work for domestics workers. We are, it is a challenge because it is an invisible sector and it is important that we bring it to the forefront to make sure that domestic workers issues become an issue and to be looked at as workers. The interesting is research is informing as the majority of people in this sector are women and we count on congress to look at how best this issue would reflect in your discussions, Sweden convention 189 become a major issue for ratification. We also thinking that 183 ratification is very slow and we need to make sure that we continue. We recognised that within all the sectors the food sector, the agriculture sector and the hotel sector haven't set issues were a major issues and it was always relegated to their background and most of the time they compromise on health and safety issues that affects women and for that matter the project that is a challenge and we will continue to look at how we can address it. Again we have also identified that out of globalisation IUF sector is becoming precarious, we have a lot of workers who are working in this sector and a lot of problems are existing there that it is also very difficult to reach them because today you go and tomorrow you don't meet them.

Another issue is climate change. Most of the impact of climate change affects women. Yet the decisions that is going around, around discussions on climate change, does not include women and the project see it as a challenge and we would like to see how best closer women who understand the roles they are supposed to play and meet on climate issues. So you see women that in this picture we are trying to bring... these are women in the informal economy while they are recycling the plastic waste into a product and selling it and depending on it for a living. So what is the wealth of it, for the African women's project.

In IUF 2011 Conference, the conference came out with serious priority areas that we need to look at and we thought that it was important because all those sectors affect women. Child labour affects women, if women would just sit down for their children to be used, not to go to school in the future it is the women who will suffer. Again collective agreements for women was also an issue. Sexual harassments, land rights and full security are all priority areas that the women's project is trying to look at as a

future to see how best that we can improve on the livelihood of women.

We also continue to campaign for the ratification of convention 183 and 189, that is domestics workers and encourage everybody, both men and women, to go onto the street and showcase the issues of domestics workers and also train more women to understand the issue of health and safety to make sure that at the end of the day, there is a saying in my country that if you train a man you train an individual, but if you train a women, you train the world. You train the society because a woman has many hands to work with to bring the society up. We have also, we have forward this to be used in the media to highlight our issues that we are doing to change the perception and also make sure that we move development forward. And I would like to conclude by saying that on behalf of the IUF and also the IUF Africa woman workers. We would like to express our appreciating to you, to Kommunal and to HRF and we would like to say that without you all this things that I have shared with you could not have been achieved. And on that note I will like to say: Solidarity forever. Solidarity forever.

Hans-Olof Nilsson, förbundsordförande:

Yesterday, when we heard Ron Oswald, we finalized that with giving IUF a check on 100 000 crowns. We don't have that today but I will send something with you. I can assure that the Swedish food workers will continue to support the project in Africa as long as you find it meaningful.

Medlemskap och avgifter

Dagordningens punkt 34

Motionerna 34–46 ang. medlemskap och medlemsavgifter, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 34

Angående medlemskap

Från Livsklubben Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

Vi har sett ett medlemsbortfall de senaste åren. En av orsakerna kan vara att vi är mindre bra på att skriva in de unga som kommer in på arbetsmarknaden. Det kan även vara så att när man börjar arbeta får man lönen månaden efter. Detta gör att många drar sig för att skriva in sig när de får den fackliga introduktionen på arbetsplatsen på arbetets första dag. När första inbetalningen kommer har man inte fått sin första lön och det kan då vara ont om pengar den första månaden. Skriver man inte in sig när man får frågan är risken stor att man glömmer av att skriva in sig vid ett senare tillfälle.

Orsaken till att man inte skriver in sig senare trots återkoppling från facket sida, kan vara att man ser att allt funkar bra på arbetsplatsen trots att man inte är medlem. Det kan då vara de arbetarna som åker snålskjuts på de som är medlemmar hela sitt arbetsliv.

Det finns också de som aldrig har fått frågan om medlemskap trots lång arbetslivserfarenhet. Detta kan göra att de har fått en dålig bild av facket.

Vi anser att Livsmedelsarbetarförbundet ska bjuda nyinskrivna medlemmar på första månaden.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet ska bjuda nyinskrivna medlemmar på första månadsavgiften.

Motion nr 35

Angående medlemsavgift

Från Jonny Weinitz, Lantmännen Cerealia AB Laholm, region Syd

På vår arbetsplats finns en del timanställda och vikarier som har en väldigt ojämn inkomst. Deras argument att inte ingå i den fackliga gemenskapen är att det kostar mycket. Det borde ge en långsiktig medlemsökning.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att en lägre ungdomsavgift införs för dem som inte har en fast inkomst istället för en medlemsavgift.

Motion nr 36

Angående ungdomsmedlemskap i Livs

Från Livsklubben Cloetta AB, Ljungsbro, region Öst

Organisationsgraden i bland unga arbetare under 25 år är idag alldeles för låg. Många gånger har dessa unga människor otrygga anställningar som antingen är tidsbegränsade eller via något bemanningsföretag, många av dessa väljer tyvärr att stå utanför fackföreningen. Givetvis är det alla medlemmars plikt att förklara för alla oorganiserade arbetare varför det är viktigt att gå med i facket men ibland ser dessa unga människor bara på kostnaden för medlemskapet. Därför vore det bra med ett medlemskap för ungdomar som var subventionerat under de första 12 månaderna som ny medlem.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs inrättar ett billigare ungdomsmedlemskap för i Livs nyinträdda medlemmar under 25 år under det första året som medlem,
att de två första månaderna som ungdomsmedlem ska vara helt gratis, för att sedan fortfarande vara billigare än den lägsta ordinarie medlemsavgiften är idag under det första året som medlem,
att den som är ungdomsmedlem har samma fördelar av sitt medlemskap som alla andra medlemmar i förbundet.

Motion nr 37

Angående ungdomsmedlemskap

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

Ute på våra arbetsplatser idag ser det helt annorlunda ut mot hur det var förr. Visstidsanställningar, säsongsarbete och vikarieanställningar har ökat. Många ungdomar idag går runt på sådana anställningar.

Problemet är att det blir väldigt svårt att försöka värva dem som medlemmar då de ju ofta inte vet hur länge de får behålla sin anställning.

Det är viktigt att man redan som ungdom kan få bättre möjligheter för att kunna bli medlem. Inte minst ur ett juridiskt perspektiv då ju det ofta är diskussioner på arbetsplatserna kring just visstids/säsongs/vikarieanställningar.

För att underlätta ungdomar till att bli medlemmar föreslår vi:

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs inför ett särskilt ungdomsmedlemskap med lägre avgift än vanligt medlemskap.

Motion nr 38

Angående avgiftsklass för heltidsstuderande

Från Johan Gustavsson, Vaggeryds Chark, Vaggeryd, region Öst

För de som väljer att studera blir oftast följderna att de tvingas att leva på betydligt mindre pengar än de som arbetar.

Detta gör att många studielediga väljer av ekonomiska skäl att avsluta sitt medlemskap i vårt förbund. Genom att sänka lägsta avgiftsklassen för de som är heltidslediga för studier så värnar vi om att behålla fler av våra medlemmar även om de väljer att studera.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundet inför en särskild billigare avgiftsklass för de som är tjänstlediga på grund av studier i minst 6 månader,
att förbundet utreder vad som ska ingå i denna billiga avgiftsklass.

Motion nr 39

Angående medlemsavgift för studerande

Från Livsklubben Arla Foods Kvibille, region Väst

Vi ser idag en allt tydligare trend med medlemstapp i våra förbund. Det är framförallt unga studerande som väljer att stå utanför ett medlemskap. Ett återkommande argument är att det är för dyrt att vara med när man endast jobbar helger och vissa ströddagar. Förbundet behöver så många medlemmar som möjligt, allra helst unga. Det är trots allt de unga som står för återväxten.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet ska verka för att ta fram en subventionerad avgift för studerande.

Motion nr 40

Angående medlemsavgift för mammalediga

Från Ann-Sofie Özgün, Hilton Foodgroup Sverige AB, Västerås, region Mitt

Jag på Livsklubben anser att man som mammaledig ska betala en lite mindre summa i medlemsavgift.

För att vi har då märkt att de medlemmar som går på mammaledighet oftast går ut facket eftersom det blir för dyrt.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att man som mammaledig ska betala en lite mindre summa i medlemsavgift,

att en summa på 500 kr för de medlemmar som är mammalediga är rimlig för att undvika att tappa flera medlemmar.

Motion nr 41

Angående jobb, välfärd och en rimlig fackföreningsavgift!

Från Neziya Rahman, Pågen AB Malmö, region Syd

Om två år är det val. Vid det laget har regeringen Reinfeldt styrt Sverige i åtta år. Det är en lång tid! Regeringen har varit skicklig på att prata jobb men inte på att skapa jobb. Under dessa år har stora delar av den svenska välfärdsmodellen monterats ner.

Därför har vi ett stort problem idag med våra A-kasseavgifter och fackföreningsavgifter. Ojämligheterna har ökat, arbetslösheten stigit, anställningsformerna förändrats och utanförskapet har växt. Vi kan inte stå och titta på.

Jag föreslår att kongressen beslutar

- att** a-kassa och fackföreningsavgiften förändras!
- att** den ska beräknas som procent av lönen, alternativt utöka stegen i avgiftstrappan,
- att** övergången från ett till ett annat förbund ska förenklas,
- att** Livs ska verka för en minimal anställningstid motsvarande det som krävs av a-kassan för att vara a-kassegrundande.

Motion nr 42

Angående medlemskap avtalspensionär i Livsmedelsarbetareförbundet

Från Livsklubben Kraft Foods Sverige AB, Upplands Väsby, region Öst

I dag när medlemmarna erbjuds avtalspension på våra arbetsplatser ser och hör vi att missförståndet att många tror att man är pensionär på riktigt när man diskuterar medlemskapet.

När medlemmarna inser att de fortsättningsvis ska betala full facklig avgift väljer merparten att avsluta sitt medlemskap.

Vi anser att dels är det viktigt för den enskilda men även för organisationen att bibehålla medlemskapet.

Vi föreslår att kongressen beslutar

- att** avtalspensionärer likställs med vanlig pensionär i förbundet när det gäller innehåll plus avgift (kostnader).

Motion nr 43

Angående pensionärsmedlemskap för förtida pensionärer

Från Livsklubben Cloetta AB, Ljungsbro, region Öst

Av olika anledningar väljer en del arbetare att gå i förtidspension, detta kan bero på att man har haft ett arbete som slitit ut kroppen, att man fått ett bra erbjudande om förtidspension av sitt företag eller att man efter ett långt arbetsliv helt enkelt vill ta vara på de år man har kvar.

Hos oss ser vi tyvärr en trend att de som väljer att gå i förtidspension också väljer att gå ur facket och det är inte alltid som de kommer ihåg att teckna egna försäkringar. Vi anser därför att även förtidspensionärer från 62 års ålder borde erbjudas pensionärsmedlemskap.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att medlemmar som väljer att gå i pension från 62 års ålder ska bli erbjudna pensionärsmedlemskapet med kollektiv hemförsäkring och olycksfallsförsäkring.

Motion nr 44

Angående delvis avgiftsbefrielse

Från Dennis Eriksson, Atria Supply AB Sköllersta, region Mitt

Sedan regeringen ändrade villkoren för att kunna omfattas av arbetslöshetsförsäkringen, har förbundet infört möjligheten att vara medlem i förbundet, men inte vara med i a-kassan.

Dels har regeringen sedan denna möjlighet infördes, ändrat förutsättningarna, genom förändringar i socialförsäkringssystemet. Samt att de som inte har så många år kvar att arbeta, men arbetar mindre än inträdeskravet i a-kassan, inte kan få delvis avgiftsbefrielse, vilket leder till att de istället säger upp sitt medlemskap.

Detta kan leda till att människor i slutet av sitt yrkesversamma liv, tar med sig en negativ bild av föreningen, en negativ bild som sedan överförs till andra i dessa personers närhet.

Reglerna för delvis avgiftsbefrielse bör ses över, dels så att de stämmer med lagar och regler som ligger till grund för föreningens regler, samt att de som har en kortare tid kvar att arbeta innan pension, som inte uppfyller, eller inte kommer att uppfylla arbetsvillkoret i arbetslöshetsförsäkringen, kan komma att beviljas avgiftsbefrielse.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att man ser över regelverket för delvis avgiftsbefrielse, så det stämmer överens med de namn- och regeländringar som genomförts sedan tillkomsten av avgiftsbefrielsen,

att regelverket ses över så att de som inte uppfyller kvalificeringen till a-kassan och som inte heller förväntas göra det, innan pensionen ska ha möjlighet att välja bort kostnaden för denna försäkring, om man så önskar.

Motion nr 45

Angående medlemskap

Från Jessica Söderberg, Hilton Foodgroup Sverige AB, Västerås, region Mitt

Vi har upplevt ett missnöje bland våra medlemmar angående när medlemskapet börjar gälla. En arbetstagare som varit anställd i åtta år utan att vara medlem blev medlem och sedan uppsagd efter en vecka utan saklig grund. Vi blev då som klubb tvungna att hjälpa vår nya medlem.

Medlemmarna tyckte detta var väldigt fult och att personen lurat systemet. Många medlemmar ville gå ur när detta uppdagades. Styrelsen anser att det borde vara en karenstid eller liknande på en månad.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för att dessa situationer inte ska uppstå,

att förbundet inför karenstid i medlemskapet.

Motion nr 46

Angående visad uppskattning av medlem

Från Livsklubben Findus Sverige AB Bjuv, region Syd

Förbundet har medlemmar där några är medlemmar i bara ett antal år och andra är med i väldigt många år.

Företagen har olika ägare och investorer med allt mer slimmade organisationer. Personalen blir mer och mer pressade och på något sätt känns fackföreningen som en trygg bas att stå på.

För att visa uppskattning tillbaka från förbundet till medlemmen skulle vi vilja ha någon form av uppskattning för långt och troget medlemskap, antingen vid pensionering eller vid 25 års medlemskap.

Förslag på uppskattning skulle kunna vara en avgiftsfri månad, en presentcheck eller annan typ av uppskattning som förbundet finner passande.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundsstyrelsen får i uppdrag att ta fram ett lämpligt sätt att visa sina medlemmar uppskattning för långt och troget medlemskap.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45 och 46

I motion 34 föreslår motionären

att medlemmar som väljer att gå i pension från 62 års ålder ska bli erbjudna pensionärsmedlemskapet med kollektiv hemförsäkring och olycksfallsförsäkring.

I motion 35 föreslår motionären

att en lägre ungdomsavgift införs för dom som inte har en fast inkomst istället för en medlemsavgift.

I motion 36 föreslår motionären

att Livs inrättar ett billigare ungdomsmedlemskap för i Livs nyinträdda medlemmar under 25 år under det första året som medlem,
att de två första månaderna som ungdomsmedlem ska vara helt gratis, för att sedan fortfarande vara billigare än den lägsta ordinarie medlemsavgiften är idag under det första året som medlem,
att den som är ungdomsmedlem har samma fördelar av sitt medlemskap som alla andra medlemmar i förbundet.

I motion 37 föreslår motionären

att Livs inför ett särskilt ungdomsmedlemskap med lägre avgift än vanligt medlemskap.

I motion 38 föreslår motionären

att förbundet inför en särskild billigare avgiftsklass för de som är tjänstlediga på grund av studier i minst 6 månader,
att förbundet utreder vad som ska ingå i denna billiga avgiftsklass.

I motion 39 föreslår motionären

att förbundet ska verka för att ta fram en subventionerad avgift för studerande.

I motion 40 föreslår motionären

att förbundet ska verka för att ta fram en subventionerad avgift för studerande.

att man som mammaledig ska betala en lite mindre summa i medlemsavgift,

att en summa på 500 kr för de medlemmar som är mammalediga är rimlig för att undvika att tappa flera medlemmar.

I motion 41 föreslår motionären

att a-kassa och fackföreningsavgiften förändras!

att den ska beräknas som procent av lönen, alternativt utöka stegen i avgiftstrappan,

att övergången från ett till ett annat förbund ska förenklas,

att Livs ska verka för en minimal anställningstid motsvarande det som krävs av a-kassan för att vara a-kassegrundande.

I motion 42 föreslår motionären

att avtalspensionärer likställs med vanlig pensionär i förbundet när det gäller innehåll plus avgift (kostnader).

I motion 43 föreslår motionären

att medlemmar som väljer att gå i pension från 62 års ålder ska bli erbjudna pensionärsmedlemskapet med kollektiv hemförsäkring och olycksfallsförsäkring.

I motion 44 föreslår motionären

att man ser över regelverket för delvis avgiftsbefrielse, så det stämmer överens med de namn- och regeländringar som genomförts sedan tillkomsten av avgiftsbefrielsen,

att regelverket ses över så att de som inte uppfyller kvalificeringen till a-kassan och som inte heller förväntas göra det, innan pensionen ska ha möjlighet att välja bort kostnaden för denna försäkring, om man så önskar.

I motion 45 föreslår motionären

att förbundet verkar för att dessa situationer inte ska uppstå,
att förbundet inför karenstid i medlemskapet.

I motion 46 föreslår motionären

att förbundsstyrelsen får i uppdrag att ta fram ett lämpligt sätt att visa
sina medlemmar uppskattning för långt och troget medlemskap.

Avgiftssystemet och dess konstruktion har alltid varit föremål för diskussion inom förbundet och bland medlemmarna. Utgångspunkten är att medlemmarna ska uppfatta avgiftssystemet som rättvist och enkelt att förstå, även om det inte alltid är lätt att uppnå millimeterrättvisa. Ett avgiftssystem måste också vara tillräckligt attraktivt för att rekrytera nya medlemmar och förhindra överströmning av medlemmar som enbart vill vara med i a-kassan. Vi måste också utgå från att alla vill, kan och ska bidra till sin egen fackförening. Nuvarande avgiftssystem beslutades vid 2001 års kongress och genomfördes vid årsskiftet. Dessförinnan hade förbundet en procentavgift baserat på medlemmens bruttolön, där arbetsgivaren skötte inkassering av fackföreningsavgiften. Det fanns flera anledningar till att förbundet beslutade förändra avgiftssystemet och övergick till ett fast avgiftssystem med klassindelning.

Procentavgiftssystemet gjorde att många vid enstaka tillfällen fick betala en allt för hög avgift, exempelvis vid semesterlöneutbetalningar eller vid andra engångsersättningar. Ett procentuttag förutsätter också att arbetsgivaren sköter inkassering av fackföreningsavgiften, ett arbetsgivarberoende förbundet ville komma ifrån. Genom möjligheterna till avgiftsbefrielse vid sjukdom, olika slag av ledigheter med mera erhöll förbundet i genomsnitt endast elva månadsavgifter under ett år av betalande medlemmar. Systemet innebar även att många medlemmar inte betalade någon avgift överhuvudtaget, nära tio procent av medlemskåren var avgiftsbefriade av olika orsaker. Trots detta var förbundet tvunget att betala alla de fasta avgifterna för a-kassan, försäkringar och andra avgifter. Avgiftssystemet och dess konstruktion gick därmed mot en säker död då det blev allt färre medlemmar som fick stå för samtligas kostnad.

Förbundet har idag drygt 26000 betalande medlemmar. Av dessa är cirka 2000 medlemmar under 25 år, drygt 21000 mellan 25-60 år och knappt 3000 över 60 år. Avgiftssystemet består av fyra avgiftsklasser där den lägsta avgiftsklassen för inkomster under 9000 kronor i månaden

är 457 kronor. Avgiften motsvarar i praktiken de kostnader förbundet har för försäkringar och avgifter, inklusive a-kassa. Lägsta avgiftsklassen avser i huvudsak deltidsarbetande inom förbundets verksamhetsområden. Ungefär 4 procent av medlemsantalet betalar lägsta avgiften. Merparten av medlemmarna, 67 procent, betalar högsta avgiften 722 kronor för inkomster över 20 200 kronor. I medlemsavgiften ingår förutom förbundsavgift även arbetslöshetsavgift och medlemsavgift till arbetslöshetskassan.

Dagens avgiftssystem möjliggör även delvis avgiftsbefrielse för medlemmar som erhåller hel sjukersättning tillsvidare, som studerar, är avtalspensionär eller dubbelorganiserad, är utesluten eller ännu inte uppfyller villkor för medlemskap i arbetslöshetsförsäkringen eller är utländsk arbetare i utländskt bemanningsföretag. Medlemmar som inte kan komma i åtnjutande av ersättning från arbetslöshetskassan kan därvid beviljas särskild avgiftsbefrielse för denna del. Delvis avgiftsbefrielse avser den del av avgiften som motsvarar kostnad för arbetslöshetsförsäkringen, för närvarande 359 kr/månad och avgiftsklass. Medlemmen har då att göra ansökan till förbundet och där styrka att det föreligger grund för delvis avgiftsbefrielse. Viktigt är då att medlemmen är medveten om att möjlighet till a-kasseersättning inte kan komma ifråga.

Motionerna 34, 35, 36 och 37 handlar om avgifter för nytillkomna medlemmar och om ungdomar i förbundet. Här föreslås i huvudsak att förbundet subventionerar avgiften för nya medlemmar och för ungdomar. Motionärernas intentioner är att det ska vara lättare att rekrytera nytillkomna medlemmar och ungdomar, vilket i sig är välbehövligt. Klart är att det ofta är just ungdomar som är mer svårrekryterade än andra, medlemskapet ifrågasätts allt mer. I sammanhanget ska man också ha klart för sig att det är just ungdomarna och nya medlemmar som ofta har de mest osäkra anställningsvillkoren. Ofta är det fråga om visstidsanställningar eller andra korta anställningsformer vilket inte gör det till en självklarhet att dessa väljer ett fackligt medlemskap när framtiden är oviss. I olika undersökningar framgår också att arbetstagare med tillfälliga anställningar inte alltid ens blir tillfrågade om medlemskap i fackföreningen. Försök till att subventionera avgiften under en viss tid har gjorts av andra förbund, detta har dock inte fått avsedd effekt. Här tror vi att det behövs helt andra åtgärder för att underlätta nyrekrytering av medlemmar.

Motionerna 38, 39, 40 och 41 handlar i huvudsak om avgifter för studerande och mammalediga, dessutom föreslås att förbundet ska utreda eventuella förändringar i avgiftssystemet. Förbundsstyrelsen välkomnar

en djupare analys av avgiftssystemet och hur eventuella förändringar kan göras för att underlätta för vissa grupper att komma in eller kvarstå som medlem. Det kan vara allt från att differentiera avgifterna ytterligare till att medge delvis avgiftsbefrielse för ytterligare grupper. En återgång till procentavgiftssystem är däremot inte möjligt då det skulle kräva en återgång till arbetsgivaravdrag med alla dess nackdelar, om ens möjligt att framförhandla. Det är dock i sammanhanget viktigt att inte göra förhastade förändringar som kan få oanade konsekvenser. Vi får inte återigen hamna i en situation där endast hälften av medlemskåren betalar full avgift, så som var fallet före 2001. Vad avser attsatsen i motion 41 om att underlätta övergång till annat förbund så är det något som alla förbund i grunden är ense om och något som förbundet arbetar för inom LO.

Motionerna 42, 43 och 44 handlar i stort om pensionärsmedlemskap och dess avgifter. Här kan konstateras att det redan idag finns möjlighet till delvis avgiftsbefrielse där a-kasseavgiften undantas. Övriga föreslagna förändringar i avgiftssystemet hänskjuts till den utredning som förbundsstyrelsen föreslår.

Motion 45 behandlar karenstid innan medlem kan komma i åtnjutande av alla dess fördelar som ett fackligt medlemskap innebär. Ett sådant krav fanns tidigare i förbundets stadgar och avsåg i huvudsak huruvida medlem skulle kunna komma i åtnjutande av konfliktersättning då förbundet gick ut i konflikt, denna bestämmelse finns emellertid kvar men kan efter beslut i förbundsstyrelsen ändå beviljas. Det kan naturligtvis även uppstå situationer då det kan kännas obekvämt att förhandla för en nytillträdd medlem som dessförinnan valt att stå utanför medlemskapet, men som inför en förhandlingssituation väljer att tillträda. Förbundsstyrelsen anser dock inte att detta är skäl för att införa någon särskild karenstid för ett medlemskap utan anser att beslut om huruvida man företräder en medlem eller inte måste tas från fall till fall.

Motion 46 handlar om att förbundet på lämpligt sätt visar medlemmar uppskattning för lång o trogen tjänst. Idag finns möjlighet att ansöka om en guldnål från förbundet då medlem går i pension och har haft förtroendeuppdrag inom förbundet i 20 år varav minst ett på central nivå. Enskilda klubbar har också ibland rutiner för att uppvakta medlemmar som slutar efter lång tid som medlem, här finns ju möjlighet att använda medel från klubbidraget som finns instiftat. Förbundet har idag inte för avsikt att införa regleringar kring hur och när medlemmar ska uppvaktas på olika sätt, utan detta bör hanteras av respektive arbetsplatsklubb/region.

Styrelsens förslag

- att en utredning tillsätts som har till uppgift att se över avgiftssystemet i sin helhet och göra en konsekvensanalys av detsamma.
- att utredningen ska ske skyndsamt och redovisas till förbundsmötet för beslut under 2014,
- att bifalla motion 41 tredje att-satsen och motion 44,
- att anse motion 34, 35, 36, 37, 38, 39 40, 41 andra och fjärde att-satsen, samt motion 42 och 43 besvarade,
- att avslå motion 41 första att-satsen, samt motion 45 och 46.

DEBATT

I debatten deltog:

Aleksandra Milenkovic,	Region Öst
Pia Sjöholm,	Region Syd
Jens Nordwander,	Region Syd
Neziya Rahman,	Region Syd
Andreas Eek,	Region Syd
Linus Ekegren,	Region Öst
Urban Jernberg,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

- Styrelsens förslag.
- Bifall motion 35.
- Bifall motion 36, tredje att-sats.
- Bifall motion 37.
- Bifall motion 46.

Kongressen beslutade

- att bifalla förbundsstyrelsens förslag,
- att bifalla sjunde och åttonde att-satsen i Ekonomirapporten,
- att fastställa stadgarna § 4 moment 4, § 6 moment 1, § 8 moment 1.

Votering begärd av *Pia Sjöholm*, Region Syd.

Entrén till Linköpings Konsert & Kongress.

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

Dagordningens punkt 101. Val av:

e. Förbundsstyrelsens suppleanter

Valberedningens förslag:

Karin Marklund:	1. Stefan Hortlund, Region Norr 2. Markus Lugnet, Region Norr
Ann-Christin Hjort:	1. Sunil Jayasoorija, Region Mitt 2. Eva Palmqvist, Region Mitt
Lena O Jenemark:	1. Gullvi Johansson, Region Väst 2. Mikael Ringqvist, Region Väst
Fredrik Ståhle:	1. Leif Börjesson, Region Väst 2. Urban Jernberg, Region Väst
Johan Claesson:	1. Thomas Klang, Region Öst 2. Terese Larsson, Region Öst
Mattias Axelsson:	1. Louise Schelin, Region Öst 2. Marita Töråsen, Region Öst
Håkan Persson:	1. Robert Johansson, Region Syd 2. Neziya Rahman, Region Syd
Tina Thuresson:	1. Patric Nelson, Region Syd 2. Kent Ahlgren, Region Syd

Kongressen beslutade

att med acklamation bifalla valberedningens förslag till första och andra suppleanter till förbundsstyrelsen.

Beslutet var enhälligt.

Suppleanter för AU i förbundsstyrelsen i följande ordning

Valberedningens förslag:

Solweig Larsson

Mikael Löthén

Kongressen beslutade

att med acklamation bifalla valberedningens förslag till suppleanter för AU förbundsstyrelsen.

Beslutet var enhälligt.

Medlemsförmåner

Kongressordförande: *Kersti Sandberg*

Dagordningens punkt 35

Motion 47 ang. medlemsförmåner, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 47

Angående medlemsförmåner

Från Thomas Wahlström, Polarbröd Bredbyn AB, region Norr

Vid förra kongressen så beslutades det att förbundet fick i uppdrag att se över olika saker som skulle stimulera medlemsvärdet. Det förbundet har gjort är att styra detta till LO medlemsförmåner. Ett så kallat nytt medlemskort där alla förmåner ska vara samlade.

Bra kan man tycka. Men en medlem som bor i ex. Haparanda har liten nytta av erbjudanden som finns i Lund. Eller en Stockholmare har inte så stor nytta av erbjudande som finns i Göteborg etc. Sedan så ska det ju vara kännbara erbjudanden. 10 % kan man som konsument få på nästan de flesta butiker. Till och med i en matvarubutik. Sedan så har det varit uppe som skrevs tidigare att förbundet fick i uppdrag att se över olika saker som ska kunna stimulera ett mervärde att gå med i vår fackförening. Då var det diskussioner om att se över olika försäkringslösningar t.ex. tandvård eller bil. Kring detta arbete har inget hänt.

Vad gällande tandvårdförsäkringen så var många regioner med på att detta är en viktig motion. Men då avslogs den och det som beslutades då var att förbundet skulle undersöka kostnader och driva på så att detta drivs politiskt. Men inget har hänt. I förbundets svar då kring att regeringen har förbättrat reglerna kring bidragen för lagning av tandskada gör att det inte blir så dyrt delar inte denna motion.

3 000 kr är mycket för många. Kanske inte för förbundsstyrelsen men för en bagare som har i bästa fall cirka 16 000kr efter skatt. Allt kostar och det blir aldrig billigare. Alla pengar behövs. Att tänderna inte ingår i den vardagliga hälsovården är beklagligt. Men fram till att detta ändras så vill det till att förbundet tar sitt ansvar och hjälper sina medlemmar med att kunna teckna en mycket bra tandvårdsförsäkring som minst skulle göra kostnaden 70 % billigare.

Jag föreslår att kongressen beslutar

- att** förbundet ser över så att medlemserbjudanden blir lokalt,
- att** förbundet ser över bilförsäkringen skulle kunna ingå som tillval,
- att** förbundet inför en tandvårdsförsäkring till våra medlemmar som ska vara ett tillval,
- att** förbundet arbetar aktivt med att ta fram medlemsrabatter kopplade till medlemskortet för våra medlemmar.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 47

I motion nr 47 föreslår motionären

- att** förbundet ser över så att medlemserbjudanden blir lokalt,
- att** förbundet ser över bil försäkringen skulle kunna ingå som tillval,
- att** förbundet inför en tandvårdsförsäkring till våra medlemmar som ska vara ett tillval,
- att** förbundet arbetar aktivt med att ta fram medlems rabatter kopplade till medlemskortet för våra medlemmar.

Motionären vill att fler medlemsförmåner inom ramen för LO Mervärde ska bli lokala, vilket i och för sig är fullt möjligt. Men förbundet har inga resurser för att börja förhandla med olika lokala handlare. Det är fullt möjligt att till LO Mervärde föreslå erbjudande från lokala, regionala och nationella butiker.

Förbundet har inte heller egna resurser till att aktivt leta förmåner för att knyta till medlemskortet, men tar givetvis emot tips.

En kollektiv icke obligatorisk bilförsäkring är inte så lätt som det låter. Vid premiesättning skall hänsyn tas till ålder och kön på försäkringstagaren, bilmodell, körsträcka med mera. Och inte minst hur många som skulle teckna en sådan försäkring. Istället har vi tillsammans med Folksam arbetat fram rabatter för de som har många försäkringar.

Motionären förslår också en kollektiv icke obligatorisk tandvårdsförsäkring. Som motionären så riktigt påpekar är det väldigt dyrt att gå till tandläkaren. Vid samtal med Folksam har förbundsstyrelsen kunnat konstatera att en bra obligatorisk tandvårdsförsäkring skulle bli väldigt dyr. Skulle vi då försöka ta fram en icke obligatorisk försäkring skulle försäkringsbolaget behöva ha tandstatus med mera innan en individuell premiesättnings skulle kunna sättas.

Styrelsens förslag

att anse motion 47 första, andra och fjärde att-satserna besvarade,
att avslå motion 47 tredje att-satsen.

DEBATT

I debatten deltog:

Thomas Wahlström, Region Norr
Lena O Jenemark, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

TILLÄGG: att förbundet får i uppdrag att redovisa ett väl genomarbetat förslag på olika lösningar och vad det kan kosta. Detta redovisas på nästkommande förbundsmöte.

Bifall till tilläggsattsatsen.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,
att bifalla tilläggsattsatsen.

A-kassan

Dagordningens punkt 42

Motion 59 första att-satsen, motionerna 60–63, motion 64 första att-satsen, motionerna 65–66 ang. a-kassan, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 59

Angående återställning av a-kassan

Från Livsklubben Arla Foods AB Östersund, region Norr

Vi vill återställa såväl ersättningsnivån som avgiften till a-kassan till vad det var innan den borgerliga regeringen genomförde sina drastiska försämringar för de arbetslösa. Försämringarna av a-kassan har inneburit ökad orättvisa och klassklyftor i samhället. De har finansierat de borgerligas stora skattesänkningar för de välbeställda.

Men de har också inneburit press på dem som har jobb att dumpa sina löner. Vår uppfattning är att det är viktigt med grundläggande trygghet åt alla. Den högsta ersättningen ska höjas så att alla med en industriarbetarlön ska få ut 80 procent av lönen från a-kassan. Sen ska även avdragsrätten för a-kassan i deklarationen återinföras.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livsmedelsarbetareförbundet ska arbeta för att a-kassans ersättningsnivå återställs till 80 procent av lönen,
att skatteavdraget för medlemskap i fack och a-kassa återinförs.

Motion nr 60

Angående taket i A-kassan

Från Livsklubben Cloetta AB, Ljungsbro, region Öst

Enligt a-kassans regler så har man rätt till 80 % av sin lön när man blir arbetslös dock högst 680/dag.

Idag är det bara 1 av 9 arbetslösa som faktiskt får ut 80 % av sin tidigare lön. Livs har valt att lösa detta problem med en inkomstförsäkring, vilket är bra för våra medlemmar men det hjälper ju inte våra kamrater i andra förbund som valt att inte teckna en sådan försäkring.

A-kassan är ju heller inte bara till för de som är arbetslösa utan är också ett skydd mot lönedumpning.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för att taket i a-kassan höjs så att fler arbetslösa får ut minst 80 % av den lön de hade när de arbetade.

Motion nr 61

Angående karensen för ersättning från a-kassan

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

Vi har aldrig förstått syftet med att man ska bli ”straffad” med karenser för ersättning från a-kassan vid uppsägning på grund av arbetsbrist.

De som blivit uppsagda på grund av arbetsbrist är det för att företaget rationaliserat eller dragit ner på verksamhet. Är det något man kan hjälpa? NEJ!

Det är inte bra att vi ska ha en sådan bestämmelse kvar!

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för att karenser för ersättning från a-kassan vid uppsägning på grund av arbetsbrist slopas.

Motion nr 62

Angående gemensam a-kassa inom LO

Från Neziya Rahman, Pågen AB Malmö, region Syd

Idag står varje förbund för sin egen a-kassa och det kan variera kraftigt i avgift mellan förbunden. Anledningen till detta är ju att branscher går upp och ner. Det mest solidariska borde ju vara att vi hjälps åt inom LO. En gemensam avgift för a-kassan inom LO tror jag skulle lösa många problem och skapa en starkare VI-känsla inom LO.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundet ska verka för en gemensam a-kassa inom LO.

Motion nr 63

Angående egenavgifter till a-kassan

Från Livsklubben Skånemejerier AB Kristianstad, region Syd

Sedan den borgerliga alliansen tog makten 2006 har det skett stora försämringar i a-kassan. Det har blivit en kraftig höjning av egenavgiften och man får inte heller någon skattereduktion för avgiften. Samtidigt har man sänkt arbetsgivareavgiften som är en del av vårt gemensamma löneutrymme för att bl.a. finansiera a-kassan.

Idag är avgiften till Finans och Försäkrings a-kassa 85 kronor medan Musikernas avgift är 444 kronor. Livs avgift är 217 kronor. Dessa skillnader är djupt orättvisa och vi menar att egenavgiften ska vara samma för alla.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet inom LO och mot regeringen driver frågan om lika egenavgift för alla a-kassor och att den finansieras genom arbetsgivareavgiften.

Motion nr 64

Angående egenavgifter till a-kassan

Från Livsklubben Procordia Food AB Eslöv, Region Syd

Sedan den borgerliga alliansen tog makten 2006 har det skett stora försämringar i a-kassan. Det har blivit en kraftig höjning av egenavgiften och man får inte heller någon skattereduktion för avgiften. Samtidigt har man sänkt arbetsgivareavgiften som är en del av vårt gemensamma löneutrymme och som använts för att bl.a. finansiera a-kassan. Dessutom får arbetsgivarna göra skatteavdrag för delar av sin medlemsavgift.

Idag är avgiften till de olika a-kassorna olika. Livs avgift är idag 217 kronor. Vid ökad arbetslöshet stiger egenavgiften. Dessa skillnader är djupt orättvisa och vi menar att egenavgiften ska vara lika för alla. När det gäller skattereduktionen för A-kassan anser vi att den ska återinföras.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet inom LO och mot regeringen verkar för lika egenavgift för alla a-kassor,

att förbundet verkar för att skattereduktion för avgiften återinförs.

Motion nr 65

Angående slopande av egenavgifter till a-kassan

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

Den borgerliga regeringen gjorde 2006 en kraftig höjning av egenavgiften till A-kassan samtidigt som man tog bort skattereduktionen för avgiften. Dessutom har man sänkt arbetsgivareavgiften som ju ska finansiera a-kassan.

Man menade att a-kassornas avgifter ska styras av antalet arbetslösa vilket har lett till att de förbund som är värst drabbade av uppsägningar har fått kraftiga avgiftsökningar. Dessutom är det så skevt i hela systemet att har man många som inte får arbete och som blir utförsäkrade så ”gynnar det” avgiften på ett positivt sätt ...

Nä, så här kan det inte fortsätta!

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs driver frågan om lika egenavgift för alla a-kassor och att det finansieras genom arbetsgivareavgiften.

Motion nr 66

Angående a-kassan

Från Jonny Weinitz, Lantmännen Cerealia AB Laholm, region Syd

Jag anser att Livs inte ska ha försäkringar som täcker inkomstförlust vid arbetslöshet. Vi ska inte ta över det sociala nätverk som finns i Sverige. Det ska vara ett statligt ansvar att alla som är arbetslösa ska kunna leva anständigt utan privat eller fackliga försäkringar.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att arbeta för en bättre a-kassa för alla, utan privat eller fackliga försäkringar.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 59 första att-satsen, 60, 61, 62, 63, 64 första att-satsen, 65 och 66

I motion 59 första att-satsen föreslår motionären

att Livsmedelsarbetareförbundet ska arbeta för att a-kassans ersättningsnivå återställs till 80 procent av lönen.

I motion 60 föreslår motionären

att förbundet verkar för att taket i a-kassan höjs så att fler arbetslösa får ut minst 80 % av den lön de hade när de arbetade.

I motion 61 föreslår motionären

att Livs verkar för att karensen för ersättning från a-kassan vid uppsägning på grund av arbetsbrist slopas.

I motion 62 föreslår motionären

att förbundet ska verka för en gemensam a-kassa inom LO.

I motion 63 föreslår motionären

att förbundet inom LO och mot regeringen driver frågan om lika egenavgift för alla a-kassor och att det finansieras genom arbetsgivaravgiften.

I motion 64 första att-satsen föreslår motionären

att förbundet inom LO och mot regeringen verkar för lika egenavgift för alla a-kassor.

I motion 65 föreslår motionären

att Livs driver frågan om lika egenavgift för alla a-kassor och att det finansieras genom arbetsgivaravgiften.

I motion 66 föreslår motionären

att arbeta för en bättre a-kassa för alla, utan privat eller fackliga försäkringar.

Motionerna beskriver på ett bra sätt den frustration våra medlemmar med all rätt känner över villkoren vid arbetslöshet.

Dagens a-kassa kan inte längre beskrivas som en egentlig omställningsförsäkring utan snarare ett grundskydd i syfte att tvinga människor

att ta jobb till vilka låga löner som helst. I syfte att förhindra detta såg Livsmedelsarbetareförbundet sig också tvingade att skaffa en inkomstförsäkring redan 2007.

Förbundsstyrelsen delar kraven på att höja taket så att ersättningsnivån verkligen blir 80 procent. Vi delar också kraven på att egenavgifterna blir lika mellan a-kassorna samt att skattereduktionen återinförs.

Vi tror dock inte att det går att åstadkomma precis alla de förbättringar av a-kassan som behövs inom överskådlig framtid. Den sittande regeringen har ju trots allt minskat statens skatteintäkter allt för mycket. Därför är det nog nödvändigt att i första hand fokusera på att höja taket i försäkringen. Därför kan vi inte instämma i kravet om att ta bort karensen som finns i motion 61.

Motion 62 tar också upp problematiken med de olika egenavgifterna men utmynnar i ett krav om att de olika a-kassorna inom LO ska slås ihop. Den frågan har så sent som 2009 utretts och diskuterats i LOs styrelse utan att enighet kunnat nås. Kort och gott kan man säga att de kassor som har låg arbetslöshet och därmed låga avgifter inte vill få högre avgifter genom att slå ihop kassor. Vår bedömning är att den frågan i alla fall för tillfället är ”död”.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 59 första att-satsen, 60, 63, 64 första att-satsen, samt motion 65 och 66,

att anse motion 62 besvarad,

att avslå motion 61.

DEBATT

I debatten deltog:

Wellington Ikuobase,	Region Mitt
Jens Nordwander,	Region Syd
Hans Petersson,	Region Mitt
Andreas Eek,	Region Syd
Sunil Jayasoorija,	Region Mitt
Dennis Eriksson,	Region Mitt
Roland Carlsson,	Region Syd
Anders Hernborg,	Region Väst
Tomislav Breber,	Region Syd
Lars Erlandsson,	Region Syd

Mattias Karlsson, Region Väst
Alexander Jansson, Region Syd
Sophie Klingebrant, Region Syd
Karin Marklund, föredragande
Hans-Olof Nilsson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 59, första att-satsen.

Bifall motion 60.

Bifall motion 61.

Bifall motion 62.

Bifall motion 63.

Bifall motion 64, första att-satsen.

Bifall motion 65.

Bifall motion 66.

Kongressen beslutade

att bifalla motion 61,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag gällande motion 62,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag vad gäller motion 59, första att-satsen; motion 60-63, motion 64, första att-satsen; motion 65-66,

att bifalla fjärde att-satsen i Ekonomirapporten.

Votering begärd av Hans-Olof Nilsson, ordförande.

Rösträkning begärd rörande motion 61 av Kersti Sandberg, kongressordförande.

Rösterna fördelades med 120 för motionen, 104 för förbundsstyrelsens förslag. 1 avstod.

Rösträkning begärd rörande motion 62 av Kersti Sandberg, kongressordförande.

Rösterna fördelades med 145 för förbundsstyrelsens förslag, 79 för motionen. 2 avstod.

PERMISSION

Sune Stålebro, Region Öst, beviljades permission kl. 17.00 och resten av söndagen den 2 juni

*Sandra Viktor från HRF talade under kongressen om hur vi blir en starkare organisation.
Alex Bengtsson från EXPO talade och gav tips på hur vi blir starkare tillsammans.*

Försäkringar

Kongressordförande: *Kristina Nordström*

Dagordningens punkt 36

Motionerna 48–49 ang. medlemsförsäkringar, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 48

Angående medlemsförsäkring

Från Thomas Wahlström, Polarbröd Bredbyn AB, region Norr
Försäkringspaketet som vi har i vårt medlemskap bör utvecklas.

Om man ringer till Folksam så kan man få en bättre barnförsäkring av Folksam än den man får i Livs medlemsbarn. I Livs medlemsbarn så finns det inte lika mycket som om jag skulle teckna den själv med folksam. I Livs försäkring finns bl.a. karens innan försäkringen börjar att gälla.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet ser över barnförsäkringen och skapar den bättre,
att förbundet ser över hela sitt försäkringspaket i syfte att förhandla fram ett bättre.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 48

I motion 48 föreslår motionären

att förbundet ser över barnförsäkringen och skapar den bättre,
att förbundet ser över hela sitt försäkringspaket i syfte att förhandla fram ett bättre.

Motionären vill att förbundet ska utveckla och förbättra hela vårt försäkringspaket. Förbundsstyrelsen delar motionärens åsikter och det präglar också det samarbete vi har med Folksam bland annat i den gemensamma försäkringskommittén.

Medlemsbarn är en försäkring som kan tecknas av förbundets medlemmar för sina barn eller barnbarn. Försäkringen, som är framtagen till-

sammans med Folksam, är en produkt för sitt pris. Det finns säkert andra försäkringar på marknaden som är bättre, men då också till ett högre pris.

Medlemsbarn ska inte förväxlas med den barngrupplivförsäkring som finns i vårt obligatoriska försäkringspaket. Barngrupplivförsäkringen är till för att om det värsta sker – ett barn dör. Medan Medlemsbarn är en större försäkring.

Styrelsens förslag

att anse motion 48 besvarad.

DEBATT

I debatten deltog:

Thomas Wahlström, Region Norr
Joakim Wallin, Region Syd
Lena O Jenemark, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 48.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Motion nr 49

Angående Livs medlemsförsäkringar

Från Coca-Cola Enterprises Sverige AB, Haninge, region Öst

I Livs medlemsförsäkringar är det 65 årsdagen som är styrande. Då blir medlemmen pensionärsmedlem och barngrupplivförsäkringen upphör. Med att allt fler jobbar efter 65 årsdagen och att många bildar familj och blir föräldrar senare i livet är det rimligt att barngrupplivförsäkringen gäller även efter 65 årsdagen.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar och utreder möjligheten att införa barngrupplivförsäkringen i pensionärsmedlemmarnas försäkringspaket.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 49

I motion 49 föreslår motionären

att förbundet verkar och utreder möjligheten att införa barngrupplivförsäkringen i pensionärsmedlemmarnas försäkringspaket.

Motionären menar att många bildar familj och blir föräldrar senare i livet och att även pensionärer kan behöva en barngrupplivförsäkring. Förbundsstyrelsen har inget att invända mot förslaget.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 49.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 37

Motionerna 50–51 ang. omställningsförsäkring, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 50

Angående omställning vid sjukdom

Från Thomas Wahlström, Polarbröd Bredbyn AB, region Norr

Vi blir sjuka och kan inte återgå till arbetet. Då "kastas" vi ut på gatan utan hjälp. Om vi kapar av oss armen så får vi hjälp. Att fixa detta i avtalsförhandling vet vi att det kommer ej att lyckas.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundet arbetar aktivt med att införa omställningsförsäkring som ska gälla dem som måste sluta på grund av sjukdom,

att förbundet ser över om man skulle kunna införa en frivillig tilläggsförsäkring eller att lägga det på befintliga försäkringar som t.ex. olycksfall.

Motion nr 51

Angående omställningsförsäkring till de som är långtidssjuka

Från Livsklubben, Atria Supply AB Malmö, region Syd

Vi har nu haft omställningsförsäkringen (TSL) ett antal år och vi har lärt oss hur den ska hanteras på bästa sätt. Den har hjälpt många av våra medlemmar att hitta andra jobb/utbildningar vid uppsägningar.

Men vi har upptäckt ett problem – när man vid långtidssjukdom blir uppsagd av annat skäl än arbetsbrist. Då kan man inte få hjälp av omställningsförsäkringen.

Det skulle vara till stor hjälp för de som blir uppsagda på grund av sjukdomar/arbetsskador att kunna utnyttja omställningsförsäkringen.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för att reglerna i omställningsförsäkringen ändras så att de som blir uppsagda på grund av sin sjukdom/arbetskada också innefattas av försäkringen.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 50 och 51

I motion 50 föreslår motionären

att förbundet arbetar aktivt med att införa omställningsförsäkring som ska gälla även dom som måste sluta på grund av sjukdom,

att förbundet ser över om man skulle kunna införa en frivillig tilläggsförsäkring, eller att lägga det på befintliga försäkringar som t.ex. olycksfall.

I motion 51 föreslår motionären

att Livs verkar för att reglerna i omställningsförsäkringen ändras så att de som blir uppsagda på grund av sjukdom/arbetskada också omfattas av försäkringen.

Sedan 2004 omfattas samtliga privatanställda LO-medlemmar av ett omställningsstöd som ger dem rätt till stöd om de varslas om uppsägning. Omställningsavtalet är en kollektivavtalad försäkring som tecknats mellan LO och Svenskt Näringsliv och gäller alla anställda hos de arbetsgivare som tecknat kollektivavtal. Stödet ges till den som blivit uppsagd på grund av arbetsbrist.

Så som avtalet är utformat kan företag och den lokala fackliga organisationen beviljas omställningsstöd endast för tillsvidareanställda arbetstagare som blivit uppsagda på grund av arbetsbrist enligt definition i LAS och vid anställningens upphörande varit anställd minst 16 timmar i genomsnitt per vecka under ett år.

Det har under senare tid även diskuterats om en utveckling av omställningsstöd mellan parterna. De diskussioner som förts mellan parterna har varit om även visstidsanställda och de som sagts upp på grund av hälsoskäl ska kunna omfattas av försäkringen, vilket inte är möjligt idag. Skulle omställningsförsäkringen inkludera båda dessa kategorier innebär det en kraftig fördyring av försäkringen. LO har därför valt att i första hand prioritera att de som sägs upp av hälsoskäl ska omfattas av försäkringen.

I avtalsrörelsen 2012 ställde LO-förbunden krav på villkorsförändringar i avtalsförsäkringarna, däribland omställningsförsäkringen. Förbunden överlät till en gemensamt sammansatt förhandlingsdelegation av förbunden och LO att driva krav om villkorsförändringar. Bland annat ställdes följande krav i enlighet med ”Gemensamma krav inför Avtal 2012”;

”Omställningsstödet ska omfatta även de som sägs upp på grund av hälsoskäl. De ska också kunna få AGB-ersättning, förutsatt att de uppfyller villkoren för AGB i övrigt.”

Tyvärr fick just detta krav i avtalsrörelsen denna gång stryka på foten på grund av andra villkorsförändringar som genomdrevs i förhandlingarna med framgång. Förbundet, i likhet med övriga LO-förbund, kommer däremot att fortsätta driva kravet så som motionärerna kräver, att omställningsförsäkringen även ska omfatta de som sagts upp på grund av hälsoskäl.

Däremot kan förbundet inte ställa upp på kravet att införa detta som en frivillig tilläggförsäkring så som föreslås i motion 50 andra att-satsen. Omställningsförsäkringen ska vara likartad för hela privata arbetsmarknaden och de centrala parterna ska fortsatt ha ansvar för att utveckla försäkringen, till gagn för båda parter.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 50 första att-satsen och motion 51,

att avslå motion 50 andra att-satsen.

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 38

Motion 52 ang. utvecklingsförsäkring, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 52

Angående Medlems njuta

Från Neziya Rahman, Pågen AB Malmö, region Syd

På grund av en sämre arbetsmarknad så är våra medlemmar tvungna att byta jobb och yrken oftare. Med tanke på dagens värld som allt mer globaliseras så öppnas andra möjligheter till den lilla människan. Dagens datoriserade samhälle och snabba tillväxt ställer andra krav. Äldre och stora industrier antingen flyttas utomlands eller läggs ned. Detta ställer våra medlemmar inför nya val och möjligheter. En möjlighet är att studera för de som inte gjorde rätt val i sina yngre dagar.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att vi ska ha en utvecklingsförsäkring, som ska vara till stöd för en vidareutbildning,

att medlemmen kan få detta stöd en gång och att detta stöd ska var för böcker eller kursmaterial.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 52

I motion 52 föreslår motionären

att vi skall ha en utvecklingsförsäkring, som skall vara till stöd för en vidare utbildning,

att medlemmen kan få detta stöd en gång och att detta stöd skall var för böcker eller kursmaterial.

Motionären har helt rätt i att dagens arbetsmarknad ställer krav på ökad kompetens inte bara på den egna arbetsplatsen, utan även utanför den samma. Allt större krav ställs på kunskande och att arbetstagarna ska kunna göra sig anställningsbara då man tvingas byta arbetsgivare. Till viss del har omställningsavtalet mellan Svenskt Näringsliv och LO kunnat bidra till detta men tyvärr hanterar inte systemet utbildningar av det slag som föreslås i motionen.

Krav på ökad kompetens ställs allt oftare och förbundet har därför i olika sammanhang drivit krav på kompetensutveckling i olika former, inte minst vid avtalsförhandlingar. Att göra detta till en medlemsförsäkring är i dagsläget inte aktuellt. Däremot anser förbundsstyrelsen att det är angeläget att via avtal ställa krav på det som motionären föreslår i samband med kommande avtalsförhandlingar, ställt mot övriga krav.

Styrelsens förslag

att avslå motion 52.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 39

Motionerna 53–54 ang. vållandeprövning för arbetssjukdomar, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 53

Angående slopa vållandeprövningen för arbetssjukdomar

Från Livsklubben Scan AB, Kristianstad, region Syd

Många medlemmar i vårt förbund drabbas av belastningssjukdomar. Inte nog med att detta många gånger för med sig livslånga lidanden utan dessutom så är det väldigt svårt att få en rimlig ekonomisk ersättning för den typen av skador. Därför så föreslår vi att kongressen ger i uppdrag till förbundet att verka för:

Vi föreslår att kongressen beslutar

att ta bort kravet att bevisa ett vållande för arbetssjukdomar i TFA försäkringen och likställa villkoren med dem som gäller för arbetsplats olyckor.

Motion nr 54

Angående slopande av vållandeprövning för arbetssjukdomar

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

Många av våra medlemmar har och kommer att drabbas av belastningssjukdomar. Detta för ofta med sig livslånga lidanden och långa svåra processer för att förhoppningsvis kunna återgå i arbetet. Dessutom är det väldigt svårt att få en rimlig ekonomisk ersättning på den här typen av skador.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för att ta bort kravet att bevisa ett vållande för arbetssjukdomar i TFA-försäkringen och att likställa villkoren med dem som gäller för arbetsplatsolyckor.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 53 och 54

I motion 53 föreslår motionären

att ta bort kravet att bevisa ett vållande för arbetssjukdomar i TFA försäkringen och likställa villkoren med dem som gäller för arbetsplatsolyckor.

I motion 54 föreslår motionären

att Livs verkar för att ta bort kravet att bevisa ett vållande för arbetssjukdomar i TFA försäkringen och likställa villkoren med dem som gäller för arbetsplatsolyckor.

Som motionärerna helt riktigt konstaterar drabbas många av förbundets medlemmar av belastningssjukdomar som kan medföra livslångt lidande. Och som motionärerna också påpekar kan det vara svårt att få ekonomisk kompensation.

Förbundsstyrelsen delar motionärernas krav och menar att beviskraven måste förändras.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 53 och 54.

DEBATT

I debatten deltog:

Veronicka Fridh, Region Mitt

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

TILLÄGG: att förbundet verkar för att belastningsskador kompletteras i ILO-förteckningen.

Bifall tilläggsattsatsen.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,

att bifalla tilläggsattsatsen.

Dagordningens punkt 40

Motionerna 55–56 ang. trygghetsförsäkringen vid arbetsskada, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 55

Angående villkor i Trygghetsförsäkring vid arbetsskada

Från Livsklubben Scan AB Kristianstad, region Syd

Från och med den 1:a april 2012 utgår ersättning för förlorad arbetsförtjänst från dag 1, med motivering att om man skadar sig på sitt arbete ska man inte förlora pengar. Undantaget är vid färdolycksfall, dvs. när man är på väg till eller från arbetet. Då utgår ersättning från AGS istället, vilket innebär att man har en karens i försäkringen på 14 dagar. Eftersom du är på väg till eller från jobbet är det rimligt att försäkringsskyddet ska vara det samma som om man befunnit sig på sin arbetsplats.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att verka för att ersättning för förlorad arbetsförtjänst ska utgå från dag ett även vid färdolycksfall.

Motion nr 56

Angående villkor i trygghetsförsäkring vid arbetsskada

Från Livsklubben vid Atria Supply AB Malmö, region Syd

Från och med den 1 april 2012 utgår ersättning för förlorad arbetsförtjänst från 1:a dagen med motiveringen att om man skadar sig på sitt arbete ska man inte förlora pengar. Undantaget är vid färdolycksfall dvs. när man är på väg till eller från arbetet. Då utgår ersättning från AGS istället vilket innebär att man har en karens i försäkringen på 14 dagar. Eftersom du är på väg till och från jobbet är det rimligt att försäkringsskyddet ska vara samma som när du är på arbetsplatsen.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för att ersättning för förlorad arbetsförtjänst ska utgå från dag 1 även vid färdolycksfall.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 55 och 56

I motion 55 föreslår motionären

att verka för att ersättning för förlorad arbetsförtjänst skall utgå från dag ett även vid färdolycksfall.

I motion 56 förslår motionären

att Livs verkar för att ersättning för förlorad arbetsförtjänst skall utgå från dag ett även vid färdolycksfall.

Motionärerna tar upp förhållandet att det är skillnad i ersättning om man skadar sig på jobbet eller är på väg till eller ifrån jobbet.

Förbundsstyrelsen delar motionärernas uppfattning.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 55 och 56.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 41

Motionerna 57–58 ang. avtalsförsäkringarna, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 57

Angående AGB-försäkringen

Från Livsklubben vid Scan AB Skara, region Väst

Så som det är i dag så uppbär man villkoret i AGB om man har fyllt 40 år samt tjänat in minst 50 månader under en femårsperiod. Så som det sker i samhället idag med så mycket omstruktureringar med följd av antingen flytt av produktion eller total nedläggning så har denna regel försatts ur spel där allt yngre medarbetare blir drabbade.

Vi tycker att detta är en bra försäkring men att den bör omfatta yngre arbetstagare.

Vi föreslår att kongressen beslutar
att förbundet arbetar med att sänka kvalifikationsåldern till 30 år.

Motion nr 58

Angående våra kollektiva avtalsförsäkringar (AFA)

Från Livsklubben Coca Cola Enterprises Sverige AB, Haninge, region Öst

Vid avtalsförhandlingar historiskt har vi avstått i vårt löneutrymme för att få ett bättre försäkringsskydd. Vi har i våra avtal ett hyfsat skydd. Men vi vill utveckla detta försäkringsskydd till att omfatta även t.ex. tandvårdsreform, ögonoperationer eller en generösare bedömning av arbetsskador.

Idag betalar arbetsgivaren in dessa premier till försäkringsbolaget AFA. Försäkringsbolaget går idag med en betydande vinst. AFA får enligt riktlinjer inte gå med vinst. Detta överskott betalas då tillbaka till arbetsgivaren. Överskottet menar vi skulle kunna användas till att förbättra försäkringsskyddet.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att ge förbundet i uppdrag att se till att pengarna går tillbaka till arbetarna genom ökat försäkringsskydd.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 57 och 58

I motion 57 föreslår motionären

att förbundet arbetar med att sänka kvalifikationsåldern till 30 år.

I motion 58 förslår motionären

att ge förbundet i uppdrag att se till att pengarna går tillbaka till arbetarna genom ökat försäkringsskydd.

Våra avtalsförsäkringar kommer till efter förhandlingar mellan LO och Svenskt Näringsliv. Som i alla förhandlingar är det ett ”givande och tagande”. Vår ambition är att se till att få de bästa försäkringarna som möjligt medan arbetsgivarnas är att hålla kostnaderna nere.

I motion 58 föreslår motionären att vi ska använda vinsten som försäkringsbolaget AFA gör till bättre försäkringar istället för att betala pengar till arbetsgivarna. En uppfattning vi delar då vi avstått lön för att få avtalsförsäkringarna.

I motion 57 beskriver motionären helt riktigt att allt fler yngre av arbetslöshet vid uppsägningar och vill därför förbättra AGB försäkringen.

Hur ett eventuellt överskott från AFA försäkringarna skall användas är en diskussion som förs inom LO kollektivet i syfte att skapa bättre försäkringar.

Förbundsstyrelsen delar motionärernas uppfattning.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 57 och 58.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,

att bifalla andra och tredje att-satsen i Ekonomirapporten.

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

Dagordningens punkt 101. Val av:

f. Förbundsmötets ledamöter

Valberedningens förslag:

Region Norr:

Markus Lugnet

Greger Jonsson

Stefan Hortlund

Johan Larsson

Robert Kuusikko

Region Mitt:

Eva Palmqvist

Lars Jansson

Jessica Söderberg

Sunil Jayasoorija

Tommy Karlsson

Natalie Olsson Karimi

Region Väst:

Urban Jernberg

Leif Börjesson

Ulrika Karlsson

Gullvi Johansson

Mikael Ringkvist

Dorothea Galik

Nina Thomola

Region Öst:

Christer Gustafsson

Terese Larsson

Thomas Klang

Louise Schelin

Niklas Mylfalk

Marita Töråsen

Reza Ahmadzadeh

Region Syd:

Patric Nelson

Robert Johansson

Neziya Rahman

Annika Persson

Björn Larsson

Kent Ahlgren

Lars Erlandsson

Peter Ekström

DEBATT

I debatten deltog:

Mattias Axelsson, Region Öst

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Valberedningens förslag.

Ytterligare nominering: Robert Gustavsson ordinarie ledamot för Region Öst.

Kongressen ajournerades till kl 19.30.

Förhandlingarna återupptogs kl. 19.30.

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

BESLUT

Kongressen beslutade

att med acklamation välja

Region Norr:

Markus Lugnet

Greger Jonsson

Stefan Hortlund

Johan Larsson

Robert Kuusikko

Region Mitt:

Eva Palmqvist
Lars Jansson
Jessica Söderberg
Sunil Jayasoorija
Tommy Karlsson
Natalie Olsson Karimi

Region Väst:

Urban Jernberg
Leif Börjesson
Ulrika Karlsson
Gullvi Johansson
Mikael Ringkvist
Dorothea Galik
Nina Thomola

Region Syd:

Patric Nelson
Robert Johansson
Neziya Rahman
Annika Persson
Björn Larsson
Kent Ahlgren
Lars Erlandsson
Peter Ekström

230 var röstberättigade, 230 avgivna röster varav 30 ogiltiga röster vilket innebär 200 giltiga röster.

Röstningen utföll enligt följande:

Christer Gustafsson	198 röster
Terese Larsson	198 röster
Thomas Klang	193 röster
Louise Schelin	195 röster
Niklas Mylfalk	199 röster
Marita Töråsen	113 röster
Reza Ahmadzadeh	188 röster
Robert Gustavsson	116 röster

Presentation av nya förbundsstyrelsen och Håkan Persson tackar för förtroendet.

Kongressen beslutade

att välja:

Christer Gustafsson

Terese Larsson

Thomas Klang

Louise Schelin

Niklas Mylfalk

Reza Ahmadzadeh

Robert Gustavsson

till förbundsmötet för Region Öst.

Kongressordförande: *Kristina Nordström*

Dagordningens punkt 13

Rapport Livsmedelsarbetarnas arbetsmiljö

Föredragande:

Thomas Henriksson

DEBATT

I debatten deltog:

Ralf Eriksson, Region Öst

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Arbetsmiljö, rehabilitering och friskvård

Dagordningens punkt 43

Motion 67 ang. mer resurser till Arbetsmiljöverket, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 67

Angående mer resurser till Arbetsmiljöverket

Från Livsklubben Scan AB Linköping, region Öst

I Sverige skedde under år 2011 sextioen arbetsplatsolyckor med dödlig utgång. Dessutom ett antal olyckor där utgången inte blev dödlig men som orsakade stort lidande och långa sjukskrivningstider. Siffrorna för första halvåret 2012 visar på ungefär samma trista utveckling. Varje månad dör ett antal människor på sina arbetsplatser. Det borde ingen människa behöva göra!

Framförallt gäller det att minska antalet olyckor genom ett bra förebyggande systematiskt arbetsmiljöarbete. Men istället för att göra som regeringen Reinfeldt gjorde när de tog över och minskade Arbetsmiljöverkets resurser måste Arbetsmiljöverket få kraftigt utökade resurser. Då kan fler inspektörer anställas, så man får möjlighet att arbeta effektivare med t.ex. arbetsmiljökontroller ute på företagen. Vidare måste mer medel avsättas till forskning för att få fram arbeten som inte medför en negativ inverkan på människor.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs via fackligt politiskt samarbete ska verka för att Arbetsmiljöverket får kraftigt utökade resurser för att kunna arbeta effektivare,

att Livs via fackligt politiskt samarbete ska verka för att mer medel avsätts för forskning inom arbetsmiljöområdet

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 67

I motion 67 föreslår motionären

att Livs via fackligt politiskt samarbete ska verka för att Arbetsmiljöverket får kraftigt utökade resurser för att kunna arbeta effektivare.

att Livs via fackligt politiskt samarbete ska verka för att mer medel avsätts för forskning inom arbetsmiljöområdet.

Styrelsen delar motionärens beskrivning av den trista utvecklingen på arbetsmiljöområdet både när det gäller effekterna av den borgerliga regeringens minskningar av resurserna till Arbetsmiljöverket och vikten av en forskning värd namnet inom arbetsmiljöområdet. Konsekvenserna av den snabba nedläggningen av Arbetslivsinstitutet och de kraftiga besparingarna på Arbetsmiljöverket är nu tydliga. En av effekterna är ett minskat stöd för våra förtroendevalda skyddsombud. En annan effekt är att färre arbetsmiljöbrott beivras.

Inte bara svensk fackföreningsrörelse, utan även andra organisationer, har uttryckt oro över de nedskärningar som gjorts. Inom EU utvärderas ländernas tillsynsorganisationer och i en rapport från den senaste studien av den svenska tillsynen (2009), redovisas betänkligheter över budgetnedskärningarna.

Med utgångspunkt från en jämförelse mellan åren 2006 och 2010 visas bland annat att antalet inspektörer minskat med 28 procent och antalet assistenter med 48 procent. I rekommendationerna varnar de även för följderna av att inspektörerna riskerar att inte få tillräckligt utrymme för kompetensutveckling. De pekar också på riskerna med nedskärningarna på de administrativa stödresurserna och exemplifierar det med ett distrikt där inspektörerna i genomsnitt endast hade 26 procent av sin tid utanför kontoret. De rekommenderar en ökning av antalet inspektörer och framhåller ILOs rekommendation på en inspektör/10 000 arbetstagare.

I de årliga redovisningarna inom vårt eget förbund av RSO-verksamheten beskriver våra regioner, precis som flera av LO-förbunden, att inspektionen har blivit allt svårare att få ut på arbetsplatserna och svårare att få med i samband med utbildningar. Framställningarna enligt Arbetsmiljölagen 6:6a tar ofta lång tid och det förekommer att man enbart svarar arbetsgivaren och inte den fackliga företrädaren. Det rapporteras också att gamla upparbetade kontakter ofta fungerar bra, men att nya inspektörer inte fungerar bra när det gäller samverkan, varför oro finns inför framtiden. Effekten av inspektionens bristande resurser blir att många arbetsmiljöförbättrande åtgärder, som skyddsombuden skulle behöva stöd för, aldrig blir gjorda. En annan är att oseriösa företagare som utsätter sina anställda för risker, löper mindre risk att beivras. Styrelsen anser att om utslagningen ska minska från arbetslivet och möjligheterna för ett längre arbetsliv ska öka, är det uppenbart att arbetsmiljöpolitiken måste förändras.

Frågan om forskning och utbildning kring arbetsmiljöfrågor har allt

sedan Arbetslivsinstitutets nedläggning drivits av LO. Gemensamt med PTK och Svenskt Näringsliv framförde man i ett brev till regeringen 2007-10-05, att arbetsmiljöforskningen skulle återupprättas. Vid samma tidpunkt beskrev LO, TCO och Saco i ett brev till regeringen vår syn på forskningen om arbetslivets frågor.

När det gäller hanteringen av arbetsskador har forskningen en central betydelse. T.ex. är förutsättningarna för ett godkännande av en arbetsskada många gånger beroende av den forskning som finns om sambandet mellan arbete och sjukdom. Detta gäller även ur ett jämställdhetsperspektiv. I Institutet för miljömedicins rapport (2007) om kemikaliers olika inverkan, på kvinnor och män, konstateras att de flesta tidigare studier var gjorda på män och att resultatet felaktigt antogs gälla även för kvinnor. Detta gällde tidigare också för belastningsskador. Under de senaste årtiondena har det kommit mer forskning som rör kvinnor och arbetsmiljö. Men när de sammanlagda anslagen till forskning om arbetsmiljö minskat har det medfört att det fortfarande görs för få och för små studier om arbetsmiljö utifrån kvinnors villkor.

På 2008 års LO-kongress bifölls en motion om att LO ska verka för mer forskning om kvinnors arbetsmiljö. LO har fört fram detta behov av forskning till bland annat AFA, forskningsrådet FAS och regeringen. Ett antal nya forskningsprojekt om kvinnors arbetsmiljö pågår eller har nyss avslutats, men det behövs flera studier av god kvalitet för att de som bedömer arbetsskador ska ändra sina bedömningskriterier.

Förbundsstyrelsen delar helt motionärens syn på vikten av att genom fackligt politiskt samarbete driva de i motionen framförda kraven. Och som framgår av förbundsstyrelsens yttrande har många initiativ redan tagits kring de krav som motionären framför. Förbundsstyrelsens uppfattning är att de krav och förslag som motionären föreslår bäst kanaliseras och förverkligas genom ett förbundsgemensamt arbete inom ramen för LO. Förbundsstyrelsen konstaterar även att så redan sker.

Styrelsens förslag

att anse motion 67 besvarad.

DEBATT

I debatten deltog:

Daniel Olani, Region Öst
Tina Thuresson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.
Bifall motion 67, första att-satsen.

Kongressen beslutade

att bifalla motion 67, första att-satsen,
att bifalla förbundsstyrelsens förslag på motion 67, andra att-satsen.

Dagordningens punkt 44

Motion 68 ang. mer resurser till utredning av arbetsmiljöbrott, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 68

Angående mer resurser till utredningar av arbetsmiljöbrott

Från Livsklubben Scan AB Linköping, region Öst

Varje år dör c:a sextio arbetare på sina jobb i Sverige. Även om vi i Livs varit förskonade från dödsolyckor läser man ändå om olyckor där arbetare fått betala med sina liv, medan ansvariga chefer kommer undan straff, delvis beroende på att samhället skjuter till för små resurser för utredningar.

I dagens läge är det allt för få arbetsmiljöbrott som leder till att ansvariga för arbetsmiljön fälls i domstol. En av anledningarna är sannolikt att polis och åklagare har för mycket att göra och dessutom kan för lite om svensk arbetsmiljölagstiftning. Resultatet blir att utredningarna hamnar längst ner i högarna på skrivborden. Det får till följd att brott hinner preskriberas eller att ingen fälls för dem.

Det här behöver göras om! För att få fram fler poliser och åklagare som är kunniga på arbetsmiljöbrott måste mer utbildningsresurser sätas in och fler poliser och åklagare som är kunniga i de lagar som rör arbetsmiljön anställas.

Vi föreslår att kongressen beslutar

- att** Livs via politiska beslut ska verka för att mer resurser avsätts till utbildning av poliser och åklagare i arbetsmiljölagstiftning,
- att** Livs via politiska beslut ska verka för att fler poliser och åklagare med god kännedom om arbetsmiljölagstiftning anställs.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 68

I motion 68 föreslår motionären

- att** Livs via politiska beslut ska verka för att mer resurser avsätts till utbildning av poliser och åklagare i arbetsmiljölagstiftning.
- att** Livs via politiska beslut ska verka för att fler poliser och åklagare med god kännedom om arbetsmiljölagstiftning anställs.

Motionärerna pekar på viktiga delar av samhällets tillsyns- och rättsvårdande ansvar. Arbetsmiljöproblemen har idag blivit allt mer komplexa. Dessutom leder internationaliseringen till en ökad rörlighet och till en arbetsmarknad som i praktiken omfattar hela den Europeiska unionen.

Gemensamt med andra LO-förbund har förbundet länge drivit att polisens utbildning och även arbetsmiljöbrotten ska prioriteras upp av regeringen. Sedan år 2009 genomförs en årlig fortbildning i arbetsmiljöbrott på Polishögskolan. På kursen deltar även arbetsmiljöåklagare och jurister från Arbetsmiljöverket. Trots detta kan styrelsen konstatera att arbetsmiljöbrotten tyvärr inte fullt ut är prioriterade hos alla polisdistrikt ännu.

På uppdrag av förbunden tog LO 2005 initiativ till en översyn av lagstiftningen om företagsbot. Översynen föranledde en höjning av företagsboten och att strafföreläggande infördes. Att det blivit lättare att utdöma företagsbot blir tydligt genom den fördubbling av antalet domar och strafförelägganden i arbetsmiljömål som skett under de senaste fyra åren. Dessutom inrättades 2009 en särskild riksenhet för miljö- och arbetsmiljömål (Rema). I dag består enheten av 21 specialiståklagare på miljö- och arbetsmiljöområdet. Förbundsstyrelsen välkomnar de förbättringar som skett, men kan också konstatera att utvecklingen inte går åt rätt håll på alla områden.

Under 2011 lämnade den så kallade sanktionsutredningen sitt betänkande ”En bättre arbetsmiljö genom effektivare sanktioner” (SOU 2011:57). Utredningen föreslår att administrativa åtgärder i form av sanktionsavgifter, förelägganden och förbud ska ersätta straffrättsligt förfarande

vid överträdelser av bestämmelser i arbetsmiljölagen och dess föreskrifter. Dessutom föreslås att förelägganden och förbud alltid ska förenas med vite.

Vilka konsekvenser detta ur ett rättsperspektiv kommer att få vid arbetsmiljöbrott är oklart. LO har uppmärksammat att sanktionsutredningens förslag inte omfattar alla arbetstagare på arbetsmarknaden. Utstationerade arbetstagare med utländsk arbetsgivare hamnar mellan stolarna, eftersom utredningen inte besvarat frågan om hur sanktionsavgifter ska kunna drivas in hos utländsk arbetsgivare som är verksam i Sverige.

LO har i sitt remissyttrande till sanktionsutredningen därför avvisat förslaget på avkriminalisering av arbetsmiljölagen och anser att det fortsatt ska vara straffbart när anställdas hälsa riskeras. Ett sätt är att den redan inrättade riksenheten för miljö- och arbetsmiljömål (Rema) utvecklas. Enheten bör knyta till sig specialiserade poliser på arbetsmiljöbrott, på samma sätt som det har inrättats en riksenhet mot korruption på Rikspolisstyrelsen där man knutit till sig åklagare.

I LOs vision för dagens och framtidens arbetsliv ingår noll dödsfall orsakade av arbetet och att där medvetna brott mot lag och föreskrifter förekommer ska dessa kunna identifieras och lagföras betydligt oftare än vad som är fallet i dag.

Förbundsstyrelsens uppfattning är att förutsättningarna för att tillvarata motionärens intentioner bäst tillvaratas genom ett fortsatt förbundsgemensamt arbete inom ramen för LO.

Styrelsens förslag

att anse motion 68 besvarad.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 45

Motion 69 ang. hög värme i produktionslokal, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 69

Angående hög värme i produktionslokal

Från Karolina Jerrelind och Malin Landin, Fazer Bageri AB Eskilstuna, region Öst

Jag vill att det ska finnas riktlinjer för hög värme i produktionslokal vid utförande av arbete.

Idag finns det inga riktlinjer för hur hög den tillåtna temperaturen får vara i en produktionslokal vid utförande av arbete.

Jag vill att det ska fastställas ett mätvärde för temperaturen.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att ett mätvärde fastställs,

att förbundet ska verka för att ett mätvärde fastställs.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 69

I motion 69 föreslår motionären

att ett mätvärde fastställs,

att förbundet ska verka för att ett mätvärde fastställs.

Klimatfrågorna är ett av de stora problemområdena inom livsmedelsindustrin. I arbetsmiljöenkäter som genomförts inom förbundet uppgav 36% av de svarande att man har för hög/låg temperatur och 35 % uppgav att man besvärades av drag på arbetsplatsen.

Att arbeta i varma, kalla eller dragiga lokaler skapar stora påfrestningar på kroppen och människan upplever obehag även vid små avvikelser från idealiskt klimat. Kroppens naturliga svar på hög värme är att arbetstakten sänks för att minska kroppens värmeproduktion. Hög värme sänker även prestation och försämrar koncentration, uppmärksamhet, humör och omdöme på samma sätt som annan stress. Därigenom ökar antalet felhandlingar och olycksfallsrisker, vilket kan medföra risker även för andra. Företagsekonomiska aspekter samverkar alltså med arbetsmil-

jökraven, och ett bra klimat brukar löna sig genom att produktion och kvalitet kan hållas uppe.

Regler om rumsklimat finns i föreskrifterna om arbetsplatsens utformning, AFS 2009:2. 29–31 §§.

Där ställs krav på ”lämpligt termiskt klimat” men något högsta gradtal är inte angivet, eftersom klimatpåverkan är sammansatt av flera faktorer än lufttemperaturen. Arbetsgivaren är skyldig att se till att klimatet i lokalerna följer reglerna. Kraven gäller både säkerhet och värmekomfort

Upp till ca +30 °C anses påfrestningen på kroppen vara ingen eller måttlig och åtgärder behöver enligt reglerna vidtas endast om temperaturen varaktigt når över detta.

Föreskrifter om arbete i stark värme finns i AFS 1997:2. Det gäller t.ex. rörligt kroppsarbete i industrilokaler med stark värme och/eller hög luftfuktighet.

I föreskrifterna finns dock inga regler som uttryckligen kräver att arbetet avbryts p.g.a. tillfälligt hög temperatur. I extrema fall kan arbetet ändå behöva avbrytas. Skyddsombud kan avbryta arbetet enligt AML 6:7 när han/hon bedömer att det föreligger omedelbar och allvarlig fara för liv och hälsa. Likaså kan arbetstagare själv avbryta arbete vid omedelbar och allvarlig fara i avvaktan på besked om arbetet skall fortsätta, enligt AML 3:4

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning kring problematiken vad gäller klimatfrågorna men eftersom värmens inverkan på hälsan och arbetsförmågan är sammansatt av flera faktorer, bl.a. lufttemperatur, värmestrålning, fuktighet och arbetets art blir det svårt, för att inte säga omöjligt att definiera ett specifikt gradtal som gräns för när arbete kan eller inte kan utföras.

Lösningen ligger alltså i första hand inte en ytterligare reglering av dessa frågor utan vad vi behöver bli bättre på är att tillämpa redan befintliga lagar och föreskrifter i det dagliga fackliga arbetet, bl.a. genom att kombinera normal facklig förhandlingsverksamhet enligt MBL med AML och Arbetsmiljöverkets föreskrifter.

Styrelsens förslag

att avslå motion 69.

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 46

Motion 70 ang. mobbing på arbetsplatserna, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 70

Angående mobbing på arbetsplatserna

Från Carl-Gustav Carlsson, Carlströms Kött & Chark AB, Västerås, region Mitt

Mobbing på arbetsplatserna blir allt vanligare, och som det verkar ställer sig facket vid sidan om och inte vågar ta ställning varken mot de som mobbar, eller hjälper den som blir mobbad. Och märk väl att den fackliga organisationen (metall), driver mobbningen. Därför behöver vi inom Livs dra tydliga riktlinjer hur man går till väga när någon blir mobbad.

Jag föreslår att kongressen beslutar

- att** facket ska aldrig ställa sig åt sidan från sina medlemmar,
- att** all mobbing är oacceptabelt, varken elektroniskt eller psykologisk mobbing,
- att** upprätta en klar och tydlig mobbningsplan, till förmån, så att alla begriper att stoppa, och förhindra mobbing.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 70

I motion 70 föreslår motionären

- att** facket aldrig ställer sig åt sidan från sina medlemmar,
- att** all mobbing är oacceptabelt, varken elektroniskt eller psykologisk mobbing,
- att** upprätta en klar och tydlig mobbningsplan, till förmån, så att alla begriper att stoppa och förhindra mobbing.

Förbundsstyrelsen ställer sig tveksam till motionärens bägge påståenden om att mobbing generellt på arbetsplatserna blir allt vanligare och att facket inte medverkar till att lösa problemen i den mån de uppstår. Visserligen har signalerna om att arbetsmiljöproblemen avseende psykosociala frågor ökat och förfrågningarna om möjligheten att få utbildning i arbete med psykosociala frågor blivit fler men att detta skulle ha sin grund specifikt i ökad mobbing har inte framkommit.

Med detta sagt så är mobbing oavsett om den ökat eller inte, där den förekommer, en mycket allvarlig arbetsmiljöfråga. Det ska vara en självklar facklig uppgift att medverka till att försöka lösa problem med mobbing och det är inte acceptabelt att ställa sig vid sidan av som passiv åskådare.

Att arbeta med mobbing betyder inte att man ska leta syndabockar eller ta ställning för den ena eller andra medlemmen. Det är tvärtom viktigt att försöka vara neutral och bygga förtroende för att sedan medverka till att arbetsgivaren tar sitt ansvar och att de stödresurser i form av t.ex. företagshälsovård som finns, kopplas in för att försöka hitta en lösning. Eftersom en lösning även kan innebära en förändring av arbetsförhållande för någon av de inblandade parterna och frågan därmed kan komma att bli föremål för förhandling, är det av yttersta vikt, att både skyddsombudet och den lokala fackliga organisationen redan från början medverkar i hanteringen av konflikten.

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning att all form mobbing är oacceptabel och ska inte accepteras på en arbetsplats.

Att förbundet som motionären förslår ska upprätta en central antimobbingsplan är enligt förbundsstyrelsen inte den bästa av åtgärder. Mobbingen är en fråga som bäst hanteras av parterna lokalt på arbetsplatsen och en antimobbingsplan/antimobbingspolicy måste därför både tas fram och vara förankrad lokalt samt utgå från dom lokala förhållandena och förutsättningarna. Saknas sådan policy/plan bör det snarast möjligt upprättas en sådan. I detta arbete kan man med fördel ta hjälp av skriften "När någon mobbas på jobbet" Denna skrift som tagits fram av LOs utskott för Miljö och arbetslivsfrågor är avsedd att tjäna som handledning för dom fackliga förtroendemännen när man arbetar med frågor där någon blir mobbad.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 70 andra att-satsen,
att anse motion 70 första att-satsen besvarad,
att avslå motion 70 tredje att-satsen.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 47

Motion 71 ang. rehabilitering och arbetsanpassning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 71

Angående rehabilitering och arbetsanpassning

Från Livsklubben Arla Foods AB Kvibille, region Väst

I dag känns det som att vi människor är en slit- och slängvara. Arbetsgivarna vill att vi ska springa fortare och fortare. När vi har sprungit det fortaste som vi kan, finns det risk för att vi blir sjuka av detta.

Vad händer då? Eftersom det finns många som är arbetslösa idag, så är det bara till att anställa någon ny människa som kan springa fort. Så vi människor är en slit- och slängvara som är utbytbar och som kan hamna på sopberget för människor.

Ska vi ha en möjlighet att kunna arbeta fram till pensionen krävs det att vi har friska arbetsplatser och vara friska och arbetsföra. Därför anser vi att det är av vikt att täppa till alla hål som finns i bland annat arbetsmiljölagen angående rehabilitering och även det som gäller arbetsanpassning. Arbetsgivaransvaret måste bli större och inga kryphål ska finnas.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att lagar och regler skärps i förhållande till arbetsgivarens ansvar angående rehabilitering,

att lagar och regler skärps i förhållande till arbetsgivarens ansvar angående arbetsanpassning.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 71

I motion 71 föreslår motionären

att lagar och regler skärps i förhållande till arbetsgivarens ansvar angående rehabilitering,

att lagar och regler skärps i förhållande till arbetsgivarens ansvar angående arbetsanpassning.

Motionen tar upp det grundläggande arbetsmiljöproblemet att många av våra medlemmar har krävande, tidspressade, tunga arbeten och oftare än andra grupper på arbetsmarknaden drabbas av ohälsa. Detta gör, som motionären påpekar, att det blir svårt att orka arbeta fram till pensionen. De slimmade organisationerna medför dessutom att det kan vara svårt att utan anpassning hitta arbetsuppgifter som är lämpliga att återgå till efter sjukdom eller olyckfall.

Syftet med allt arbetsmiljöarbete är i första hand att man inte ska drabbas av ohälsa. Men i de fall olyckan ändå är framme och man drabbats ska man efter sjukdomstiden kunna återgå till arbetslivet och där delta efter sin egen förmåga. Därför bör den arbetslivsinriktade rehabiliteringen och arbetsplatsens betydelse för återgång i arbete uppmärksammas och prioriteras. Insatser för arbetsanpassning och rehabilitering fungerar både förebyggande för att förhindra arbetsskador och sjukfrånvaro samt rehabiliterande för återgång i arbete.

Arbetsgivaren har en central roll när det gäller anställdas arbetsmiljö och ett rehabiliteringsansvar som är tämligen omfattande. Detta framgår genom regleringar i (AML)Arbetsmiljölagen, (AFL) Lagen om allmän försäkring, och Arbetsmiljöverkets föreskrifter (2001:1) om Systematiskt arbetsmiljöarbete samt (1994:1) om Arbetsanpassning och Rehabilitering. Rehabiliteringsansvaret kan också sägas vara indirekt reglerat genom (LAS) (1982:80) Lagen om anställningsskydd. Detta genom kravet på saklig grund för uppsägning av en arbetstagare med nedsatt arbetsförmåga på grund av sjukdom och i enlighet med den praxis som utvecklats genom

Arbetsdomstolens avgöranden. Förbundsstyrelsen vill här särskilt peka på domen AD 1999:10 som gäller en av våra egna arbetsplatser. Domen tar upp arbetsgivarens skyldighet att utreda förekomsten av andra arbetsuppgifter samt att genom aktiva åtgärder anpassa arbetsuppgifterna i verksamheten. Domen lägger även fast att arbetsgivaren till viss del kan åläggas att genom att sammanföra arbetsuppgifter organisera om sin verksamhet för att möjliggöra en återgång i arbetet.

Den lokala fackliga organisationen har ett särskilt ansvar för att bevaka att arbetsgivaren bedriver en lokal rehabiliterings och anpassnings verksamhet värd namnet. För att minska arbetsgivarens möjligheter att kringgå eller utnyttja eventuella kryphål i regelverket måste vi själva bli bättre på att använda oss av regelverket. Det är därför viktigt att de förtroendevalda direkt och på ett tidigt stadium deltar i detta arbete. Detta kan ske genom att t.ex. kartlägga samtliga arbeten som finns på arbetsplatsen och därefter tillsammans med den anställde analysera vilka av dessa den anställde kan klara av med eller utan anpassningsåtgärder.

Det kan konstateras att arbetsgivarens rehabiliteringsansvar regleras i ett antal regelverk. Regelverket kan tyckas vara omfattande och verksamheten ordentligt reglerad, men vid en närmare granskning visar det sig att sanktionsmöjligheterna är tämligen ringa. En förändring behöver därför komma till stånd.

Styrelsen delar motionärernas uppfattning i dessa frågor och förbundet har därför länge drivit frågorna både i avtalsdiskussioner med Livsmedelsföretagen samt via LO med Svenskt Näringsliv. I dessa diskussioner har LO framhållit att man ser det som angeläget att både den medicinska och den arbetslivsinriktade rehabiliteringen förstärks. I avtalsrörelsen 2007 tillfördes Livsmedelsavtalets bilaga B skrivningar om rehabilitering och företagshälsovård. Inför avtalsrörelsen 2011-2012 lade LO på uppdrag av förbunden, fram förslag på ett rehabiliteringsavtal som skulle ange ett regelverk för arbetsplatsanknuten arbetsanpassning och rehabilitering. Samtidigt lade LO ett förslag om att det befintliga omställningsstödet vid arbetsbrist skulle utökas till att även omfatta personer som riskerar eller sägs upp av hälsoskäl. LO nådde inte ända fram i avtalsförhandlingarna men parterna har tillsatt en arbetsgrupp för vidare arbete med frågan. LO har även drivit att tillämpliga föreskrifter ska vara straffsanktionerade och att det finns behov av att få tillbaka anpassningsgrupperna på arbetsplatserna för att samtidigt därigenom stärka den lokala skyddsorganisationen. Även i den pågående socialförsäkringsutredningen, som ska

avlämna sina förslag 2013, driver LO frågor kring den arbetslivsinriktade rehabiliteringen och återgång till arbetet.

Styrelsens förslag

att anse motion 71 besvarad.

DEBATT

I debatten deltog:

Gullvi Johansson, Region Väst
Tina Thuresson, föredragande
Thomas Henriksson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.
Bifall till motionen.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Votering begärdes av *Jimmy Färdigh*, Region Väst.

Dagordningens punkt 48

Motion 72 ang. friskvård, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 72

Angående friskvård

Från Livsklubben vid Arla Foods AB Kvibille, region Väst

Alla människors lika värde är något som kommer fram i de flesta sammanhang idag. Men så är det inte inom alla områden. Inte när det gäller friskvård. Vem är det som äger definitionen på det? Det som är friskvård för dig är kanske inte friskvård för mig. Får du friskvård och inte jag så är vi ju inte lika mycket värda. Friskvård kan vara så väldigt mycket. Ofta har det med idrott att göra men inte heller alla idrotter ryms inom friskvårdsbidraget.

Vilka har bestämt att det bara ska vara idrottsämnen som ingår i friskvårdsbidraget? Varför ingår där till exempel inte massage eller fotvård? Därför tror vi på en breddning av definitionen på vad som är friskvård och vad som ingår i detta.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet ska verka för att definitionen på vad som är friskvård breddas,
att förbundet ska verka för att utbudet av friskvård breddas.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 72

I motion 72 föreslår motionären

att förbundet ska verka för att definitionen på vad som är friskvård breddas,
att förbundet ska verka för att utbudet av friskvård breddas.

Att alla ska kunna arbeta fram till ålderspensionen med bibehållen fysisk och psykisk hälsa är en självklar målsättning för Livsmedelsarbetareförbundets arbetsmiljöarbete.

Ett inom Livsmedelsbranschen i huvudsak oprövat verktyg i detta sammanhang är användandet av friskvård. Det är väl känt att arbetstagare som mår bra arbetar bra och om företagen menar allvar med att man vill vara den attraktiva arbetsplatsen så är arbetstagarnas trivsel och hälsa en viktig del i detta. Regelbunden friskvård stärker även arbetstagarnas möjlighet att svara upp mot de krav som arbetslivet ställer. Allt tyder även på att en ökad satsning på arbetstagarnas hälsa och trivsel ger god återbäring i form av minskad sjukfrånvaro och ökad livskvalitet. Att få tillgång till friskvård är därför en viktig fråga för de anställda.

Förbundsstyrelsen delar däremot inte motionärens synsätt att tillgången till friskvård ska ses utifrån begreppet alla människors lika värde. Begreppets innebörd speglar en djup och grundläggande människosyn och får enligt förbundsstyrelsens uppfattning inte reduceras till en fråga om (avdrags)regler i skattesystemet. Att erhålla skattebefriad friskvård är inte en rättighet som om den inte erbjuds kan anses reducera värdet som människa.

Vad som ska anses vara skattebefriad friskvård fastställs av Skatteverket.

Om arbetsgivaren erbjuder friskvård, ensidigt eller via avtal, ska erbjudandet för att vara skattebefriat omfatta alla anställda och vara av enklare slag.

Vad som räknas till motionsaktiviteter och andra aktiviteter av enklare slag som är skattebefriade framgår av information på skatteverkets hemsida. Bland ett i övrigt relativt omfattande antal exempel på aktiviteter som kan godkännas som skattebefriade finns även de av motionskrivarna efterlysta områdena massage och enklare form av fotvård eller fotmassage uppräknade.

Enligt förbundsstyrelsens uppfattning är det inte definitionen på vad som ska betraktas som skattebefriad friskvård, utan snarare arbetsgivarnas ovilja att erbjuda friskvård som utgör det huvudsakliga problemet.

Vilken friskvård som är lämplig inom respektive företag utgår från verksamhetens art samt de personliga förutsättningarna för varje arbetstagare och är därmed en ytterst lämplig fråga att driva för den lokala fackliga organisationen.

När det gäller själva utbudet av friskvård på marknaden är det viktigt att den motsvaras av den efterfrågan som uppstår utifrån lokala krav och överenskommelser och lämpar sig inte särskilt väl för en förbundsövergripande hantering.

Styrelsens förslag

att avslå motion 72.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Gerald Lindberg, andre ordförande argumenterar för styrelsens förslag.

Sjukförsäkring

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

Dagordningens punkt 49

Motionerna 73–74 ang. karensdagen vid sjukdom, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 73

Angående ingen karens vid sjukdom

Från Johan Torgå, Procordia Food AB Örebro, region Mitt

Vi får tuffare och tuffare regler kring livsmedelshantering och vi får ju inte arbeta (det får vi skriva under) om det finns risk att överföra smitta. Det finns ju regler kring smittbärrapenning, men dit är steget långt. Vi jobbar ju under HACCP och BRC-regler m.m. och kraven på oss ökar.

Tidigare har vi haft en debatt kring vinterkräksjukan, även om just den inte bara handlat om själva livsmedlet. Då ville företagen inte att vi skulle arbeta om våra barn hade misstänkt sjukdom, för att vi skulle kunna smitta våra arbetskamrater. Vi tror att kraven kommer att öka och önskar driva frågan kring fri karensdag. Vissa landsting har med det i sina avtal för sjukvårdspersonal och det börjar bli dags för oss inom livsmedel.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för att ta bort karensdag vid sjukdom för livsmedelsarbetare.

Motion nr 74

Angående bort med karensdagen

Från Fredrik Wallin, Scan AB Skara, region Väst

Idag går folk till jobbet trots sjukdom p.g.a. att det finns ett inkomstbortfall, i form av en karensdag. Detta medför att andra på arbetet smittas.

Människor ska kunna vara hemma p.g.a. sjukdom utan att straffas för det eller skuldbeläggas.

Jag föreslår att kongressen beslutar
att Livs verkar för att avskaffa karensdagen.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 73 och 74

I motion 73 föreslår motionären

att förbundet verkar för att ta bort karensdag vid sjukdom för livsmedelsarbetare.

I motion 74 föreslår motionären

att Livs verkar för att avskaffa karensdagen.

Att av ekonomiska skäl tvingas till sjuknärvaro är en arbetsmiljöfråga såväl som en klassfråga. Karensdagen i sjukförsäkringen är orättvis och ökar ojämlikheten i samhället.

Förbundsstyrelsen delar motionärernas uppfattning att karensdagen vid sjukdom ska bort. Dock bör detta gälla alla, varför lagstiftning i frågan är att föredra.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 74,
att anse motion 73 besvarad.

DEBATT

I debatten deltog:

Johan Torgå, Region Mitt
Johan Claesson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 50

Motion 75 ang. återställande av sjukförsäkringen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 75

Angående återställning av sjukförsäkringarna

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

Ja, var ska vi börja? De försämringar som genomförts av den borgerliga regeringen när det gäller våra sjukförsäkringsregler saknar egentligen motstycke! Hur många människor har råkat fruktansvärt illa ut i de nya reglerna. EN MÄNNISKOSYN SOM MAN KNAPPT TRODDE SKULLE KUNNA FINNAS I ETT MODERNT SAMHÄLLE HAR GÅNG PÅ GÅNG UPPENBARAT SIG!

Vi har sett hur de som redan är nerslagna har blivit ytterligare nertryckta i marken. Politikerna har stått och gapat och sen när de sett verkningarna av systemet de själv beslutat om så har de lagt skulden på försäkringskassan trots att direktiven som utgått till dem har de själv arbetat fram!

Vi som jobbar fackligt har sett verkningarna i praktiken genom våra rehabfall där man är fullständigt utlämnad till vilken försäkringskassehandläggare man har.

Den ständiga tanken att kunna bli utförsäkrad för dessa människor gör att man förutom sina fysiska problem ofta även får brottas med psykiska!

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för ett återställande till sjukförsäkringssystemet som gällde innan borgarna försämrade det.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 75

I motion 75 föreslår motionären

att Livs verkar för ett återställande till sjukförsäkringssystemet som gällde innan borgarna försämrade den.

Förbundsstyrelsen delar motionärens frustration över det nuvarande sjukförsäkringssystemet som drabbar våra medlemmar hårt. Men de regler

som gällde innan den borgerliga alliansregeringen tillträdde var inte heller perfekta.

Vi kan notera att riksdagen, på initiativ från Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Vänsterpartiet, har beslutat att den stelbenta prövningen mot en, i det närmaste, fiktiv arbetsmarknad efter 180 dagars sjukskrivning ska förändras, för att åtminstone komma tillrätta med de mest akuta problemen. Regeringen obstruerar mot detta genom att föreslå en utredning i frågan istället för att genomföra riksdagens beställning. Regeringens agerande är helt oacceptabelt.

En modern sjukförsäkring måste vara förutsägbar och rättssäker. Alla kan bli sjuka och försäkringen måste utformas så att alla kan känna en trygghet i att få samhällets stöd i den situationen. Den exakta utformningen kanske kan överlåtas till de som är politiskt tillsatta. Dock är det en viktig fråga för förbundet att bevaka.

Styrelsens förslag

att ge förbundsstyrelsen i uppdrag att bevaka frågan om en regeländring i sjukförsäkringssystemet till gagn för våra medlemmar,
att anse motion 75 besvarad.

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Tandvård

Dagordningens punkt 51

Motionerna 76–77 ang. att tandvård omfattas av den allmänna sjukförsäkringen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 76

Angående allmänna sjukförsäkringen bör täcka tandvården

Från Jimmy Carlson, Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

I nuläget är det en klassfråga att kunna ha den tandvård man behöver.

I framtiden bör det inte vara en klassfråga. Alla ska kunna få den tandvården man behöver

Jag föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för att tandvården ska ingå i den allmänna sjukförsäkringen.

Motion nr 77

Angående tandvårdsförsäkring

Från Livsklubben Norrmejerier, Umeå, region Norr

Tandhälsan har i dag mer och mer blivit en klassfråga. På våran arbetsplats ingår provsmakning av syltberedningar ett tiotal gånger per dag. Vi tycker att det är väldigt orättvist att våra kamrater med dessa arbetsuppgifter riskerar sämre tandhälsa. De ekonomiska följderna kan bli betydande.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för att tandvård införs i den allmänna sjukförsäkringen.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 76 och 77

I motion 76 föreslår motionären

att Livs verkar för att tandvården skall ingå i den allmänna sjukförsäkringen.

I motion 77 föreslår motionären

att förbundet verkar för att tandvård införs i den allmänna sjukförsäkringen.

Tänder är en del av människokroppen och borde också betraktas som det inom socialförsäkringssystemet. Förbundsstyrelsen delar motionärernas uppfattning att tandvård ska ingå i den allmänna sjukförsäkringen och därmed omfattas av högkostnadsskyddet. Först då kan tandvården bli en jämlik rättighet.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 76 och 77.

DEBATT

I debatten deltog:

Christian Holmberg, Region Norr
Johan Claesson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 101. Val av:

h. förbundets revisorer

Valberedningens förslag:

Henry Larsson,	Region Syd
Sten-Olof Svensson,	Region Väst
Kenneth Ekberg,	Region Mitt

BESLUT

Kongressen beslutade

att med acklamation bifalla valberedningens förslag.

Beslutet är enhälligt.

Dagordningens punkt 101. Val av:

i. förbundets revisorsuppleanter

Valberedningens förslag:

Dan Burman,	Region Norr
Anders Olsson,	Region Väst
Göran Wrene,	Region Öst

DEBATT

I debatten deltog:

Raymond Staedel,	Region Öst
Hans-Olof Nilsson,	ordförande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Valberedningens förslag.

Kongressen beslutade

att med acklamation bifalla valberedningens förslag.

Beslutet är enhälligt.

Kongressordförande: *Håkan Persson*

Dagordningens punkt 26

Motion 17 ang. nomineringar inför val på kongressen, samt Förbundsstyrelsens utlåtande.

Dagordningens punkt 27

Motion 11 andra att-satsen och motionerna 18–24 angående förbundets demokratiska organisation, nomineringar, valberedning och beslutanderätt regionalt, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Dagordningens punkt 29

Motionerna 26–27 ang. verksamhetsträffarna, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Föredragande:

Pauli Kristiansson, Beredningsutskottet

PERMISSION

Johan Säll, Region Väst, beviljades permission kl. 10-11 söndagen den 2 juni

BESLUT

Följande förslag förelåg:

§ 25 Regional och lokal verksamhet

Moment 4 Nomineringar

Regionen genomför nomineringsmöte och lämnar förslag för val som ska genomföras på förbundsmöte och kongress.

Nomineringsmötet utgörs av regionens förbundsmötesledamöter, representanter från arbetsplatsklubbarna samt regionala arbetsplatsombud som har rösträtt.

Regionens ordinarie ledamot i förbundets valberedning samt de två personliga suppleanterna för denne utgör regionens nomineringsgrupp som

inför regionens nomineringsmöte har att sammanställa inkomna nomineringar och på nomineringsmötet lägga förslag till slutlig nominering. Regionens ordinarie ledamot i förbundets valberedning fungerar som sammankallande för regionens nomineringsgrupp.

Därutöver har nomineringsmötet rätt att nominera kongressombud för medlemmar som inte tillhör arbetsplatsklubb.

Medlemmar som inte tillhör arbetsplatsklubb har rätt att nominera kongressombud.

Ombudsmännen har förslags- och yttranderätt.

Kongressen beslutade

att bifalla beredningsutskottets förslag,
att fastställa § 25 moment 4 Nomineringar.

Dagordningens punkt 28

Motion 25 ang. valberedningens arbete, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Föredragande:

Pauli Kristiansson, Beredningsutskottet

DEBATT

I debatten deltog:

Björn Larsson, Region Syd

BESLUT

Följande förslag förelåg:

§ 24 moment 15

Kongressen väljer för kongressperioden en valberedning som består av fem ledamöter ur förbundsmötet, en ledamot från varje region. En ledamot väljs till sammankallande. För varje ordinarie ledamot väljer kongressen ur förbundsmötet två personliga suppleanter. Om en ordinarie ledamot eller suppleant i valberedningen frånträder uppdraget som ledamot i

förbundsmötet anses uppdraget i valberedningen upphöra vid samma tidpunkt. Om en suppleant inträtt i valberedningen eller avgått väljer förbundsmötet en ny suppleant.

Valberedningens uppgift är att bereda val som ska genomföras på kongress och förbundsmöte. Regionens ordinarie ledamot utgör tillsammans med dess suppleanter regionens nomineringsgrupp.

Kongressen beslutade

att bifalla beredningsutskottets förslag,
att fastställa § 24 moment 15 andra stycket.

Dagordningens punkt 17

Motion 6 ang. stadgarnas § 1, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Föredragande:

Pauli Kristiansson, Beredningsutskottet

BESLUT

Följande förslag förelåg:

§ 1 Uppgift

Andra stycket:

Förbundets uppgift är att tillvarata medlemmarnas intressen på arbetsmarknaden och i samhället utifrån en socialistisk och feministisk grundsyn samt under demokratiska former medverka till en **socialistisk** samhällsutveckling på grundval av politisk, social och ekonomisk demokrati.

Kongressen beslutade

att bifalla beredningsutskottets förslag,
att fastställa § 1, andra stycket enligt ovan.

Kollektivavtalsfrågor

Dagordningens punkt 52

Motionerna 78–80, motion 82, motionerna 87–88 ang. kollektivavtalsfrågor, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 78

Angående ledig dag vid 50 år

Från Livsklubben Melkers Chark AB, Falun, region Mitt

Enligt kollektiv avtalet punkt 5,6 betald ledighet får den som fyller 50 år permission en dag. Vi vill att även de som fyller på helgen ska ha rätt till denna extra ledighet.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att ge alla som fyller 50 år permission denna dag trots att den infaller på en lördag eller söndag. Man får välja om man vill vara ledig fredag före eller måndag efter att man fyllt 50 år.

Motion nr 79

Angående nära anhörigs död

Från Livsklubben Melkers Chark AB, Falun, region Mitt

Enligt kollektiv avtalet 5,6 ang. nära anhörigs död vill vi införa en permissionsdag då även hunden och katten idag är en familjemedlem i våra familjer. Då borde de ses som en nära anhörig.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att ge permission då ens husdjur avlider/ska avlivas då hunden och katten blivit en familjemedlem i många familjer då en dag som denna ger stor sorg. Arbetet är då inte en plats att vara på.

Motion nr 80

Angående paragrafen 5.6 i livsmedelsavtalet: Permission

Från Livsklubben Scan AB Kristianstad, region Syd

Vid nära anhörigs svåra sjukdomsfall, dödsfall och begravning finns enligt paragraf 5:6 i livsmedelsavtalet möjlighet till permission (ledighet med bibehållen lön). Det finns även en skrivning ang. vem som omfattas av begreppet nära anhörig. I denna skrivning finns vissa brister, som gör att det finns risk att vissa nära anhörigas svåra tillstånd, inte berättigar till permission.

Det är en vanlig företeelse i Sverige idag att man lever i familjeförhållanden som innebär att man lever med barn som man inte är biologisk förälder till, men som man lever i familjeförhållande med, och som är skrivna på samma adress. Dessa brister vill vi korrigera genom en förändring i skrivningen.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att verka för i avtalet att även svärson, svärdotter, barnbarn och make/maka/registrerad partner/sammanboendes barn omfattas i punkten, där det klargörs vilka som räknas som nära anhöriga.

Med svärson/svärdotter avses i detta fall, person sammanboende med biologiskt barn, make/makas barn, registrerad partners barn eller sammanboendes barn.

Med barnbarn avses i detta fall biologiska såväl som make/maka/registrerad partner/sammanboendes barnbarn.

Motion nr 82

Angående helgtillägget (ob2)

Från Susanne Thieme, Fazer Bageri AB, Lidköping, region Väst

Önskar att helgtillägget (ob2) förlängs till måndag morgon kl. 06.00 samt 36 timmars nattarbete per vecka.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att man förlänger helgtillägget till måndag morgon 06.00,

att man inför 36 timmars nattarbete per vecka.

Motion nr 87

Angående extra semesterdag vid 40 år fyllda

Från Livsklubben Melkers Chark AB, Falun, region Mitt

I landstinget dalarna har man infört detta, så varför skulle vi inte kunna få det. Dagens Industrijobb är väldigt tungt och arbetsmiljön är tuff med alla förslitningar. Efter många år i tjänst behövs en extra dag för att vila upp sig och hämta nya krafter.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att ge arbetstagaren vid 40 år fyllda en extra semesterdag/år.

Motion nr 88

Angående våra heliga helgdagar

Från Neziya Rahman, Pågen AB Malmö, region Syd

Människan är från början inte anpassad att arbeta och vara aktiv 24 timmar om dygnet. Därför strävade vi en gång om att arbeta 8 timmar om dagen och 5 dagar i veckan. Vi ska inte ge bort något som andra kämpat för, vilket redan är på väg att hända. Vi säger att våra familjer är viktiga och att vi ska värna oss om dem men vi gör precis tvärtom. Vi kan inte ens fira en afton tillsammans med dem.

I dagens samhälle när allting effektiviseras och vi jobbar alltmer på alla dagar året om. Vi har knappt kvar något av våra helgdagar. Aftnar såsom påsk, pingst, jul, nyårs och midsommar afton borde anses som ledighet med helg lön. Som arbetare anser jag också att 1 maj ska vara en arbetsbefriad arbetsdag.

Vi föreslår att kongressen beslutar

**att nyår, påsk pingst, 1 maj, midsommar och julafton ska vara helgdagar,
att helglön utbetalas för dessa dagar.**

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 78, 79, 80, 82, 87 och 88

I motion 78 föreslår motionären

att ge alla som fyller 50 år permission denna dag trots att den infaller på en lördag eller söndag. Man får välja om man vill vara ledig fredag före eller måndag efter att man fyllt 50 år.

I motion 79 föreslår motionären

att ge permission då ens husdjur avlider/ska avlivas då hunden och katten blivit en familjemedlem i många familjer då en dag som denna ger stor sorg. Arbetet är då inte en plats att vara på.

I motion 80 föreslår motionären

att verka för i avtalet att även svärson, svärdotter, barnbarn och make/maka/registrerad partner/sammanboendes barn omfattas i punkten där de klargörs vilka som räknas som nära anhörig. Med barnbarn avses i detta fall biologiska såväl som make/maka/ registrerad partner/sammanboendes barnbarn.

I motion 82 föreslår motionären

att man förlänger helgtillägget till måndag morgon 06.00
att man inför 36 timmars nattarbete per vecka.

I motion 87 föreslår motionären

att ge arbetstagaren vid fyllda 40 år en extra semesterdag/år.

I motion 88 föreslår motionären

att nyår, påsk, pingst, 1 maj, midsommar och julafton ska vara helgdagar
att helglön utbetalas för dessa dagar.

Motionerna 78, 79, 80, 82, 87 och 88 behandlar rena avtalsfrågor. Det är förbundsstyrelsens uppfattning att avtalsfrågor inte ska behandlas av kongressen. Övergripande avtalskrav ska behandlas av förbundsmötet i samband med att avtalsfrågan behandlas. I de fall avtalskravet inte är övergripande utan kan hänföras till någon av Riksavtalen, ska det hänskjutas till respektive förhandlingsdelegation och där ställas mot övriga krav som är angelägna vid förhandlingstillfället.

Styrelsens förslag

att anse motionerna 78, 79, 80, 82, 87 och 88 besvarade.

DEBATT

I debatten deltog:

Mikael Löthén, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 53

Motion 83 ang. fördelning av löneutrymmet, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 83

Angående fördelningen av löneutrymmet inom LO

Från Livsklubben vid Hilton Foodgroup Sverige AB, Västerås, region Mitt

Vi anser att LOs viktigaste uppgift är att påverka fördelningen av löneutrymmet.

Detta kan endast uppnås genom att samordna förbunden i kommande avtalsrörelser.

Om alla är ense kommer inga kompensationskrav att ställas.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att ge den nya förbundsstyrelsen i uppdrag att med all sin kraft arbetar för att förändra lönerelationerna mellan avtalsområdena på så sätt att några får mer i procent än andra, och att de andra avstår från att begära kompensation.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 83

I motion 83 föreslår motionären

att ge den nya förbundsstyrelsen i uppdrag att med all sin kraft arbetar för att förändra lönerelationerna mellan avtalsområdena på så sätt att några får mer i procent än andra, och att de andra avstår från att begära kompensation.

Förbundsstyrelsen ställer sig bakom motionärens krav på att lägre avlönade avtalsområden ska erhålla en högre procentsats utan kompensationskrav från andra.

Samordnade förhandlingar är en förutsättning så att lönerelationerna på sikt förändras genom minskad lönespridning så att lägre avlönade avtalsområden inte halkar efter. Genom samordning mellan förbunden inom LO kan förbunden tillsammans driva krav på löneökningar med en fördelning som präglas av våra gemensamma och långsiktiga lönepolitiska mål om rättvisa, jämlikhet och jämställdhet.

Ett sätt är att uppnå detta mål är att i högre grad använda sig av krontalspåslag istället för procentpåslag. Genom att lägre avlönade områden erhåller ett krontalspåslag erhåller dessa även en högre procentsats vilket på sikt förändrar lönerelationerna. Inget förbund ska tvingas till villkorsförsämringar för att uppnå rätt löneökningar. Detta har inte alltid varit en självklarhet inom LO-kollektivet, men har i senaste avtalsrörelsen framställts såsom ett gemensamt krav. Förbundet kommer även framledes att ställa sig positivt till samordnade förhandlingar som leder till våra långsiktiga lönepolitiska mål.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 83.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 54

Motion 85 ang. introduktion av bemanningsanställda, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 85

Angående introduktion av personal från bemanningsföretag

Från Daniel Nilsson, Lagerberg i Norjeby AB, Sölvesborg, region Syd
Allt fler företag anlitar bemanningsföretag. Introduktionen av dessa kan ibland vara bristfällig. Idag efterlevs inte säkerhetsintroduktionen lika bra gällande bemanningspersonalen som för egna nyanställda. Exempel så jobbar dessa många gånger för sig själva antingen på egen avdelning, kvällar, nätter eller helger.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för att all introduktion av bemanningspersonal likväl som egen anställd personal ska omfattas av samma introduktionsregler dvs. enligt Bilaga B i kollektivavtalet.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 85

I motion 85 föreslår motionären

att förbundet verkar för att all introduktion av bemanningspersonal likväl som egen anställd personal ska omfattas av samma introduktionsregler d v s enligt bilaga B i kollektivavtalet.

För den som arbetar på ett bemanningsföretag regleras de villkor man har som bemanningsanställd genom två avtal. När man är uthyrd på ett kundföretag utgår ersättningar enligt de avtal som gäller på kundföretaget, exempelvis genom något Livsmedelsavtal.

Allmänna villkor såsom introduktion regleras i Avtal för Bemanningsföretag. Avtalet är gemensamt för LOs fjorton förbund. Vad det gäller introduktion finns en särskild partsöverenskommelse. Enligt överenskommelsen har nyanställda rätt att på betald tid under en timme delta i facklig introduktion som hålls av den fackliga organisationen.

Styrelsens förslag

att anse motion 85 besvarad.

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 55

Motion 86 ang. krav på läkarintyg, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 86

Angående krav på läkarintyg

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

I dagens sjukvård ställer försäkringskassan stora krav på ett läkarintyg för att betala ut sjukersättning. Detta har lett till att läkarna blivit restriktiva med att skriva förstadagsintyg.

När vi fick in bilaga B (arbetsmiljö) i avtalet anser vi att den innefattar allt vad gäller arbetsmiljö, rehabilitering och företagshälsovård. Företagshälsovården ska stå för ett långsiktigt, framgångsrikt och förebyggande arbetsmiljöarbete.

Vi anser att skrivningen i § 5.4, sista stycket ska ingå som en naturlig del i företagshälsovårdens arbete. Alltså att om arbetsgivaren ska kräva läkarintyg ska det ske I STÖRSTA MÖJLIGASTE MÅN under företagshälsovårdens försorg.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att skrivningen i avtalets § 5.4 sista stycket ska kopplas till bilaga B och att man ska hänvisas i första hand till företagshälsovården.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 86

I motion 86 föreslår motionären

att skrivningen i avtalets § 5.4 sista stycket ska kopplas till bilaga B och att man ska hänvisa i första hand till företagshälsovården.

I Livsmedelsavtalets punkt 5.4 regleras frånvaro på grund av sjukdom. I sista stycket står ”Om det finns skäl, kan arbetsgivaren kräva att arbetstagaren visar upp intyg från läkare som anvisas av arbetsgivaren. I sådant fall ska arbetsgivaren betala kostnaden för läkarintyget”.

Skrivningen innebär en möjlighet för arbetsgivaren att i individuella fall begära läkarintyg från första dagen, men det behöver inte innebära att grunden för frånvaron finns i faktorer som går att hänföra till arbetsplatsen eller att arbetstagaren är i behov av rehabilitering.

Bilaga B syftar till att få det lokala arbetsmiljöarbetet att fungera och att tidiga åtgärder sätts in vad det gäller arbetsanpassning och rehabilitering. Bilagan föreskriver inte att det måste finnas företagshälsovård.

Arbetsmiljölagen definierar företagshälsovård på följande sätt ”Med företagshälsovård avses en oberoende expertresurs inom områdena arbetsmiljö och rehabilitering. Företagshälsovården ska särskilt arbeta för att förebygga och undanröja hälsorisker på arbetsplatser samt ha kompetens att identifiera och beskriva sambanden arbetsmiljö, organisation, produktivitet och hälsa”.

Förbundsstyrelsens uppfattning är att företagshälsovården ska arbeta strategiskt med förebyggande arbetsmiljöarbete och hälsofrämjande åtgärder.

Om företagshälsovården åläggs en sjukskrivande roll, som motionärerna föreslår, är det tvärt emot det förebyggande arbete som företagshälsovården ska bedriva.

Det är istället företagshälsovårdens uppgift att medverka till en god arbetsmiljö i ett så tidigt stadium så att sjukfrånvaro inte uppstår.

Styrelsens förslag

att avslå motion 86.

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Under kongressen kunde alla deltagare lära sig allt om sociala medier i webbhörnan.

Arbetstider

Dagordningens punkt 56

Motionerna 89–93 ang. arbetstider, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 89

Angående införande av kortare arbetstid

Från Livsklubben vid KLS Ugglarps AB, Kalmar, region Syd

1919 infördes åtta timmars arbetsdag i Sverige. 52 år senare, 1971, infördes 40 timmars arbetsvecka. 2013 är det alltså mer än 42 år sedan vi senast lagstodgade om en kortare arbetsvecka. Med tanke på den kraftigt ökade produktiviteten som skapats med ny teknologi och slimmade organisationer borde de anställda få en ökad del av företagets vinster i en arbetstidsförkortning.

Reallönerna har sedan 1985 (löneökning minus inflation) stigit med 43 % medan motsvarande ökning av BNP är 70 % samtidigt som löneandelen av företagets vinster sjunkit. När löneandelen minskar ökar vinsternas andel i företagen, utdelningarna och värdet på stockholmsbörsen har gett stora förmögenheter till en liten grupp i samhället.

En generell arbetstidsförkortning är alltså en fråga om jämställdhet, där målet är möjlighet till rättvisare fördelning av såväl lönearbete som hushållsarbete och ger föräldrar chans till mer tid med sina barn.

En arbetstidsförkortning minskar sannolikt på stressen i tillvaron och ger mer tid över till sådant som social samvaro, kultur och fritidsintressen. Det ger rimligen positiva effekter på människors upplevda livskvalitet.

Visserligen är detta en fråga av politisk karaktär, där beslutet fattas av Sveriges riksdag men det finns inget som hindrar att Livs arbetar för att införa sex timmar arbetsdag eller 30 timmars arbetsvecka genom opinionsbildning och påtryckningar på de politiska partierna.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att utöva politisk påtryckning mot riksdagspartierna, gällande införande av 30 timmars arbetsvecka med bibehållen lön.

Motion nr 90

Angående kortare arbetstid

Från Livsklubben Arla Foods AB Östersund, region Norr

Tyskland och Frankrike har genom sina olika varianter av 35-timmarsveckan blivit symboler för extremt snabb och omfattande förkortning av veckoarbetstiden. Att vi i Sverige fortfarande på 2000-talet och i all framtid ska ha 40-timmars vecka kan inte vara realistiskt. Samhällets effektivisering med datorer och maskiner, ett minskat faktiskt behov av prylar och att arbetslösheten är hög. Och det därmed är realistiskt att dela mer på jobben.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs ska driva frågan om kortare arbetstid,

att utgå från 35-timmars arbetsvecka för att på sikt sträva mot 30-timmars arbetsvecka.

Motion nr 91

Angående sextimmars arbetsdag

Från Neziya Rahman, Pågen AB Malmö, region Syd

Som det är idag så ligger en normal arbetsdag på åtta timmar vilket bör sänkas med två timmar med tanke på den höga arbetslöshet som råder på arbetsmarknaden. Tvärtom vad Reinfeldt vill så kommer vi att få ett bättre och tryggare samhälle där vuxna blir förebilder för våra barn om fler får jobb. Eftersom det inte går att trolla fram fler arbetstillfällen i vårt avlånga land så är detta en bra och enkel lösning som fungerar på de flesta arbetsplatser.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att sänka arbetsdagen till sex timmar,

att arbetsgivaren och arbetstagaren ska stå för vars en timme förlorad betalning,

att Sverige blir ett föregångsland i Europa.

Motion nr 92

Angående veckoarbetstiden

Från Livsklubben Skånemejerier AB Kristianstad, region Syd

Mellan åren 1957–1971 förkortades veckoarbetstiden från 48 till 40 timmar. Den tekniska utvecklingen har fortsatt. Industriproduktionen är idag runt 75 % större än 1971. Obekväm arbetstid och underbemannning tilltar på våra arbetsplatser. Trots detta har normalarbetsveckan inte förkortats i Sverige.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att ställa sig bakom kravet på lagstiftade 32-timmars arbetsvecka med bibehållen lön,

att finansieringen sker med en växling av besparingen p.g.a. minskad arbetslöshet och lägre sjukfrånvaro.

Motion nr 93

Angående förändring av arbetstidslagen

Från Gullvi Johansson, Arla Foods AB Kvibille, region Väst

Allt fler arbetsgivare använder sig utav schemaändringar för att möta produktionsförändringarna i företagen. Arbetstidslagen säger att arbetsgivarna kan göra detta med 14 dagars varsel. Arbetstagarna upplever detta som en stressfaktor. De har inte möjlighet att planera sin sociala tid med familj, studier eller annan verksamhet som vi alla sysslar med. Det är viktigt att tänka på hur dessa schemaväxlingar påverkar vår hälsa i förlängningen.

Därför behöver det göras ändringar i arbetstidslagen som gynnar arbetstagarna och gör deras tid på arbetsplatserna tryggare ur ett planeringsperspektiv. Bättre framförhållning med schemalaggnen.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att verka för att förändringar görs i arbetstidslagen för att motverka arbetsgivarnas utnyttjande av lagen.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 89, 90, 91, 92 och 93

I motion 89 föreslår motionären

att utöva politisk påtryckning mot riksdagspartierna, gällande införande av 30 timmars arbetsvecka med bibehållen lön.

I motion 90 föreslår motionären

att Livs ska driva frågan om kortare arbetstid,

att utgå från 35-timmars arbetsvecka för att på sikt sträva mot 30-timmars arbetsvecka.

I motion 91 föreslår motionären

att sänka arbetsdagen till sex timmar,

att arbetsgivaren och arbetstagaren ska stå för var sin timme förlorad betalning,

att Sverige blir ett föregångsland i Europa.

I motion 92 föreslår motionären

att ställa sig bakom kravet på lagstiftade 32-timmars arbetsvecka med bibehållen lön,

att finansieringen sker med en växling av besparingen p.g.a. minskad arbetslöshet och lägre sjukfrånvaro.

I motion 93 föreslår motionären

att verka för att förändringar görs i arbetstidslagen för att motverka arbetsgivarnas utnyttjande av lagen.

Kravet på arbetstidsförkortning har varit ett ständigt återkommande krav på de senaste kongresserna. De historiskt dominerande skälen till krav på olika former av förkortad arbetstid är förbättrad hälsa, ett rikare socialt och kulturellt liv, ökad umgänge med familj och vänner och vila och rekreation.

Den ekonomiska välfärden avgörs av arbetsmängden och produktiviteten. De vill säga, hur mycket vi arbetar och vilket värde vårt arbete skapar. Den fackliga kampen kommer alltid att handla om fördelningen av samhällets ökade tillväxt i reala löner och kortare arbetstid. Det är alltså en fråga om hur produktivitetssökningen fördelas. Men valet mellan kortare arbetstid och ökade materiella resurser är nästan ett omöjligt val. Vi vill ha bägge delarna. Ser man förhållandet över en längre tid,

kan man konstatera att den materiella standarden ökat och arbetstiden blivit kortare.

Det ligger en motsättning i fråga om arbetstiden, vi vill jobba mycket för att ha råd med vår materiella välfärd, samtidigt som vi vill vara lediga för vårt psykiska och fysiska välbefinnande. Men en arbetstidsförkortning måste alltid betalas på något sätt. En förkortning av arbetstiden, med exempelvis två timmar i veckan motsvarar fem procent av det reala löneökningstrycket.

Kongressen 2005 och 2009 lade fast den arbetstidspolitik som förbundet skulle verka för, vilket är att det långsiktiga målet ligger fast att förkorta arbetstiden till 30 timmars arbetsvecka för alla anställda. Idag har vi i kollektivavtalet reglerat en arbetstidsförkortning så kallad arbetstidskonto vilket innebär att den enskilde själv kan disponera att ta ut ledig tid, som pensionspremie eller kontant ersättning. Under 2012 genomfördes en enkätundersökning hur våra medlemmar valde från de tre alternativen. Enkätsvaren visade att medlemmarna tar ut mer som en förkortning av arbetstiden samt att i större omfattning avsätter till den framtida pensionen. Möjligheten till att förkorta sin arbetstid under ett kalenderår är idag 47,5 timmar.

Förbundsstyrelsen är av den uppfattningen att påverka detta politiskt inte är den bästa vägen för att lösa arbetstidsfrågorna gällande arbetstidsförkortning eller övriga arbetstidsfrågor utan det måste ske via förhandlingar mellan parterna på arbetsmarknaden och reglera arbetstidsproblematiken via avtal.

Styrelsens förslag

att anse motion 89, 90, 91 tredje att-satsen, samt motion 93 besvarade,
att avslå motion 91 första och andra att-satserna, samt motion 92.

DEBATT

I debatten deltog:

Hans-Göran Axelsson,	Region Syd
Neziya Rahman,	Region Syd
Gullvi Johansson,	Region Väst
Gerardo Alas,	Region Väst
Carina Tarland,	Region Syd
Görgen Kier,	Region Syd
Alexander Jansson,	Region Syd

Johan Torgå,	Region Mitt
Marie Hansson,	Region Syd
Roland Carlsson,	Region Syd
Lena Bergström,	Region Mitt
Urban Jernberg,	föredragande
Gerald Lindberg,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 89.

Bifall motion 93.

Bifall motion 91, första och andra att-satsen.

Avslag motion 89.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Ajournering

Kongressen ajournerades till måndag morgon kl. 08.00.

Dagens förhandlingar avslutades kl. 22.30.

Måndag den 3 juni 2013

Förhandlingarna återupptogs kl. 08.00

Kongressordförande: *Håkan Persson*

Kongressen ajournerades kl. 09.05

Kongressen återupptogs kl. 14.30

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

PERMISSION

Fredrik Ståhle, Region Väst, beviljades permission för hela dagen tisdagen den 4 juni

Välfärden

Kongressordförande: *Kersti Sandberg*

Dagordningens punkt 65

Motionerna 112–114 ang. kvalitet i vård och vinster i välfärden, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 112

Angående kontroll av vårdgivare

Från Fredrik Wallin, Scan AB Skara, region Väst

Patienten har blivit en ekonomisk möjlighet för den privata vården. Patienterna tas inte på fullt allvar, vilket är grunden för bra sjukvård.

Mer tid för läkare och därigenom få en bättre diagnos, säkrare vård och kvalitet.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för en bättre kontroll för att kvalitetssäkra vården.

Motion nr 113

Angående nej till profit i välfärden

Från Livsklubben Altia Sweden AB, Stockholm, region Öst

Sjukvården, äldreomsorg och barnomsorgens privatisering skadar samhället för att alla privata företag har som affärsidé att öka vinsten. T.ex. genom att minska personal, inköp och arbetstider.

Detta får orimliga konsekvenser i vården, vi har alla läst om olika skandaler inom sjukvården, skolan och äldreomsorgen. Vi upplever att detta drabbar först och främst vår samhällsklass.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livsmedelsarbetarförbundet verkar för att stoppa privatiseringen i välfärden,

att Livsmedelsarbetarförbundet verkar för att utarbeta ett bättre kontrollsystem i välfärden så våra närstående får den vård, utbildning och omsorg som man har rätt till.

Motion nr 114

Angående vinstuttag i den skattefinansierade välfärden

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

Gång på gång har vi sett hur privata företag tar över verksamhet inom vår offentliga och skattefinansierade välfärd. Detta har lett till att vi fått in många olika sorters privata entreprenörer. En del är inriktade på skolor, vård o.d. och många av dem har som ägare t.ex. riskkapitalbolag som inte skyr några medel för att ställa väldigt hårda krav på avkastning. Detta har lett till att vi fått se många fall där en del av de här bolagen burit sig väldigt dumt åt för att tillfredsställa ägarnas krav.

Är det detta som var meningen med att få in privata aktörer? Har det lett till fler jobb? Har det lett till en bättre arbetsmiljö? Det allra värsta är att det är våra skattepengar som går till att tillfredsställa de här bolagens krav på vinster! Vi kan inte ställa upp på detta!

Våra skattepengar ska inte gå till att göra de som redan är rika ännu rikare!

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för att vinstuttagen begränsas för verksamhet som finansieras av skattemedel.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 112, 113 och 114

I motion 112 föreslår motionären

att Livs verkar för en bättre kontroll för att kvalitetssäkra vården.

I motion 113 föreslår motionären

att Livsmedelsarbetareförbundet verkar för att stoppa privatiseringen i välfärden,

att Livsmedelsarbetareförbundet verkar för att utarbeta ett bättre kontrollsystem i välfärden så våra närstående får den vård, utbildning och omsorg som man har rätt till.

I motion 114 föreslår motionären

att Livs verkar för att vinstuttagen begränsas för verksamhet som finansieras av skattemedel.

Förbundsstyrelsen delar motionärernas ilska över profitörer som roffar åt sig våra skattemedel. Vem som utför vården och omsorgen anser dock inte förbundsstyrelsen vara den centrala frågan.

Det viktigaste är att kontroll och insyn möjliggör en kvalitetssäkring av all vård och omsorg, såväl privat som offentlig. Den verksamhet som bekostas av våra gemensamma skattemedel ska också regleras, kontrolleras och revideras av oss gemensamt.

En total insyn och starka kvalitetskrav måste vara grunden vid utformningen av regelverken. De måste också kopplas till regler om vinstbegränsning.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 112, 113 andra att-satsen och motion 114,

att avslå motion 113 första att-satsen.

DEBATT

I debatten deltog:

Göran Wrene,	Region Öst
Klas Gustavsson,	Region Öst
Linus Ekegren,	Region Öst
Johan Torgå,	Region Mitt
Hans-Göran Axelsson,	Region Syd
Fredrik Stolt,	Region Öst
Sune Stålebro,	Region Öst
Alexander Jansson,	Region Syd
Wellington Ikuobase,	Region Mitt
Fredrik Ståhle,	Region Väst
Hans-Olof Nilsson,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 113, första att-satsen.

Förbundsstyrelsens förslag om uttalande, bilaga 1.

Bifall till motionen.

Bifall till förslaget om uttalande.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande motion 113, första att-satsen,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande motion 112, motion 113,
andra att-satsen och motion 114,

att anta uttalandet.

Rösträkning begärdes av Lars Erlandsson, Region Syd.

Rösterna fördelades med 131 röster för förbundsstyrelsens förslag, 90 röster för motionen, 4 avstod.

Jens Orback, generalsekreterare för Palmecentret talade under kongressen.

Lönesystem

Dagordningens punkt 59

Motion 99 ang. lokala lönesystem, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 99

Angående lokala lönesystem

Från Patrik Engelbrektsson, Swedish Match AB, Göteborg, region Väst
Livs har en stolt historia av att jobba med utveckling av lön och arbetsorganisation. Under 1990-talet intog förbundet till och med en ledande position jämfört med övriga fackföreningsrörelsen kring dessa frågor. På senare tid har förbundet fortsatt att hålla fanan högt vad gäller löner och förbättrade villkor. Framförallt har det kommit till uttryck genom riksavtalens låglönesatsningar och övriga förbättringar i villkor bland annat vad gäller arbetsmiljö.

Men de centralt avtalade löneökningarna realiserar först när de förhandlas ut på de lokala arbetsplatserna. På många större arbetsplatser sker det inom ramen för lokala lönesystem. Därför är det av största vikt att dessa är utformade på ett sätt så att livsmedelsarbetarna får ut sin centralt avtalade löneökning samt att löneökningarna fördelas på ett så rättvist sätt som möjligt.

Frågan om vad som är en rättvis lönefördelning är nästan omöjlig att besvara. Trots det har förbundet beskrivit vilka riktlinjer som ska eller bör gälla vid utformningen av lokala lönesystem. Beskrivningen återfinns bland annat på Livs portal. Vi anser att dessa riktlinjer utgör en bra grund för utformning av lokala lönesystem.

Det som oroar oss är den verklighet som vi ser ute på en del arbetsplatser inom förbundet när det gäller just utformningen av lokala lönesystem. På sina ställen ställer vi oss frågande till om det ens finns kännedom om förbundets riktlinjer för lokala lönesystem. I vissa fall verkar det oklart om den lokala klubben ens har inflytande över fördelning av de centralt avtalade lönepotterna. Det är något som måste anses långt över gränsen för vad som är lämpligt att avtala om med beaktande av grundläggande fackliga värderingar i allmänhet och Livs riktlinjer för lokala lönesystem i synnerhet.

Denna fråga är inte lätt att gripa sig an. Likväl tror vi att det är nöd-

vändigt att göra det för att Livs ska kunna bevara sin trovärdighet som en progressiv men samtidigt ansvarstagande fackförening. Därför tror vi att det är dags att det tas initiativ till en kartläggning av utformningen av lokala lönesystem.

Syftet med kartläggningen ska bland annat vara att i framtiden säkerställa så att de centralt avtalade löneökningarna fördelas på ett sätt så att det lokala facket har kontroll över fördelningen, att identifiera positiva exempel som kan spridas mellan klubbarna samt att öka kunskaperna kring utformning av lokala lönesystem i allmänhet.

Jag föreslår att kongressen beslutar

- att** förbundet ges i uppdrag att kartlägga hur de lokala lönesystemen inom förbundets avtalsområden ser ut idag med sikte på de frågor som nämns i motionen,
- att** förbundet ser över och uppdaterar de egna riktlinjerna för Livs syn på lokala lönesystem,
- att** förbundet verkar för ökad kännedom om dessa riktlinjer bland förbundets förtroendevalda,
- att** förbundet ges i uppdrag att utifrån underlaget av kartläggningen arbeta fram en plan för att förhindra att pengar från de centralt avtalade löneökningsspotterna fördelas ensidigt av arbetsgivaren eller på ett sätt som strider mot Livs riktlinjer för lokala lönesystem.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 99

I motion 99 föreslår motionären

- att** förbundet ges i uppdrag att kartlägga hur de lokala lönesystemen inom förbundets avtalsområden ser ut idag med sikte på de frågor som nämns i motionen samt,
- att** förbundet ser över och uppdaterar de egna riktlinjerna för Livs syn på lokala lönesystem,
- att** förbundet verkar för ökad kännedom om dessa riktlinjer bland förbundets förtroendevalda,
- att** förbundet ges i uppdrag att utifrån underlaget av kartläggningen arbeta fram en plan för att förhindra att pengar från de centralt avtalade löneökningsspotterna fördelas ensidigt av arbetsgivaren eller på ett sätt som strider mot Livs riktlinjer för lokala lönesystem.

Motionären gör en korrekt beskrivning om förbundets arbete kring lönesystem och arbetsorganisation, vilket har legat högt upp på dagordningen. Förbundet har också alltid framhärdat i centrala riksavtalsförhandlingar om satsningar på lägslöner, vilket inte har varit populärt hos motparten.

På senare tid har vi däremot mött ett allt hårdare motstånd om hur kakan ska fördelas ute lokalt på arbetsplatsen, tyvärr med ett medhåll från den centrala arbetsgivareorganisationen. Löneuppgifter lämnas inte ut och förhandlingar ska enbart gälla för av oss redovisade medlemmar.

Det är nog även riktigt som motionären påstår att kännedomen och kunskapen om förbundets riktlinjer vad avser arbete med lokala lönesystem är bristfällig. En förutsättning för att hamna rätt i förhandlingarna är också att klubbarna lokalt har god kännedom om på vilka grunder lönesättning sker och hur det ser ut på den egna arbetsplatsen idag. Ett sätt är att göra en fullständig lönekartläggning på arbetsplatsen, vilket ju även är lagstiftat att så ska ske.

Förbundsstyrelsen anser att det kan vara klokt att göra en översyn och kartläggning av de lokala lönesystemen. Idag finns ingen sådan sammanställning. Likväl är det väsentligt att förbundets förtroendevalda får kunskap om våra lönepolitiska mål och att dessa klargörs på ett tydligt sätt.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 99.

DEBATT

I debatten deltog:

Kenneth Ekberg,	Region Mitt
Thomas Eklund,	Region Öst
Lena O Jenemark,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.
Bifall till motionen.

Kongressen beslutade

att bifalla motion 99.

Tjänstledighet

Dagordningens punkt 60

Motion nr 100–102 ang. tjänstledighet, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 100

Angående tjänstledighet för att pröva annat arbete

Från Livsklubben Guldfågeln AB, Mörbylånga, region Syd

Debatten om ökad trygghet på våra arbetsplatser pågår hela tiden. Det pratas även om att vi måste få ökad rörlighet. Ser vi någon förbättring? Jobbas det aktivt med dessa frågor? Vi tycker inte det. För att få en ökad trygghet och mer rörlighet hela vägen så ska möjligheten att beviljas tjänstledighet för att pröva annat arbete finnas.

En förändring i våra arbetares vardag som både ger en trygghet och en vetskap om att om ditt nya arbete inte var vad du tänkt dig eller ingen fortsatt anställning gör att du kan gå tillbaka till din gamla arbetsplats. Den enda möjligheten du har idag för att pröva nytt arbete är att säga upp din tillsvidareanställning. Vem gör det? Nästa fråga är om denna reform är underlag för en lagstiftning eller är det något som ska ingå i våra avtalsförhandlingar? Det bästa hade naturligtvis varit om det gällt hela arbetsmarknaden. Rättigheten till tjänstledighet för att pröva annat arbete bör inte understiga 6 månader.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för rätten till tjänstledighet för att pröva annat arbete.

Motion nr 101

Angående tjänstledighet för att prova på annat arbete

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

På ett helt annat sätt än förr pratas det om rörlighet på arbetsmarknaden, det händer mycket och det händer snabbt. Därför måste man vara beredd på att byta arbetsplats oftare än förr. Hur hanterar vi detta samtidigt som vi ju vill ha kvar en trygghet på arbetsplatserna? Dessutom har vi de som kanske tycker att de inte hamnat riktigt rätt i sin anställning men ser den

ändå som en ekonomisk och social trygghet. De skulle egentligen vilja syssla med något annat, kanske prova sig fram om man inte är riktigt säker.

Det skulle underlätta för hela arbetsmarknaden om man hittade ett sätt så man kunde vara berättigad till tjänstledighet för att prova annat arbete, den rätten bör vara minst 6 månader.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för rätten till tjänstledighet för att prova annat arbete.

Motion nr 102

Angående tjänstledighet för annan anställning

Från Livsklubben Hilton Food Group Sverige AB, Västerås, region Mitt
Det finns ingen lagstadgad rätt att få tjänstledigt för anställning hos en annan arbetsgivare. Rätten till tjänstledighet gäller bara vid föräldraledighet, studieledighet, bildande av näringsverksamhet samt vård av närstående.

Är man däremot statligt anställd och har fått tidsbegränsad anställning vid annan statlig myndighet har man rätt till tjänstledigt i upp till tre år. Det kan för många vara svårt att lämna den trygghet en tillsvidareanställning ger för att söka annan anställning.

En nyanställning innebär för flertalet visstidsanställning, en chansning många inte vågar eller kan ta. Möjligheten att få tjänstledigt för annan anställning gör att man tryggt kan testa det nya arbetet.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för att tjänstledighet för annan anställning blir en rättighet.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 100, 101 och 102

I motion 100 föreslår motionären

att förbundet verkar för rätten till tjänstledighet för att pröva annat arbete.

I motion 101 föreslår motionären

att Livs verkar för rätten till tjänstledighet för att pröva annat arbete.

I motion 102 föreslår motionären

att förbundet verkar för att tjänstledighet för annan anställning blir en rättighet.

Frågan om tjänstledighet för att pröva annat arbete var ett av de avtalskrav som framställdes i 2007 års avtalsförhandlingar, frågan behandlades också på 2009 års kongress. Kongressen beslöt då att bifalla kravet.

Det är förbundsstyrelsens uppfattning att det kan vara rimligt att ”provsluta” en anställning för att på så sätt prova på ett annat arbete. Möjligheten måste dock begränsas så att det i nyttjas hur som helst.

I samband med att en anställd ”provslutar” måste tjänsten samtidigt ersättas av en tillfällig anställning. Tillfälliga anställningar är inte något positivt. Frågan måste därför diskuteras grundligt så att inga oönskade bieffekter uppstår.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 100, 101 och 102.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 61

Motion 103 ang. ledighet för att ta hand om förälder, samt förbundsstyrelsens

Motion nr 103

Angående ledighet för att ta hand om föräldrar

Från Livsklubben Altia Sweden AB, Stockholm, region Öst

I dagens läge får alla äldre, som vill, inte plats i äldreomsorgen. Vi ser också att anhöriga får ta större del av bördan att ta hand om sina äldre anhöriga, detta är framför allt kvinnor som får gå ner i arbetstid eller på annat sätt se till så att de äldre anhöriga får den vård de behöver.

Därför vill införa en lag om rätten att vara ledig från sitt arbete för att ta hand om sina äldre anhöriga. Denna lag kan naturligtvis utformas på olika sätt men vi tänker oss något i stil med vård av barn. Men den utformningen överlåter vi till förbundsstyrelsen att arbeta fram.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundsstyrelsen verkar för att införa en lag om rätten att ta hand om sina äldre anhöriga.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 103

I motion 103 föreslår motionären

att förbundsstyrelsen verkar för att införa en lag om rätten att ta hand om sina äldre anhöriga.

Svenska Kommunalarbetsförbundet, Kommunal, presenterade i december 2012 en rapport som heter "Åtstramningens pris – Hur påverkas de medelålders barnen av äldreomsorgens minskning?».

Rapporten är gjord för Kommunal av Stockholms universitet, Institutionen för socialt arbete, och den visar att de resurser som läggs på äldreomsorgen har minskat rejält sedan 1980-talet. Enligt rapporten försvann var fjärde plats i äldreboende, det vill säga drygt 30 000 platser, mellan 2001 och 2012 och minskningen i äldreboenden har inte kompensats av utökad hemtjänst sett till antalet hjälptimmar.

Samtidigt som äldreomsorgen har minskat har anhörigomsorgen ökat.

Tidigare ökade anhörigas insatser främst bland barn till lågutbildade äldre. Nytt under 2000-talet är att ökningen berör alla grupper av äldre, oavsett utbildningsnivå, men det är fortfarande vanligare att lågutbildade äldre får anhörigomsorg jämfört med högutbildade äldre.

Privatköpt hjälp har ökat under 2000-talet, men betydligt mindre än anhörigas insatser. Även om antalet personer som köper privat hjälp har ökat rör det sig oftast om ett fåtal timmar.

Rapporten visar att det i första hand är kvinnorna som ansvarar för anhörigomsorgen även om skillnaderna mellan könen inte är så stora. Enligt rapporten har cirka 100 000 personer gått ner i arbetstid, eller helt slutat arbeta, för att vårda en anhörig, men det finns få svenska undersökningar som visar vilken effekt anhörigomsorgen har på kvinnors och mäns förvärvsarbete.

Enligt en norsk undersökning har majoriteten av de som hjälper en förälder, samtidigt som de jobbar, haft svårt att kombinera arbete och omsorg. De vanligaste svårigheterna var att de tvingats komma senare till/gå tidigare från jobbet, att de la om sina arbetstider eller hade svåra problem att koncentrera sig på jobbet. Endast en mindre andel hade minskat sin arbetstid.

En tredjedel av de tillfrågade hade använt sina semesterdagar för att hjälpa sina äldre anhöriga, en femtedel hade sjukskrivit sig eller tagit tjänstledigt. Detta är siffror från ett land vars äldreomsorg är mer välutbyggd än den svenska så gissningsvis är problemen större här.

Förbundsstyrelsen anser inte att en lagstiftning om rätt till ledighet för att vårda äldre anhöriga är lösningen på den försämrade äldreomsorgen.

Istället för ny ledighetslag borde den välfärd som raserats under ett antal år åter byggas upp. Genom en väl fungerande äldreomsorg ser vi till att de äldre får den vård och omsorg de förtjänar och behöver. När någon går ner i arbetstid eller slutar jobba för att vårda en anhörig innebär det att personen i fråga kommer bort från arbetsmarknaden.

En lag om rätt till ledighet för att ta om hand om äldre anhöriga ser förbundsstyrelsen dessutom som en tydlig kvinnofälla. Både motionären och rapporten från Kommunal påtalar att det i första hand är kvinnorna som tar ansvar för äldreomvården.

Med en lag om rätt till ledighet kommer än fler kvinnor att axla detta oavlönade arbete. Trycket på kvinnorna att ta ledigt kommer att finnas från såväl anhöriga som samhälle.

Detta trots att det av rapporten framgår att majoriteten av de äldre i

Sverige inte vill ha hjälp av sina anhöriga och vara beroende av barnens omsorg. Speciellt inte om det handlar om mer krävande eller intim hjälp.

I förlängningen riskerar vi att kvinnorna i än större utsträckning tappar arbetsmarknadsanknytning och därmed blir beroende av att ha en partner som arbetar och som står för försörjningen.

Det finns idag en lag som ger rätt till ledighet för att vårda en svårt sjuk anhörig. Lagen om ledighet för närståendevård ger en arbetstagare rätt till ledighet från sitt arbete/förkortad arbetstid under tiden personen i fråga får/har rätt till närståendepenning.

Styrelsens förslag

att avslå motion 103.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Pensionsfrågor

Dagordningens punkt 62

Motion nr 104–105 ang. pensionssystemet, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 104

Angående pensionssystemet

Från Livsklubben Skånemejerier AB Kristianstad, region Syd

LO:s rapport "Pensionsreformen i halvtid" lyfter fram svagheter med pensionssystemet. Vi lever längre och det medför att pensionen blir lägre. Rapporten skissar på tre olika lösningar: höja pensionsåldern, höja avgiften eller lita på börser. Alternativt en kombination av alla tre.

Många LO-medlemmar kan inte jobba till nuvarande pensionsålder och det skulle ta många år att nå en så bra arbetsmiljö för alla så man kan nå det målet. Vi tror att alternativet att höja avgiften är säkraste sättet. Pensionssystemet måste garantera våra medlemmar en skälig pension.

Arbetsgivareavgiften, som är en del i vårt löneutrymme för att finansiera bl.a. a-kassa och arbetsskadeförsäkringen, har sänkts de senaste åren. Av den anledningen finns det utrymme att höja avgiften till pensioner utan att det ska påverka utrymmet för höjda löner.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet inom LO driver frågan om höjd avgift till pensioner från 18,5 % till 22 % och att den finansieras genom arbetsgivareavgiften.

Motion nr 105

Angående pensionssystemet

Från Livsklubben Atria Supply AB Malmö, region Syd

Det finns stora svagheter i dagens pensionssystem. Vi lever längre vilket påverkar pensionen. Det finns en rapport vilken skissar på 3 alternativ: höjd pensionsålder, höjd avgift eller lita på börser. Alternativt en kombination av alla 3.

Inom Livs är definitivt en höjd pensionsålder inget alternativ då vi idag inte har ett snitt som når upp till 65 år! Det alternativet som vi

föredrar är att höja avgifterna! Detta känns som det säkraste sättet och skulle garantera en trygg avkastning. Arbetsgivareavgifterna har sänkts de senaste åren så det finns utrymme att höja avgiften till pensioner utan att det ska påverka utrymmet för höjda löner.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet driver frågan om höjd avgift till pensioner från 18,5 % till 22 % och att den finansieras genom höjda arbetsgivareavgifter.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 104 och 105

I motion 104 föreslår motionären

att förbundet inom LO driver frågan om höjd avgift till pensionerna från 18,5 % till 22 % och att den finansieras genom arbetsgivaravgiften.

I motion 105 föreslår motionären

att förbundet driver frågan om höjd avgift till pensionerna från 18,5 % till 22 % och att den finansieras genom höjda arbetsgivaravgifter.

Motionärerna lyfter fram svagheter i vårt pensionssystem och att många av våra medlemmar tvingas att pensionera sig innan ordinarie pensionsdag.

Vi kan och ska aldrig ge avkall på att alla ska kunna arbeta fram till ordinarie pensionsdag. Men vårt arbete med att förbättra arbetsmiljön kan inte ersättas med högre arbetsgivaravgifter.

Självklart är vår vision att vi även efter det att vi gått i pension ska ha ett drägligt liv.

Motionärerna har däremot fel när de påstår att arbetsgivaravgifterna har sänkts de senaste åren, sanningen är att arbetsgivaravgifterna totalt sett har varit samma sedan 2009.

En ökning av pensionerna måste ställas i relation till andra krav förbundet har så som t.ex. högre a-kassa och bättre sjukersättningar. Då är inte ökade pensioner första prioritet.

Styrelsen förslag

att anse motionerna 104 och 105 besvarade.

DEBATT

I debatten deltog:

Carina Bergman,	Region Öst
Tony Hertzberg,	Region Öst
Jacob Michie,	Region Öst
Ralf Ericson,	Region Öst
Lars Erlandsson,	Region Syd
Karin Marklund,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall till motion 105.

Bifall till motion 104.

Kongressen beslutade

att bifalla motionerna 104 och 105.

Rösträkning begärd av Hans-Olof Nilsson, ordförande.

Rösterna fördelades med 143 röster för motionen, 69 röster för förbundsstyrelsens förslag, 3 avstod.

Dagordningens punkt 63

Motion 106 ang. intjänande av avtalspension efter fyllda 65 år, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 106

Angående intjänad avtalspension efter 65 år

Från Johan Torgå, Procordia Food AB Örebro, region Mitt

Fler och fler önskar arbeta efter 65 år (och fler behöver....), därför önskar vi se en förbättring av avtalsförsäkringarna efter 65 år. Alla försäkringar är ju egentligen del av lön, men efter 65 blir vi lägre kompenserade.

Framför allt bör avtalspension SAF-LO kompenseras, just nu får vi inte avtalspension på arbete efter 65 år.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för att vi ska bli kompenserade för avtalspension även efter 65 år.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 106

I motion 106 föreslår motionären

att förbundet verkar för att vi ska bli kompenserade för avtalspension även efter 65 år.

Motionären vill att vi ska kunna tjäna in avtalspension även om vi arbetar efter 65 års ålder.

Avtalspensionen är en viktig del av våra kollektivavtal och innebär att vi får en väsentligt högre pension än om vi endast skulle få allmän pension.

Tyvärr är det många av våra medlemmar som inte kan arbeta fram till ordinarie pensionsålder. Det ska inte hindra att för de som kan bör även dessa få samla ihop till avtalspension om man arbetar efter 65-årsdagen precis som att vi får bättre allmän pension.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 106.

DEBATT

I debatten deltog:

Johan Torgå, Region Mitt

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 64

Motionerna 107–111 ang. pensionsålder och delpension, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 107

Angående sänkt pensionsålder

Från Livsklubben Skånemejerier AB Kristianstad, region Syd

På våra arbetsplatser ser vi hur tempot ökar hela tiden. Vi ser samtidigt hur det finns pengar till att samhällets toppar går i pension långt tidigare än vi vanliga dödliga. Vi förstår inte varför det är bättre att våra ungdomar går arbetslösa medan de äldre tvingas arbeta till minst 65 års ålder. Vi vill att pensionsåldern sänks och att rätten till delpensionen från 60 år återinförs.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs kongress ställer sig bakom kravet på lagstiftning om sänkt pensionsålder till 63 år,

att Livs kongress ställer sig bakom kravet på rätt till delpension från 60 år.

Motion nr 108

Angående rätten att arbeta deltid vid tidig pension

Från Johan Torgå, Procordia Food AB Örebro, region Mitt

Vi anser att man ska ha laglig eller avtalad rätt att få arbeta på en lägre nivå än 100 % när man utnyttjar rätten att ta ut del av den allmänna pensionen efter 61 år fyllda.

Idag finns ej stöd för detta vare sig lagligt eller via kollektivavtalet utan man tvingas välja att arbeta kvar 100 % eller sluta helt.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för rätten att minska sin arbetstid vid uttag av del av allmän pension.

Motion nr 109

Angående återinföring av deltidspension

Från Neziya Rahman, Pågen AB Malmö, region Syd

För att minska arbetslöshet och sjukskrivningar som Reinfeldt så gärna jagar på sitt vis bör vi återinföra deltidspension. Så kallad halvpension. Alltså hälften betalar arbetsgivaren och hälften från Försäkringskassan. Risken att falla offer för regeringens försäkringssystem minskar vid fyra timmars arbetsdag då fler håller sig friska och hela. Det blir ju inte sämre i Sverige av att dela med sig av jobben!

Jag föreslår att kongressen beslutar

att återinföra deltidspension och därmed verka för fler arbetstillfällen och friskare arbetare.

Motion nr 110

Angående pensionsålder och garantipension

Från Susanne Thieme, Fazer Bageri AB, Lidköping, region Väst

Regeringen för i dagsläget diskussion om höjd pensionsålder. Med det nya pensionssystemet blir det knappa omständigheter.

Inom industrin kommer långt ifrån alla orka arbeta fram till 65 år. Ekonomiskt stöd kommer i hög utsträckning att behövas.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att ni verkar för att dagens pensionsålder på 65 år ligger fast,
att ni verkar för att garantipensionen höjs.

Motion nr 111

Angående höjd pensionsålder och försämrade pensionsutbetalningar

Från Livsklubben Arla Foods AB Visby, region Öst

Höjd pensionsålder och försämrade pensionsutbetalningar är något som slår hårt mot våra medlemmar.

Pensionsmyndigheten anger den faktiska pensionsåldern till 63,6 år. För LO-kollektivet är pensionsåldern ännu lägre. Vi anser att den nuva-

rande pensionsåldern – 65 år – ska vara kvar. Och att dom arbetslösa ungdomarna får jobb istället.

2010–2011 sänktes pensionerna. Tillgångarna i systemet minskade. Den så kallade bromsen slog till. Vilket i sin tur hänger samman med ras på börsen som minskade värdet på AP-fonderna. När det sker kopplas bromsen automatiskt på.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att stoppa en höjning av pensionsåldern,

att slopa bromsen i pensionssystemet.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 107, 108, 109, 110 och 111

I motion 107 föreslår motionären

att Livs kongress ställer sig bakom kravet på lagstiftning och sänkt pensionsålder till 63 år,

att Livs kongress ställer sig bakom kravet på rätt till delpension från 60 år.

I motion 108 föreslår motionären

att förbundet verkar för rätten att minska sin arbetstid vid uttag av del av den allmänna pensionen.

I motion 109 föreslår motionären

att återinföra deltidspension och därmed verka för fler arbetstillfällen och friskare arbetare.

I motion 110 föreslår motionären

att ni verkar för att dagens pensionsålder ligger fast,

att ni verkar för att garantipensionen höjs.

I motion 111 föreslår motionären

att stoppa en höjning av pensionsåldern,

att slopa bromsen i pensionssystemet.

Motionärerna tar framför allt upp frågan om pensionsålder och möjligheterna till deltidspension.

Att sänka pensionsåldern är en uppfattning som förbundsstyrelsen inte delar. Visst är det så att många av våra medlemmar skulle behöva få

gå i pension tidigare på grund av dålig hälsa påverkad av bland annat dålig arbetsmiljö. Men det problemet måste i första hand lösas genom att arbetsplatser och arbetsmiljön förbättras så att även livsmedelsarbetare kan arbeta fram till sin ordinarie pension.

Att återinföra delpension ser många som ett sätt att kunna trappa ner efter ett långt yrkesliv. I våra branscher med många tunga och slitsamma jobb kan det behövas. Men det får inte bli ett "istället för" en bra arbetsmiljö där vi kan gå i pension vid 65 år och vara friska och krya och leva ett gott pensionärsliv.

Ett återinförande av delpensionen måste i första hand vara för de som på grund av ohälsa inte kan jobba vidare och då ges möjlighet att gå i pension tidigare på ekonomiskt rimliga villkor, vilket är en fråga som förbundet driver i avtalsrörelsen. Det är idag möjligt att gå i pension före ordinarie pensionsålder, men då ska vi vara medvetna om att pensionen kan komma att bli lägre under hela vår pension.

Den så kallade bromsen i pensionssystemet är, som motionären skriver, bland annat kopplat till utvecklingen på börserna. Den är också kopplad till inflationen och därmed indirekt kopplad till löner. Är utvecklingen på börserna bra, inflationen bra och om vi har en bra löneutveckling innebär det att bromsen inte aktiveras utan pensionerna höjs. Bromsen infördes för att se till att pensionssystemet inte levde över sina tillgångar vilket förbundsstyrelsen ställer sig bakom. När ekonomin är bra ska också pensionerna höjas vilket sker 2013.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 110 andra att-satsen,
att anse motionerna 107, 108, 109, motion 110 första att satsen, samt motion 111 första att-satsen besvarade,
att avslå motion 111 andra att-satsen.

DEBATT

I debatten deltog

Alexander Jansson,	Region Syd
Thomas Klang,	Region Öst
Mattias Karlsson,	Region Väst
Karina Tarland,	Region Syd
Pauli Kristiansson,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall till motion 110.

Avslag motion 111.

Förbundsstyrelsen bifaller motion 110, första att-satsen.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande motion 111,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande motion 107, 108, 109 och 110.

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

Dagordningens punkt 101. Val av:

g. Förbundsmötets suppleanter

Valberedningens förslag:

Region Norr

Ola Persson

Christian Holmberg

Magnus Molin

Petra Sjöström

Martin Försth

Region Mitt

Dennis Eriksson

Karin Hansson

Jennifer Nordlejon

Miguel Zuniga

Stefan Hall

Veronicka Fridh

Region Väst

Mona-Lisa Jagstedt

Peter Jansson

Åke Fransson

Ing-Marie Cassler
Rebecka Lööv
Anna Friberg
Carolin Emanuelsson

Region Öst

Thomas Karlström
Marita Töråsen
Ove Andersson
Nina Jonsson
Linus Ekegren
Maria Karlsson
Andreas Gudinge

Region Syd

Marie-Louise Larsson
Jens Nordwander
Ronny Oscarsson
Jonny Weinitz
Lisa Andersson
Annika Karlsson
Roland Carlsson
Kent Odkil

Ledamöterna ska inträda i den ordningen de är angivna.

BESLUT

Kongressen beslutade

att med acklamation bifalla valberedningens förslag.

Beslutet var enhälligt.

Skattefrågor

Kongressordförande: *Kersti Sandberg*

Dagordningens punkt 66

Motion 59 andra att-satsen, motion 64 andra att-satsen, motionerna 115–118 ang. avgifter och skattereduktion, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 59

Angående återställning av a-kassan

Från Livsklubben Arla Foods AB Östersund, region Norr

Vi vill återställa såväl ersättningsnivån som avgiften till a-kassan till vad det var innan den borgerliga regeringen genomförde sina drastiska försämringar för de arbetslösa. Försämringarna av a-kassan har inneburit ökad orättvisa och klassklyftor i samhället. De har finansierat de borgerligas stora skattesänkningar för de välbeställda.

Men de har också inneburit press på dem som har jobb att dumpa sina löner. Vår uppfattning är att det är viktigt med grundläggande trygghet åt alla. Den högsta ersättningen ska höjas så att alla med en industriarbetarlön ska få ut 80 procent av lönen från a-kassan. Sen ska även avdragsrätten för a-kassan i deklarationen återinföras.

Vi föreslår att kongressen beslutar

- att** Livsmedelsarbetareförbundet ska arbeta för att a-kassans ersättningsnivå återställs till 80 procent av lönen,
- att** skatteavdraget för medlemskap i fack och a-kassa återinförs.

Motion nr 64

Angående egenavgifter till a-kassan

Från Livsklubben Procordia Food AB Eslöv, Region Syd

Sedan den borgerliga alliansen tog makten 2006 har det skett stora försämringar i a-kassan. Det har blivit en kraftig höjning av egenavgiften och man får inte heller någon skattereduktion för avgiften. Samtidigt har man sänkt arbetsgivareavgiften som är en del av vårt gemensamma

löneutrymme och som använts för att bl.a. finansiera a-kassan. Dessutom får arbetsgivarna göra skatteavdrag för delar av sin medlemsavgift.

Idag är avgiften till de olika a-kassorna olika. Livs avgift är idag 217 kronor. Vid ökad arbetslöshet stiger egenavgiften. Dessa skillnader är djupt orättvisa och vi menar att egenavgiften ska vara lika för alla. När det gäller skattereduktionen för A-kassan anser vi att den ska återinföras.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet inom LO och mot regeringen verkar för lika egenavgift för alla a-kassor,

att förbundet verkar för att skattereduktion för avgiften återinförs.

Motion nr 115

Angående skattereduktion

Från Livsklubben Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

Innan regeringsskiftet 2006 så hade alla som var medlemmar i facket rätten att få skattereduktion av avgifterna för fackföreningen och a-kassa. När vi fick en ny regering var det första de gjorde att ta bort denna rätt.

Vi anser att det är självklart att denna skattereduktion ska komma tillbaka.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för att skattereduktionen för dessa avgifter ska återinföras.

Motion nr 116

Angående skattereduktion

Från Livsklubben Hilton Food Group Sverige AB, Västerås, region Mitt

Då den borgerliga alliansen slopade skattereduktionen för fackföreningsavgift och a-kassa skapades ett orättvist förhållande mellan parterna. Arbetsgivarens rätt att dra av avgiften till sin arbetsgivarorganisation lämnades orörd. Att i praktiken höja kostnaden för medlemskap i arbetstagarorganisationer följer den borgerliga alliansens strävan att försvaga arbetstagarorganisationerna.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för ett rättvisare förhållande mellan parterna gällande avgifterna till respektive organisationer.

Motion nr 117

Angående avdragsrätten för fackavgift i deklaration

Från Livsklubben Scan AB Skara, region Väst

Innan regeringsskiftet så hade alla som var medlemmar i facket rätten att dra av en viss del av fackavgiften i deklarationen. När vi fick en ny regering så var det första de gjorde var att ta bort denna rätt.

Vi anser att det är självklart att denna avdragsrätt ska komma tillbaka.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för att avdragsrätten för fackavgiften i deklarationen återinförs.

Motion nr 118

Angående skattereduktion

Från Livsklubben O. Kavli AB, Älvsjö, region Öst

Fackföreningarna har haft stora medlemsbortfall sedan den borgerliga regeringen tillsattes 2006 och slopade skattereduceringen för den fackliga avgiften. Sannolikt har de höga avgifterna påverkat bortfallet och det är då de som redan har det sämre ställt som prioriterar bort den kostnaden.

Vid försök till nyrekrytering eller vid avhopp har vi fått som anledning att den ekonomiska delen är avgörande.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att att ta upp frågan igen och verka för att skattereduktioner ska gälla för a-kassa och fackföreningsavgift.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 59 andra att-satsen, 64 andra att-satsen, 115, 116, 117 och 118

I motion 59 andra att-satsen föreslår motionären

att skatteavdraget för medlemskap i fack och a-kassa återinförs.

I motion 64 andra att-satsen föreslår motionären

att förbundet verkar för att skattereduktion för avgiften återinförs.

I motion 115 föreslår motionären

att förbundet verkar för att skattereduktionen för dessa avgifter ska återinföras.

I motion 116 föreslår motionären

att förbundet verkar för ett rättvisare förhållande mellan parterna gällande avgifterna till respektive organisationer.

I motion 117 föreslår motionären

att förbundet verkar för att avdragsrätten för fackavgiften i deklarationen återinförs.

I motion 118 föreslår motionären

att kongressen beslutar att ta upp frågan igen och verka för att skattereduktioner ska gälla för a-kassa och fackföreningsavgift.

Ovanstående motioner har det gemensamma syftet, att återinföra avdrag eller skattereduktion för avgifterna till fackföreningen och a-kassan.

Metoden att göra avdrag i deklarationen kan ge en större skatteminskning till den som har högst inkomst och effekten beror också på hur mycket andra avdrag man har. Tekniken med en skattereduktion ger samma värde i kronor för alla. Förbundsstyrelsen anser därför att en skattereduktion är att föredra.

Precis som flera motionärer påpekar så var den borgerliga alliansen, då de fick regeringsmakten 2006, snabb med att slopa rätten till denna skattereduktion. Men de lämnade arbetsgivarens motsvarande rättighet orörd. Den borgerliga regeringens strategi är att försvaga de fackliga organisationerna till förmån för arbetsgivarparterna.

Livs kongress 2009 beslutade att förbundet ska verka för att skat-

tereduktionen återinförs. Förbundet har framfört medlemmarnas krav till våra företrädare i riksdagen och socialdemokratiska ledamöter har i riksdagen motionerat i denna fråga. Detta arbete bör fortsätta till dess kravet är uppfyllt.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 64 andra att-satsen, samt motion 115 och 118,

att anse motion 59 andra att-satsen, samt motion 116 och 117 besvarade.

DEBATT

I debatten deltog:

Peter Söderberg, Region Öst

Toni Boarcas, Region Mitt

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifalla till motionen 116.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

PERMISSION

Göran Svensson, Region Syd, beviljades permission resten av måndagen den 3 juni

Sune Stålebro, Region Öst, beviljades permission resten av måndagen den 3 juni

Flyttning av företag

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

Dagordningens punkt 71

Motionerna 123–124 ang. att försvåra företagsflyttningar utomlands, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 123

Angående flytt av vinstdrivande företag utomlands

Från Livsklubben Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

Det är skamligt att vinstdrivande företag kan flytta sin verksamhet utomlands och varsla arbetare alldeles för lättvindigt i Sverige i dag. Det är viktigt att inte låta det lägre löneläget utomlands avgöra en flytt av verksamhet utomlands för det kan i längden göra att vi tvingas att pressa ner lönerna i Sverige för att kunna konkurrera om jobben i andra länder.

Vi anser att Livsmedelsarbetarförbundet ska verka för att reglerna för att flytta vinstdrivande företag utomlands ska stramas och göras dyrare så vi kan få behålla våra jobb i Sverige samt att istället få upp lönerna i övriga värden för att slippa konkurrera om arbetstillfällena.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att verka för att göra processen dyrare och mera komplicerad vid flytt av vinstdrivande företag utomlands,

att verka för att öka löneläget i övriga värden för att minska konkurrensen på den internationella arbetsmarknaden.

Motion nr 124

Angående försvåra för företaget att flytta utomlands

Från Susanne Carlsson, Carlsberg Sverige AB Ramlösa, region Syd

Det är för lätt för företag att flytta till annat land som erbjuder skattelättnader och investeringar t.ex. Läkerol.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att verka för att företagen blir återbetalningsskyldiga för den skattelättnad och investeringsbudget som de får i etableringssyfte samt ersättning till enskild anställd om de flyttar verksamheten utomlands.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 123 och 124

I motion 123 föreslår motionären

att verka för att göra processen dyrare och mera komplicerad vid flytt av vinstdrivande företag utomlands,

att verka för att öka löneläget i övriga värden för att minska konkurrensen på den internationella arbetsmarknaden.

I motion 124 föreslår motionären

att verka för att företagen blir återbetalningsskyldiga för den skattelättnad och investeringsbudget som de får i etableringssyfte samt ersättning till enskild anställd om de flyttar verksamheten utomlands.

Globaliseringen har som de flesta andra företeelser både en negativ och en positiv sida. Det negativa består i huvudsak av ökad konkurrens mellan arbetstagare i olika länder där det ges möjlighet för ett företag att etablera sig vart som helst i världen. Det positiva är att de geografiska avstånden inte utgör hinder till kontakt och erfarenhetsutbyte mellan folk i olika länder. Ingen tjänar i längden på att sluta sig inom landets gränser, allra minst arbetstagarna. Arbetsgivarna kan på så sätt spela ut anställda i olika länder mot varandra och därigenom odla en falsk nationell solidaritet och motverka en nödvändig internationell solidaritet.

Sverige är ett litet land i hög grad beroende av den exporterande industrins inkomster. Vårt välstånd och våra välfärdsystem förutsätter att vi upprätthåller en avancerad och effektiv industriproduktion som efterfrågas på världsmarknaden. Vi vet också att framtiden kommer att ställa stora krav på Sverige och svensk arbetskraft. Om vi ska klara konkurrensen måste vi vara bäst – inte billigast. Vi ska konkurrera med kunskap – inte låga löner. Då växer vår gemensamma ekonomi och då ökar också resurserna till välfärden.

Sverige har alltid haft och har en stark industriell forskning och generellt en mycket god utbildningsnivå. Inte minst är samhället i många avseenden så mycket bredare i sin utveckling av modernitet, välstånd och

relativ jämlikhet jämfört med andra länder. Det senare spelar en oerhört central roll för samhällsutvecklingen.

Konkurrensen från de nya industriländerna kan därför inte mötas genom att förhindra eller försvåra flytt av vinstdrivande företag till andra länder. Vi ska istället arbeta intensivt för att bidra till utveckling av svensk industri baserad på innovation, hållbara industriarbeten och ökade investeringar. Vårt sätt att samarbeta med våra motparter har varit framgångsrikt, både för våra medlemmar och för industrin som helhet.

Däremot är det av yttersta vikt att vi tar ett ökat ansvar för den internationella solidariteten. Vi varken kan eller ska acceptera att arbetare i andra länder exploateras. Vi ska stödja arbetstagare i andra länder för deras kamp om bättre arbetsvillkor och drägliga löner. Vi kan dra vårt strå till stacken genom vår globala fackförening, IUL, genom att aktivt stödja projekt i övriga världen. Rätten till föreningsfrihet, organisationsrätt och erkännande av rätten till kollektiva förhandlingar och avtal är kärnan i den fackliga kampen för ekonomisk och social rättvisa i världen. Vi ska fortsätta den kampen och därigenom förhindra konkurrens på den internationella arbetsmarknaden.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 123 andra att-satsen,

att avslå motion 123 första att-satsen och motion 124.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Barnarbete

Dagordningens punkt 70

Motion 122 ang. motverka barnarbete, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 122

Angående barnarbete

Från Neziya Rahman, Pågen AB Malmö, Region Syd

Idag arbetar miljontals med barn i många länder under fruktansvärda former. De kan få arbeta många timmar flera dagar i veckan och många av dem inte äldre än 4 år. UNICEF rapporterar att barnarbete faktiskt ökar i vissa delar av världen. Det har ju visat sig att många tillverkningsindustrier i västvärlden använder sig av maskiner, maskindelar samt råvaror som helt eller delvis har nyttjat barnarbete i sin framställning.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet ska verka för att de företag som har kollektivavtal med Livs ska verka för att de och deras underleverantörers produkter inte tillverkas med hjälp av barnarbete.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 122

I motion 122 föreslår motionären

att förbundet verkar för att de företag som har kollektivavtal med Livs ska verka för att de och deras underleverantörers produkter inte tillverkas med hjälp av barnarbete.

Motionärerna tar upp en mycket allvarligt och betydelsefull fråga. Vi vet att barnarbete förekommer i många länder trots att ILO-konventioner förbjuder det. Men det är inte bara det, även om detta är förkastligt, som är ett bekymmer.

Det finns slav- och tvångsarbete i vissa länder, det finns länder som inte tillåter fria fackföreningar, det finns länder där fackföreningar inte får teckna avtal.

Listan på brott mot ILO-konventioner kan göras lång. Alla avarter

har som enda syfte att få ner produktionskostnader och göra fabriksägare rikare.

Agerar vi inte mot detta är risken uppenbar att den sakta kommer att smyga sig på oss. Det är därför som vi engagerar oss internationellt i vårt globala fack IUL, i vår europeiska EFFAT och i vår Nordiska Union.

Genom, framför allt IUL, har vi flera internationella utvecklingsprojekt i syfte att stärka fackföreningar världen över för att komma tillrätta med problemen.

Ytterligare en väg att gå är att förhandla fram globala avtal, något IUL försöker med och har lyckats med ett flertal transnationella företag. Men det är inte lätt. När ett avtal är skrivet måste vi också se till att det efterföljs.

Klubbar inom Livsmedelsarbetareförbundet kan givetvis själva förhandla med sina arbetsgivare om att se till att deras underleverantörer inte tillverkar med hjälp av barnarbete. Förbundet kommer i så fall, via våra kanaler, hjälpa till så gott det går att få fram information för att underlätta arbetet.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 122.

DEBATT

I debatten deltog:

Andreas Eek,	Region Syd
Neziya Rahman,	Region Syd
Lena Bergström,	Region Mitt
Wellington Ikuobase,	Region Mitt
Sunil Jayarisooriya,	Region Mitt
Hans Petersson,	Region Mitt
Lena O Jenemark,	föredragande
Pauli Kristiansson,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Att uppdra åt beredningsutskottet att förbereda ett uttalande.

Förbundsstyrelsen biföll förslaget om utlåtande.

Förbundsstyrelsens förslag att förbundet ska medverka till att sprida information om Palmecentrets solidaritetsfond och uppmana medlemmarna att bli månadsgivare.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,

att ge beredningsutskottet i uppdrag att utarbeta ett förslag till uttalande mot barnarbete,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag om spridande av information om Palmecentrets solidaritetsfond och uppmana medlemmarna att bli månadsgivare.

Uttalande

Föredragande: Pauli Kristiansson

BESLUT

Följande förslag förelåg

Uttalande mot barnarbete, bilaga 2.

Kongressen beslutade

att anta uttalandet.

Elförsörjning

Dagordningens punkt 72

Motion 125 ang. förstatligande av elförsörjningen i Sverige, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 125

Angående förstatligande av elförsörjningen i Sverige

Från Hans-Göran Axelsson, KLS Ugglarps AB, Kalmar, region Syd
Konsekvensen av att den svenska elmarknaden avreglerades har blivit cirka 120 bolag som levererar el till den svenska befolkningen. Det betyder då att det finns cirka 120 styrelser, 120 stycken direktörer och därtill ett antal aktieägare som har krav på avkastning på insatt kapital.

Elen som kommer från våra eluttag är densamma oavsett vilket bolag som levererar. Det blir inte bättre bild eller bättre färg i min TV, bättre ljus när jag tändar lamporna. Inte heller går den elektriska bormaskinen bättre för att jag väljer det ena eller det andra elbolaget.

Fördelen med ett statligt ägande är att pengarna går rätt in i statskassan och kan användas till utbyggnad av alternativa energislag.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för att utöva politisk påtryckning mot riksdagspartierna att förstatliga elförsörjningen i Sverige.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 125

I motion 125 föreslår motionären

att Livs verkar för att utöva politisk påtryckning mot riksdagspartierna att förstatliga elförsörjningen i Sverige.

För att elen ska nå brödrosten hemma, måste den passera tre olika nät: stamnätet, regionnätet och lokalnätet.

Stamnätet är som stora kroppspulsådern i det svenska kraftnätet. Det transporterar enorma mängder el från kraftverken ut till regionnätet. Regionnäten transporterar elen antingen direkt till industrin eller vidare till lokalnäten.

Stamnätet ägs av staten genom det statliga bolaget Svenska kraftnät. Regionnäten ägs av de stora energibolagen exempelvis Vattenfall eller Fortum. Lokalnäten ägs ofta av kommuner, men privata energibolag förekommer också.

Elnätsmarknaden är en monopolmarknad som regleras helt och hållet av lagar. Det är staten som utfärdat monopolet och det är staten som sätter spelreglerna. Monopolet ger elnätsbolaget ensamrätt att erbjuda elnätsanslutning på sin lokala marknad. Det medför också en skyldighet att se till att alla i området kan få elnätsanslutning till rimligt pris. Elnätsbolagen har inte rätt att neka någon kund och har inte rätt att sätta priset själv.

Elnätsverksamhet får bara bedrivas av den som fått så kallat koncessionstillstånd av Energimarknadsinspektionen, Ei. Det är Ei som övervakar att elnätsbolagen följer reglerna och det är också de som fastställer tillåtna intäktsnivåer.

Elpriset för privatkunder vilar på tre ben – kostnad för elhandel, elnät samt skatter och avgifter. Sedan 1996 är elhandeln avreglerad och alla elkunder kan fritt välja elhandelsföretag. Det elpris som en genomsnittlig privatkund för närvarande betalar består till drygt 40 procent av denna konkurrensutsatta kostnad. Kostnaden för elnätet är cirka 20 procent av den totala kostnaden. Skatter och avgifter utgör knappt 40 procent av totalkostnaden men skatten varierar också beroende på var i landet man bor. Lägst är skatten i vissa kommuner i Norrland. Sedan avregleringen har skattenivån nästan tredubblats.

Det kan konstateras att till största delen är elpriset avhängigt av politiska beslut. Det är inte troligt att elpriset skulle minska nämnvärt om elhandelsföretagen köptes upp och drevs i statlig regi.

Styrelsens förslag

att avslå motion 125.

DEBATT

I debatten deltog:

Lars Erlandsson,	Region Syd
Alexander Jansson,	Region Syd
Hans-Göran Axelsson,	Region Syd
Klas Gustavsson,	Region Öst
Mikael Löthén,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifalla motion 125.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Votering begärdes Jonny Weinitz, Region Syd.

Dagordningens punkt 14

Programmet "Mat, Makt och Människor Utmaningar för livsmedelsindustrin i Sverige"

Föredragande:

Gerald Lindberg

BESLUT

Kongressen beslutade:

att bordlägga rapporten.

Ajournering

Kongressen ajournerades till tisdag morgon kl. 08.30.

Dagens förhandlingar avslutades kl. 18.10.

Bilaga 1

Uttalande Livsmedelsarbetareförbundets 20:e ordinarie kongress

Pengarna ska gå till välfärden!

Livs kräver att välfärd ska vara lika för alla – fattig och rik, gammal som ung. Vi ska alla ha rätten till välfärdsinsatser utifrån sina individuella behov, när de behöver dem.

Den fria etableringsrätten på välfärdsområdet har lett till att många riskkapitalister sökt sig till vår gemensamma välfärd för att profitera. Att ha vinst som primärt syfte i välfärdsverksamheten har tydligt visat sig vara en dålig utgångspunkt och leder till en långsiktigt ohållbar situation. Företag som drivs av stora vinster leder till en försvagad välfärd där vi medborgare inte längre står i fokus. Vi kräver en förändring.

Regeringen måste prioritera upp välfärdsfrågan. Välfärdssektorn måste tillföras ökade resurser, inte minst genom ökade statsbidrag. Vi vill se ett konkret handlingsprogram, där ökade satsningar på välfärdssektorn ses som framtidsinriktade investeringar som möjliggör ökad konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt för Sverige.

Livsmedelsarbetareförbundet slår fast att vi inte är kunder på en välfärdens marknad. Vi är medborgare och kräver att våra skattepengar ska användas till välfärden. Vi kräver att kommuner och landsting ska ha laglig rätt att avgöra omfattning på etablering av aktörer inom vård, skola och omsorg.

Lagen om valfrihetssystem är idag direkt skadlig för välfärden och bör avskaffas. Vi kräver att regering och riksdag ser över lagen om offentlig upphandling (LOU) så att välfärdstjänster alltid drivs med kontinuitet och kvalitet.

Bilaga 2

Uttalande Livsmedelsarbetareförbundets 20:e ordinarie kongress

Höjda löner utrotar barnarbete

215 miljoner barn arbetar världen över. Detta är på ett eller annat sätt en direkt konsekvens av världsfattigdomen. Många av dessa barn arbetar under slavliknande förhållanden utan vare sig rättigheter eller ens i närheten av hyggliga arbetsvillkor.

Den internationella arbetsorganisationen ILO konstaterar i en rapport från 29 april 2013 att det mest effektiva sättet att utrota barnarbete är att rejält höja lönerna för de fattigaste. Vi menar att det är först när föräldrarna kan ta sig ur fattigdom som barnens situation förbättras.

Vi vill ta kampen för att ge alla barn de mänskliga rättigheter de har rätt till. Vi måste se till att vuxenvärlden tar sitt ansvar och garanterar mat, vatten och utbildning. Att barn tvingas till arbete är brott mot barnkonventionen, ett grovt brott mot mänskliga rättigheter.

Det är ofta fruktansvärda arbetsvillkor i länder där barnarbete förekommer. Vi nåddes idag av rapporten att över 100 anställda omkom i en slakthusbrand i Kina på grund av stora brister i arbetsmiljön.

Därför kommer vi i Livsmedelsarbetareförbundet fortsätta med vårt internationella arbete tills all fattigdom är utrotad.

Tisdag den 4 juni 2013

Förhandlingarna återupptogs kl. 08.30.
Kongressordförande: *Kristina Nordström*

PERMISSION

Gunnar Olsson, Region Syd, beviljades permission kl. 08.30-09.30
tisdagen den 4 juni

Tom Johansson, Region Norr, beviljades permission kl. 08.30-12.30
tisdagen den 4 juni

Dagordningens punkt 15

Medlemsrekrytering och Allas lika värde – allas lika rätt

Föredragande:

Eva Guovelin

BESLUT

Kongressen beslutade:
att bordlägga beslutsdokumentet.

Dagordningens punkt 12

Rapport Jämställdhet – en grundläggande facklig fråga

Föredragande:

Solweig Larsson

BESLUT

Kongressen beslutade:
att bordlägga rapporten.

Kompetensutveckling

Dagordningens punkt 58

Motion 98 ang. kompetensutveckling, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 98

Angående kompetensutveckling är det något som Livsmedlemmarna behöver?

Från Livsklubben Coca-Cola Enterprises Sverige AB, Haninge, region Öst
Vi upplever att dagens IT-utveckling i samhället går fort. (T.ex. smartphones, läsplattor, osv.)

I dag har vi stort problem att många medlemmar saknar grundläggande datorkunskap.

En del medlemmar kommer från andra kulturer, där de inte har haft möjlighet att skaffa sig datakunskap. Samt att det finns en del äldre medlemmar som tyvärr inte hänger med i dagens informationssamhälle.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för att IT- och datorkunskap ökar bland våra medlemmar, t.ex. via utbildningar i egen regi, kompetensutveckling på företagen eller via ABF.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 98

I motion 98 föreslår motionären

att förbundet verkar för att IT- och datorkunskap ökar bland våra medlemmar, t.ex. via utbildningar i egen regi, kompetensutveckling på företagen eller via ABF.

Motionären upplever att dagens IT-utveckling i samhället går fort med tanke på att vi till exempel fått smartphones och läsplattor. Enligt motionen är det ett stort problem att många medlemmar saknar grundläggande datorkunskap.

En del medlemmar kommer från andra kulturer, där de inte har haft möjlighet att skaffa sig datakunskap, samt att det finns en del äldre med-

lemmar som tyvärr inte hänger med i dagens informationssamhälle.

Enligt rapporten ”De som står utanför”, författad av Olle Findahl på uppdrag av Digidel 2013, så ökar fortfarande andelen svenskar som använder Internet, men inte i samma hastighet som under tidigare år. 2009 var det 1,7 miljoner svenskar som inte, eller mycket sällan, använde Internet hemma. Motsvarande siffra för 2011 var 1,33 miljoner.

Rapporten bekräftar det som motionären påtalar – majoriteten av icke-användarna finns bland de som har eller har haft ett arbetaryrke. De flesta icke-användare är pensionärer, men 30 % är 65 år eller yngre även om det även i den gruppen finns en tydlig majoritet bland de som är äldre, 56-65 år.

I takt med att tekniken utvecklas formas nya sätt att delta i samhällets olika funktioner och ur ett demokratiskt perspektiv är det viktigt att alla har en faktisk möjlighet att vara delaktiga. Det innebär idag bl.a. att använda Internet för information, uträtta ärenden och förmedla åsikter.

Förbundsstyrelsen ser det inte som möjligt att vi ska bedriva utbildningar i egen regi för att höja kunskapen bland våra medlemmar, men det finns andra sätt att verka för ökad kompetens.

Precis som motionären föreslår är ABF bra samarbetspartner när det gäller att öka datorkunskaperna bland våra medlemmar.

Tillsammans måste vi även fortsätta kräva att arbetsgivarna utbildar personalen i den teknik som behövs för att alla ska få förutsättningar att utföra sitt arbete.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 98.

DEBATT

I debatten deltog:

Fredrik Stolt, Region Öst
Lena O Jenemark, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Näringspolitik

Dagordningens punkt 68

Motion 120 ang. aktiv näringspolitik för livsmedelsindustrin, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 120

Angående tillväxt genom aktiv näringspolitik för livsmedelsindustrin

Från Nicklas Nilsson, ombudsman, region Öst

I denna läsvärda motion vill jag som motionär lyfta fram betydelsen av att Livsmedelsarbetareförbundet, på alla nivåer, verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som läggs fram rör sig inom de nyckelområden som behövs omfattas av en sådan aktiv näringspolitik. Det handlar om forskning, innovationer och utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Detta är också de små och medelstora företags växtkraft. Det vi behöver är att peka ut några konkreta områden som Livsmedelsarbetareförbundet i samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för livsmedelsindustrins tillväxtkraft

Vi behöver också påverka så att socialdemokratin för en aktiv politik för full sysselsättning, för att detta ska kunna uppnås behöver vi aktiv näringspolitik där vi som ett av industriförbundet inom LO ska gå i spetsen. Vi måste medverka till att nya förbättrade produkter tas fram för att möta kraven från olika marknader på den globala och inhemska arenan. Därför är insatser för forskning, produktutveckling och innovationer helt avgörande för hur livsmedelsindustrins konkurrenskraft kan utvecklas och stärkas på ovan angivna marknader.

Livsmedelsindustrin är idag den femte största exportindustrin i Sverige och därmed också en del av den ryggrad i svensk ekonomi som bidrar till att vi fortfarande kan, trots borligt vanstyre, räkna hem reallöneökningar för våra medlemmar. Jag vill se en näringspolitik där Livsmedelsarbetareförbundet med målmedvetenhet verkar för stora investeringar, innovationer och utveckling av livsmedelsindustrin i Sverige. Kan vi göra detta i samklang med berörda parter och vårt politiska parti har Sverige mycket att vinna på detta. Då får vi en ökad tillväxt och därmed kan vi då också utveckla välfärden i vårt samhälle.

Vidare behövs det satsningar på utbildningar, arbetsmiljöarbete och kompetensutveckling inom livsmedelsindustrin för att kunna bibehålla och utveckla det hållbara arbetslivet.

Livsmedelsarbetareförbundet behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala livsmedelsindustriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget på de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i livsmedelsindustri forskningsinstitutens struktur. Livsmedelsarbetareförbundet behöver verka för att vi får "livsmedelsläroverk/skolor" liknande den Slakteri Skola som finns i Roskilde. Skolan har idag yrkesutbildningar inom slakt, styckning, kockar, bagare, nutritionister, hygienpersonal, laboratorieassistenter och processtekniker. Det finns också ett flertal kortare kurser/utbildningar inom livsmedelsbranschen på skolan. Skolan har idag samarbete med arbetsförmedlingen i Malmö. Men vi skulle behöva liknande skolor runt om i Sverige. Förslagsvis först i Stockholm och Göteborg.

Livsmedelsarbetareförbundet behöver verka för att det bedrivs forskning inom universitet och högskolor för att få fram miljövänligt, ekologiskt hållbart närproducerat livsmedel. Men vi behöver även harmonisera den forskning som bedrivs idag inom livsmedelsindustrin med forskningen som bedrivs på olika universitet och högskolor. Allt för att kunna nå ut med forskningsresultatet till företagen som kan förverkliga deras resultat och därmed skapa nya arbetstillfällen inom livsmedelsindustrin. Vidare behöver vi verka för att staten och kommuner satsar på utveckla livsmedelskluster innehållande utbildning, forskning och företag allt för att skapa en hållbar livsmedelsindustri i Sverige.

Livsmedelsarbetareförbundet behöver verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartande företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktigt roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. Idag är de nationella livsmedelsatsningar spretiga, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

EMV

Handels egna varumärken (EMV) bidrar till att skapa en osäkerhet i produktionsleden som inte är direkt gynnsam för våra medlemmar. Detta genom att produktionspriset ska pressas bortom förnuftets gräns och att leveranskontrakten är korta, oftast så korta som ett år. Detta medför att visstidsanställningarna ökar och att flera av de anställda ligger på avtalets minimilöner. Livsmedelsarbetareförbundet, helst tillsammans med industrin, ska påverka så att EMV tappar marknadsandelar inom dagligvaruhandeln.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Livsmedelsindustrin är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på våra arbetsplatser. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för våra medlemmar. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen. Vi har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att i större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta sikte har stor potential att också bli mer flexibel och därmed också kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Jag föreslår att kongressen beslutar

- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för strategiska forskningssatsningar med tydlig livsmedelsbranschanknytning,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet arbetar fram ett näringspolitiskt program med denna motions intentioner som grund,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för att stat och kommuner skapar förutsättningar för livsmedelsindustrikluster med tydlig inriktning på miljövänligt, ekologiskt hållbart livsmedel. Detta måste ske på alla nivåer nationellt, regionalt och lokalt,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för att vi etablerar livsmedelskolor likande den i Roskilde, först och främst i de tre största städerna i Sverige,

- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för att forskningsresultat inom högskolor/universitet i större utsträckning kan nå ut till livsmedelsindustrin och att dessa får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag inom livsmedelsbranschen att satsa på forskning och utvecklandet av ny klimatsmart mat,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade företag inom livsmedelsindustrin får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvaliteten i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar för arbetstagarens kompetensutveckling under anställningstiden,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet avsätter resurser, både personella och ekonomiska, för att genomföra en aktiv näringspolitik enligt denna motions intentioner.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 120

I motion 120 föreslår motionären

- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för strategiska forskningssatsningar med tydlig livsmedelsbranschanknytning,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet arbetar fram ett näringspolitiskt program med denna motions intentioner som grund,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för att stat och kommuner skapar förutsättning för livsmedelsindustrikluster med tydlig inriktning på miljövänligt, ekologiskt hållbart livsmedel. Detta måste ske på alla nivåer nationellt, regionalt och lokalt,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för att vi etablerar livsmedelsskolor liknande den i Roskilde, först och främst i de tre största städerna i Sverige,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för att forskningsresultat inom högskolor/universitet i större utsträckning kan nå ut till livsmedelsindustrin och att dessa får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov,

- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för satsningar som stimulerar mindre och medelstora företag inom livsmedelsbranschen att satsa på forskning och utvecklande av klimatsmart mat,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade företag inom livsmedelsindustrin får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvalitén i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet verkar för en nationell kompetensförsäkring eller motsvarande, där staten medverkar för arbetstagarens kompetensutveckling under anställningstiden,
- att** Livsmedelsarbetareförbundet avsätter resurser, både personella och ekonomiska, för att genomföra en aktiv näringspolitik enligt denna motions intentioner.

För att livsmedelsindustrin ska utvecklas krävs satsningar på forskning och utveckling vilket motionen beskriver. Ett sådant forsknings- och utvecklingsarbete sker idag på enskilda företag och på SIK, Institutet för Livsmedel och Bioteknik. SIK har cirka 100 anställda och har en stark koppling till industrin genom att flera av industrins företrädare också är ledamöter i SIKs styrelse.

Det finns en fördel med att forskning och utveckling är samlat på ett ställe istället för att vara splittrat på flera högskolor. I SIKs regi genomförs också industrigemensamma projekt som också innefattar exempelvis förpackningar till livsmedelsindustrin. Forskningen inom SIK blir också tillgänglig för alla företag i branschen, till skillnad mot om forskningen äger rum på ett enskilt företag.

Om man med näringspolitik menar politiska insatser eller krav på politiska insatser för att utveckla exempelvis livsmedelsindustrin så är detta något som har behandlats på ett flertal av förbundets kongresser, antingen i form av fristående egna rapporter eller genom ett större genomgripande programförslag som behandlar många frågor däribland också näringspolitik. Programmen arbetas fram genom att ombudsmän, lokala och centrala, samt förtroendevalda deltar i programarbetet. Deltagarna utses av förbundsstyrelsen.

Industrikluster brukar definieras som ett möte mellan olika aktörer, ett möte mellan underleverantör och tillverkningsföretag, mellan kund

och produktutvecklare eller mellan serviceföretag och industri. Företagen i ett framgångsrikt kluster lyckas samarbeta trots att de i många fall är varandras konkurrenter. Det kan t.ex. gälla samarbete om en order som är för stor för ett enskilt företag, eller gemensam utbildning. Välkända kluster är t.ex. möbel- och metallföretag i trakten av Gnosjö, IT- och telekomföretag i Kista. Vi har ännu många företag inom livsmedelsindustrin som ser samverkan med liknande företag i regionen som för evigt utesluten.

Samverkan och klustertänk är inte något som kan kommenderas fram utan det bygger på frivilliga åtaganden från företagen själva. Här borde arbetsgivarens branschorganisationer ha en uppgift att fylla. Samhällets roll för att utveckla klustertänkandet ligger i att öka kunskaperna om samverkansmöjligheterna och stimulera befintliga nätverk.

Livsmedelsskolan i Roskilde fungerar alldeles utmärkt liksom annan yrkesutbildning i Danmark. Överlag har man i Danmark varit bättre på en övergång mellan skola och arbetsliv, vilket framför allt beror på att företagen i Danmark öppnar upp sina arbetsplatser för utbildning på ett annat sätt än i Sverige. För ett par år sedan gjordes de yrkesförberedande programmen i gymnasieskolan om, i samtliga program ska arbetsplatsförlagt lärande förekomma. Det är rimligt att vi under en tid ger den nya gymnasieskolan en chans. Det är nu upp till bevis för livsmedelsindustrins företag så att det arbetsplatsförlagda lärandet blir av.

Riskapitalförsörjning behövs för att skapa nya jobb och för att en idé ska kunna övergå från idé till att bli ett företag. Förbundsstyrelsen instämmer i motionärens krav på en större tillgång på statligt riskkapital.

I Livsmedelsavtalets bilaga G beskrivs formerna för arbetsplatsförlagd utbildning och praktik, men den ska också enligt bilagan ge rätt till att redan anställda får en personlig utveckling så att de kan åta sig mer kvalificerade och krävande arbetsuppgifter. Enligt avtalet har den lokala fackliga organisationen rätt att utse yrkesombud. Om bilagan används på ett aktivt sätt kan det bli ett bra verktyg för att utveckla kvalitén i arbetsplatsförlagd utbildning.

Frågan om en kompetensförsäkring har varit föremål för en statlig utredning. Den statliga utredningen föreslog att individuella konton skulle skapas genom ett bruttolöneavdrag. Flera företag provade i början på 2000-talet olika modeller för kompetenskonton. Individuella konton infördes huvudsakligen inom företag inom försäkringsbranschen. Inom den grafiska branschen infördes i slutet av 1900-talet en kollektiv modell för kompetenskonton.

Internationellt finns kompetenskonton i kollektivmodell både i Norge och Danmark.

En kompetensförsäkring skulle på många sätt ha positiva effekter då den skulle stärka individens möjligheter till nytt arbete, eller ge större möjlighet till att göra karriär på det företag man är anställd på. Den har också en positiv effekt genom att stärka företagets konkurrenskraft.

Även om mycket är positivt med en kompetensförsäkring så måste den utformas på ett sådant sätt att den inte frántar arbetsgivarens ansvar för kompetensutveckling. Det måste ske en klar gränsdragning mellan arbetsgivarens ansvar för den kompetensutveckling som ska ske för ”arbetets behöriga gång” och den kompetensutveckling som sker genom en kompetensförsäkring som tar sikte på att göra karriär eller byta jobb. I de utvärderingar som gjorts har det framkommit att de kollektiva modellerna fungerar bäst.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 120 sjunde att-satsen,

att anse motion 120 första, andra, tredje, femte, sjätte, åttonde, nionde och tionde att-satserna besvarade,

att avslå motion 120 fjärde att-satsen.

DEBATT

I debatten deltog:

Denny Andersson, Region Öst

Lena O Jenemark, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 120, första till tredje att-satsen.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag,

att bifalla programmets femte att-sats sidan 30,

att fastställa sidorna 25-28 i programmet.

Votering begärd av Daniel Olani, Region Öst.

Rösträkning begärd av Kristina Nordström, kongressordförande.

Rösterna fördelades med 118 röster för förbundsstyrelsen, 95 röster för motionen, 5 avstod.

Dagordningens punkt 69

Motion 121 ang. livsmedelssuveränitet, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 121

Angående för oss framåt mot livsmedelssuveränitet

Från Petter Stugvard, Arla Foods AB Östersund, region Norr

Låt oss ha en gemensam jordbrukspolitik som:

- **Ger** säkra och stabila priser som täcker kostnaderna för jordbrukare och ger rättvisa priser för konsumenterna.
- **Värdesätter** vår naturliga, kulturella och kulinariska arv.
- **Stöder** svenskt jordbruk. Vi kan inte förlora fler bönder!
- **Länkar** bidrag direkt till sociala, miljö- och djurskyddskriterier. Offentliga medel för kollektiva nyttigheter!
- **Tar** oss till ett grönare och mer hållbart jordbruk, och främjar agroekologiska jordbruksmetoder.
- **Stärker** den sociala och ekonomiska utvecklingen på landsbygden.
- **Garanterar** odling av lokala grödor för proteinfoder, i stället för importerad soja.
- **Ger** ökad jämlikhet mellan gamla och nya EU-medlemsstater.
- **För** oss framåt mot livsmedelssuveränitet.
- **Tar** internationellt ansvar och ser till att Europa och Syd blir mer självförsörjande.
- **Avvisar** matspekulation och avslutar export av jordbruksprodukter till ett pris under produktionskostnaden.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att Livsmedelsarbetareförbundet verkar för en förändring av EUs jordbrukspolitik,

att det svenska jordbruket och livsmedelsproduktionen ska få leva kvar,

att Livs ska verka för svensk livsmedelssuveränitet i högsta möjliga mån.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 121

I motion 121 föreslår motionären

att Livsmedelsarbetareförbundet verkar för en förändring av EUs jordbrukspolitik,

att det svenska jordbruket och livsmedelsproduktionen ska få leva kvar,

att Livs verkar för svensk livsmedelssuveränitet i högsta möjliga mån.

50 miljarder euro (nästan 500 miljarder kronor) är ungefär 2/3 av den svenska statsbudgeten, men också den årliga prislappen på EUs jordbruks- och landsbygdspolitik. Bland svenska politiker finns i stort en uppfattning om att detta är ett slöseri med skattebetalarnas pengar och måste stoppas. Sverige är ganska ensamt om att vilja avskaffa jordbruksstödet.

Svenska Socialdemokrater har i Europaparlamentet fört fram vad man kallar fyra reformprinciper för EUs jordbruksstöd.

Princip ett är att stödet ska omdirigeras till det som kallas kollektiva nyttigheter i form av klimat- och miljöåtgärder.

Princip två är att för att få fram resurser för tillväxtskapande investeringar och för att uppnå klimatmålen måste vi göra allt för att banta EUs jordbruksbudget.

Princip tre är att jordbrukspolitiken ska vara förenlig med utvecklingspolitiken. Här ingår bland annat ett omedelbart avskaffande av exportsubventionerna.

Princip fyra är rättvisa, bland annat måste ett tak sättas för stödet till stora jordägare. Dessutom ska inte stöd ges till företag som utnyttjar säsongarbetare och inte följer nationella arbetsrättsliga regler.

Förbundsstyrelsen instämmer i de fyra principerna.

Det är förbundsstyrelsens uppfattning att för en utveckling av svensk livsmedelsindustri krävs i första hand en ökad förädlingsgrad. Som ett av hindren för en utveckling av industrin anges brist på svensk råvara. Svenska livsmedelsarbetare kan och vill förädla livsmedel oavsett om råvaran är svensk eller kommer från något annat land.

Styrelsens förslag

att anse motion 121 besvarad.

DEBATT

I debatten deltog:

Lena Bergström,	Region Mitt
Thomas Andersson,	Region Syd
Dennis Andersson,	Region Norr
Klas Gustavsson,	Region Öst
Lena O Jenemark,	föredragande
Mikael Löthén,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall till motion 121.

Kongressen beslutade

att bifalla motion 121,

att bifalla programmets första att-sats sidan 30,

att fastställa sidorna 11-13 i programmet.

Socialdemokraternas partiordförande, Stefan Löfvén talar på kongressen.

Tal av Stefan Löfvén

Hans-Olof Nilsson, förbundsordförande:

Ja, nästa gäst eller nästa talare behöver ingen längre presentation för oss livsmedelsarbetare. Vi har ju jobbat tillsammans med Stefan i många år, framförallt i samarbetet inom Facken i industrin, så att jag vill helt enkelt bara hälsa att vi välkomnar Sveriges nästa statsminister. Du är helt efterlängtd, Stefan.

Stefan Löfvén, Socialdemokraternas partiledare:

Tack så mycket, tack Hans-Olof för de varma orden och tack för möjligheten att få vara med er här idag på Livsmedelsarbetareförbundets kongress, det är med stolthet jag är det. Jag har precis fått nya siffror ifrån SCB. Rubriken på DN:s kommentarer var att moderaterna rasar.

Det de inte nämnde något om i rubriken, det var att S hade 35,6. Nu har jag bestämt mig att, trots det, så är det inte nog. Vi ska återkomma till valet, men det räcker inte, för nu gäller det att ha en bestämdhet ända fram till den 14 september nästa år. Jag ska återkomma till det. Men jag är helt övertygad om att ska vi hålla vägen, då behöver vi ha det fackligt politiska samarbetet, vi behöver stärka det. Vi ska veta vad det är. Jag har naturligtvis utifrån min tidigare roll som förbundsordförande full respekt för er som en fri och obunden fackförening, det ska ni vara, ni ska alltid leverera till era medlemmar. Men jag vet också betydelsen av att ha just en stark samverkan. Att utifrån olika roller ändå fullt ut också förstå att vi delar synen på samhället, hur samhället ska vara och människors lika värde som den absoluta bottenplattan. Det är själva grundfundamentet för vår ideologi oavsett om vi tillhör fackföreningsrörelsen eller den politiska grenen. Människors lika värde, det förutsätter att vi också kan leverera frihet och trygghet till alla människor och ska vi kunna göra det, då ska vi ha ett jämlikt samhälle och ska vi kunna ha ett jämlikt samhälle, då krävs det någonting som är bland det vackraste ord jag vet, det krävs solidaritet.

På tal om fackligt politiskt samhälle, jag ska troligen åka till Brasilien om några veckor. Brasilien hade en president som heter Luiz Inácio Lula da Silva, industriarbetare. En gång i tiden så putsade han skor utanför São Paulo. Blev industriarbetare, blev fackligt förtroendevald, blev politiker, blev president och förändrade inriktningen för ett helt land och inte bara för ett helt land, utan för hela u-världen faktiskt. Han bildade partiet PT.

Han kom från ett industriförbund och bildade partiet PT och jag kan säga er, mina vänner, såsom jag har sagt flera gånger förut, i Brasilien skulle de aldrig i arbetarrörelsen komma på och säga att vi ska sluta upp med den fackliga politiska samverkan, aldrig.

Jag har lovat att hålla mig kort och jag lovar att jag ska försöka, men jag ska göra det. Jag vill gratulera er till er kongress. Jag vill önska förbundets ledning och hela förbundet all välgång, all framgång och all lycka för ni behövs så väl på svensk arbetsmarknad som på den internationella arbetsmarknaden, där jag vet att ni är väldigt aktiva. Jag vill gratulera till en lyckad kongress. Jag såg på nätet i ett uttalande från er som heter att ungdomsarbetslösheten är en av Sveriges största orättvisor, uttalar Livs. Och ni har så rätt. Jag kan inte nog understryka hur rätt ni har. Finns det något mer orättvist än att inte få påbörja sitt vuxna liv på riktigt, att inte på riktigt få bli en del av samhället och att inte få visa vad du går för? Och det är precis därför som vi socialdemokrater nu har bestämt oss för att det finns en annan väg. Det finns en annan väg för de unga än den borgerliga regeringens passivitet och vi ska ta den där andra vägen, därför att vi ska bestämma oss för att ungdomsarbetslösheten, den går att avsluta. Det är ingen naturlag att vi har ungdomsarbetslöshet på en viss nivå. Det är ingen självklarhet att vi har det, utan det är vi själva som avgör om de ska bli en del av samhället eller inte, det är vi själva som avgör om unga ska få en riktig chans och riktiga möjligheter.

Regeringen, de har valt sin väg. Dra ner på resurserna till gymnasieskolan, ta bort 18 000 högskoleplatser och arbetsförmedlingen, ja de förmedlar väntan i stort sett. Men vi socialdemokrater vi har en annan väg. Vårt mål är för det första på generell nivå, att vi ska nå den lägsta arbetslösheten i EU 2020 om vi kommer till makten 2014, eller rättare sagt, när vi kommer till makten 2014, så ska vi påbörja resan till den lägsta arbetslösheten i EU. Idag är vi bara nummer tolv och Anders Borg och Reinfeldt, de står och skryter om den svenska ekonomin och det är bra att vi har en stark ekonomi, men det räcker ju inte, för att vår ekonomiska politik, den syftar till att människor ska tillbaks i arbete. Alla människor har rätt till ett arbete, därför ska vi börja den resan. Och vårt första steg på den resan, mina vänner, det är att säga till de unga, att vi kommer att införa 90-dagarsgaranti för alla unga människor under 26 år. En 90-dagarsgaranti, det är en investering, så att varje ung kan garanteras utbildning eller praktik eller jobb inom just 90 dagar. Det här gör passivitet till en omöjlighet. Det här gör att vi avslutar långtidsarbetslösheten

som fenomen bland unga och tänk efter, det här är stort, det här är ett paradigmskifte. Vi avslutar långtidsarbetslösheten bland unga.

Det är precis det vi ska säga till de unga i Sverige, för de behöver framtidshopp och tro och vi ska se dem in i ögonen, varenda ung kille och tjej och säga att du ska aldrig någonsin lämnas bakom, du ska studera eller du ska praktisera eller du ska arbeta eller göra en blandning av dem. Du ska kunna nå din förhoppning om framtiden, det är arbetarrörelsens, socialdemokratins uppgift och det är det vi levererar till de unga.

Kära vänner, för att bekämpa den här ungdomsarbetslösheten, ja då behöver vi också rädda den svenska skolan. Nu har skolresultaten sjunkit för varje år som vi har haft en borgerlig regering. Allt färre kommer ut med godkända resultat och för all del, vi ska inte säga att allting gjordes rätt under vår förra regeringsperiod heller, så var det inte, men Sverige behöver inte mer symbolpolitik nu à la Björklund, utan nu behöver vi riktiga satsningar. Det som är allra viktigast enligt vår uppfattning, det är tiden som barnen får med sina lärare. Det är där det avgörs. Jag pratade med en lärare för några veckor sedan, han sa: ”Men man ser att det glimmar till i barnens ögon. Jag ser att den killen eller tjejen har förstått, nu är jag med.” Det är då, det är det som är det magiska ögonblicket för en lärare. Den tiden är helt avgörande och det är bara att gå till sig själv, vi kommer själva ihåg hur mycket lärare betydde. Och det är precis av det skälet som vi vill stärka lärarna, ge dem mer möjlighet och kompetensutveckling och mer möjlighet till karriär i sina yrken. Vi ska dessutom minska deras byråkratiska börda som de nu har blivit pålagda under den här borgerliga regeringen. Lärarna ska kunna sätta barnen före blanketterna, det är en ganska enkel devis, den är självklar. Vi vill också investera minst 2 miljarder som vi gjorde i den förra budgeten, i den budget som nu ligger på riksdagens bord för att minska antalet barn i klasserna. Vi behöver färre barn i klasserna så att lärarna får mer tid med varje barn, både den som behöver lite mer stöd, men också den som behöver mer stimulans och som vill springa lite före. Barnen ska ha mer kvalitetstid med sina lärare och därför satsar vi på det.

Vi ska aldrig ge upp på ett enda barn, en enda unge ska vi aldrig någonsin ge upp och det är därför som vi säger att vi behöver förlänga skolplikten till gymnasiet, men samtidigt ge gymnasiet de resurser de behöver och inte göra som regeringen och säga att nu drar vi ner på gymnasieresurserna. Nej, de ska ligga kvar, just av det skälet att varje ung kille och tjej ska hitta sin väg till gymnasieexamen. Vi vet att alla kommer

att behöva det och det är därför som vi också vill ge mer stöd till skolor som har större utmaningar, som behöver mer stöd. Det är därför vi lägger resurser på att barn som behöver mer tid också kan studera på sommaren och komma ikapp sina kamrater. Det sista, men inte minst viktiga, kanske den mest symboliskt viktiga, är läxhjälp, mina vänner, det ska ges efter behov, icke efter betalningsförmåga.

Ska vi nå lägst arbetslöshet i EU, vilket vi ska göra, då behöver vi också se till att stärka Sverige i den internationella globala ekonomin. Jag behöver inte berätta det här för er, jag tror att ni har ungefär 70 procent av era medlemmar i internationella företag av något slag. Ja, de borgerliga debattörerna och politikerna har i flera decennier sagt att svensk industri är på väg bort och den är i princip död. Det senaste bidraget till det, det var ju Reinfeldts berömda uttalande i Davos, som ni kommer ihåg, att industrin är i princip borta. Ingenting kunde vara mer fel. Alla gånger har man fel. Nu har de fel. Svensk industri är världsledande, den är i högsta grad vid liv, men det är självklart att svensk industri behöver tillföras ny livskraft ständigt och kontinuerligt. Förra året besökte jag ett mejeri i Kalmar, de utvecklar sin ostproduktion, de gjorde det i samverkan med näringslivet runtom, självklart jordbruksnäringen, men också annan näring och de gjorde det i samverkan med kommunen. De är jättestolta, jättegoda ost. De sålde till USA, till Ryssland, till Australien och det här gillar jag för det var kaxigt, nu ska vi börja sälja till Paris. Det är härligt kaxigt.

Det är det här som vi socialdemokrater vill skapa mer av, mer aktiv näringspolitik. Vi ska stärka innovationskedjan så att fler idéer, mer kunskap formas till varor och tjänster som vi kan sälja både på den svenska marknaden, men kanske framförallt på den internationella marknaden. EU är en gigantisk global ekonomi, där ska vi sälja svenska produkter och inte minst livsmedel och ost. Det är socialdemokratisk aktiv näringspolitik, men då behöver det samverka mellan företag, fackliga organisationer, forskare och politiskt förtroendevalda, så att vi så mycket som möjligt kan röja undan hinder för den här tillväxten. Då krävs det satsning på forskning och utveckling för att få fram de nya delarna och riskvilligt kapital som gör att vi kan utveckla varorna, utveckla företagen på exportstöd så att alla företag, även de små och medelstora, kan börja sälja till länderna runtom. Vi behöver också investera betydligt mer i omställning så att alla människor kan ta de framväxande nya jobben och det är därför också som vi investerar i trygghet, därför att vi förstår betydelsen av trygghet i omställning. Vi ska ha en billigare, vi ska ha en bättre arbetslösförsäkring,

vi ska ha en bättre sjukförsäkring och vi ska se till att ha en bra utbildning så att människor snabbt kan ställa om till jobb och få de nya jobben. Det är så vi ska skapa och upprätthålla full sysselsättning.

Idag har vi en borgerlig regering som rycker bort delar ur den svenska modellen och då faller hela bygget och det är precis det som nu, 430 000 ungefär, arbetslösa människor kan vittna om, om regeringen bara lyssnade. Vi ska samarbeta, vi ska investera i varandra, det är socialdemokratisk politik. Sverige är ett litet land, vi kommer aldrig att bli störst, men vi kan bli starkast, vi kan bli bäst och detta vet vi i arbetarrörelsen, att ensam då står vi svaga i den här globala konkurrensen, men tillsammans och enade, då är vi oerhört starka, det är socialdemokratiskt självförtroende.

Ska Sverige stå starkt i en globaliserad värld, ja då behöver vi naturligtvis också skapa trygghet på våra arbetsplatser. Idag, och det vet ni bättre än de flesta, så slits människor ut på grund av stress och arbetsskador. Det här är ekonomisk idioti, men det är framförallt personliga tragedier för dem som drabbas. Nu pratar den här borgerliga regeringen väldigt gärna om att vi måste arbeta längre. Frågan är bara, hur ska människor kunna vara kvar i arbete med stress, arbetsskador och ibland till och med dödsfall? Hur ska unga människor kunna finna sin väg i arbetslivet om de fastnar i sms-anställningar och eviga vikariat? Sverige kan inte ta sig an tjugohundratalets utmaningar med villkor ifrån 1800-talet. Ska Sverige bli bäst, vilket vi ska bli på arbetslöshet i EU till 2020, då ska vi ha ett arbetsliv som inte krossar drömmar, utan förverkligar drömmar. Det är arbetarrörelsens praktik.

Grunden för Sveriges styrka i den globala ekonomin, det är också vår gemensamma välfärd. Min mamma, hon jobbade som hemsamarit uppe i Norrland, åkte runt på moped i Boteå kommun 2,5 mil ifrån Sollefteå. Hon åkte runt till de gamla och hjälpte dem med matlagning, med städning och allt vad de behövde. Titt som tätt så ringde de också och ville ha lite råd eller bara prata om de var ensamma. Jag lärde mig där vilken oerhörd betydelse som våra välfärdsarbetare spelar i vårt samhälle i den svenska modellen och att det var att vi hade samlat pengar tillsammans i gemensamma skatter och använde dem till denna välfärd så att de äldre kunde ha den tryggheten. Det är en fantastisk uppfinning. Det är politik när den är som bäst, det är just det jag pratade om tidigare, det är solidaritet. Men idag har välfärden varit och blivit slagpåse alltför länge. Nu kan inte kommuner erbjuda förskoleplatser till alla dem som jobbar på lite obekväma tider, ibland inte ens för dem som jobbar på normala tider. Nu

får hundratusen, ungefär, framförallt kvinnor stanna hemma från jobbet eller dra ner på arbetstiden därför att det inte finns tillräckligt med äldreomsorg. Nu hörs ramaskri från sjukvården både i Stockholm, men också i Skåne och det på ett sätt som vi icke trodde var möjligt i Sverige 2013. Och vi vet att faller välfärden, då faller tryggheten. Faller tryggheten, då faller den svenska modellen och det är därför nu som det är dags för oss att på allvar sätta människors intresse före vinstintressen i välfärden. Det är dags att sätta vården, skolan, omsorgen, vår fina välfärd före fortsatta skattesänkningar. Det är dags att inse och att stå upp för att när människan är som svagast, då ska vår gemenskap vara som allra starkast.

Vänner, ska Sverige gå starkt i globaliseringen då behöver vi också fortsätta att gå mot ett jämställt samhälle. Samtidigt som vi driver agendan för jobb, skolan och omsorg får vi aldrig tappa fokus i vårt feministiska arbete för ett jämställt samhälle. Vi ska steg för steg gå mot ett jämställt samhälle i familjelivet, i arbetslivet och i näringslivet. Vi behöver också tala om våldet mot kvinnor. Jag började läsa Maria Svelands bok, *Hatet*. Jag rekommenderar fler att läsa den boken. Den handlar om kvinnor som inte gör annat än att ta sin rättmätiga del i samhällsdebatten, de som idag möts av hat och hot om våld av antifeministiska män. När jag läste boken så slog den mig rakt in i hjärtat. Våld eller hot om våld mot kvinnor, det sker på många olika sätt i vårt samhälle, men det är alltid samma mål. Kvinnor ska kuvas, de ska förminska och man ska beröva kvinnor deras människovärde. Uppgiften att komma tillrätta med det här, få stopp på det och stå upp för feminismen, det kan inte läggas på dem som är offer, det ligger på oss alla att se till att stoppa detta. Och vi ska stå upp och vi står upp, män och kvinnor sida vid sida tillsammans mot alla dem som försöker tysta kvinnors röster. Vi ska visa att de aldrig kan vrida klockan tillbaka, de kan icke kuva oss, de kan inte stoppa vägen mot ett jämställt samhälle, inte idag, inte i morgon, inte någonsin.

Här har vi det, det här är helhetsgreppet. Det är jobbet, det är skolan, välfärden och ett jämställt samhälle. Det är det som krävs för att Sverige ska gå på rätt väg igen. Det här är en reformagenda som vi i praktiken har förberett sedan vi förlorade makten 2006, det är snart sju år nu. Vi kommer med nya förslag för varje dag som går i den reformagenda som kommer att skapa framtidstro, hopp, förändra livet i grunden för så många människor, men det är också, mina vänner, och det är nu vi kommer till allvaret, det är en reformagenda som bara kan bli allvar om vi vinner nästa val. Och nu börjar valrörelsen, nu är det allvar.

Vi förlorade 2006, vi förlorade 2010. Vi ser och har sett vad som händer med vårt samhälle när vi inte vinner val och nu är det allvar. Nu ska vi vinna nästa val och det är en väldig skillnad, mina vänner, det säger jag varje gång jag talar, det är en väldig skillnad på att säga att det vore roligt om vi vann nästa val eller det vore väl bra om vi vann nästa val å ena sidan eller å andra sidan säga, vi ska vinna nästa val. Det är en väldig skillnad. Därför att när man väl har bestämt sig, då händer någonting i huvudet, då förstår vi också att från och med nu så får vi göra vårt bästa varenda dag för att det här ska bli av. Varenda timme jag jobbar, vartenda tal jag håller, vartenda steg jag tar, det gör jag för att vi ska vinna valet nästa år.

Och då är min enkla fråga till er, har ni också bestämt er?

Svar: Ja.

Det var acklamation på den. Därför att vi måste ha bestämt oss, att nu får det vara slut efter två perioder med de här vid makten. Nu ska vi komma till makten för att börja att genomföra den reformagenda som jag har pratat om. Att förändra livet för över 400 000 arbetslösa människor. 1,4 miljoner barn, ungdomar som behöver sin skolutbildning för att komma starka ut i arbetslivet och vara starka bildade människor. Vi behöver förändra för de människor som vill kunna förlita sig på att vi inte bara har en stark ekonomi, utan att vi också har en full sysselsättning och en välfärd som är värd namnet. Jag vet att jag är redo. Jag är redo. Socialdemokratin är redo och ja, jag vet att ni är också redo. Nu kan vi stärka oss, sträcka på oss och stå raka i ryggen, vara stolta inför det uppdrag vi har, ödmjuka i och för sig inför uppgiften som vi har framför, för det är inte lätt. Men vi har gjort det förr och vi ska göra det igen och vi kan visa en obönhörlig vilja att förändra vårt samhälle till det bättre, till ett samhälle där alla säger, jag har min plats här, här kan jag utveckla min frihet, jag är stark därför att jag är det tillsammans med mina medmänniskor.

Vänner, vi har värderingarna, vi har idéerna, vi har lösningarna, nu gäller det att se till att vinna valet, så blir det också verklighet. Tack för att ni har lyssnat.

Hans-Olof Nilsson, förbundsordförande:

Tack så mycket, Stefan. Vi tänker inte släppa Stefan riktigt än även om han har bråttom att förbereda sig för att ta över statsministerstolen, så vill vi lyssna lite mer på honom och det har ju gått via vår hemsida att skicka in frågor till Stefan. Vi tänker sätta Stefan här i heta stolen och de som

ska fråga ut han och ställa frågorna, det är Maria Karlsson, ett av våra yngsta ombud, tror jag och hennes sidekick Pauli Kristiansson. Varsågod.

Stefan Löfvén:

Nu mår Kålle gott, jag hoppas att ni gör samma mot Kålle.

Maria Karlsson:

Ja, vi får se. Jag skvallrar inget. Hej, Maria Karlsson heter jag i alla fall.

Stefan Löfvén:

Hej, Stefan Löfvén, heter jag.

Maria Karlsson:

Jag som jobbar som bagare på Systrarna Deselius men framförallt så är jag kongressombud. Ja, då ska vi se, känner du dig redo?

Stefan Löfvén:

Yes.

Maria Karlsson:

Vilken tur, jag var rädd han skulle säga nej. Du om någon vet konsekvenserna av alliansens angrepp på a-kassan. Hur kommer en socialdemokratisk a-kassa att se ut?

Stefan Löfvén:

Vi börjar i en liten annan ände. Jag tycker att man ska diskutera när människor är på väg från ett arbete till ett annat, då är det två saker som är helt avgörande. Det ena, det är hjälpen tillbaks till arbete, utbildning, omställning och allt vad som kan krävas. Den andra är naturligtvis den ekonomiska tryggheten, hur ska jag klara mig ekonomiskt tills jag får ett annat arbete? Där har regeringen missat på båda punkter, det blir allt mindre av omställningsmöjligheter och utbildningsmöjligheter. Man förutsätter att folk inte vill jobba, så det är det första vi ska rätta till, så vi har fokus på att människor ska tillbaks i jobb. Det andra, för att vara mer konkret på din fråga, det är att se till att arbetslöshetsförsäkringen blir billigare och bättre. Det är därför vi vill ta bort den här arbetslöshetsavgiften, den extra avgiften som jag tror för er är drygt en hundring eller något sådant där. För hotell- och restaurang så betyder den det dubbla, alltså en extra

avgift på den gamla, den ska vi ta bort. Vi ska ha en så lika avgift som det går mellan kassorna och sen ska vi höja taket från 680 till 910 kronor, det innebär att brytpunkten för 80 procent inte längre är 18 700 kronor utan 25 000 kronor. Det är det vi har lagt i den senaste budgeten. Vi ska se till att vi har en bra arbetslöshetsförsäkring. Du ser förvånad ut. Nej.

Maria Karlsson:

Nej, nu ska du inte ta det så, hör du. Jag är inte van att stå i rampljuset som du på samma vis. Nej, min tid kanske kommer.

Pauli Kristiansson:

Nu har jag fått in en fråga här på Facebook. Hur är det, är du feminist?

Stefan Löfvén:

Ja.

Maria Karlsson:

Kort och koncist. Det är nu 2013, för åtta år sedan tog vi som första fackförbund beslut om att vara ett feministiskt förbund. Vi har prioriterat det här och vi har gjort lönekartläggningar och en tjejsatsning. Vad tycker du att vi måste göra för att få ett jämlikt samhälle, hur länge måste vi vänta?

Stefan Löfvén:

Ja, vi ska göra allt vi kan för att det ska gå så fort som möjligt, jag har inget datum utsatt, dessvärre. Nej, men din fråga är helt rätt därför att vi har väntat alldeles länge och det finns bara en sak att göra och det är att vara väldigt, väldigt målmedveten. Det finns inte en salomonisk lösning, men partiet tog i sitt partiprogram 2001, samma beslut, vi är ett feministiskt parti. Jag tycker det är ett väldigt viktigt beslut därför att det visar på två saker, det ena är att vi ser problemen och förstår vad de beror på. Ibland finns det en medveten brist på jämställdhet, alltså man tycker att brist på jämställdhet är bra, men oftast är det en omedveten, men det finns liksom i normerna på något sätt i samhället. Jag vet, inte minst när det gäller lönesystem, när jag jobbade med det som mest i IF Metall och på metalltiden att det fanns lönefaktorer som faktiskt bidrog till löneskillnader mellan kvinnor och män. Så att det är analysen och vill jag göra någonting åt det? Och då är det i arbetslivet inte minst när det gäller lönekartläggning helt avgörande och att regeringen försämrade lönekartläggningen, så att

man dels inte skulle göra dem varje år, utan vart tredje år, det sa vi direkt från alla fackförbund att detta är fel, därför att gör du det regelbundet, det är då du upptäcker skillnader och det är då du riktigt kan åtgärda någonting. Man har dessutom utsträckt det till att inte gälla företag över tio anställda utan över tjugofem och då visste jag på IF Metalls område, att då är det fem procent kvar av företagen ungefär som ska göra den här löneanalysen, mer är det inte. Så det är jätteviktigt. Föräldraledigheten är viktigt och den måste vi diskutera mycket mer noggrant, hur får vi till ett jämställt uttag mellan kvinnor och män när det gäller föräldraledigheten för den bidrar mycket i brist på jämställdhet? Vi måste ta fler steg, men jag vill gärna ha fler idéer på hur faktiskt gör vi detta? För vi har ett problem när barnfamiljerna säger, jamen det här ska vi bestämma, det ska inte politiker lägga sig i, men vi kan inte blunda för att vi har en jättebra reform för barn och föräldrar som bidrar till ett icke jämställt samhälle, vi måste ta oss an det på något sätt. Så vi ska se till att göra det.

Pauli Kristiansson:

Jag har fått en lite lustig fråga, men jag måste ställa den eftersom den är inskickad. Gillar du lammkött eller hästkött?

Stefan Löfvén:

Lammkött eller hästkött. Ja, det är faktiskt mer hästkött, det kan jag säga. Jag är van sen jag var så liten, vi kallade det för hamburgerkött. Jag förstod aldrig varför vi kallade det för det, men det var pålägg. Det var hästkött, så att man har väl ätit en och annan gammal travare gissar jag, men det är mer.

Maria Karlsson:

När vi ändå pratar kött, då fortsätter vi väl där. Efter alla skandaler inom livsmedelsproduktionen, som hästkött som har kallats för nötkött. Fläskkött som har dykt upp i halalkött. Vad vill partiet göra för att så långt det går säkerställa kvalitén i våra livsmedel?

Stefan Löfvén:

Först, det är för jäkligt när konsumenter luras, överhuvudtaget naturligtvis på mat och vi måste få stopp på fusket. Någonstans handlar det om att säkerställa kvalitén under hela resans gång och det är både kontroller under själva produktionen naturligtvis, men också större krav på hur man märker, både ursprungsmärkning, vad är det för tillsatser och hur ser näringsvärdet ut och allting sådant där? Och den märkningen kan bli betydligt bättre, men också kontroller. Är det så att det inte fungerar i industrin här eller på andra

sätt när det är fusk, då måste vi ha tuffare kontroller för att konsumenterna ska veta att när jag köper det här då är det det här och inget annat.

Pauli Kristiansson:

Vill du ha snus?

Stefan Löfvén:

Nej, tack jag har slutat för längesedan, så skulle jag ta den där så vimlar jag väl av scenen och det vore synd.

Pauli Kristiansson:

Ja, då tar jag en egen.

Stefan Löfvén:

Gör det, ta du en.

Maria Karlsson:

Det kunde ha blivit ett abrupt slut det där.

Stefan Löfvén:

Precis.

Maria Karlsson:

Ja, men då ska vi se här. Jag måste ställa rätt fråga på rätt ställe, jag kan inte blanda och ge hur som helst. Vi får lov att exportera bomber och granater. Svensk vodka är en exportframgång. Snuset däremot är bannlyst, men vi kan köpa cigaretter överallt. Hur ska en socialdemokratisk regering hantera snusfrågan inom EU?

Stefan Löfvén:

Vi gör som vi gör nu, alltså dels är det det här förbudet. Konstigt. Vi har ett undantag nu från de här EU-reglerna, men vi tycker att det är väldigt märkligt faktiskt. Där röstar faktiskt alla partier i näringsutskottet likadant, alltid när det här kommer upp, att det måste tas bort det där exportförbudet. Men vi har motvind och jag tycker, jag ska vara helt ärlig, jag tycker att det här är en sådan här fråga där kommissionen och EU, det blir lite löjligt faktiskt, jag tycker det. Det törs väl jag aldrig säga sen, men nu har jag sagt det.

Maria Karlsson:

Det var ärligt i alla fall.

Stefan Löfvén:

Ja, det var ärligt.

Pauli Kristiansson:

Nu har vi en annan fråga.

Stefan Löfvén:

Har du något mer att bjuda på?

Pauli Kristiansson:

Alltså egentligen, skulle jag kunna fråga dig, vill du ha en dansk eller en svensk fläskfilé?

Stefan Löfvén:

En svensk fläskfilé vill jag gärna ha. Jag har inget emot danska, jag kommer att äta där också, men gärna svensk, absolut.

Pauli Kristiansson:

Jag ska fixa det till dig.

Maria Karlsson:

Har du det i fickan med eller?

Pauli Kristiansson:

Va?

Maria Karlsson:

Har du det i fickorna med eller?

Pauli Kristiansson:

Nej, men vi ordnar sen.

Maria Karlsson:

Okej, det är bra. Då ska jag ställa en avslutande fråga. Självförsörjningsgraden av mat, den har sjunkit från över 100 procent före inträdet i EU till under 50 procent idag. Vad är socialdemokraternas syn på det här?

Stefan Löfvén:

Vi förstår betydelsen av detta för svenska konsumenter. Vi tror att fler svenskar vill ha mat som är producerad här. Nu har vi en jättetuff konkurrens och det bidrar inte minst till färre jobb. Vi behöver ha en strategi för detta och nu blir det ett lite tråkigt politiskt svar, men vi håller faktiskt på med en sådan, så det får vi återkomma med i höst. Men en sak vi tror mycket på, det är det ekologiska, att också kunna sälja svenskt därför att vi har bättre djurskydd, vi har bättre miljökrav och inte minst ekologiskt, så att höja andelen ekologiskt, det tror vi på, att det kan vara en nisch som stärker

svensk livsmedelsproduktion. Jag vet att den är lite dyrare naturligtvis, men det är också så att vi kan använda upphandlingsinstrument betydligt aktivare än vad vi gör nu. Kommuner som vill handla upp lite mer närproducerad svensk mat ska kunna göra det. Det är för många som tror att upphandling inte kan användas på sådant sätt, men vi menar att den kan det och då är ett svar på frågan det att bidra i detta så att våra skattepengar går till bra producerad mat som är gjord här hemma. Det ska vi titta på, det är en del.

Maria Karlsson:

Det var mina frågor. Jag ska be att få tacka för bra, uttömmande svar.

Stefan Löfvén:

Tack ska du ha. Tack.

Hans-Olof Nilsson, förbundsordförande:

Tack för det Stefan, Maria och sidekick Pauli Kristiansson. Facklig politisk samverkan är viktig, det har Stefan sagt och vi vet det om några i vårt förbund, hur viktigt det är. Många av våra föregångare var ju faktiskt med, det var de som bildade Socialdemokratiska arbetarpartiet och det var också därför som våra motståndare angriper den fackligt politiska samverkan. Det är därför de borgerliga ledarsidorna skriver så mycket och försöker göra ner oss när vi lämnar support, antingen i form av pengar eller människor, fotarbetare som pratar politik ifrån partiet. Det är därför man skriver ner det, men vi känner oss trygga med den fackligt politiska samverkan. Nu kommer ett val, ja det kommer flera val i och för sig, men det är framförallt riksdagsvalet jag tänker på. Där kommer det att behövas insatser. Det kommer att behövas mycket pengar. Jag är själv aktiv socialdemokrat, jag har lett en arbetarkommun, så jag vet vad det innebär i resurser som måste läggas ner om man ska vinna ett val och det kommer att krävas pengar och det kommer att krävas att alla vi härinne naturligtvis också investerar vår tid om vi ska byta regering. Och förbundsstyrelsen har bestämt sig för att reta upp de här borgerliga ledarsidorna litegrann, så att vi har beslutat att ge partiet 100 000 kronor i ett första bidrag till valrörelsen.

Om inte hundratusen räcker för att du ska komma ihåg den här kongressen, Stefan så har vi lite blommor och en personlig present också.

Stefan Löfvén:

Okej, tack så mycket. Tack ska ni ha.

LO:s ordförande Karl-Petter Thorwaldsson håller ett entusiasmerande tal till kongressen.

Tal av Karl-Petter Thorwaldsson

Hans-Olof Nilsson, förbundsordförande:

Ja, kollegor, kamrater, skulle jag säga naturligtvis. Vi har en talare till idag. Ja, vi har många talare i salen naturligtvis, det vet jag, men vi har en annan kompis som vi gärna vill se på vår kongress. För att en kongress ska bli komplett, så krävs det att ni är aktiva och skriver motioner och att ni är beredda att fightas för dem. Det krävs att förbundsstyrelsen förlorar en hel del av de här frågorna och vi har gjort det tillräckligt nu så att det krävs tal av en socialdemokratisk partiordförande och nästa gång kommer han också att vara statsminister, det vet vi. Men det krävs ju också att LO:s ordförande kommer till kongressen och personen som nu är LO:s ordförande, det var ju faktiskt också vår kandidat till att bli LO:s nya ordförande efter Vanja. Så jag är väldigt glad att kunna välkomna Karl-Petter upp här.

Karl-Petter Thorwaldsson, LO:s ordförande:

Tack så jättemycket, jättekul att få komma hit och apropå vem som har det roligaste uppdraget i Sverige så vinner jag lätt, jag får ju åka runt på kongresser och träffa ombud för arbetare som kommer på sina arbetsplatser till att bestämma över sitt förbunds framtid nästan varje vecka och jag ska börja med att framföra en hälsning från Landsorganisationen till ert förbund. Ni är en oerhört aktiv medlem i LO. Hans-Olof och Gerald och alla de andra i ledningen, dem träffar vi ju nästan varenda vecka, nästan oftare än vad man träffar familjen numer faktiskt. Det är väl helt okej. Och också framföra tack till alla er som är här och verkligen understryker den roll ni har i det svenska samhället som Sveriges fjärde största näringsgren. Ni påverkar faktiskt alla människors liv i Sverige. Undrar ifall ni tänker på det när ni går upp på morgonen och går till jobbet, att ni är alltifrån att dagisbarnen ska få mat till sin frukost till att de i äldreboende ska få någonting schyst att äta. I allt detta så är ju ni en del.

Jag roade mig inför kongressen och läste i LO:s organisationsplan vilka som jobbar i er bransch, bara för att veta. Jag tänkte försöka lära mig det utantill, men jag gav upp när jag läste hur många det är. Bagerier, kafferoasterier, proteinförädlingsfabriker, bakmedelsfabriker, karamellfabriker, saftfabriker, bryggerier, kexfabriker, senapsfabriker, brännvinsbrännerier, konditorier, slakterier, charkuterier, konfektyrfabriker, spisbrödsfabriker,

chokladfabriker, kryddfabriker, stärkelsefabriker, fiskfiléringsindustri, kvarnar, nu kommer ett väldigt märkligt här, tarmrenserier. Vet ni vad, först tänkte jag, vilket märkligt yrke. Där har vi kanske en tarmrensare. Ja, härligt. Ja, det är bra. Jag tänkte först, vilket udda yrke tills jag insåg att det är tack vare dig som jag kunde göra mina egna kabanoss till jul förra året. Tack vare ditt arbete. Vi var ju bara mitt i här, ja tarmrenseri. Ja, fiskkonservindustri, läskedrycks- och mineralvattenfabriker, tarm- och hudförädlingsfabriker, det vetetusan vad de gör där och fiskrökerier, tobak- och snusfabriker, fjärrslakterier, makaroni- och sagogrynsfabriker, tunnbrödsfabriker, frukt- och grönsakskonserveringsfabriker, margarinfabriker, vin- och spritfabriker, färdigmatsfabriker, marmelad- och syltfabriker, äggproduktionsindustri, glassfabriker, mejerier, ättiksfabriker, glykosfabriker, mustrier, konservtillverkning, jästfabriker och potatisskalerier.

Vad, det är vad jag kallar bredd och varje dag går ni för att se till att alla vi andra får äta trevliga, bra, svenska produkter gjorda med kärlek av svenska livsmedelsarbetare. Därför är mat, makt och människor – en sådan bästa kongressdevis jag någonsin har sett. Det är ju detta det handlar om. Det är en utav de saker vi lever för och jag brukar alltid berätta en historia. Många utav er har hört mig berätta den förut, jag kan ändå inte låta bli, jag berättar den överallt, på första maj och fjärde juni och på kurser när jag är ute på Runö och var jag än är, därför det är så viktigt för mig varför vi en gång började detta arbete, om kampen för alla människors lika värde. Och ni vet att det var August Palm som for land och rike kring och talade om alla människors lika värde.

Det första talet var den 6 november 1881 på hotell Stockholm i Malmö och han pratade under rubriken ”Vad vilja socialdemokraterna” eller vad vilja socialisterna, som ni säger här på er kongress. Det han sa i talet handlade framförallt om frihet, jämlikhet och broderskap eller det som vi idag kallar för solidaritet och det slog faktiskt inte ner så konstigt vid Sverige vid den tiden för det var ju från den franska revolutionen, så det var man ganska van vid, men när han kom till avsnittet om alla människors lika värde, när han kom till det avsnittet, då märkte han att det var någonting som hände i publiken han pratade till.

August Palms problem 1881, det var att de som var rika och hade mycket pengar, de tittade ner på dem som var fattiga och sa, skulle han eller hon som inte kan läsa och skriva, som inte har hela kläder på kroppen och som inte kan föda sina egna ungar, skulle han eller hon ha samma värde som jag som äger en fabrik eller har tjugo kor eller gått på lärosäte i

Lund? Det är ju orimligt, sa de rika. Men hans problem var inte det, hans största problem var när han träffade de fattiga, arbetare, egendomslösa runtom i landet. Det var att de sa, skulle jag som inte har hela kläder på kroppen, som inte kan föda mina egna ungar, som inte kan läsa och skriva, skulle jag ha samma värde som den som äger fabriken eller som har tjugo kor eller som har gått på lärosäte i Lund? Det är orimligt.

Om jag så här 130 år senare frågar er, har ni lika värde som alla andra, vad skulle ni svara då?

Svar: Ja.

Det är vad jag alltid har sagt, kaxiga, jäkla livsmedelsarbetare. Va? Ni vet ju inte er plats. Vet ni vad? För mig är detta den viktigaste resan arbetarrörelsen har gjort i Sverige på 130 år. Det är jättebra med pensioner och kollektivavtal och bättre löner och sjukvård och skola och allt det vi har gjort i Sverige på 130 år, men just den känslan som gjorde att ni självklart sa, ja. Det är någonting ni har här varje dag, varje dag ni går till jobbet, varje dag ni förhandlar för facket, varje dag ni har ett politiskt uppdrag i kommunen, så kan ju ingen ta ifrån er att ni har samma och lika värde som alla andra. Det är arbetarrörelsens stora framgång i Sverige, att vi alla bär med oss att vi har ett människovärde lika som alla andra och det ska vi fortsätta och slåss för.

Det är också därför, herru ni, som man blir så förbannad på ren svenska av den samhällsutveckling vi ser i Sverige idag, ett samhälle där vi drar isär skillnaderna mellan rik och fattig. Från början var det bara vi i arbetarrörelsen som såg det och sa det, men nu ser alla det. Ingen kan missa längre att vi håller på och drar isär Sverige. För två veckor sedan kom OECD:s rapport om inkomstskillnader mellan människor. Sverige är idag det land i hela OECD, det är alla de industrialiserade länderna som är medlemmar, vi är det land i hela OECD där man snabbast drar isär skillnaderna mellan rik och fattig. Det finns inget annat land som snabbare drar isär skillnaderna mellan rik och fattig. Nu kommer baksidan av det borgerliga Sverige, att alltfler människor fastnar i fattigdom, fastnar i utanförskap, fastnar i bidragsberoende. Jag är säker på att det är ett Sverige som våra medlemmar inte vill ha. Vi ska stå upp för alla människors lika värde, det är lika viktigt i framtiden som det var för 130 år sen. Den fighten ska vi ta med Reinfeldt varenda dag fram till valet. Alla människor har lika värde.

Jag har också börjat göra lite besök i livsmedelsbranschen. Det är jätteroligt, det är en helt ny värld och jag är inte alls från den världen innan, jag gjorde ju delar till bilar, den viktiga industrin. Hm. Ja, nu skrattar ni åt mig igen. Ja, det är bra. Jag var på Dafgård i Skaraborgs län. Jag vet att ni är fyra stycken här, räck upp handen. Där sitter de, stolta fyra ombud från Dafgård och en femte. Just det, som extra ja, jag hörde dig innan. Ja, de försöker nästla sig in överallt. De är som en familj på Dafgård sa de till mig när jag kom dit och när jag åkte därifrån, så var jag övertygad, ja de är som en familj. Jag vet numera när de ska gifta sig och allt annat möjligt om de här ombuden. Fantastisk stämning. Jag träffade ledningen där och jag träffade facket och vi gick runt och pratade med de anställda och vi hade gott om tid och det var ett fantastiskt roligt arbetsplatsbesök. Man funderar ju alltid över var kåldolmar kommer ifrån. Nu vet jag var de görs, människor faktiskt, som står i vatten och tar loss kålblad hela dagarna och viker upp till 1000 kåldolmar per person i timmen eller en annan kille som stod där och gjorde Ikea-köttbullar. Jag kan deras hemliga recept. Ja, fast det kanske det inte blir. Jag sa det på jobbet att det var en kille som gjorde 3,8 ton köttbullar i timmen och jag såg att han stod och funderade på hur snabbt man måste rulla. Det är inte riktigt så livsmedelsindustrin är idag faktiskt, för det har ju ändrats ganska mycket eller för den delen, de offensiva satsningarna.

Vet ni vad roligt det är att träffa på företag som jobbar för sina satsningar. Som säger, vi tror på svensk livsmedelsindustri. Vi ska nu investera ytterligare 50 miljoner för att vi ska få, vad blir det mamma, pappa eller farfar Dafgård's bullar. De kommer snart i en butik nära er. Det kommer Dafgård's bullar för 50 miljoner. Jag träffade en dam där, hon gjorde 10 000 Gorbys i timmen. Vet ni hur snabb man är då? Jag säger detta för att beskriva en näringsgren som vi naturligtvis kunde skapa mycket mer arbete inom. Jag var och lyssnade på motionen som kom alldeles innan här. Vet ni hur mycket vi skulle kunna få i nya arbeten i er bransch om vi satsar på en bättre, både djurhållning och fler ekologiska, som Stefan var inne på, men att vi också marknadsför svensk mat utomlands. Det är inte någon skillnad mellan svenskar och människor i andra länder, man köper gärna det kött man vet att djuren har haft det bra. Man köper gärna ekologiskt kött om man vet att det inte har bluffats med det och så är det naturligtvis om vi börjar marknadsföra svensk livsmedelsindustri utomlands. Det finns ju en enorm potential och så måste vi börja se på hela näringspolitiken. Vi måste börja lyfta alla näringsgrenar så att vi igen skapar jobb i Sverige.

Ja, eller hur? Vi måste ju tro på att det går att skapa jobb i Sverige. Med den här regeringen och den näringspolitik de driver. Den säger bara, nej vi ska inte ha några jobb, utan alla jobb vi ska ha i Sverige, det ska vara servicejobb med låga löner. Det är den enda strategin. Det är det enda de säger. Samtidigt som vi vet att vi förlorar massor av jobb när vi mister i konkurrenskraft mot andra länder. Och vi startade just nu i veckan, jag är väldigt stolt över det, det största projektet i LO:s moderna historia. Vi startar den här veckan ett projekt som vi kallar för full sysselsättning, där vi till nästa kongress 2016, ett år innan nästa kongress, ska presentera ett sammanhängande förslag för hur LO och fackförbunden ska beskriva hur vi ska ta oss tillbaka till full sysselsättning. Det är den viktigaste fackliga frågan de kommande åren och jag välkomnar ert förbund i det arbetet för ni måste beskriva näringspolitik för hur vi ska skapa fler jobb i er sektor. Om alla förbund gör det så kommer vi ha en politik för arbete åt alla senast vid nästa LO-kongress. Jag ska berätta mer om hur det ska gå till. Och Stefan var också inne på det, det är inte så lätt att komma direkt efter sin förra chef. Han berättade innan om huvuddelen.

Vi måste se till att begränsa arbetslösheten. Idag har vi 445 000 människor i Sverige i arbetslöshet, 8,7 procent av den vuxna befolkningen. På ett år har arbetslösheten i Sverige ökat med ungefär 45 000 personer och tyvärr så ser utvecklingen ut att fortsätta både detta år, nästa år och kanske också 2015. Och vi har ju redan idag massarbetslöshet. Vi har ju redan idag massutslagning av arbetslösa för ingenting händer ju med den som blir arbetslös i Sverige. Det heter jobb- och utvecklingsgarantin när man blir utförsäkrad. Har ni hört det? Jobb- och utvecklingsgarantin. Saknar två saker dock, jobb och utveckling och så är det. I bästa fall så innebär jobb- och utvecklingsgarantin 30 minuter coachtid i veckan. Resten av tiden förväntas du att på egen hand söka arbete och det är klart att ju fler veckor som går, ju fler månader som går utan att du får göra någonting, desto mer osannolikt är det att du tar dig tillbaka. Det är väl inget konstigt med det. Idag går över 70 000 människor i Sverige som varit arbetslösa i mer än 24 månader, mer än två år. Hur lätt tror ni det är med en halvtimme coachtid i veckan att ta sig från arbetslöshet i två år till ett nytt arbete? Det kommer en dag för alla arbetslösa när man börjar ställa sig frågan, vad är det för fel på mig, varför platsar inte jag? Det är inte så att arbetslöshet gör att människor söker fler jobb, det är så att arbetslöshet leder till utslagning, det vet vi sedan gammalt. Det enda sättet i Sverige idag att få ett jobb, det är att ha ett jobb. För den som har arbete, då vet

en arbetsgivare att den personen kan vi anställa, men för de 445 000 som inte har ett jobb och som inte får någon praktikplats, prova-på-plats eller vad det nu kan vara som gör att man får prova arbetslivet, de hamnar ju i jättelånga tider i utanförskap och det ser vi nu också i statistiken.

Man blir ju ändå in i själen ledsen när statistiken kom för två sen från arbetsförmedlingen som säger att 79 000 ungdomar i Sverige under 29 år inte har gjort en enda arbetsdag eller inte varit på en enda utbildningsplats på tre år. 79 000 människor hör du ni, det är nästan en hel årskull ungdomar som vi har lämnat bakom oss. Jag lovar er, de kommer att ha mycket svårt att hitta in på arbetsmarknaden, de har inte gjort någonting på tre år. Jag har själv haft ungdomar hemma som har haft svårt att hitta vägen ut till arbetslivet. Ni vet hur det funkar, ni som har haft ungdomar hemma eller har varit unga själva. Det går ganska snabbt till att man vänder på dygnet. Man är uppe på nätterna och umgås med polare eller via nätet och sover på dagarna. Det är klart att arbetsgivare inte i första hand jublar och anställer människor som inte är vakna på dagarna, ändå blir det så. Det är inte unga människor som är onda, utan det blir så. Det är därför man undrar över regeringens politik vad gäller ungdomar, att om man kommer som ung till arbetsförmedlingen och säger, jag skulle vilja söka ett jobb. Det första svaret man säger är att, ja det ska du kunna göra för vi ska ha ett ansvar och se till att du kommer in i arbetslivet. Men lagen säger att jag inte får göra någonting de första 90 dagarna, för de måste vila till sig lite de här ungdomarna först innan man börjar jobba med dem, eller hur? Så att de inte kommer dit och är alldeles för kaxiga och tror att de kan något, det är så det i praktiken blir. På tre månader så är det väldigt många självförtroende som redan har svikit och vet ni vad, den politiken att stänga ute ungdomar först i 90 dagar, i tre månader innan de gör någonting, det är inte bara borgerligt, det är korkat också.

Och det är faktiskt inte så heller att det här gör att människor, de här som går i jobb- och utvecklingsgarantin, inte hamnar utanför helt och hållet. Det är samma sak där, det är väldigt många av dem som har varit långtidsarbetslösa som till slut blir så dåliga att de inte står till arbetsmarknadens förfogande. Det är ytterligare en sådan skamfläck för Sverige i modern tid, det är att vi har fått 63 000 människor att gå över ifrån a-kassa till socialbidrag för att de är arbetslösa. Det är lika många som i en mellanstor svensk stad. 63 000 människor. Jag träffade en utav dem för några månader sen när jag var i Katrineholm och snackade på ett arbetslöshetsprojekt. En kvinna, 61-62 år gammal. Hon hade jobbat i

37 år i sträck på ett industriföretag utanför Katrineholm, men så lade det företaget ner och hon hade naturligtvis vid 60-årsåldern väldigt, väldigt svårt att hitta tillbaka på arbetsmarknaden. Så det resulterade i att hon fick en sjukskrivningsdiagnos, men efter år så vet ni att det är samma sak där. Helt plötsligt drabbades hon utav det vi pratar om så ofta, hon var för sjuk för att få ett arbete, men för frisk för att platsa i sjukförsäkringen och då blir man, som det heter nollklassad och så gå över i socialbidrag. Hon var alltså över 60 år gammal, jobbat 37 år och har gått upp varenda dag i 37 år för att dra sitt strå till stacken och betala skattepengar till sin kommun, landsting och till riksdag inom den svenska industrin. Nu var hon 61 år gammal och fick gå till socialkontoret. Vet ni, det är fortfarande väldigt, väldigt många människor som skäms över att gå till socialen, hon var en utav dem. Det är så det är för väldigt många människor, det är inget kul. Hon sa att de bästa månaderna på hela året, det var juli-augusti. Jag frågade varför. Jo, sa hon, för det skattesystem vi har med grundavdraget gör att jag får tillbaka på skatten vid midsommar. Jaha, jag fattade fortfarande inte. Då sa hon, jo de pengarna räcker till juli och augusti, så jag behöver inte gå till socialkontoret de två månaderna för jag kan leva på mitt överskott på skatt från förra året. Så berättade hon också att hon hade fått ett arv från sin mamma på 15 000 kronor och då drog de socialbidraget i fem månader. Jag pratar inte om Amerika eller om Storbritannien, jag pratar inte om Italien eller Spanien eller Grekland eller Turkiet, jag pratar Sverige 2013.

Därför kommer jag tillbaka till det här där jag startade. Vår fight är ju för alla människors lika värde. På vilket sätt har vi rätt att trampa på någon som har arbetat i svenska industrin i 37 år som är lite över 60 år, men som inte platsar i det här samhället. Vi står upp för alla människors lika värde. Hon ska ha samma rätt till försörjning som alla andra, hon ska inte behöva gå till socialen för att få sina pengar.

Och hörni, det är faktiskt inte ens svårt att se vilka behov vi skulle kunna tillgodose. Vi har ju 445 000 människor i arbetslöshet, det tycker vi är värt att ge mellan 50 procent av den tidigare lönen upptill i bästa fall 80 procent av tidigare eller väldigt, väldigt få. De flesta har mycket lägre ersättning idag, men totalt sett så ger vi ersättningar till de här som är arbetslösa förra året på 67 miljarder kronor. Det tycker vi är värt att ge 67 miljarder kronor till dem att gå hemma och vara arbetslösa utan att göra någonting. Kunde man då inte använda de pengarna till behov i samhället istället och sätta folk i arbete istället för att sätta folk i utan-

förskap. Det är ju inte ens svårt att se vad vi skulle göra. Det här är ju enkelt, vi bygger ju inga bostäder. Förra året var det lägsta byggandet på två decennier trots att vi har bostadsbrist i 180 kommuner i landet. Trots att vi har bostadsbrist så gick byggandet ner på det lägsta på två decennier. I alla tider av bostadsbrist, vad har vi gjort innan, vad har vi gjort?

Svar: Byggt.

Byggt, det är ju märkligt att den här regeringen inte förstår att om man har bostadsbrist, då ska man göra en sak, då ska man bygga bostäder. Dessutom ger det väldigt många människor arbete. Ett normalt byggande hör du ni, ett normalt byggande med 40 000-45 000 bostäder, det skulle ge 40 000 arbetslösa arbete. Det är väl bättre att vi bygger bort bostadsbristen än att betala människor och att arbetslösa byggare gå hemma och göra ingenting. Det måste ju vara bättre att bygga. Bygg nu, bygg mycket, det är kul att bygga. Ja.

Infrastrukturinvesteringar. Det var ett jäkla hallabaloo på regeringen i höstas när man skulle ta fram den här infrastrukturpropositionen. Den innebar inte ett enda öre ökade satsningar till infrastruktur i år. Presskonferenserna kostade mer än själva satsningen. De gör ju ingenting. Och finns det inga behov att rusta upp vår infrastruktur i Sverige? Ett och annat, va? Är det ingen som har hört att det har talats om problem inom Statens Järnvägar? Jag vet inte hur regeringen har missat det faktiskt, men inte en spänn till att fixa bättre infrastrukturens satsningar och järnvägar. Inte en enda krona, många presskonferenser, inte en spänn. Man kan fortfarande inte åka motorväg, hör du ni, mellan Stockholm och Göteborg, våra två största städer. Det kommer fartkameror och 50 på vägen. Jag var i Viskadalen förra helgen. Det är mellan Sveriges två största städer, men varför har vi hellre folk i arbetslöshet än att bygga nya vägar i landet? Och jag hörde att infrastrukturministern sa att det inte finns några problem på svenska vägar. Hm, undrar om hon har varit utanför tullen någon gång? Man kan verkligen undra det.

Det här är ju inte ens svårt. Det är klart att vi ska satsa på infrastrukturinvesteringar istället för att betala människor massor av pengar. 67 miljarder för att vara hemma och inte göra något. Naturligtvis är det bättre. Det är bara fantasin som sätter gränser. Vi måste ju våga sätta människor i arbete. Min farfar var en utav de första. Han bodde i Kosta när krisen kom dit på 1930-talet. Socialdemokraterna vann valet och gjorde upp med centerpartiet, en hedervärd uppgörelse. Den kom att kall-

las för kohandel eftersom den hjälpte centerpartiet att för första gången i svensk historia få mjölksubventioner till det svenska jordbruket. Jag hörde att det var någon före detta jordbrukare här uppe här innan, det har gjorts arbete förut, gör det gärna igen. Det fick de. Vad vann vi? För första gången 1932 fick vi använda statliga pengar för att sätta arbetslösa i arbete. Det organiserades i varje svensk kommun i arbetslöshetskommissioner därför kom de här jobben att kallas AK-arbete. Min farfar, han blev arbetslös glasarbetare i krisens Kosta där jag kommer ifrån, men istället för att gå hemma och göra ingenting, så sa de, "Thorvald", det var hans namn. "Det är ju bättre att ni går in och gör någonting aktivt under er arbetslöshet". De byggde en väg till Lessebo. Det kan jag säga, jag var förbannad på den vägen många gånger för de tvingade mig att gå på högstadiet i Lessebo. Det kan jag säga, det var lite av en nitlott, men 90 år senare så är det fortfarande en väg vi åker på mellan Kosta och Lessebo. 90 år senare, fortfarande en väg vi åker på. Den fråga man måste ställa sig, hade det varit bättre att farfar hade varit hemma och gjort ingenting? Naturligtvis inte. Samma sak måste vi ställa oss idag. Är det bättre att ha 445 000 människor hemma och gör ingenting istället för att bygga vägar, fixa järnväg och bygga bostäder? Det är klart att det är bättre att satsa pengar på att ge människor arbete än att de ska gå hemma och göra ingenting, det är ju självklart, det är ju enkelt.

Det sista handlar om välfärden. Jag har suttit de senaste veckorna, jag var på Kommunals kongress och igår kväll kollade jag på ett Aktuelltinslag, det kanske var någon utav er som såg det ifrån Uppsala kommun om en kvinna som jobbade i hemtjänsten som innan hennes sjutimmarpass var slut skulle ha gjort ett hembesök hos 27 stycken människor i Uppsala. 27 människor skulle hon ge värdig hemtjänst i Uppsala innan hon gick hem. Och naturligtvis så kom hon ju efter redan efter ett besök, därför att gamla människor trilskas ju så in i helsike. Jamen, det är ju hemskt med de gamla, de vill ju prata. Va? De dukar fram det finaste porslinet berättar hon i inslaget för att de kommer och hon hade precis mist sin man och ville prata en stund och den här kvinnan som jobbar där, det är klart att hon stannar hellre 10 minuter extra, hon är ju människa, precis som ni skulle ha gjort också. Men då hamnar hon efter i schemat och då får hon skäll av sin chef och då mäter de med mobiltelefoner, så mobiltelefonen registrerar varenda gång de går hem och registrerar varje gång de går ut ur bostaden. De får ingen tid för att resa mellan de gamla och så blir de så förvånade över att de gamla känner att de inte får en tillräckligt bra

vård och att personalen känner sig pressad och stressad. Och så var deras kommunalråd där, en riktig stjärna från kristdemokraterna, hon hette dessutom Bush. Ja, hon hette det, det är ingenting som jag hittar på, hon hette Bush faktiskt, hon lät som Bush också. Men hon säger, nej det här är rimliga scheman och det har ingenting med vinsten att göra. Visst hör du ni, det är klart det har det.

Jag kom och tänka på det i morse när jag åkte tåget hit. Min mamma jobbade i hemtjänsten, så jag funderade tillbaka på hur det var. Hon blev ju polare med de gamla. Henning och Lillemor och Smyken hette en. Jag tror inte att han hette det, men han kallades för det. Jag vet faktiskt inte vad han hette på riktigt. Som hon jobbade hos. De var ju hemma hos oss och kaffe, vi var ju där och jag köpte en moppe av en utav dem och det blir ju mammas vänner. Det var inte så bara för tjugo år sedan och då var jag tvungen att ta reda på i morse hur det ser ut. Mycket riktigt, sedan 1980, ungefär då min mamma slutade att jobba i hemtjänsten så har antalet 80+ i Sverige ökat med 200 000 människor. Det är en fantastisk utveckling, tänk att vi blir så gamla och sådana här fackpampar, ni kommer ju aldrig att dö. Jag har ju sett här, ni har ju motionerat hela tiden. Nu nästan blev jag göteborgare. Nej, det var inte så.

Det har blivit 200 000 fler pensionärer sen 1980, men antalet som har hemtjänst har minskat med 100 000 under den perioden och jag hörde att i Stockholm så bor man bara i hemtjänsten idag, i genomsnitt, i sju månader innan man avlider. Vet ni hur mänskligt lidande som ligger emellan att man ska få vänta till det är sju månader kvar av livet. Det är mer att beteckna som hospis. Ute i landet ser det inte likadant ut, jag vet det, det är mycket, mycket bättre på de flesta ställen och då säger vi ifrån LO, det är väl bättre att vi satsar mer pengar på vård, skola och omsorg. Ger rejält med resurser till dagis, till skola och till äldreomsorgen. Vi får större och större grupper i dagis vartenda år, varför då när vi har 445 000 arbetslösa? Klasserna i skolan ökar för varje år. Det är vansinne, vi vet att det enda som hjälper är att ha mindre klasser. Min sambos syrra fick ett rejält sladdbarn, arton år efter sin första och skulle börja på sexårs förra året. Det satt på kylskåpsdörren, en lapp, jag läste den och tänkte det kan ju inte vara sant, så jag läste den igen. Då stod det på lappen, vänj ditt barn att studera på golvet. Jag tänkte varför står det så? Och så står det längre ner: Vi ska nu ta in 29 stycken i sexårsverksamheten i vårt klassrum och det får inte plats 29 bänkar där, därför måste vi börja med att undervisa de här sexåringarna på golvet. Och det är inte Uganda

jag pratar om, det är i Upplands Väsby norr om Stockholm. Ni är säkert några därifrån, för ni har väl många medlemmar där, tänker jag. Det är Upplands Väsby norr om Stockholm som detta äger rum 2013, istället för att vi använder mer av våra resurser på att kvalitativt bättra på vård, skola och omsorg. Och därför så är jag otroligt glad när LO-ekonomerna, några veckor före första maj, lade ett förslag på hur vi ska ändra politiken i Sverige. Vi måste öka efterfrågan, vi måste få fler människor som går från arbetslös till arbete.

Vi kan inte lösa allting med statliga pengar för näringspolitik, tillväxt, bra satsningar, bra klimat för företag, det är det viktigaste, men kortsiktigt klarar vi inte av att vända den här utvecklingen om vi inte gör någonting drastiskt. Så LO-ekonomerna föreslog att vi skulle ta och investera 70 miljarder kronor i att ge 100 000 människor arbete. Och då är den stora satsningen, sammanlagt 50 000 jobb, det är att ha bättre personaltätthet i våra kommuner och landsting, det är bättre att ha mindre dagis, mindre klasser och bättre äldreomsorg och bättre sjukvård än att betala till människor som går hemma och gör ingenting, det är bra politik. Det andra, bostadsproduktion. Det allvarliga är att vi har våra medlemmar som inte hittar nya bostäder. Det här bolånetaket. Många, många, många LO-medlemmar vill gärna bo i en liten villa. Jag var själv metallarbetare, gift med en kommunalare i Växjö och så fort vi fick råd så köpte vi ett kedjehus i Åby utanför Växjö. Det var drömmen att med två ungar bo i egen kåk. Så är det och har varit för många, men med ett bolånetak som gör att man ska göra en kontantinsats på 200 000-400 000 kronor också utanför våra storstäder. Det är inte många av våra medlemmar som kan sätta in 200 000-400 000 kronor i kontantinsats, därför ser vi också att småhusproduktionen gick ner förra året till det minsta någonsin registrerat, bara 400 000 producerade småhus. Jag har sagt det många gånger förut och säger det gärna igen. Vi har till och med en bostadsminister i Sverige, han heter Stefan Attefall och han är kristdemokrat. Han bor i Huddinge och tar pendeltåget in till jobbet som alla de andra ministrarna på morgonen och kommer fram tio över åtta och då ligger Dagens Industri och Svenska Dagbladet där lite upplagda, det står kaffe där intill. Han dricker kaffet, han läser tidningarna. Vid halvniö är han färdig. Min enda fråga är vad fan gör han fram till fem? Vad gör han?

Allra på slutet, så ska vi se till att vi klarar arbetslösheten för jag vet en sak. De som i nästa års val har den politik som medborgarna tror leder till att vi löser arbetslösheten, de vinner valet. Vi ska inte förlora en

gång till hörru ni, på att moderaterna slår oss i jobbpolitiken. Nästa år är det vi som vinner, det ska LO se till tillsammans med er i förbunden, att vi ska ha en politik för full sysselsättning. Det finns inget som drar isär samhället mer än att vara arbetslös. Det finns inget som drar isär mer än att leva i utanförskap. Det är inte bara att gå till jobbet, det vet ni, det är fikarummet också, det är polarna. Det är att ha någon att tjafsa med. Ni vet hur arbetslivet ser ut, det är inte bara lönen. Jag ska sluta med det också.

Jag ska framföra ett stort tack till er livsmedelsarbetare, det här är ett tack som jag framför naturligtvis till ledningen, men det är ett tack som ni alla ska ha. För ett år sen var vi splittrade inom LO, då hade vi en avtalsrörelse när tre fackförbund inom industrin, ingen nämnd, ingen glömd, valde att gå egen väg och elva förbund höll ihop om en samordning. Och vet ni vad, det finns ingenting som är sämre för fackföreningsrörelsen än att vi är splittrade. Arbetsgivaren ser varenda nyans när vi är splittrade och mycket riktigt förra årets avtalsrörelse då fick de kvinnodominerade förbunden betala jättemycket av försämringar i sina kollektivavtal för att de skulle få samma löneökningar som ni i manligt dominerade förbund fick. Så var det.

I somras började vi ett arbete. Jag var precis nyvald LO-ordförande då där vi skulle försöka att få ihop förbunden. Vi hade ett väldigt, väldigt bra arbete och jag säger det igen, vi i ledningen bidrog jättemycket till att vi satt och stötte och blötte frågorna fram och tillbaka och till slut landade vi en modell, Torbjörn Johansson, vår avtalssekreterares modell, om att sätta ett knä. Ni vet ju alltihop det här, alltså att vi ska ha lönerörelse både i kronor för dem som tjänar under 25 000 och i procent för dem som tjänar över 25 000 för att om man bara har i procent, så blir det ju självklart att den som tjänar 30 000 alltid får mycket mer än den som tjänar 20 000 per automatik. Och när vi så småningom kom överens om det, det och föräldraförsäkringen och några saker till, att vi skulle driva det gemensamt så var det ändå inte givet att det skulle gå, för det kunde ha varit så, eftersom industrin går ut först, att arbetsgivaren bara hade tvärvägrat. Det skulle kunna ha hänt och att vi inte hade lyckats att få igenom det och där kommer mitt beröm och det blir ju ett beröm till er ledning som drev den här kampen. Det var i stor utsträckning tack vare er ledning som det höll hela vägen. De slet som galärslavar. Det var faktiskt livsmedelsarbetarna. Det var svårare i mitt gamla förbund, men Hans-Olof var klar från första mötet, vi ska ha löneökningar både i kronor och i procent och när de kom på morgonen och redovisade budet, som ju alla

andra tyckte, fy fan vad lite, naturligtvis, det hör ju till en avtalsrörelse, men där de också sa att vi har fått igenom löneökningar i både kronor och i procent. Sen dess, hörri ni, har vi tecknat ungefär 30 avtal. Än så länge har inget förbund fått under 1700 i löneökning tack vare att vi kom överens att sätta löner både i kronor och i procent, och som sagt, där plöjde ni mark och jag säger det som en framtidsutsikt också för LO.

Vi blir aldrig starkare än vår sammanhållning. Vi blir aldrig starkare än om vi håller ihop mellan de olika fjorton förbunden och LO. Men när vi håller ihop, när vi går ut och säger, som nästa vecka när Fastighets, som har en konflikt på gång, då går andra ut och säger, vi skyddar er för vi har en stark ställning. Vi har visserligen tecknat avtal, vi är redan klara, men vi tänker gå ut i sympati för att ni ska få 1700. Vet ni vad, det är bara det maktspråket som vår motståndare hör och det får vi bara av enighet. Jag är jättestolt att vi så här efter LO-kongressen har lyckats ha, i alla fall halva avtalsrörelsen färdig än så länge, och ingen har behövt ta ut mindre än 1700 i löneökning och det vill jag avslutningsvis framföra ett jättevarmt tack från LO. Det var ni som plöjde mark för att vi lyckades också i förhandlingen. Tack för att jag fick komma hit och tack för ordet, det var jätteroligt att vara här. Tack, tack.

Hans-Olof Nilsson, förbundsordförande:

Ja, ni hör ju själva. Med en sådan boss, det kan ju aldrig gå fel, det kan bara bli bättre. Men jag måste ändå be om ursäkt för jag kom ju inte på styrelsemötet igår, men du förstår kanske varför. Bra. Kalle kommer inte att få någon check ifrån oss som Stefan fick, för han skickar över fakturor ett par gånger om året på medlemsavgifter, så han får nöja sig med det, men han ska få lite blommor.

Arbetsmarknadspolitik

Dagordningens punkt 67

Motion 119 ang. snedvriden konkurrens, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 119

Angående snedvriden konkurrens

Från Livsklubben Scan AB Linköping, region Öst

Arbetsplatsklubben på Scan AB i Linköping menar att arbetsmarknadspolitiska åtgärder är ett bra sätt att minska utanförskapet, men vi vet också att oseriösa arbetsgivare ser en möjlighet i att utnyttja systemet och på så vis konkurrera ut seriösa arbetsgivare. Därför anser vi att ett företag ska ha svenskt kollektivavtal för att få använda sig av personer som är i en arbetsmarknadspolitisk åtgärd.

Arbetsplatsklubben på Scan AB i Linköping anser att det finns arbetsplatser där antalet som ingår i en arbetsmarknadspolitisk åtgärd är för många och därmed snedvrider konkurrensen. Därför vill vi att ett företag ska begränsas i hur många personer i arbetsmarknadspolitiska åtgärder de får använda sig av.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för att regler införs om krav på att svenska kollektivavtal ska gälla på arbetsplatser där arbetsmarknadspolitiska åtgärder används,

att Livs verkar för att få till stånd en reglering av hur stor andel av ett företags bemanning som får befinna sig i en arbetsmarknadspolitisk åtgärd.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 119

I motion 119 föreslår motionären

att Livs verkar för att regler om krav på att svenska kollektivavtal ska gälla på arbetsplatser där arbetsmarknadspolitiska åtgärder används,

att Livs verkar för att få till stånd en reglering av hur stor andel av ett företags bemanning som får befinna sig i arbetsmarknadspolitisk åtgärd.

Kollektivavtalet är garanten för att lön och andra former av ersättningar är schysta på arbetsplatsen. Det är också garanten för att avtalsförsäkringarna upprätthålls. Det innebär också ett fackligt inflytande på arbetsplatsen. Genom att inte ställa krav på kollektivavtal innebär det att personer i arbetsmarknadspolitiska åtgärder lämnas åt sitt öde.

Livsmedelsarbetareförbundet är i grunden positiv till arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Regeringen har istället för att rusta de anställda med hjälp av arbetsmarknadspolitiska åtgärder, valt att satsa på volymåtgärder i form av exempelvis FAS 3.

Det förekommer idag att företag gör sig av med befintlig personal och tar in personer på FAS 3 istället. Det innebär i sin förlängning att arbetspraktik tränger undan riktiga arbeten. Motionärernas förslag på en reglering genom att ange hur stor andel av ett företags bemanning som får befinna sig i arbetsmarknadspolitisk åtgärd löser dock inte frågan fullt ut. Det är förbundsstyrelsens uppfattning att den reglering som motionärerna föreslår skulle kunna minska problemet under förutsättning att antalet personer i åtgärd sätts tillräckligt lågt. Men för att lösa problemet fullt ut tror förbundsstyrelsen att det är bättre att gränsen mellan arbete och praktik upprätthålls genom ett tydligt regelverk.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 119 första att-satsen,
att anse motion 119 andra att-satsen besvarad.

DEBATT

I debatten deltog:

Stefan Åberg,	Region Öst
Aleksandra Milenkovic,	Region Öst
Torbjörn Olsson Wittborg,	Region Öst
Shahram Nikpour,	Region Öst
Lena O Jenemark,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.
Bifall till motionen.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande motion 119, första att-satsen,
att bifalla motion 119, andra att-satsen,
att bifalla programmets tredje och fjärde att-sats sidan 42,
att fastställa sidorna 34-36 i programmet.

Anställningsskydd och bemanning

Dagordningens punkt 57

Motion 81, motion 84, motionerna 94–97 ang. anställningsvillkor och bemanningsanställda, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 81

Angående uppsägning av personal

Från Livsklubben Scan AB Kristianstad, region Syd

Vi anser att det är förnedrande och omoraliskt för tillsvidareanställd personal att bli uppsagd från sin arbetsplats, då det finns inhyrd personal från bemanningsföretag på arbetsplatsen, som får vara kvar och behålla sina arbetsuppgifter.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet verkar för att får till en skrivning i avtalet som ger tillsvidareanställd personal rätt att, vid övertalighet på företaget, lära sig de arbetsuppgifter som inhyrd personal på företaget har, för att därefter kunna ersätta den inhyrde.

Motion nr 84

Angående visstidsanställningar inom livsmedelsindustrin

Från Livsklubben Hilton Food Group Sverige AB, Västerås, region

Mitt

Vi ser med stor oro på det idag ökande antalet visstidsanställningar inom vårt avtalsområde. Detta får till följd att säsongsanställningar blir regel och inte undantag inom livsmedelsindustrin. Att ständigt lära upp nya medarbetare tar på krafterna hos de ordinarie anställda.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att ge den nya förbundsstyrelsen i uppdrag att se över och reglera visstidsanställningar inom vårt avtalsområde, och på den svenska arbetsmarknaden som helhet.

Motion nr 94

Angående osäkra anställningsvillkor

Från Livsklubben Scan AB Linköping, region Öst

I dagens Sverige kan företag säga upp sin egen personal för att istället hyra in personal via ett bemanningsföretag. Man kan också säga upp sin egen personal och behålla den befintliga personalen från bemanningsföretaget. Det här är inte acceptabelt. Det medför otrygga anställningar och leder till stora problem för fackets trovärdighet.

Varför ska man vara medlem i facket, när anställningsskyddet är så urvattnat att arbetsgivarna kan ta in bemanningsföretag och på så vis låta inhyrda få stanna kvar, medan den egna fast anställda personalen sägs upp?

Det naturliga borde vara att skyddet mot uppsägningar av fast anställd personal ökas så länge som det finns inhyrd personal inom företaget.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att skyddet mot uppsägningar av tillsvidare anställd personal inom ett företag ökas så länge som det finns inhyrd personal inom företaget,
att Livs verkar för att förändringen skrivs in i lagen om anställningsskydd, LAS.

Motion nr 95

Angående nyttjande av bemanningsföretag

Från Jimmy Carlson, Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

Företag nyttjar i dagsläget bemanningsföretag för att kringgå anställningsansvar.

Företag bör inte kunna använda bemanningsföretag under en längre tid för samma arbetsuppgift.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar för tidsreglering av inhyrning från bemanningsföretag för samma arbetsuppgift.

Motion nr 96

Angående bemanningspersonal och arbetsmiljö

Från Livsklubben Scan AB Kristianstad, region Syd

Vi anser att arbetsmiljön försämras när antalet arbetare från bemanningsföretag är för högt då det missgynnar dynamiken på arbetsplatsen.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att verka för en skrivning i avtalet om det maximala antalet inhyrda inte ska vara mer än 10 % av arbetsstyrkan inom den givna arbetskategorin.

Motion nr 97

Angående bemanningsanställda ska erbjudas anställning på inhyrande företag

Från Livsklubben Altia Sweden AB, Stockholm, region Öst

Har företagen mer än fem personer per dag som kommer från bemanningsföretag under en 3-månadersperiod, vill vi att dessa personer erbjuds en anställning på det inhyrande företaget.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundsstyrelsen verkar enligt motionens intentioner och arbetar fram konkreta förslag för att detta ska snarast bli verklighet.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 81, 84, 94, 95, 96 och 97

I motion 81 föreslår motionären

att förbundet verkar för att få till en skrivning i avtalet som ger tillsvidareanställd personal rätt att, vid övertalighet på företaget, lära sig de arbetsuppgifter som inhyrd personal på företaget har, för att därefter kunna ersätta den inhyrde.

I motion 84 föreslår motionären

att ge den nya förbundsstyrelsen i uppdrag att se över och reglera visstidsanställningar inom vårt avtalsområde, och på den svenska arbetsmarknaden som helhet.

I motion 94 föreslår motionären

att skyddet mot uppsägningar av tillsvidare anställd personal inom ett företag ökas så länge som det finns inhyrd personal på företaget,
att Livs verkar för att förändringen skrivs in i lagen om anställningsskydd LAS.

I motion 95 föreslår motionären

att Livs verkar för tidsreglering av inhyrning från bemanningsföretag för samma arbetsuppgift.

I motion 96 föreslår motionären

att verka för en skrivning i avtalet om det maximala antalet inhyrda inte ska vara mer än 10 % av arbetsstyrkan inom den givna arbetskategorin.

I motion 97 föreslår motionären

att förbundsstyrelsen verkar enligt motionens intentioner och arbetar fram konkreta förslag för att detta ska snarast bli verklighet.

Antalet årsanställda inom bemanningsbranschen har ökat år från år. År 2011 uppgick antalet årsanställda till 62.900 stycken. Enligt branschens egen bedömning kommer antalet anställda att vara det dubbla inom några år.

Inom livsmedelsindustrin utgör de inhyrda ungefär två procent av det totala antalet arbetare.

I takt med att konkurrensen mellan företagen tilltagit har det också gett upphov till en ökad precisionsbemanning som innebär rätt bemanning vid varje tillfälle. När produktionsnivån sjunker vill arbetsgivaren snabbt kunna minska antalet anställda och arbetskraftskostnaderna. Vid en ökad efterfrågan vill arbetsgivaren snabbt kunna plocka in ny personal. Men det handlar även om att snabbt ta in ersättare när ordinarie personal är sjuka eller föräldralediga. Företaget löser kravet på exakt bemanning vid varje tillfälle genom att anlita bemanningsföretag eller genom att visstidsanställa egen personal.

Riksavtalen har under de två senaste decennierna öppnats upp för företagets behov av flexibilitet, det är nu möjligt att bedriva produktion på nätter och helger och att variera veckoarbetstiden över året i alla livsmedelsindustrins branscher. Samtidigt har i riksavtalen införts, naturligtvis

efter fackliga krav, regler som stärker individens rättigheter. Vad det gäller arbetstidens förläggning ska dessa fastställas i lokala förhandlingar där det bland annat ska tas hänsyn till arbetstagarnas berättigade intressen, såsom familj, hälsa och möjligheten att ta sig till och från arbetsplatsen. Ett företags möjlighet att använda tidsbegränsade anställningar har begränsats till att anställningen för en och samma arbetstagare endast får omfatta högst tolv månader och att det för att avsluta anställningen i förtid ska finnas saklig grund.

Tillsvidareanställning är fortfarande den vanligaste anställningsformen men ett företags efterfrågan på flexibel bemanning kan enligt gällande arbetsrätt lösas på flera sätt. Det kan vara frågan om att lägga ut hela eller delar av verksamheten på entreprenad (outsourcing), variera veckoarbetstiden under året eller att utöka antalet visstidsanställda i företaget. Det är också möjligt att hyra in personal från bemanningsföretag.

Det kan konstateras att företag genom att använda de många olika formerna kan uppnå en flexibel arbetskraftsbemanning på ett eller annat sätt. Företagens strävan efter en precisbemanning är så stark så att om någon av formerna begränsas än mer, så kommer andra former att öka. Konkret innebär det att skärps reglerna vad de gäller exempelvis tidsbegränsade anställningar kommer det att öka antalet inhyrda. Det innebär också det motsatta att om möjligheten till inhyrning begränsas kommer antalet tidsbegränsade anställningar att öka, veckoarbetstiden kommer att variera under året eller delar av verksamheten läggas ut på entreprenad.

Inom vissa kategorier av arbetare såsom styckare är det inte ovanligt med att 1/3 av det anställda är inhyrda. Det höga antalet berodde åtminstone initialt på den strukturomvandling som branschen genomgått. Hela arbetsplatser har lagts ner och istället har produktionen flyttat till andra befintliga anläggningar där bristen på styckare uppstår.

I bemanningsavtalet mellan LO-förbunden och bemanningsföretagen har möjligheten för ett bemanningsföretag att visstidsanställa begränsats. En anställd kan som regel endast visstidsanställas en gång och denna visstidsanställning får vara högst sex månader (i vissa fall tolv månader efter överenskommelse med lokal facklig organisation).

Enligt bemanningsavtalet ska den som arbetar på ett bemanningsföretag vara anställd på heltid. Deltidsanställning kan endast ske genom överenskommelse med det förbund som är administrativt ansvarigt på bemanningsföretaget.

Att arbeta som bemanningsanställd innebär att både arbetsplatser

och arbetstider kan variera. Nya arbetsplatser innebär skiftande förutsättningar. Det är därför viktigt med en stark reglering av tidsbegränsade anställningar. Bemanningsavtalet är på den punkten ett av det skarpaste på svensk arbetsmarknad.

Den fackliga organisationsgraden är låg bland de bemanningsanställda, endast omkring en fjärdedel är organiserade. Livsmedelsarbetarförbundet har en grundläggande uppgift att organisera och det gäller också de bemanningsanställda när de är på våra arbetsplatser.

Orsaken till den låga organisationsgraden är flera. De flesta bemanningsanställda uppger att man aldrig fått frågan om fackligt medlemskap, en annan orsak är frånvaron av lokal facklig organisation på bemanningsföretaget. Totalt i landet finns åtta klubbar och det är inte mycket med tanke på att det rör sig om nästan 63.000 årsanställda.

Bemanningsanställda har på flera sätt en mer utsatt position än andra anställda. Bemanningen förväntas alltid att prestera på toppen av sin förmåga. Medan företag har överseende med att de egna anställda kan ha en dålig dag.

På flera arbetsplatser utvecklas dessutom en ”Vi och Dom”- attityd, mellan bemanningsanställda och företagets egen personal. En orsak är att det är svårare att komma in i en gemenskap om man betraktas som någon som är där tillfälligt. En sak är säker, det är bara arbetsgivaren som tjänar på en uppdelning i ”Vi och Dom”.

Den fackliga organisationen på arbetsplatsen måste ha ett inkluderande arbetssätt gentemot de bemanningsanställda. Ett sätt är att de bemanningsanställda deltar på arbetsplatsklubbens olika aktiviteter och på klubbmötet kan man ges observatörsstatus med förslags- och yttranderätt.

Motion 81 och 94

Motionärerna vill i motion 81 ha en skrivning i avtalet som ger, tillsvidareanställd personal rätt att vid övertalighet på företaget, lära sig de arbetsuppgifter som inhyrd personal på företaget har, för att därefter kunna ersätta den inhyrde.

Lagen om anställningsskydd (LAS) reglerar i § 22 turordning vid uppsägning på grund av arbetsbrist. Enligt lagen har man rätt att vid omplacering på grund av arbetsbrist under skälig tid lära sig de nya arbetsuppgifterna. Skälig tid ansåg arbetsdomstolen det vara i en dom när utbildningen uppgick till 3 månader till en kostnad av 100 000 kronor.

Motionärerna vill i motion 94 att skyddet mot uppsägningar av tills-

vidareanställd personal inom ett företag ökas så länge som det finns inhyrd personal på företaget. Motionärerna vill att Livs verkar för att förändringarna skrivs in i LAS.

Förbundsstyrelsens uppfattning är att livsmedelsföretag som säger upp egna anställda på grund av arbetsbrist, samtidigt som bemanningsanställda arbetar kvar på livsmedelsföretaget, sätter turordningsreglerna i LAS § 22 ur funktion, enligt lagen gäller sist in – först ut.

Motionärerna föreslår att det ökade skyddet skrivs in i LAS. Det är förbundsstyrelsen uppfattning att politiska krav på en förändring av LAS kommer att leda till politiska motkrav på försämringar av LAS. Det är därför bättre att reglera frågan genom avtal.

Motion 84

Motionärerna vill att visstidsanställningar ska ses över och regleras inom vårt avtalsområde, och på den svenska arbetsmarknaden som helhet.

Förbundet har reglerat hur länge det är tillåtet med visstidsanställningar avtalsvägen från och med 2004-års avtal. Från 2004 års avtal gäller att en tidsbegränsad anställning får omfatta sammanlagt högst tolv månader för en och samma arbetstagare, samt att det krävs sakliga skäl för att avsluta en sådan anställning i förtid. Detta innebär en kraftig begränsning vad det gäller längden på visstidsanställningen än det som gällt tidigare. Att det krävs sakliga skäl för att avsluta en visstidsanställning i förtid innebär en trygghet för den anställde och ett inflytande från den fackliga organisationen.

Avtalsregleringen i sin nuvarande form upprätthåller en bra balans vad det gäller antalet egna anställda och antalet inhyrda från bemanningsföretag.

Förbundet har också kunnat konstatera att på några arbetsplatser missbrukas tolv månadersgränsen, av arbetsgivare som gör allt för kreativa beräkningar av tolv månadersgränsen. Missbruket av regeln måste självklart upphöra.

Motion 95, 96 och 97

Motionärerna vill i motion 95 att en tidsreglering införs vid inhyrning för samma arbetsuppgift.

Motionärerna vill i motion 96 införa en begränsning på hur stor del de inhyrda det får vara inom varje arbetskategori.

En del av svaret återfinns i utlåtandets allmänna text där formerna för arbetsgivarens möjlighet att bedriva en flexibel bemanning beskrivs. Regleras det ena sättet för arbetsgivaren att bedriva en precisions bemanning så kommer andra former att öka.

Motionärernas förslag innebär en genomgripande förändring av arbetsgivarens arbetsledningsrätt.

I samband med avtalsförhandlingarna 2010 reglerade vi avtalsvägen en annan maktfråga, inhyrning i samband med företrädesrätt till återanställning. Regleringen tillkom genom att LOs samtliga förbund drev kravet på ett övertygande sätt i sina förbundsförhandlingar. I massmedia fick Marabou bli exempel på hur företag säger upp egen personal för att sedan omedelbart ta in bemanningsanställda. Massmedias beskrivning bidrog till att vi vann den allmänna opinionen.

Motion 97

Motionärerna vill i motion 97 att företag som har mer än fem personer från ett bemanningsföretag, under en 3-månadersperiod ska erbjudas en anställning i det inhyrande livsmedelsföretaget.

Bemanningsanställdas anställningsformer är reglerade i bemanningsavtalet. Vad det gäller tillsvidareanställning är det ett av svensk arbetsmarknads bästa avtal. Enligt bemanningsavtalet är arbetstagaren oförhindrad att när som helst, efter iakttagande av uppsägningstiden, ta anställning hos beställaren.

Idag kan arbetsgivaren enligt gällande arbetsrätt fritt anställa vem som helst. Den fria anställningsrätten begränsas enbart till ett förbud att diskriminera. Motionärernas förslag inskränker på arbetsgivarens fria anställningsrätt och riskerar att sammanblanda två olika avtal.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 94 första att-satsen,
att anse motion 81, 84, 95, 96 och 97 besvarade,
att avslå motion 94 andra att-satsen.

DEBATT

I debatten deltog:

Christer Gustafsson, Region Öst

Daniel Olani, Region Öst

Ylva Lindell,	Region Öst
Fredrik Pettersson,	Region Öst
Benny Alvarsson,	Region Öst
Magnus Olsson,	Region Öst
André Johansson,	Region Syd
Andreas Bergenheim,	Region Öst
Martin Eriksson,	Region Öst
Johan Torgå,	Region Mitt
Alexander Jansson,	Region Syd
Patric Nelson,	Region Syd
Jens Nordwander,	Region Syd
Karina Tarland,	Region Syd
Thomas Andersson,	Region Syd
Mikael Löthén,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 84.

Bifall motion 81, första att-satsen.

Bifall motion 94.

Bifall motion 81.

Avslag motion 96.

Bifall motion 94, andra att-satsen.

Bifall motion 96.

Bifall motion 95.

Kongressen beslutade

att bifalla motion 81, 84, 94 andra att-satsen och motion 95,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande motion 94, första att-satsen,
motion 96 och motion 97,

att bifalla programmets första att-sats sidan 42,

att fastställa sidorna 31-33 i programmet.

Votering begärd av Hans-Olof Nilsson, ordförande.

Votering begärd av Patric Nelson, Region Syd.

Dagordningens punkt 14

Programmet "Mat, Makt och Människor Utmaningar för livsmedelsindustrin i Sverige"

DEBATT

I debatten deltog:

Camilla Skog, Region Väst
Gerald Lindberg, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Tillägg: Att heltidsanställning ska vara en rättighet.

Förbundsstyrelsens bifall till tilläggsattsats.

Kongressen beslutade:

att bifalla att-sats 2,3,4 och 6 på sidan 30 i programmet,

att bifalla att-sats 2, 5, 6 och 7 på sidan 42 i programmet,

att bifalla att-sats 1-6 på sidan 52 i programmet,

att anta programmet "Mat, Makt och Människor Utmaningar för livsmedelsindustrin i Sverige",

att bifalla andra att-satsen i Jämställdhetsrapporten.

Dagordningens punkt 12

Rapport Jämställdhet – en grundläggande facklig fråga

DEBATT

I debatten deltog:

Fredrik Stolt, Region Öst
Raymond Staedel, Region Öst
Camilla Skog, Region Väst
Solweig Larsson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Förbundsstyrelsens förslag om att beredningsutskottet får i uppdrag att göra ett utlåtande om jämställda löner.

Kongressen beslutade:

att godkänna rapporten,

att bifalla rapportens första och tredje att-sats,

att beredningsutskottet får i uppdrag att förbereda ett uttalande.

PERMISSION

Fredrik Ståhle, Region Väst, åter från permission kl. 12.05 tisdagen den 4 juni

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

Dagordningens punkt 101. Val av:

j. valberedningens ledamöter

k. valberedningens suppleanter

Beredningsutskottets förslag:

Region Norr

Ordinarie: Johan Larsson

1:a supp Stefan Hortlund

2:dra supp Robert Kuusikko

Region Mitt

Ordinarie: Lars Jansson

1:a supp Eva Palmqvist

2:dra supp Natalie Olsson Karimi

Region Väst

Ordinarie: Urban Jernberg

1:a supp Ulrika Karlsson

2:dra supp Leif Börjesson

Region Öst

Ordinarie: Terese Larsson
1:a supp Reza Ahmadzadeh
2:dra supp Thomas Klang

Region Syd

Ordinarie: Björn Larsson
1:a supp Kent Ahlgren
2:dra supp Lars Erlandsson

Som sammankallande föreslås Björn Larsson.

BESLUT

Kongressen beslutade

att med acklamation bifalla beredningsutskottets förslag.

Beslutet var enhälligt.

Kongressen ajournerades kl. 12.30.

Förhandlingarna återupptogs kl. 13.30.

Fackligt politiskt arbete

Kongressordförande: *Håkan Persson*

Dagordningens punkt 73

Motionerna 126–127 ang. fackligt politiskt arbete, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 126

Angående facklig politisk samverkan

Från Jonny Weinitz, Lantmännen Cerealia AB, Laholm, region Syd
För att kunna påverka riksdag och förhoppningsvis regeringsarbetet på ett mer arbetarvänligt sätt, så borde det sitta fler livsare på poster för att öka det fackliga inflytandet.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att få igång ett politiskt arbete t.ex. genom personval för att öka vårt inflytande i det politiska arbetet.

Motion nr 127

Angående inga medlemsavgifter till politiska partier

Från Livsklubben Skånemejerier AB Kristianstad, region Syd
Bland fackklubbens medlemmar finns det olika partipolitiska uppfattningar. Vi vill därför att Livsmedelsarbetareförbundet i fortsättningen inte ograverat stödjer något politiskt parti ekonomiskt.

Undantag kan göras i tydliga sakfrågor som gynnar våra medlemmar.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livsmedelsarbetareförbundet i fortsättningen inte ograverat stödjer något politiskt parti ekonomiskt.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 126 och 127

I motion 126 föreslår motionären

att få igång ett politiskt arbete t.ex. genom personval för att öka vårt inflytande i det politiska arbetet.

I motion 127 föreslår motionären

att Livsmedelsarbetareförbundet i fortsättningen inte ograverat stödjer något politiskt parti ekonomiskt.

I våra stadgar står att förbundet ska ta tillvara medlemmarnas intressen på arbetsmarknaden och i samhället utifrån en socialistisk och feministisk grundsyn samt att under demokratiska former medverka till en samhällsutveckling på grundval av politisk, social och ekonomisk demokrati.

Därmed är vi ingen opolitisk organisation. Tvärtom tar vi som förbund ställning i politiken. Förbundet stödjer Socialdemokraterna ekonomiskt och på annat sätt, efter beslut på kongress eller förbundsstämma.

Förbundsstyrelsen delar inte uppfattningen att vi ska börja ”köpa” oss till ”rätt” beslut av partierna. Förbundsstyrelsen anser att vi genom dialog, samverkan och delaktighet ska påverka politiken utifrån livsmedelsarbetarnas erfarenheter och vardag till gagn för våra medlemmar.

Att arbeta med fackligpolitiska frågor ska vara en del av klubbens verksamhet. Där finns också goda möjligheter att knyta kontakter med politiska företrädare på alla nivåer och att rekrytera medlemmar till Socialdemokraterna samt nominera kamrater till politiska uppdrag.

Fler Livsare i politiken är en god framtida målsättning att arbeta för.

Styrelsens förslag

att anse motion 126 besvarad,

att avslå motion 127.

DEBATT

I debatten deltog:

Jonny Weinitz, Region Syd
Tina Thuresson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 126.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande motion 126,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande motion 127.

Funktionärer och ombudsmän

Dagordningens punkt 74

Motion 128 ang. funktionärernas löner, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 128

Angående förbundets förtroendemäns löner

Från Ulf Johansson, Skånemejerier AB Kristianstad, region Syd

Det är viktigt att de som valts att företräda medlemmarna på alla nivåer, förbundsledning och ombudsmän, lever på samma villkor som medlemmarna. Därför bör förbundets förtroendemän ha samma lön och övriga ersättningar som medlemmarna.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundets funktionärers löner ska följa den genomsnittliga lönenivån inom Livsmedelsarbetareförbundets avtalsområde.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 128

I motion 128 föreslår motionären

att förbundets funktionärers löner ska följa den genomsnittliga lönenivån inom Livsmedelsarbetareförbundets avtalsområde.

Förbundsstyrelsen kan till viss del ha sympati för motionärens åsikt som att det är viktigt att förbundsledningen och ombudsmännen lever på samma villkor som medlemmarna. Men det finns flera skäl till att det inte ser ut så.

Arbetet som ombudsman skiljer sig åt i jämförelse med att vara i produktionen. Ombudsmännen har oregerad arbetstid vilket är en nödvändighet för att arbetet ska kunna utföras på ett, för medlemmarna bra sätt. Merparten av ombudsmännens tid innebär att förhandla för medlemmarna. En förhandling innebär att parterna ska försöka nå en uppgörelse av något slag. Det är svårt att i förväg bestämma när förhandlingen ska vara avslutad. Även andra frågor som en ombudsman måste hantera går inte att styra utifrån en fastlagd veckoarbetstid. Det gör att arbetstiden

varierar väldigt från vecka till vecka, från period till period under ett år.

Förbundets ombudsmäns löner och anställningsvillkor regleras i kollektivavtal mellan Arbetarrörelsens förhandlingsorganisation (AFO) och Arbetarrörelsens funktionärers förhandlingsorganisation (AFF) samt i ett lokalt avtal om en lönetrappa. Alla ombudsmän oavsett förbund som omfattas av det centrala kollektivavtalet mellan AFO-AFF har oreglerad arbetstid. En oreglerad arbetstid innebär att det inte finns någon ordinarie arbetstid fastlagd och därmed heller ingen ob-tid eller overtid.

De lönenivåer som finns i den lönetrappa som gäller för förbundets ombudsmän är beräknad utifrån den oreglerade arbetstiden, övriga villkor i arbetet samt utifrån vad som också gör det möjligt att rekrytera ombudsmän. Det gäller lokalombudsmän likväl som centralombudsmän.

Löneökningarna för såväl ombudsmän som förbundsledning baseras i grunden på de löneökningar som medlemmarna får.

Förbundsledningens löner är stadgereglade och ska utifrån stadgarna följa LO-ledningens löner. Nu har LO-ledningens löner förändrats på ett sådant sätt att det inte fungerar med den nuvarande stadgeskrivningen därför föreslår förbundsstyrelsen en ny stadgeskrivning som innebär att lönesättningsprinciper för de kongressvalda funktionärerna fastställs av förbundsstyrelsen inför varje kongress.

Styrelsens förslag

att avslå motion 128.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 75

Motion 129 ang. anställa fler ombudsmän, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 129

Angående fler ombudsmän

Från Susanne Carlsson, Carlsberg Sverige AB Ramlösa, region Syd

Som det är idag så är det för få ombudsmän. Antalet beräknas på antal medlemmar och inte på antal företag. I dagens läge har vi många nya chefer som gör att belastningen på klubbarna alt. ombudsmän ökar eftersom antalet konflikter ökar med företagen och LI.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundet anställer fler ombudsmän för att kunna hjälpa klubbarna/medlemmarna.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 129

I motion 129 föreslår motionären

att förbundet anställer fler ombudsmän för att kunna hjälpa klubbarna/medlemmarna.

Förbundsstyrelsen delar inte motionärens uppfattning om att det är för få ombudsmän anställda. Det är fler ombudsmän anställda idag än vid den förra kongressen 2009. 2009 var det 21 ombudsmän anställda och i skrivande stund är det 23. Det är dessutom totalt sett både färre antal medlemmar och färre antal företag per ombudsman.

Arbetsbelastningen för en ombudsman varierar ofta över året. I vissa perioder kan det vara mycket och i vissa perioder mindre. Så har det sett ut i alla tider. Nu mer arbetar ombudsmännen i respektive region som ett ombudsmannalag. Det ger en större möjlighet till att stödja varandra och att täcka upp vid ledigheter osv. Ser vi till de centrala förhandlingarna så har de inte ökat i någon större utsträckning och de brukar spegla det lokala förhandlingsläget ganska bra.

Förbundsstyrelsen ser däremot ett behov av att fortsätta rekrytera till ombudsmannautbildningen för att möta framtida pensionsavgångar.

Styrelsens förslag

att avslå motion 129.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Uppdragsreglemente

Dagordningens punkt 76

Motionerna 130–132 ang. intyg för inkomstförlust och förtroendevaldas ersättning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 130

Angående inkomstförlustintyg

Från Livsklubben Kraft Foods Sverige AB, Upplands Väsby, region

Öst

Idag när man har uppdrag i region eller förbundet och man gör en reseräkning ska man uppge förlorad arbetsinkomst.

Idag är det inget konstigt att begära in detta intyg, utan detta är vanligt bland andra företag/organisationer.

Detta för att säkerställa för både den enskilde och förbundet att underlaget är rätt.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att vid reseräkning ska intyg från arbetsgivaren om inkomstförlust lämnas.

Motion nr 131

Angående förlorad arbetsförtjänst faktisk arbetad tid

Från Thomas Wahlström, Polarbröd Bredbyn AB, region Norr

Som ombudsman så har du betalt för x antal timmar/dag. Då kan det bli många timmar över men som sedan kan tas tillbaka en annan dag då det är lugnare. Så går det inte att göra om du är ute som RSO eller RFV. Där kan du inte ta igen någon tid.

En som åker ut för att träffa ett företag/medlem åker som ett exempel kl. 05.00 för att hinna så många ställen/medlemmar som möjligt. Sista besöket kan vara efter 16.00. Man är hemma långt efter 18.00. (11 tim) Om man bara skulle vara ute 8 tim som är den förlorade tiden (lönen) oftast är, så skulle det bli att man åker till första företaget kl. 07.00 och åker hem kl. 16.00.

Med detta sätt så skulle man hinna betydligt färre ställen. I dag bjuder en RFV eller RSO på mycket tid för att ta sig till och från sina arbets-

platsbesök. Men även när arbetsplatsbesöken drar ut på tiden. En tid de aldrig kan få tillbaka.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att när RFV eller RSO är ute mer än 8 tim (mer än den förlorade timlönen) så ska ersättning utges.

Motion nr 132

Angående fackligt arbete och arbetstidskontot

Från Thomas Wahlström, Polarbröd Bredbyn AB, region Norr

När regionala förtroendemän eller andra fackligt förtroendevalda är ute i regionernas ärende/arbete så ska tiden räknas vidare så att arbetstidskontot inte går förlorad. Den blir mindre men den löper ändå på som om man skulle ha arbetat. Samma gäller när man är hemma för barn.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att arbetstiden löper på vad gällande rätten till atk så att man inte förlorar hela rätten till den.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 130, 131 och 132

I motion 130 föreslår motionären

att vid reseräkning ska intyg från arbetsgivaren om inkomstförlust lämnas.

I motion 131 föreslår motionären

att när RFV eller RSO är ute mer än 8 tim (mer än den förlorade timlönen) så ska ersättning utges.

I motion 132 föreslår motionären

att arbetstiden löper på vad gällande rätten till arbetstidskonto så att man inte förlorar hela rätten till den.

Att arbeta fackligt innebär många gånger att man också använder sin fritid till detta. Det gäller alla, på alla uppdrag. Men det är inte meningen att detta ska överutnyttjas av organisationen. Det gäller att planera de fackliga arbetsuppgifterna så att det blir rimliga arbetsdagar.

I motion 131 anser motionären att förbundet ska betala för all faktisk arbetad tid som den förtroendevalda använder. Det är naturligtvis högst rimligt att man inte ska förlora lön eller annan ersättning på att arbeta fackligt. Därför ersätts förlorad arbetsförtjänst.

Men om förbundet skulle betala lön för utfört arbete, trots att man inte förlorar någon arbetsförtjänst, blir det att likna vid en anställning med allt vad det kan innebära. Ett sånt förfarande leder för långt från ordningen med förtroendevalda.

I motion 132 anses att man alltid ska få ta ut tiden från sin ordinarie arbetsgivare trots att man ”tjänat in den” t.ex. i sitt förtroendeuppdrag. Detta låter sig inte göras. I uppdragsredovisningar utifrån förtroendeuppdrag ska arbetstidskontots värde ingå i det belopp som redovisas som förlorad arbetsförtjänst. Därmed går förmånen aldrig förlorad men den utgår i pengar.

I motion 130 föreslås att förbundet alltid ska begära in intyg för inkomstförlusten. Alla uppdragsredovisningar granskas före attest. De ombudsmän som granskar underlagen har god kännedom om löneläget. Skulle det behövas så är det fullt möjligt för förbundet att begära intyg utan att göra detta till en absolut regel.

Styrelsens förslag

att avslå motion 130, 131 och 132.

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Inträde och övergångar

Dagordningens punkt 77

Motionerna 133–135, motion 137 första att-satsen ang. förenkla inträdesansökan, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 133

Angående inträdesansökan Livs

Från Mattias Karlsson, Fazer Bageri AB, Lidköping, region Väst

Att man ringer in till Livsmedelsarbetareförbundet och blir medlem över telefonen. Som alla telecom företag gör. Så slipper man skicka papper hit och dit från olika fackförbund för att bli medlem.

Det krångliga systemet vi har idag gör att icke medlemmar/samt medlemmar från andra fackförbund tycker att det är för mycket pappersjobb mellan förbunden. Ett enklare system skulle gynna Livs till mer medlemmar.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förenkla inträdesansökan till Livs med ett elektroniskt system över telefonen.

Motion nr 134

Angående medlemsansökan

Från Livsklubben Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

För att i dag kunna bli medlem i Livs så måste man fylla i en ansökan på papper och sedan skicka in till förbundet. Detta är ett krångligt och gammalmodigt sätt. Många förbund har att man kan ansöka online på hemsidan och sedan bekräfta med att betala in första medlemsavgiften.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs inför att man kan söka medlemskap online på hemsidan.

Motion nr 135

Angående inträdesansökan

Från Gerardo Alas, Domstein Sverige AB, Kungshamn, region Väst

Jag anser att förbundets skulle titta lite närmare på hur man blir medlem på Livs hemsida.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att fylla på inträdesansökan och skriva ut sidan och posta till Stockholm och blev medlem. Jag anser att man skulle fylla inträdesansökan och skicka direkt från sidan och blev medlem direkt det går snabbt, enkelt, säkert och modernt, i digitalvärlden.

Motion nr 137

Angående övergångsbevis och medlemskap via internet/SMS

Från Livsklubben Unilever Produktion AB Flen, Region Öst

Vi från livsklubben vid Unilever Produktion AB vill att hanteringen med övergångsbevis och medlemskap ska ha en lättare hantering via internet och SMS men också ett större samarbete mellan olika förbund vid förbundsövergångar.

Idag så kan man t.ex. deklarerera via internet och SMS. Vi vill att vi som förbund ska följa med i utvecklingen och underlätta hanteringen för framtida medlemmar.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundsstyrelsen undersöker möjligheterna att kunna bli medlem via internet och SMS,

att förbundsstyrelsen ska undersöka att möjligheterna till en lättare hantering av övergångsbevis mellan olika förbund.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 133, 134, 135 och 137 första att-satsen

I motion 133 föreslår motionären

att förenkla inträdesansökan till Livs med ett elektroniskt system över telefonen.

I motion 134 föreslår motionären

att Livs inför att man kan söka medlemskap online på hemsidan.

I motion 135 föreslår motionären

att fylla på inträdesansökan och skriva ut sidan och posta till Stockholm och blev medlem. Jag anser att man skulle fylla inträdesansökan och skicka direkt från sidan och blev medlem direkt det går snabbt, enkelt, säkert och modernt, i digitalvärlden.

I motion 137 första att-satsen föreslår motionären

att förbundsstyrelsen undersöker möjligheterna att kunna bli medlem via internet och SMS.

Förbundet jobbar hela tiden med att se över möjligheterna att förenkla handläggning med att kunna gå med i förbundet som medlem och framför allt via ny teknik, tillsammans med LO och övriga förbund så är denna fråga viktig för framtiden eftersom vi lever i ett samhälle där tekniken hela tiden förbättras och förenklar vardagen.

Förbundet kommer att undersöka vilka möjligheter som finns för att hitta de bästa lösningarna för att underlätta att gå med som medlem via den digitala tekniken.

Styrelsens förslag

att anse motion 133, 134, 135 samt motion 137 första att-satsen besvarade.

DEBATT

I debatten deltog:

Mattias Karlsson,	Region Väst
Gerardo Alas,	Region Väst
Liv Gerding,	Region Väst
Ann-Christin Hjort,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 133.

Bifall motion 135, första att-satsen.

Förbundsstyrelsen föreslår att rapport ska göras till förbundsmötet i maj 2014.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Votering begärd av Mattias Karlsson, Region Väst.

Dagordningens punkt 78

Motion 136, motion 137 andra att-satsen ang. underlätta övergångar mellan förbund, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 136

Angående övergång mellan förbund

Från Livsklubben Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

När man ska byta förbund i dag så måste man skicka in flera olika papper till sina förbund. Dels måste man skicka in en utträdesansökan från sitt gamla förbund och en inträdesansökan till det nya, man måste även skicka in övergångsbevis. Detta är ett tidsödande arbete och blir lättare att få alla medlemmar rätt organiserade.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet ser över möjligheterna att införa ett gemensamt arbetssätt att underlätta för medlemmar och den fackliga organisationen övergången mellan olika fackförbund.

Motion nr 137 andra att-satsen

Angående övergångsbevis och medlemskap via internet/SMS

Från Livsklubben Unilever Produktion AB Flen, Region Öst

Vi från livsklubben vid Unilever Produktion AB vill att hanteringen med övergångsbevis och medlemskap ska ha en lättare hantering via internet och SMS men också ett större samarbete mellan olika förbund vid förbundsövergångar.

Idag så kan man t.ex. deklarerera via internet och SMS. Vi vill att vi

som förbund ska följa med i utvecklingen och underlätta hanteringen för framtida medlemmar.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundsstyrelsen undersöker möjligheterna att kunna bli medlem via internet och SMS,

att förbundsstyrelsen ska undersöka att möjligheterna till en lättare hantering av övergångsbevis mellan olika förbund.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 136 och 137 andra att-satsen

I motion 136 föreslår motionären

att förbundet ser över möjligheterna att införa ett gemensamt arbetssätt att underlätta för medlemmar och den fackliga organisationen övergången mellan olika fackförbund.

I motion 137 andra att-satsen föreslår motionären

att förbundsstyrelsen ska undersöka att möjligheterna till en lättare hantering av övergångsbevis mellan olika förbund.

Förbundsstyrelsen delar motionärens syn på att övergångar mellan förbund ska ske på ett för medlemmen enkelt och snabbt sätt. Frågan har behandlats på flera LO-kongresser och bland annat resulterat i att LOs stadgar nu mer innehåller tydliga skrivningar om att förbundens skyldigheter är att underlätta övergångar.

Ett arbete med att underlätta övergångar mellan förbunden sker redan idag. Det finns en överenskommelse mellan förbunden hur man ska handlägga övergångar och det finns en arbetsgrupp tillsatt inom LO som jobbar med att ta fram en teknisk lösning för dessa frågor.

Styrelsens förslag

att anse motion 136 och 137 andra att-satsen besvarade.

DEBATT

I debatten deltog:

Jonny Sandberg, Region Öst
Ann-Christin Hjort, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 137, andra att-satsen.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Kongressordförande: *Kersti Sandberg*

Dagordningens punkt 15

Medlemsrekrytering och Allas lika värde – allas lika rätt

Styrelsens förslag

att bifalla beslutsdokument Allas lika värde och rätt, Medlemsrekrytering.

DEBATT

I debatten deltog:

Anders Hernborg, Region Väst
Eva Guovelin, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

- att fastställa mål och inriktning för demokratiutveckling och medlemsrekrytering enligt beslutsdokumentet,
- att förbundsstyrelsen får till uppgift att till förbundsmötet i november 2013 presentera *Plan 2017*,
- att *Plan 2017* ska innehålla konkreta åtgärder till stöd för en demokratiutvecklings- och medlemsrekryteringssatsning,
- att för genomförande av *Plan 2017* avsätta 40 miljoner kronor för kongressperioden,
- att finansieringen av *Plan 2017* inte belastar resultatet,
- att bifalla andra att-satsen i Organisationsrapporten,
- att bifalla femte att-satsen i Ekonomirapporten.

Medlemsenkät, medlemsrekrytering och stöd till klubbar

Dagordningens punkt 79

Motionerna 138–140 ang. medlemsenkät, stöd till klubbar och en starkare lokal organisation, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 138

Angående medlemsenkät

Från Thomas Wahlström, Polarbröd Bredbyn AB, region Norr

En som gör något gör alltid bättre eller sämre saker mot den om inget alls gör. Regionerna gör mycket, men var finns uppföljningsarbetet av det som görs? Listor som förbundet har stämmer dåligt. Vi har flera företag som skulle kunna vara fler medlemmar på. Vad görs för att få till detta? Förbundet bör ha ett mål att arbeta mot och en plan vad gällande att öka medlemmar.

I dag kan det vara svårt att rekrytera en anställd även för en ombudsman. Det kan ibland vara så att det går bättre om det inte är samma person som besöker varje gång. Att ha en blandad grupp som åker runt till arbetsplatser som har över 10 st ej medlemmar kan vara ett sätt.

Vi gör mycket men, vem vet och hur vet vi vad som är rätt. Ett bra verktyg är att två månader innan budget och verksamhetsarbetet startas, göra en enkät som sänds ut till alla medlemmar. Där ska man kunna få fram hur anställda, regioner, verksamhet, förbundet upplevs som. Var finns våra förbättringsområden.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundsledningen går igenom alla arbetsplatser som finns, hur det ser ut med medlemmar, inte och anställda. Där det finns över 10 st ej medlemmar så ska resurserna riktas till att rekrytera dessa. Bilda en rekryteringsgrupp,

att förbundet gör en enkät som alla medlemmarna ska svara på. Detta i syfte att veta vad dom anser om dom anställda och fackets arbete etc. Där efter utarbetas en åtgärdsplan på eventuella utvecklingsområden.

Motion nr 139

Angående stöd till klubbarna

Från Livsklubben Arla Foods AB Kvibille, region Väst

Idag har vi inom Livs klubbutvecklare, men våra arbetsgivare blir allt tuffare och våra klubbar allt mer tandlösa. Med en regering som är arbetsgivarevänlig och som ger arbetsgivarna allt fler verktyg så deras frihet i hur de behandlar arbetstagarna blir större.

Nu behövs det starka och duktiga klubbar på våra arbetsplatser. Klubbar som har styrkan att representera våra medlemmar på det som krävs. Detta arbete är inte alltid så lätt. Det gäller att ha en bred kunskap att luta sig emot. Inte alla klubbar har denna breda kunskap. Många klubbar ombildas, startas med nya förtroendevalda. Några klubbar läggs ner då det inte finns förtroendevalda och sedan finns det små klubbar.

Alla behöver vi få hjälp utav andra någon gång. Vi behöver bollplank, någon att diskutera våra problem med. Någon utifrån som inte är med i det vanliga arbetet. Våra ombudsmän gör ett väldigt gott arbete men det är svårt för dem att alltid vara bollplank. Därför anser vi att det ska finnas förtroendevalda som ska vara en förbindelselänk mellan klubbar och ombudsmän. Detta för att hjälpa klubbarna i deras arbete men också ombudsmannen. Någon som klubbarna kan höra av sig till när de behöver hjälp. Det är viktigt att ta med sig att den förtroendevalde inte ersätter ombudsmannen. Vi tror också att detta inte är ett fenomen som endast finns i vår region utan att det även finns i de andra.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet ska verka för att varje region får förtroendevalda som ska verka som en förbindelselänk mellan klubbarna och ombudsmännen.

Motion nr 140

Angående en lokalt starkare organisation

Från Livsklubben Krönleins Bryggeri AB, Halmstad, region Syd

I Livs nya organisation var tanken mer verksamhet och mer medlemsnytta. Vi anser att: Sedan Livs gjorde sin stora omorganisation och dessutom förändrade sina regionsgränser, har vi fackliga representanter fått svårare

att hålla kontakten med andra klubbar och medlemmar från andra företag i närområdet.

Det är svårt att byta erfarenheter och känna en samverkan och detta borde vara speciellt viktigt då våra arbetsgivare blir starkare organisatoriskt.

Ett sätt att motverka detta är att anordna lokala träffar 1-2 ggr/år på kvällstid. På dessa träffar kan man få information från förbundet samt chansen att ställa frågor till vederbörande och samtidigt bygga nätverk över regionsgränserna. Då kanske man även kan fånga upp medlemmar utan klubb.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet medverkar till lokala medlemsträffar där medlemmar och förtroendevalda kan knyta kontakter och få information direkt ifrån Livs,

att man försöker samarbeta med ABF och LO-facken för att få till billiga och lämpliga lokaler,

att förbundet ser en möjlighet att i samband med andra utskick till medlemmar t.ex. almanackan bifogar ett brev med information om plats, tid och datum,

att medverkan sker i någon form av förbundsrepresentation. T.ex. lokalombudsmän, representanter från VU eller från förbundsstyrelsen.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 138, 139 och 140

I motion 138 föreslår motionären

att förbundsledningen går igenom alla arbetsplatser som finns hur det ser ut med medlemmar, inte och anställda. Där det finns över 10 st ej medlemmar så ska resurserna riktas till att rekrytera dessa. Bilda en rekryteringsgrupp,

att förbundet gör en enkät som alla medlemmarna ska svara på. Detta i syfte att veta vad dom anser om dom anställda och fackets arbete etc. Därefter utarbetas en åtgärdsplan på eventuella utvecklingsområden.

I motion 139 föreslår motionären

att förbundet skall verka för att varje region får förtroendevalda som ska verka som en förbindelselänk mellan klubbarna och ombudsmännen.

I motion 140 föreslår motionären

- att** förbundet medverkar till lokala medlemsträffar där medlemmar och förtroendevalda kan knyta kontakter och få information direkt ifrån Livs,
- att** man försöker samarbeta med ABF och LO-facken för att få till billiga och lämpliga lokaler,
- att** förbundet ser en möjlighet att i samband med andra utskick till medlemmar t.ex. almanackan bifogar ett brev med information om plats, tid och datum,
- att** medverkan sker i någon form av förbundsrepresentation. T.ex. lokalombudsmän, representanter från VU eller från förbundsstyrelsen.

I motion 138 har motionären helt rätt i att förbundet skulle kunna ha fler medlemmar. På våra arbetsplatser finns anställda som är helt oorganiserade och där finns de som är enskilt anslutna till a-kassan. Där finns också felorganiserade, alltså de som är medlem i något annat förbund trots att de arbetar på en Livs-arbetsplats. Detta är ett förbundsgemensamt problem som det åligger oss alla att söka bot på. Medlemsrekrytering är en högt prioriterad verksamhet.

Diskussioner förs kontinuerligt om hur många enskilt anslutna till a-kassan som finns på arbetsplatserna. Antalet följs upp med jämna mellanrum och rapporteras till regionerna. Förbundet har under år 2012 skickat ut en förfrågan till klubbarna gällande bl.a. organisationsgraden för att få fram fakta även om detta.

Regionerna måste utforma planer för hur de kan vara till hjälp för klubbar som har många enskilt anslutna och oorganiserade.

Förbundsstyrelsen tror inte att en särskild årlig enkät till alla medlemmar, som motionären i motion 138 föreslår, löser något problem.

Förbundet har redan ett flertal gånger beställt en särredovisning för förbundets medlemmars åsikter i de av LO framtagna materialen Röster om Facket och Jobbet. Där kan utläsas vad Livs medlemmar anser vara viktigt, hur fackföreningen upplevs och hur de använder sitt fackliga medlemskap.

Det är viktigt att frågor om vilken verksamhet som klubben själv ska bedriva tas upp på medlemsmötena för diskussion och beslut.

Klubbarnas och regionernas företrädare ska dessutom kontinuerligt befinna sig bland medlemmarna för att fånga upp synpunkter och åsikter om verksamhet i regionen och förbundet, som sen ska framföras på verksamhetsträffen.

En verksamhetsplan och budget tas årligen fram gemensamt för hela förbundet. Planen och budgeten ska spegla hur verksamheterna prioriteras. Varje region måste diskutera utifrån sina förutsättningar hur arbetet konkret ska läggas upp och utföras.

I motion 140 föreslår motionären ett antal konkreta åtgärder för att öka träffytorna för medlemmar och förtroendevalda i regionen. Sådana konkreta idéer och förslag ska framföras på verksamhetsträffen och om de vinner mötets gehör så kommer de att finnas med i förslaget till verksamhet inför kommande år. Det är sen förbundsmötet som fastställer verksamhetsplanen och budgeten.

Uppföljning av all utförd verksamhet görs årligen och utförd verksamhet dokumenteras i verksamhetsberättelsen.

I motion 138 påtalas brister i förbundets listor. Klubbar, regionernas förtroendevalda och lokalombudsmännen måste se till att rapportera in alla förändringar som sker så att förbundets register hålls uppdaterade, vilket gör att listorna som tas fram verkligen stämmer.

I regionen finns många förtroendevalda som genomför olika arbetsuppgifter. Där finns bl.a. klubbansvariga som ska hjälpa klubbarna att utvecklas och stärkas. Dessa klubbansvariga utgör just den länk mellan klubben och ombudsmannen som motionären i motion 139 efterfrågar.

Styrelsens förslag

att anse motion 138 första att-satsen, motion 139 och 140 besvarade,
att avslå motion 138 andra att-satsen.

DEBATT

I debatten deltog:

Gullvi Johansson, Region Väst

Ronny Oscarsson, Region Syd

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Adressändring

Dagordningens punkt 80

Motion 141 ang. att använda AdressPoint, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 141

Angående adressändring

Från Livsklubben Hilton Food Group Sverige AB, Västerås, region Mitt
Vid adressändring kan man enkelt skicka sin nya adress till företag och organisationer via Svensk Adressändrings systerbolag AddressPoint. För närvarande finns tre förbund representerade under Fackliga Organisationer. När adressen uppdateras har man möjlighet att få kontakt med medlemmen kanske finns det ytterligare uppgifter som behöver uppdateras.

Det är av yttersta vikt att ha uppdaterade uppgifter.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet ser över om det finns ett behov att använda AddressPoint.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 141

I motion 141 föreslår motionären

att förbundet ser över om det finns ett behov att använda AddressPoint.

Förbundet använder sig av statens personadressregister, SPAR, som är ett offentligt register som omfattar alla personer som är folkbokförda i Sverige, både svenska och utländska medborgare. I registret ingår även personer som erhållit samordningsnummer och vars identitet är fastställd. Skatteverket är huvudman för detta. Det fungerar väldigt bra, så det finns inget behov av att ändra på det.

Styrelsens förslag

att anse motion 141 besvarad.

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Studier

Kongressordförande: *Thomas Henriksson*

PERMISSION

Tom Johansson, Region Norr, återkom klockan 14.35 tisdagen den 4 juni

Dagordningens punkt 81

Motion 142 ang. möjlighet för ensamstående att gå facklig utbildning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 142

Angående möjligheten för ensamstående att gå fackliga utbildningar

Från Livsklubben Scan AB Kristianstad, region Syd

Många ensamstående föräldrar hindras från att gå fackliga internatstudier och detta anser vi går emot förbundets egna feministiska ambitioner för att öka jämställdheten för våra medlemmar.

Många ensamstående föräldrar har svårigheter med att lösa barnomsorg och hindras därmed ifrån att ha samma möjligheter som övriga medlemmar till fackliga internatkurser.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet ska verka för att ge samma möjligheter för ensamstående föräldrar till internatstudier.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 142

I motion 142 föreslår motionären

att förbundet ska verka för att ge samma möjligheter för ensamstående föräldrar till internatstudier.

Av motionen framgår att många ensamstående föräldrar hindras från att gå fackliga internatstudier och att detta går emot förbundets egna feministiska ambitioner för att öka jämställdheten för våra medlemmar.

Enligt motionären har många ensamstående föräldrar svårigheter med

att lösa barnomsorgen och hindras därmed ifrån att ha samma möjligheter som övriga medlemmar till fackliga internatkurser.

Facklig utbildning bedrivs vanligen i kursform. Det kan vara som externatkurs, vilket innebär att deltagarna är på kurs på dagen och åker hem på natten eller som internatkurs, vilket innebär att deltagarna stannar kvar på kursplatsen även under kvällar och nätter.

Det är allt fler som har en familjesituation där det inte är så lätt att vara hemifrån hela dygn. Det kan bero på att medlemmen är ensamstående eller att t.ex. partnern jobbar skift och inte kan vara hemma med barn på kvällar/tidiga morgnar. Detta problem drabbar inte enbart kvinnor utan även män.

Ett av besluten på LOs kongress 2004 var att regionalisera den fackliga utbildningen och kongressen 2008 beslutade att fortsätta detta arbete. Ett av skälen till beslutet om fortsatt regionalisering var att en betydande andel av deltagarna på de regionala utbildningarna som genomfördes innan LO-kongressen 2008 uppgav att de inte hade kunnat delta på kursen om det varit en internatkurs. Detta har lett till att antalet regionala externatkurser har ökat de senaste åren.

Trots det genomförs vissa utbildningar enbart som internatkurser och det kan begränsa möjligheterna för en del förtroendevalda att gå dessa kurser. Förbundsstyrelsen ser det som positivt att många av förbundets medlemmar vill gå fackliga utbildningar och visst kan det finnas ett värde i att gå en utbildning i internatform, men de kurser som genomförs som externat är lika bra som dess motsvarighet som internat.

När det gäller kurser som genomförs på Runö finns det möjlighet att ta med sig sitt barn och få barnomsorg under själva kurstiden om barnet fyllt tre år. Runöskolan har ett samarbete med ett kooperativ i Åkersberga där barnet får vara på dagtid medan föräldern har kurstid.

För barn som går i skolan finns det inte motsvarande lösning, men det har hänt att deltagare på t.ex. Insikter själva har tagit kontakt med en skola i Åkersberga och på så vis löst skolgången under de två veckor som Insikter genomförs.

I de fall det uppstår en extra kostnad för barnomsorg i samband med kurs kan deltagaren få viss ersättning från förbundet för detta, upp till det att barnet fyllt 15 år, enligt gällande studieregler. Det kan t.ex. röra sig om att barnet behöver vara på förskola längre än vanligt eller att någon annan tar ledigt från sitt jobb för att ta hand om barnet och då gör en inkomstförlust.

När det gäller förbundets regionala utbildningar försöker vi lägga dessa på ett sådant sätt att alla ska kunna gå de utbildningar som behövs för uppdraget.

Styrelsens förslag

att anse motion 142 besvarad.

DEBATT

I debatten deltog:

Alexander Jansson,	Region Syd
Jeni-Gabriela Forbah,	Region Syd
Ylva Lindell,	Region Öst
Niklas Mylfalk,	Region Öst
André Johansson,	Region Syd
Jens Nordwander,	Region Syd
Karin Marklund,	föredragande
Terese Larsson,	Region Öst
Roland Carlsson,	Region Syd
Solweig Larsson,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall till motion 142.

Kongressen beslutade

att bifalla motion 142.

Votering begärdes av Hans-Olof Nilsson, ordförande.

Dagordningens punkt 82

Motion 143 ang. bättre villkor vid fackliga studier, samt Förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 143

Angående utbildning

Från Jonny Weinitz, Lantmännen Cerealia AB Laholm, Region Syd

Jag anser att arbetsgivare ska betala förlorad arbetsinkomst på fler utbildningar. Vad jag har sett så betalar Livs för utbildningar som det i kollektivavtalet står att arbetsgivaren ska betala.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att se över avtal och få bättre villkor vid fackliga studier för medlemmar och förtroendevalda.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 143

I motion 143 föreslår motionären

att se över avtal och få bättre villkor vid fackliga studier för medlemmar och förtroendevalda.

Motionären anser att arbetsgivare ska betala förlorad arbetsinkomst på fler utbildningar och hänvisar till att Livs betalar för utbildningar som det i kollektivavtalet står att arbetsgivaren ska betala för.

Livsmedelsföretagen, KFO och Livs har tillsammans tagit fram ”Facklig utbildning inom Livsmedelsbranscherna” i dagligt tal kallad ”Gula boken”. Skriften redovisar den fackliga utbildningens organisation, omfattning och de riktlinjer som parterna är ense om.

”Gula boken” innehåller bl.a. text om rätt till ledighet för deltagande i facklig utbildning, en sammanställning av fackliga utbildningar och även tydlig information vilken ersättning som gäller i samband med facklig utbildning.

Livs står för utbildningsarvode när det gäller utbildningar som rör det interna arbetet inom fackföreningsrörelsen och arbetsgivaren står för förlorad arbetsförtjänst när utbildningen handlar om relationen mellan arbetsgivare och Livs som organisation på den enskilda arbetsplatsen.

”Gula bokens” sammanställning av utbildningar, och vem som betalar för vilken utbildning, ses över av parterna två gånger om året och då behandlas även frågan om kursers innehåll för att klargöra huruvida en viss utbildning är att anse som facklig utbildning eller ej samt vem som ska stå för ersättningen till deltagaren.

Motionären hänvisar till att det i kollektivavtalet framgår att arbetsgivaren ska betala för utbildningar som Livs idag betalar.

I t.ex. Livsmedelsavtalet med tilläggsavtal regleras utbildning i bilaga B och bilaga G men det kan även finnas regleringar om utbildning i specifika branschavtal som till exempel i tilläggsavtal Bageri.

Bilaga B handlar om Arbetsmiljö – lokalt arbete och av bilagan framgår att god utbildning i arbetsmiljöfrågor för chefer, skyddsombud och anställda med uppgifter och funktioner som påverkar arbetsvillkoren är en nödvändig förutsättning för all verksamhet. Det framgår även att dessa liksom exempelvis ledamöter i skyddskommittéer ska kunna gå grundutbildningarna Bättre Arbetsmiljö och Systematiskt Arbetsmiljöarbete samt vidareutbildningar och att de två grundutbildningarna ska vara 40 timmar vardera. Det finns ingen reglering i avtalet om vem som ska stå för ersättningen till deltagarna på dessa utbildningar.

I ”Gula boken” står det att deltagande i ämnesinriktad arbetsmiljöutbildning berättigar till ledighet med bibehållna anställningsförmåner vilket innebär att arbetsgivaren står för förlorad arbetsförtjänst. Dessutom ska arbetsgivaren i förekommande fall betala restidsersättning, resekostnader och kursavgift.

När det gäller deltagande i funktionsinriktad arbetsmiljöutbildning framgår det av ”Gula boken” att det är förtroendemannalagen som reglerar ledighet och ersättning. Det innebär att utbildningens innehåll avgör huruvida arbetsgivaren eller förbundet ska stå för ersättningen.

I dagsläget är alla arbetsmiljöutbildningar av den arten att arbetsgivaren står för förlorad arbetsförtjänst för deltagarna om de är skyddsombud. I de fall en förtroendevald som inte är skyddsombud vill delta på en arbetsmiljöutbildning hanteras ersättningsfrågan från fall till fall beroende på utbildning och uppdrag.

Av bilaga G ”Utbildning och kompetens”, i Livsmedelsavtalet, framgår det att parterna är ense om att utbildning och kompetensutveckling är en betydelsefull del av företagets långsiktiga planering av sin framtida verksamhet och att målet med utbildning och kompetensutveckling är att ge de anställda kunskaper och erfarenheter som är till gagn för företaget

och som ökar de anställdas möjligheter till omväxlande och utvecklande arbetsuppgifter. I bilagan ges exempel på olika utbildningsformer såsom t.ex. kompetensutveckling, arbetsplatsförlagd utbildning och yrkesteknisk färdigutbildning.

Livs betalar inte ut någon ersättning för deltagande i någon utbildning som tas upp i bilaga G.

Styrelsens förslag

att anse motion 143 besvarad.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 83

Motion 144 ang. ersättning vid facklig utbildning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 144

Angående ersättning vid utbildningar för förtroendevald

Från Livsklubben Lantmännen Kronfågel AB Valla, region Öst

Bakgrund:

I dags läge så förlorar jag, som förtroendevald, på att gå utbildningar där ersättning från förbundet lämnas.

Semestergrundande är utbildningsarvoden, lön, som betalas av din arbetsgivare.

- **Ersättning** från förbundet har semesterlön inräknat i respektive utbetalning, förlorar INTE ekonomiskt, men däremot förlorar jag TIDSMÄSSIGT.
- **Färre** semesterdagar, ju fler utbildningar jag går, som betalas av förbundet.
- **Vilket** gör att jag på så sätt faktiskt förlorar något på att vara förtroendevald.

Enligt förtroendemannalagen ska jag som förtroendevald inte förlora någonting:

4 §:

Facklig förtroendeman får ej med anledning av sitt uppdrag ges försämrade arbetsförhållanden eller anställningsvillkor.

7 §:

Vid ledighet som avser den fackliga verksamheten på förtroendemannens egen arbetsplats ska den fackliga förtroendemannen ha rätt till bibehållna anställningsförmåner.

- **Har** letat men inte kunnat hitta, någonstans där det står någonting om detta på Livs hemsida (inloggad).

Förslag:

Jag må hända, inte förlora några pengar, men jag förlorar semestertid.

– För mig lika dyrbart med tanke på det tuffa arbete vi har, både fackligt och i produktionen.

– Varför inte t.ex. göra så att man:

1)

Räknar in ALL facklig utbildning som semesterlönegrundande, vare sig det är arbetsgivaren, eller förbundet, som betalar, som förtroendeman ska man ju inte förlora: 7 §: Vid ledighet som avser den fackliga verksamheten på förtroendemannens egen arbetsplats ska den fackliga förtroendemannen ha rätt till bibehållna anställningsförmåner.

2)

Den semesterersättning man får för utbildningsarvode från förbundet, läggs, precis som på arbetsplatsen, i en ”pott” med samlade dagar för intjänandeåret, där man sedan kan plocka ut dessa betalda semesterdagar precis som man gör från arbetsplatsen, bara det att man för dessa dagar söker ”obetald ledighet” från arbetsgivaren och meddelar förbundet om vilken/vilka dagar man tagit ut, och får ersättning för dessa dagar, som förtroendeman ska man ju inte förlora : 7 §: Vid ledighet som avser den fackliga verksamheten på förtroendemannens egen arbetsplats ska den fackliga förtroendemannen ha rätt till bibehållna anställningsförmåner.

Konsekvenser:

Positiva, då man får in all facklig tid (inklusive alla utbildningar) som semestergrundande och på så sätt faktiskt inte kommer förlora någonting, tidsmässigt, på att arbeta som förtroendevald. Även tid, är dyrbar.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att göra lämplig ändring så att det sedan faktiskt stämmer att vi som förtroendevalda inte förlorar någonting tidsmässigt på att gå utbildningar som betalas av förbundet. Semesterdagarnas antal är betydelsefulla för många anställda inom framför allt de tunga krävande arbeten vi faktiskt har, både när det gäller det fackliga arbetet och på våra ordinarie arbetsplatser.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 144

I motion 144 föreslår motionären

att göra lämplig ändring så att det sedan faktiskt stämmer att vi som förtroendevalda inte förlorar någonting tidsmässigt på att gå utbildningar som betalas av förbundet. Semesterdagarnas antal är betydelsefulla för många anställda inom framför allt de tunga krävande arbeten vi faktiskt har, både när det gäller det fackliga arbetet och på våra ordinarie arbetsplatser.

Av motionen framgår det att den som går en utbildning där förbundet står för ersättningen förlorar semesterdagar, dock inte semesterersättning, och därmed förlorar på att vara förtroendevald vilket inte överensstämmer med förtroendemannalagen enligt motionären som hänvisar till Förtroendemannalagen (FML) 4 §.

FML 4 § är en garant för att en arbetsgivare inte får försämra arbetsförhållanden eller anställningsvillkor för den som väljer att engagera sig fackligt, blir förtroendevald. Det innebär att arbetsgivaren inte har rätt att omplacera en förtroendevald bara av den anledningen att personen har ett fackligt uppdrag och inte heller rätt att avsluta anställningen med hänvisning till att personen är fackligt engagerad. 4 § är även ett skydd för den förtroendevaldes lön och andra anställningsförmåner.

Rätten till semesterdagar regleras av Semesterlagen (SemL). Enligt SemL 4 § har en anställd rätt till 25 semesterdagar varje semesterår. Om anställningen påbörjats efter den 31 augusti under semesteråret har arbetstagaren rätt till endast fem semesterdagar.

Det betyder att om någon börjar arbeta den 1 juli 2012 hos en arbetsgivare har denne person rätt att ta ut 25 lediga dagar fram till 31 mars 2013. Börjar personen i fråga däremot arbeta den 1 september 2012 är det fem lediga dagar fram till 31 mars 2013 som gäller. 4 § reglerar inte ersättningen för dessa semesterdagar utan det görs i SemL 7 §.

Hur många betalda respektive obetalda semesterdagar en person har beror på hur mycket personen varit frånvarande från sitt arbete utan lön. I de fall den fackliga utbildningen ersätts av arbetsgivaren är det en semesterlönegrundande frånvaro vilket innebär att ersättningen för utbildningstiden ligger till grund för såväl semesterlönens storlek som rätt till betalda semesterdagar.

Facklig utbildning som inte betalas av arbetsgivaren är ett exempel på

frånvaro utan lön och påverkar såväl semesterlönens storlek som antal betalda semesterdagar.

Konsekvensen av att gå en facklig utbildning som ersätts med utbildningsarvode kan alltså bli att antalet betalda semesterdagar minskar. Allt beror på antal utbildningsdagar med utbildningsarvode. Istället för 25 betalda semesterdagar kanske den förtroendevalde har 23 betalda och två obetalda semesterdagar eftersom frånvaron utan lön varit så pass stor att antalet betalda semesterdagar har minskat.

Arbetsgivaren kan inte tvinga någon att ta ut obetalda semesterdagar men heller inte neka ledigheten.

I de fall en förtroendevald får ersättning motsvarande förlorad arbetsförtjänst från förbundet räknas beloppet upp med 13,2 % för att kompensera semesterersättningen från arbetsgivaren. Vid utbetalning av utbildningsarvode eller stipendium ingår ingen semesterersättning. För utbildning som ersätts från förbundet utbetalas stipendium eller utbildningsarvode, inte förlorad arbetsförtjänst.

Motionären föreslår att förbundet ska spara semesterersättningen i pott för den förtroendevaldes räkning och när den förtroendevalda tar ut obetald ledighet ska detta meddelas förbundet som då betalar ut motsvarande del ur potten. Denna hantering skulle innebära en ökning av förbundets administration och därmed ökade personalkostnader vilket går stick i stäv med förbundsstyrelsens tanke om att medlemsintäkterna ska gå till verksamhet, inte administration.

Den berörda kan själv lägga undan den semesterersättning som utgår från förbundet för att använda den i samband med uttag av obetalda semesterdagar och på så vis få ersättning även för dessa dagar.

Motionären föreslår även att all facklig utbildning ska räknas som semesterlönegrundande frånvaro. Detta kräver en förändring av FML och vad som anses vara facklig verksamhet i relation till arbetsgivaren. Vi som förbund kan inte själva göra denna förändring utan det är en fråga som får drivas politiskt.

Styrelsens förslag

att avslå motion 144.

BESLUT

Följande förslag förelåg:
Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade
att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 84

Motion 145 ang. studier för skyddsombud, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 145

Angående studier för skyddsombud

Från Livsklubben International Flavors & Fragrances IFF AB, Knislinge, region Syd

Medlemmarna i arbetsplatsklubben på IFF Norden AB vill att skyddsombud ska ges möjlighet att gå vidareutbildningar gällande arbetsmiljö utan krav på alla de grundläggande fackliga utbildningarna (Kärnutbildning, Insikter).

Vi anser att det är svårt för skyddsombud på mindre företag att skaffa sig viktiga kunskaper om arbetsmiljö, om de först måste fokusera på de andra utbildningarna. Det kan ta väldigt lång tid att ”komma vidare”, eftersom grundutbildningarna inte så ofta anordnas i närområdet, och eftersom produktionen på små arbetsplatser påverkas hårdare när personalen är borta för utbildning.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att kongressen beslutar om undantagsregler gällande krav på facklig grundutbildning när det gäller vidareutbildning av skyddsombud.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 145

I motion 145 föreslår motionären

att kongressen beslutar om undantagsregler gällande krav på facklig grundutbildning när det gäller vidareutbildning av skyddsombud.

Motionären vill att skyddsombud ska ges möjlighet att gå vidareutbildningar gällande arbetsmiljö utan krav på alla de grundläggande fackliga utbildningarna (Kärnutbildning, Insikter).

Motionären anser att det är svårt för skyddsombud på mindre företag att skaffa sig viktiga kunskaper om arbetsmiljö om skyddsombuden först måste fokusera på de andra utbildningarna. Det kan ta väldigt lång tid att ”komma vidare”, eftersom grundutbildningarna inte så ofta anordnas i närområdet och eftersom produktionen på små arbetsplatser påverkas hårdare när personalen är borta för utbildning.

Som förtroendevald är det viktigt att få utbildning för sitt uppdrag. Det ställs idag stora krav på de förtroendevalda och facket på arbetsplatsen. Arbetsgivaren och deras företrädare motarbetar, och ifrågasätter, allt starkare fackets funktion som medlemmarnas och de anställdas företrädare. Därför behöver den som är förtroendevald ordentliga kunskaper om varför fackföreningsrörelse finns och därigenom bli bärare av den fackliga idén. Det är viktigt att få en grundläggande förtroendemannautbildning.

För förtroendevalda inom Livs har det tidigare inneburit deltagande på Kärnutbildning, fem dagar. Numera ska en förtroendevald inom Livs delta på Vald på jobbet under tre dagar för att senare även gå Kärnutbildning som numera är på tre dagar. Rent praktiskt innebär det alltså att den grundläggande förtroendemannautbildningen är uppdelad i två steg.

Om det inte finns möjlighet att delta på Vald på jobbet och Kärnutbildning inom den egna regionen finns det möjlighet att söka till annan region som genomför utbildningarna vid ett tillfälle som kanske passar bättre, allt för att inte bromsa upp möjligheterna till fortsatta utbildningar.

För skyddsombud är grundutbildningarna för själva uppdraget ”Bättre arbetsmiljö” och därefter ”Systematiskt arbetsmiljöarbete”. Båda dessa utbildningar genomförs av förbundet i respektive region.

För att som skyddsombud kunna gå vidare inom arbetsmiljöområdet i LOs kunskapssystem krävs att skyddsombudet har gått den grundläggande förtroendemannautbildningen

För övriga utbildningar i kunskapssystemet krävs det även att deltagaren ska ha genomgått Insikter. Insikter ökar kunskaperna om den fackliga

idén och ger deltagarna en möjlighet att pröva sina egna värderingar mot omgivningen vilket ger självinsikt och självtillit som i sin tur ger den förtroendevalde en säkerhet i sin roll oavsett uppdrag.

Förbundsstyrelsen ser det som väldigt viktigt att alla förtroendevalda får möjlighet att pröva sina egna värderingar och därmed få den ökade trygghet som detta ger. Av den anledningen uppmanas alla med ett förtroendeuppdrag att delta även på Insikter men det är inte ett krav för fortsatta utbildningar inom arbetsmiljöområdet.

Styrelsens förslag

att avslå motion 145.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 85

Motion 146 ang. nattarbetares ersättning vid facklig utbildning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 146

Angående säker utbildning för nattarbetare

Från Susanne Carlsson, Carlsberg Sverige AB Ramlösa, region Syd

Då ett företag inte alltid står för förlorad arbetsinkomst vid alla utbildningar t.ex. vid stipendiat, blir den som jobbar natt utan inkomst en av nätterna. Detta försvårar för nattarbetare som vill få en säker utbildning.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att se över ersättningsmöjligheterna för nattarbetarna.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 14.6

I motion 146 föreslår motionären

att se över ersättningsmöjligheterna för nattarbetarna.

Av motionen framgår det att vid utbildning, som till exempel ersätts med stipendium, blir de som jobbar natt utan ersättning en av nätterna och detta försvårar för nattarbetare som vill få en säker utbildning.

Förbundsstyrelsen är medveten om problematiken för nattarbetare när det gäller ledighet och ersättning i samband med studier.

Facklig utbildning räknas som facklig verksamhet och ger alltså rätt till ledighet enligt FML. Ledighet för fackliga utbildningar ska ges i samma utsträckning som behövs för själva utbildningen. En utbildning som varar tre dagar ska ge ledigt från jobbet i tre dagar. Om en utbildning varar t.ex. måndag-onsdag behöver den som ska gå utbildningen vara ledig natten mellan söndag och måndag för att orka delta. Det motsvarar ledigt för första kursdagen. Natten mellan tisdag och onsdag motsvarar ledigt för onsdagens kursdag.

Utöver själva kurstiden räknas även måltider och restid som facklig verksamhet och ska räknas in i den lediga tiden.

Det finns inte ett enkelt svar på vad som gäller för ledighet natten mellan onsdag och torsdag i exemplet ovan. Allt beror på hur länge kursen varar, var den hålls och hur lång restid kursdeltagaren har.

Om det blir kort tid emellan hemkomst efter kurs och arbetets början är det förbundsstyrelsens inställning att företaget ska bevilja ledighet för en extra natt eller på annat sätt lösa det så att den som gått på en kurs får nödvändig vila mellan kurs och arbete. Ett alternativ till ledig natt före eller efter kurs kan vara att få en förändrad arbetstid på så vis att den som ska gå på kurs slutar sitt kvälls-/nattpass tidigare inför kursstart eller börjar arbeta senare efter genomförd kurs. Det är upp till den lokala fackliga organisationen att försöka komma fram till en bra lösning i varje enskilt fall ihop med arbetsgivaren.

Det är viktigt att diskussionerna om extra ledighet för den som jobbar natt förs i samband med att ledighetsansökan för kursen lämnas in. Vid behov av extra ledighet ska det även meddelas den regionala studieorganisationen i samband med kursanmälan.

Oftast är det inga större problem att få ledigt. Däremot uppstår det ofta en diskussion om ersättningen för den extra lediga tiden.

I de fall utbildningen ersätts med förlorad arbetsförtjänst anser förbundsstyrelsen att företaget ska stå för den tid som kursdeltagaren behöver vara ledig.

Om utbildningen ersätts med stipendium eller utbildningsarvode får förbundet ersätta den extra ledigheten om inte de lokala parterna kommit överens om annat.

För att få den extra ersättningen från förbundet ska deltagaren presentera ett intyg från arbetsgivaren som visar att det finns en extra ledighet som ska ersättas.

Styrelsens förslag

att anse motion 146 besvarad.

DEBATT

I debatten deltog:

Susanne Karlsson, Region Syd
Solweig Larsson, föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Ungdomsfrågor

Dagordningens punkt 86

Motion 147 ang. unga folkbildare, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 147

Angående satsning på framtida fackliga ledare – folkbildningslinje för unga

Från Livsklubben Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

Livs har varit ett föredöme med att uppmuntra unga att gå en gedigen utbildning som tillvardags kallats för folkbildning för unga eller för unga folkbildare. Det är en processutbildning som ger yngre redskap att argumentera, hålla i cirklar och våga ta för sig. Resultatet och effekten av utbildning har gett oss i Livs flera förtroendevalda och även ombudsmän. En har till och med blivit värvad till utbildare på vår LO-skola. Utbildningen stärker oss som organisation, framtidens fackliga ledare och ungas delaktighet.

Kunskapen av hur utbildningen utformas finns kvar och behovet att engagera unga nu och till framtiden handlar om fackföreningens överlevnad.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att köra en till två processutbildningar i ”för unga folkbildare under nästa kongressperiod”.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 147

I motion 147 föreslår motionären

att köra en till två processutbildningar i ”för unga folkbildare under nästa kongressperiod”.

Precis som motionären skriver har förbundet under ett antal år genomfört en utbildning som kallats ”Unga Folkbildare”. Kursen riktade sig till unga fackliga medlemmar och var en utbildning som genomfördes i tre steg, fem dagar vid varje tillfälle. Mellan andra och tredje kurstillfället skulle deltagarna genomföra en tredagars Medlemsutbildning.

Idag hittar vi några av deltagarna som aktiva i den lokala klubbens verksamhet, regionalt aktiva, ledamot i förbundsmötet, ombudsmän och även som anställd på ABF.

Förbundsstyrelsen ser det som av yttersta vikt att ungdomarna på våra arbetsplatser blir medlemmar och även förtroendevalda. Vi måste engagera ungdomarna, få de att bli delaktiga i den fackliga verksamheten. De är vår framtid, precis som motionären framhåller.

Kongressen fattar beslut om övergripande strategiska frågor och förbundsmötet beslutar sedan, mer i detalj, vilken verksamhet förbundet ska bedriva under kommande kongressperiod. Detta görs utifrån de beslut kongressen fattade och de behov som framkommit på verksamhetsdiskussionerna som genomförts på de regionala verksamhetsträffarna.

Förbundsstyrelsen vill inte föregå dessa diskussioner genom att fastställa vilka utbildningar som ska förekomma under kommande kongressperiod och inte heller hur många kurser av ett visst slag. Det måste få vara behovet som styr.

Styrelsens förslag

att avslå motion 147.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 87

Motion 148 ang. ungdomssatsning, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 148

Angående ungdomssatsning

Från Livsklubben Gunnar Dafgårds AB, Källby, region Väst

Vi anser att förbundet inte speglar medlemsstatistiken, det är viktigt att förbundet har representanter med olika bakgrunder, kön samt ålder. I Livs är det svårt att värva ungdomar till förtroendeuppdrag samt att aktivera dem i det dagliga klubbarbetet. Detta är på grund av att unga vuxna saknar den fackiga idén hemifrån samt att de vill känna sig trygga och ha en bra kunskap i det som de utövar. Med en ungdomssatsning där man bygger upp unga vuxnas självförtroende samt ger dem en bra facklig grund att luta sig emot kommer det att bli lättare att värva unga vuxna till förtroendeuppdrag.

Därför föreslår vi att Livsmedelsarbetareförbundet ska hålla en utbildning för ungdomar, en Ungdomssatsning med liknande uppbyggnad som tjejsatsningen fast med inriktning på ungas behov för att utföra ett bra uppdrag. En utbildning som hålls för unga och av unga för att motivera till ett fackligt engagemang. För att vi ska få ett fortsatt starkt fackförbund och en hållbar framtid behöver vi unga människor som kan axla de tunga posterna i förbundet vid framtida pensionsavgångar.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livsmedelsförbundet ska anordna en utbildning för ungdomar i egen regi. En ungdomssatsning för att få flera unga som vågar och vill vara fackligt aktiva.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 148

I motion 148 föreslår motionären

att Livsmedelsförbundet ska anordna en utbildning för ungdomar i egen regi. En ungdomssatsning för att få flera unga som vågar och vill vara fackligt aktiva.

Av motionen framgår det att det är svårt att värva ungdomar till ett förtroendeuppdrag samt att aktivera dem i det dagliga klubbarbetet.

Om vi tittar på medlemsantalet och antal förtroendevalda den 3 januari 2013 så var medlemsantalet 32 067 varav 4 437 medlemmar var under 30 år. Det innebär att de unga var 13,8 % av medlemskåren vid det tillfället.

Antal förtroendevalda samma dag var totalt 2 918, 464 förtroendevalda var under 30 år. Av de förtroendevalda var 15,9 % under 30 år.

Av de unga medlemmarna tar 10,5 % på sig ett fackligt uppdrag, bland medlemmarna totalt är motsvarande siffra 9,0 %.

Dessa siffror visar att unga medlemmar är villiga att ta på sig ett fackligt uppdrag och det är glädjande. Det innebär inte att vi ska sätta oss ner och vara nöjda med detta utan förbundsstyrelsen vill så klart att fler unga ska välja att engagera sig fackligt, bli förtroendevalda.

Tillsammans ska vi bygga upp unga vuxnas självförtroende samt ge dem en bra facklig grund att stå på men det kan göras på fler sätt än genom att skapa en ny utbildning. Det finns redan idag många bra utbildningar som ger en bra facklig grund och några av dessa riktar sig direkt till unga och genomförs av unga. LO genomför Om facket, Om samhället, Om försäkringar, Om global rättvisa och Om främlingsfientlighet. Syftet med dessa tvärfackliga ungdomsutbildningar är att ge ungdomarna verktygen för att ta plats. Utbildningarna skapar nätverk och inspirerar de unga att engagera sig och agera i fackliga frågor.

Ett annat sätt att skapa bra grund och bygga självförtroende på är att låta de unga vara delaktiga i det fackliga arbetet på arbetsplatsen och inte bara ett namn på pappret. Låta de vara med i det som händer, delta i förhandlingar och samtal med medlemmar. Det hjälper inte att vi utbildar förtroendevalda, oavsett ålder, om de inte får vara med i det vardagliga arbetet.

Att unga ska prata med unga är helt rätt. Inte för att äldre och yngre pratar så olika språk utan därför att det troligtvis känns mer trovärdigt när en ung person talar om för en annan ung person varför det är så viktigt att bli medlem, att engagera sig. Det visar att det inte handlar om ”de gamla betonghäckarna” som vill värna sitt utan det handlar om att tillvarata de ungas intressen. Frågor som engagerar unga är samma frågor som engagerar de som är äldre – lönen, övriga ersättningar, arbetsmiljön på arbetsplatsen, arbetstiderna, rätt till ledighet o.s.v.

Styrelsens förslag

att avslå motion 148.

DEBATT

I debatten deltog:

Rebecca Lööv,	Region Väst
Jonathan Vallejo,	Region Öst
Maria Karlsson,	Region Öst
Jonny Sandberg,	Region Öst
Miguel Zuniga,	Region Mitt
Karina Tarland,	Region Syd
Klas Gustavsson,	Region Öst
Johan Claesson,	föredragande
Solweig Larsson,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall till motion 148.

Kongressen beslutade

att bifalla styrelsens förslag.

Rösträkning begärdes av Liv Gerding, Region Väst.

Rösterna fördelades med 106 röster för förbundsstyrelsens förslag, 104 för motionen, 10 avstod.

Dagordningens punkt 88

Motion 149 ang. ungdomskommitté, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 149

Angående ungdomskommitté

Från Livsklubben Scan AB Kristianstad, region Syd

Vi anser att det är ineffektivt med regionala alternativt nationella ungdomskommittéer då det är mer effektivt och kostnadsbesparande att informera individer om facket och arbetsrätt innan de kommer ut i arbetslivet. Då de program med livsmedelsinriktning är så begränsade så minskar den fackliga organisationen samtidigt som den får tydligare mål och blir effektivare.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att regionala alternativt nationella ungdomskommittéer eller liknade grupperingar ersätts av skolinformatörer.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 149

I motion 149 föreslår motionären

att regionala alternativt nationella ungdomskommittéer eller liknade grupperingar ersätts av skolinformatörer.

Skolinformation är viktigt och tillsammans med övriga förbund och LO måste vi se till att alla elever får information om vad fackföreningen står för och vilken roll vi som organisation spelar i samhället. Det kan vara den enda information eleverna får om facket innan de kommer ut i arbetslivet.

Den uppdelning som finns idag är att det förbund som har en yrkesförberedande linje på gymnasiet besöker eleverna på dessa linjer och LO ansvarar för att de högskoleförberedande linjerna får besök av skolinformatörer. För Livs innebär det numera att vi ska besöka Restaurang- och Livsmedelsprogrammet, gärna ihop med HRF.

Förbundsstyrelsen anser att det inte räcker enbart med skolinformation för att få unga att bli medlemmar. Ungdomsverksamhet är mer än skolinformation även om det är en stor del av uppdraget för de ungdomsansvariga.

Ungdomsverksamhet handlar även om att ta hand om de unga som kommer ut på våra arbetsplatser. Se till att de blir medlemmar, att de får information om facket på den egna arbetsplatsen, få de unga att bli aktiva medlemmar – kanske även förtroendevalda.

Det är upp till den lokala fackliga organisationen att ta hand om ungdomarna på den egna arbetsplatsen. Hur det regionala stödet ska se ut är upp till varje region att utforma och då även att sätta tydliga mål för arbetet.

Styrelsens förslag

att avslå motion 149.

DEBATT

I debatten deltog:

Alexander Jansson,	Region Syd
Jens Nordwander,	Region Syd
Rebecca Lööv,	Region Väst
Johan Claesson,	föredragande
Solweig Larsson,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall till motion 149.

Tillägg: att skolinformatörerna följer med vid uppsökeriverksamhet.

Kongressen beslutade

att bifalla styrelsens förslag.

Dagordningens punkt 89

Motion 150 ang. ungdomsforum, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 150

Angående ungdomsforum

Från Livsklubben Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

Vi anser att uppslutningen kring ungdomsarbetet i Livsmedelsarbetarförbundet är svagt. Livsmedelsarbetareförbundet ligger efter med att förklara det fackliga värdet för den yngre generationen, samt att värva de unga till medlemskap. Unga vuxna förstår inte meningen med det fackliga medlemskapet. Många unga vuxna tror att det vi kämpar för dagligen är något självklart. Ett ungdomsforum fungerar som en bra nätverksplats för unga vuxna inom Livsmedelsarbetareförbundet.

Därför föreslår vi att Livsmedelsarbetareförbundet central ska anordna ett ungdomsforum i egen regi för att motivera ungdomsansvariga samt alla unga medlemmar till att bli motiverade till medlemskap och ett fackligt engagemang för att vi ska få ett fortsatt starkt fackförbund och en hållbar framtid med unga människor som kan axla de tunga posterna i förbundet vid framtida pensionsavgångar.

Vi föreslår att kongressen beslutar

- att** Livsmedelsarbetareförbundet centralt ska anordna ett Ungdomsforum som en del i ungdomsverksamheten,
- att** ungdomsforum ska anordnas en gång per år.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 150

I motion 150 föreslår motionären

- att** Livsmedelsarbetareförbundet centralt ska anordna ett Ungdomsforum som en del i ungdomsverksamheten,
- att** ungdomsforum ska anordnas en gång per år.

Att värva unga som medlemmar till facket är en prioriterad uppgift. Precis som motionären skriver behöver vi unga för att få ett fortsatt starkt förbund. Vi behöver unga som inte enbart blir medlemmar utan som även engagerar sig fackligt, blir förtroendevalda. Denna inställning delar Livs

med övriga förbund inom LO och av den anledningen görs det en del gemensamma aktiviteter just för att nå detta mål.

Ett exempel är LOs Ungdomsforum som har funnits i många år. Senast genomfördes det på Runö den 28–30 november 2012 och hade över 200 unga deltagare från förbunden, Livs hade med sju deltagare.

Temat 2012 var Organisera och aktivera. Programmet bestod bl.a. av fyra seminarier som alla på olika sätt berörde frågan om att organisera och/eller aktivera. Seminarierna handlade om vikten av skolinformation, att vi måste nå ut till fler elever än vi gör idag; om att vi ska lyssna på den vi pratar med, fråga vilka frågor som är viktiga för just den personen; om metoden för värkning, hur vi på ett mer strukturerat sätt kan planera och genomföra en aktivitet på en arbetsplats och låta det ta tid för samtal, få med alla på arbetsplatsen i någon fråga som är viktig för dem; om hur det är att verka fackligt i Zimbabwe, vilka hinder de fackliga i Zimbabwe möter i sin vardag.

Utöver seminarier genomfördes distriktsvisa workshops, panelsamtal och Carin Jämtin (partisekreterare) och Tobias Baudin (LO) talade till deltagarna.

Det händer något med oss när över 200 personer samlas på ett och samma ställe, samtidigt. Det blir en manifestation över att det vi sysslar med är viktigt. När så många människor från flera LO-förbund träffas, diskuterar och inspirerar ökar engagemanget och lusten hos de unga. Det skapas nätverk inom respektive förbund men framför allt mellan förbunden och inom de olika LO-distrikten. Dessa nätverk är en viktig del i att få en stark facklig verksamhet i hela landet.

Förbundsstyrelsen anser att vi ska använda styrkan och kraften som finns i den tvärfackliga verksamheten och tycker att vi ska fortsätta delta på LOs Ungdomsforum istället för att skapa något eget.

Styrelsens förslag

att avslå motion 150.

DEBATT

I debatten deltog:

Rebecca Lööv,	Region Väst
Jens Nordwander,	Region Syd
Alexander Jansson,	Region Syd
Klas Gustavsson,	Region Öst

Joakim Wallin,	Region Syd
Ulrika Karlsson,	Region Väst
Miguel Zuniga,	Region Mitt
Tomislav Breber,	Region Syd
Dennis Eriksson,	Region Mitt
Bernt Säll,	Region Väst
Anders Hernborg,	Region Väst
Johan Claesson,	föredragande
Solweig Larsson,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall till motionen.

Bifall första att-satsen.

Avslag andra att-satsen.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Kongressen beslutade om streck i debatten kl. 16.08 på förslag av Lena Bergström, Region Mitt.

Tvärfackligt arbete

Dagordningens punkt 90

Motion 151 ang. facket på sommarjobbet, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 151

Angående deltagande i LOs facket på sommarjobbet

Från Livsklubben Scan AB Kristianstad, region Syd

Vi anser att det inte gynnar vår organisation att delta i kampanjen då kampanjen mer riktar sig mot anställda inom hotell- och restaurang samt handels.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att vi har vår egen kampanj där vi besöker de mindre livsmedelsföretag som finns under sommaren och som har visstidsanställda och/eller feriearbetare. Detta gör att vi lättare kan rikta oss till vår målgrupp.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 151

I motion 151 föreslår motionären

att vi har vår egen kampanj där vi besöker de mindre livsmedelsföretag som finns under sommaren och som har visstidsanställda och/eller feriearbetare. Detta gör att vi lättare kan rikta oss till vår målgrupp.

Facket på sommarjobbet är en tvärfacklig verksamhet och är utformat som en informationsinsats om vad man har rätt till som ny i arbetslivet. Inom det arbetets ram blir också unga människor hjälpta via Fackets hjälptelefon 020-50 00 56. Det uppsökande arbetet fokuserar främst på att träffa sommarjobbade gymnasieungdomar men självklart pratar man med alla unga anställda som man träffar på under uppsökeriveckorna.

Arbetet Facket på sommarjobbet och dess innehåll organiseras och beslutas av LO-distrikten i respektive län. Livs lokalt/regionalt är en del av LO-distriktet. Det gäller att vi är aktiva och framför våra åsikter där. Att varje förbund skulle genomföra sitt eget Facket på sommarjobbet är varken effektivt eller ekonomiskt. Vissa arbetsuppgifter lämpar sig särskilt

väl att utföras gemensamt inom LO-familjen. Facket på sommarjobbet är en sån arbetsuppgift.

Styrelsens förslag

att avslå motion 151.

DEBATT

I debatten deltog:

Alexander Jansson,	Region Syd
Linus Ekegren,	Region Öst
Johan Claesson,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.
Bifall till motion 151.

Kongressen beslutade
att bifalla styrelsens förslag.

Dagordningens punkt 91

Motion 152 ang. organisering i bemanningsbranschen, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 152

Angående samarbete för organisering i bemanningsbranschen

Från Fredrik Ståhle, Swedish Match, Göteborg, region Väst

Arbetsmarknaden genomgår ständiga förändringar. De utmaningar som våra fackliga kamrater mötte i slutet av förrförra seklet skiljer sig mot de vi möter idag. Anställningsformer, löneformer, arbetsmiljöproblem uppstår, bekämpas och uppstår igen. Fackföreningarna har på många sätt varit framgångsrika i att möta dessa förändringar. Ibland har det skett genom att vi hållit fast vi traditionella fackliga arbetssätt, ibland har vi tvingats skapa nya. Nyckeln till framgång har i mångt och mycket legat i vår förmåga att laga efter läge.

En av de mer sentida förändringar som facket tampas med är de utmaningar som den växande bemanningsbranschen innebär. Branschens framväxt har allt sedan tidigt 1990-tal inneburit att allt fler anställda inte har någon fast tillhörighet till vare sig arbetsplats eller yrke. De rör sig i gränsskiktet mellan olika förbundsområden utan att vara riktigt ”hemma” någonstans. På dessa områden har facket sedan flera år stora svårigheter att upprätthålla organisationsgraden och klara en effektiv kollektivavtalsäckning och kontroll.

Vi har ett förbundsgemensamt avtal, Bemanningsavtalet, som för övrigt är ett lysande exempel på hur facket skapat nya sätt att möta aktuella problem. Men det framstår som allt mer tydligt att den fackliga organisationsstrukturen inte är optimal för att säkerställa efterlevnaden av avtalet.

Skälet till det är att vi i praktiken bedriver en, milt uttryckt, begränsad organiserad facklig verksamhet i branschen. Orsaken till detta är i sin tur att vår organisationsstruktur inte är anpassad till verkligheten. Det förbund som är administrativt ansvarigt för avtalet kan vara ett annat än det den anställde är medlem i, medan den arbetsplats där han/hon för tillfället är inhyrd tillhör ett tredje förbundsområde. Saken blir inte lättare av att en del av bemanningsföretagen rör sig i en gråzon vad gäller skatte- och ekobrottslighet.

Den stora rörligheten i branschen gör det mycket svårt att etablera någon kontinuerlig organiserad facklig verksamhet överhuvudtaget. Även om den fackliga arbetsplatsorganisationen i inhyrande företag tar ett visst ansvar har den i realiteten begränsade möjligheter att företräda de inhyrda arbetskamraterna. Problemen måste mötas genom bättre samverkan över förbundsområdesgränserna. Men erfarenheterna visar att denna samverkan måste få fastare organisatoriska former för att bli verkligt effektiv.

Sammanfattningsvis kan vi alltså konstatera att vi har ett avtal, men inte de organisatoriska förutsättningarna att följa upp det på ett tillfredsställande sätt. Mot denna bakgrund beslutade LO-kongressen 2008 om att utreda och sjösätta ett pilotprojekt som skulle syfta till att införa en ny form av facklig funktionär – en Regional Facklig Företrädare, RFF. Beslutet fattades genom att motion 17.21 bifölls. I korthet innebar beslutet följande. Den RFF skulle med förhandlingsmandat från flera förbund på regional nivå kunna bevaka samtliga fackligt organiserade anställdas löner och allmänna anställningsvillkor enligt bemanningsavtalet, oavsett deras förbundstillhörighet. Förhandlingsmandatet skulle således ge RFF samma

befogenheter på detta område som annars tillfaller facklig medlemsorganisation. Om förhandling enligt ovanstående utmynnar i tvist skulle däremot medlemsförbundet omedelbart överta förhandlingsrätten för sin medlem.

En sådan lösning skulle bidra till en ökad organisationsgrad i branschen och inrättandet av RFF skulle kunna fungera som smörjmedel för samverkan över organisationsgränserna, och bli något av en sambands- och informationscentral för förbundsavdelningarna när det gäller att koppla ett fackligt grepp på en rörlig och svårbemästrad bransch, som dessutom är starkt anfränt av ekonomisk brottslighet.

Trots att vi beslutat detta har inte mycket hänt. Enligt de uppgifter vi som författat denna motion har, beror detta på motstånd från en del fackförbunds förbundskontor. Detta tycker vi är mycket olyckligt.

Därför menar vi att Livs bör verka för att det aktuella beslutet som LO-kongressen tog åtminstone får chansen att prövas i praktiken.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att Livs verkar aktivt inom LO för att utreda formerna för och finansieringen av ett system med regionala fackliga företrädare på basis av förhandlingsmandat som beskrivs ovan samt i den refererade motionen,

att Livs verkar aktivt inom LO för att initiera pilotprojekt där detta system prövas.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 152

I motion 152 föreslår motionären

att Livs verkar aktivt inom LO för att utreda formerna för och finansieringen av ett system med regionala fackliga företrädare på basis av förhandlingsmandat som beskrivs ovan samt i den refererade motionen,

att Livs verkar aktivt inom LO för att initiera pilotprojekt där detta system prövas.

Genom bemanningsavtalet garanteras inhyrd arbetskraft samma arbetsvillkor och lön som i kollektivavtalet hos inhyraren. Bemanningsavtalet ska därigenom förhindra konkurrens om lönevillkor och anställningsvillkor, alltså minska risken för så kallad social dumping.

Avtalet är lika för samtliga LO-förbund och bärs som ett eget riksavtal av respektive förbund där bemanningsföretaget har verksamhet.

LO-förbunden har överenskommit om en gemensam förhandlingsordning och om hur medlemmarna i bemanningsföretaget ska företrädas. Förhandlingsordningen bygger på att man utser ett förbund som är förhandlingsmotpart i respektive bemanningsföretag.

Det förbund där bemanningsföretaget har sin huvudsakliga verksamhet blir därigenom inkopplande förbund och är genom sin lokala fackliga organisation lokal arbetstagarpart. Ett annat förbund kan dock i vissa undantagsfall vara lokal arbetstagarpart i det fall som bemanningsföretagets verksamhet i huvudsak bedrivs inom ett annat förbunds avtalsområde än det förbund som svarade för den centrala inkopplingen.

Vid tvisteförhandlingar rörande avtalsvillkor under utbokad tid ska den lokala arbetstagarparten delegera/överlämna förhandlingen till det förbund som är part i det branschavtal som ska tolkas. Det förbund som är part i branschavtalet ska då uppträda som part i såväl lokal som central förhandling i tvisten.

Rör tvisten tolkning av lag eller ett enskilt avtal eller anställningsvillkor under icke utbokad tid ska den lokala arbetstagarparten delegera/överlämna förhandlingen till det förbund som arbetstagaren är medlem i. Det förbund som arbetstagaren är medlem i blir då arbetstagarpart i lokal och central förhandling.

Vid medbestämmandeförhandlingar är det förbund som tecknat avtalet och därigenom ansvarat för inkopplingen arbetstagarpart i lokal och central förhandling. Detta är den förhandlingsordning som samtliga LO-förbund kommit överens om.

Förbundsstyrelsen är av uppfattningen att det endast är den organisation som äger kollektivavtalet som kan och ska göra tolkningar av densamma. Det är också den kollektivavtalande organisationen som bär ansvaret för att avtalet efterföljs och det är den lokala organisationen på arbetsplatsen som tar förhandlingen med arbetsgivaren om så inte är fallet. Det kan aldrig bli någon annans uppgift att göra tolkningar eller ta diskussioner på det egna kollektivavtalet eller att avtalet inte efterlevs. Att överlåta förhandlingsmandat till tredje part som inte är delaktig i avtalet och tolka densamma är inte förenligt med den förhandlingsöverenskommelse som finns mellan LO-förbunden.

Det förslag som motionären yrkar ger intrycket av att man vill lägga ut eventuella problem inom bemanningsbranschen på entreprenad. Det vill säga, låt någon annan göra jobbet så slipper vi det. Tvärt emot det som faktiskt behöver göras, nämligen att behandla arbetsgivare inom

bemanningsbranschen som de arbetsgivare som vi tecknar avtal med i övrigt och dess anställda som alla andra anställda som arbetar inom våra avtalsområden. Vår gemensamma uppgift blir då att organisera även den gruppen av arbetstagare och få in dem i den fackliga gemenskapen. Vi måste en gång för alla sluta med att se på anställda inom bemanningsbranschen som udda arbetstagare som vi helst inte vill befatta oss med. Alla förbund borde istället höja ambitionsnivån och sätta in ökade resurser för organisering, oavsett vad arbetsgivaren heter. Där kan det finnas utrymme för ett ökat samarbete mellan förbunden.

Styrelsens förslag

att avslå motion 152.

DEBATT

I debatten deltog:

Fredrik Ståhle,	Region Väst
Johan Torgå,	Region Mitt
Göran Wrene,	Region Öst
Jens Nordwander,	Region Syd
Johan Claesson,	föredragande
Gerald Lindberg,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall till motion 152.

Kongressen beslutade

att bifalla motion 152.

Rösträkning begärdes av Thomas Henriksson, kongressordförande. Rösterna fördelades med 109 röster för motionen, 108 röster för förbundsstyrelsens förslag, 8 avstod.

Ajournering

Kongressen ajournerades till kl. 09.30 onsdag morgon. Dagens förhandlingar avslutades kl. 17.10.

Onsdag den 5 juni 2013

Förhandlingarna återupptogs kl. 09.30
Kongressordförande: *Kristina Nordström*

PERMISSION

Alicja Högberg, Region Mitt, beviljades permission för hela dagen onsdagen den 5 juni

UTTALANDE

Beredningsutskottet lämnade förslag på uttalande rörande jämställda löner, bilaga 3.

BESLUT

Kongressen beslutade
att godkänna förslaget till uttalande.

Alla lyssnar intensivt på debatterna, salen är fullsatt och talarlistan är lång.

Information, kommunikation, teknikutveckling

Dagordningens punkt 92

Motion 153 ang. utformningen av informationsmaterial, samt Förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 153

Angående utformning av informationsmaterial

Från Thomas Wahlström, Polarbröd Bredbyn AB, region Norr

I dag så upplever medlemmen att facket är där ”borta” att facket inte finns här hos medlemmen.

Ett sätt att göra facket mer nära är att göra utskrifter och foldrar så att de följer en viss stil. Som de gör i dag. Men med den skillnaden att man skriver in regionens namn på allt material som kommer ut. Fast man har samma ”ram”. Den ser lik ut men upplevs mer nära ändå.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att göra allt material som delas ut i samma stil men det ska alltid följa med regionens logga/namn.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 153

I motion 153 föreslår motionären

att göra allt material som delas ut i samma stil men det ska alltid följa med regionens logga/namn.

Motionären vill att all informationsmaterial som förbundet producerar ska ges ut i minst 5 editioner. Där var region ska ha sitt namn och logga.

Ingen region har eller ska ha en egen logotyp, vi har en gemensam för hela förbundet.

Vi tror inte att ett material med t.ex. Region Norr skulle kännas speciellt nära. Vi är ett förbund som har fem verksamhetsregioner. För medlemmar är det viktigt att känna en samhörighet med sitt förbund.

Ytterligare argument mot att trycka regions namn på material är att det skulle göra produktionen dyrare och svårare att hantera.

Styrelsens förslag

att avslå motion 153.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 93

Motion 154 ang. facklig information i skolan, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 154

Angående att facklig information ska ingå i samhällskunskapen

Från Livsklubben vid Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

Det är svårt idag att rekryterar ungdomar till medlemskap i facket. Ibland är det okunskap om vad facket arbetar med och för, samt dess betydelse på arbetsmarknaden.

Vi anser att Livsmedelsarbetareförbundet ska verka för att inkludera information om facket i samhällskunskapsundervisningen i gymnasieskolan och i högstadiet.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att aktivt verka för att inkludera facklig information i samhällskunskapsundervisningen i gymnasieskolan och på högstadiet.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 154

I motion 154 föreslår motionären

att aktivt arbeta för att inkludera facklig information i samhällskunskapsundervisningen i gymnasieskolan och på högstadiet.

Motionären har rätt i att många skolor brister i sin förmåga att ta upp fackföreningskunskap i sin undervisning. Fackföreningskunskap är viktigt inte bara för att vi ska få det lättare att värva medlemmar utan för att fackföreningarna är en viktig del av ett demokratiskt samhälle.

LO har tillsammans med Arenagruppen tagit fram gratismaterial för att använda i utbildningar. Det finns material om arbetsmarknaden i Sverige och i världen och det finns material om arbetsmiljö. Vidare finns det bland annat också rollspel om vilka lagar och regler som gäller när man ska ut på arbetsmarknaden. Så skolan kan inte skylla på att det saknas undervisningsmaterial.

Vi får tillsammans göra vad vi kan för att få lärare och skolor att beställa och använda materialet.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 154.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 94

Motion 155 ang. möjlighet att skicka motioner via hemsidan, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 155

Angående möjlighet att lämna in motioner via webben

Från Livsklubben Hilton Food Group Sverige AB, Västerås, region Mitt
Detta skulle underlätta för flertalet medlemmar när motionerna ska skrivas. Osäkerhet över hur en motion ska skrivas är nog en stor orsak till att många medlemmars motioner aldrig blir nedskrivna. Ett formulär med bra beskrivningar som man enkelt sänder iväg via hemsidan skulle främja motionsskrivandet.

Idag har t.ex. Kommunals medlemmar denna möjlighet. Den ser ut såhär:

The image shows a web form titled "Motion till 2013 års kongress". The form is designed to collect information for a motion proposal. It includes several input fields and a submit button. The fields are:

- Rubrik:** A text input field with the label "Vad handlar din motion om".
- Bakgrund och argumentation:** A large text area with the label "Här beskriver du bakgrunden på vad som är skälet till din motion".
- Förslagsmening:** A text input field with the label "Vilken förändring är det du vill få till".
- Att-sats 1, 2, 3, 4:** Four separate text input fields, each with a label "Hur vill du förändra...". A note below them says "Du behöver inte använda alla att-satser."
- Namn på dig som motionär:** A text input field with the label "Skriv namn på alla medlemmar som står bakom kravet".
- Epost-adress motionär:** A text input field with the label "Epostadress till dig som fyllt i detta formulär. Om vi skulle ha någon följdfråga."
- Personnummer:** A text input field with the label "Det är bara medlemmar som kan lämna förslag, därför behöver vi personnummer på den eller de medlemmar som skrivit motionen."

At the bottom of the form is a button labeled "Skicka in motionen".

Vi föreslår att kongressen beslutar att förbundet utvecklar en möjlighet för medlemmar att skicka motioner via webben.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 155

I motion 155 föreslår motionären

att förbundet utvecklar en möjlighet för medlemmar att skicka motioner via webben.

Förbundsstyrelsen kan konstatera att motionären bör vara tillfreds med att förbundet redan infört den möjligheten under 2012 till kongressen 2013.

Styrelsens förslag

att anse motion 155 besvarad.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 95

Motionerna 156–158 ang. förbundets hemsida och förbundsapplikation för mobiltelefon och läsplatta, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 156

Angående Livs hemsida

Från Livsklubben Gunnar Dafgård AB, Källby, region Väst

Unga medlemmar i Livs region Väst har efterfrågat en mer levande och aktiv hemsida där vi kan följa aktuella nyheter och debatter. En hemsida där man kan aktivt följa debatterna i realtid och vara med i diskussionen. En hemsida med nyhetsuppdateringar som berör våra medlemmar t.ex. nya lagförslag som ändring av studieledighetslagen, samt möjlighet till solidaritetshandlingar.

Vi anser att det är viktigt att Livs har en levande hemsida för att det är ett viktigt verktyg i att skapa opinion som till exempel mot nya lagförslag som underminerar vår rätt till aktivt fackligt arbete.

Vi anser att det är viktigt att Livs har en levande hemsida för att engagera och uppdatera unga medlemmar genom de medier som de unga vuxna använder sig av, men som även andra medlemmar använder sig aktivt av.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att göra en del av hemsidan mera interaktiv med debatter, nyhetsuppdateringar och publicerar aktuella förändringar,
att konstruera en applikation för Livs hemsida för att göra informationen lättillgänglig när man behöver den.

Motion nr 157

Angående diskussionsforum för medlemmar på Livs portal

Från Livsklubben Cloetta AB, Ljungsbro, region Öst

På Livs portal sker idag endast envägskommunikation från förbundet, vi anser att det vore bra om man även kunde föra diskussioner där. Detta sker idag till viss del på First Class men vi vet att många glömmer att gå in där på en tid och därmed förlorar sin inloggning. Det vore också bra om alla medlemmar hade någonstans där de har chansen att vara med i diskussionerna.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundet tar fram ett diskussionsforum kopplat till Livs portal.

Motion nr 158

Angående att skapa en Livs-App

Från Livsklubben Unilever Produktion AB Flen, region Öst

Livs är ett framgångsrikt förbund för att kunna bli ännu mer framgångsrikt förbund så är det viktigt att vi fångar upp unga vuxna.

Vi vill för att fånga upp dem se över möjligheterna skapa en applikation till mobiltelefonerna. Där man snabbt och enkelt kan få information. Appen bör efterlikna Livs hemsida.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundsstyrelsen ser över möjligheterna till att skapa en "Livs-App".

Förbundsstyrelsens utlåtande över motionerna 156, 157 och 158

I motion 156 föreslår motionären

att göra en del av hemsidan mera interaktiv med debatter, nyhetsuppdateringar och publicerar aktuella förändringar,
att konstruera en applikation för Livs hemsida för att göra informationen lättillgänglig när man behöver den.

I motion 157 föreslår motionären

att förbundet tar fram ett diskussionsforum kopplat till Livs portal.

I motion 158 föreslår motionären

att förbundsstyrelsen ser över möjligheterna till att skapa en "Livs-App".

Förbundsstyrelsen delar uppfattningen att se över möjligheterna att skapa en applikation. Det är viktigt att det är ekonomiskt försvarbart att skapa en sådan app, det vill säga kostnaden måste vägas mot medlemsnyttan.

Förbundet har omarbetat hemsidan vid ett antal tillfällen för att öka användarvänligheten och göra informationen lätt att ta del av. Utvecklingen av verktyg för hemsidor och tekniska lösningar sker kontinuerligt och det finns anledning att ständigt pröva nya möjligheter för hemsidan. Att ha en levande hemsida som uppdateras regelbundet kräver ganska stora resurser och ställer höga krav på organisationen att leverera underlag. Det får ställas mot andra viktiga prioriteringar av den fackliga verksamheten.

Förbundet har valt att inte prioritera något diskussionsforum då det finns flera befintliga sociala medier exempelvis Facebook. Förbundet har en egen Facebook-sida där det finns möjlighet att göra inlägg.

Förbundet kommer att på nytt se över hemsidan och i det arbetet öka integrationen med bland annat Facebook.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 156 andra att-satsen och motion 158,
att anse motion 156 första att-satsen besvarad,
att avslå motion 157.

DEBATT

I debatten deltog:

Katarina Lundborg,	Region Öst
Göran Gustafsson,	Region Öst
Benita Karlsson,	Region Öst
Edip Ergül,	Region Öst
Lennart Zwahlen,	Region Öst
Alexander Jansson,	Region Syd
Jens Nordwander,	Region Syd
Linus Ekegren,	Region Öst
Benny Kolnby,	Region Syd
Magnus Olsson,	Region Öst
Anders Hernborg,	Region Väst
Urban Jernberg,	föredragande

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Bifall motion 157.

Bifall motion 158.

Avslag motion 158.

Kongressen beslutade

att bifalla motion 157,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande motion 158 och 156, andra
att-satsen,

att bifalla förbundsstyrelsens förslag rörande 156, första att-satsen.

Rösträkning begärdes av Lars Amundsson, föredragande.

Rösterna fördelades med 115 röster för motionen, 98 röster för förbunds-
styrelsens förslag, 5 avstod.

Dagordningens punkt 96

Motion 159 ang. lagring av lokala förhandlingsprotokoll, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 159

Angående lagring av lokala förhandlingar

Från Livsklubben Pärsons Sverige AB Halmstad, Region Syd

Medlemmarna på Pärsons i Halmstad vill att lokala förhandlingar ska sparas centralt.

Vi anser att det är lätt med dagens teknik att lagra information. Om en klubbs styrelsearbete havererar eller blir utsatta för stöld, brand osv. så kan man med ett enkelt mejl begära att få ut sina lokala förhandlingar från den centrala databasen.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att en central databas skapas. Där klubbarna ska lagra sina lokala förhandlingsprotokoll.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 159

I motion 159 föreslår motionären

att en central databas skapas. Där klubbarna ska lagra sina lokala förhandlingsprotokoll.

Att skapa en databas centralt för att hantera och lagra förhandlingsprotokoll för klubbarna inom förbundet skulle innebära ökade kostnader för att hålla ett sådant system aktuellt och ett stort ansvar för klubbarna att leverera underlag.

Förbundet har under kongressperioden infört ett ärendehanteringssystem som inte har varit igång så länge ännu, men där avsikten är att ärenden läggs upp från lokala till avslutade centrala förhandlingar. Ärendehanteringssystemet skulle kunna hanteras av klubbarna, men i nuläget är det inte anpassat för det. Ärendehanteringssystemet bör utvärderas innan förbundet bygger upp någon ytterligare.

Styrelsens förslag

att avslå motion 159.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Mål och medel

Kongressordförande: *Håkan Persson*

Dagordningens punkt 97

Motion 160 ang. regionsdel i Mål & Medel, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 160

Angående regionsdel i Mål och Medel

Från Livsklubben Unilever Produktion AB Flen, region Öst

Efter organisationsförändringen i förbundet så känns informationen ibland bristfällig när det gäller det löpande arbetet i regionen.

Förut så fick man information 3-4 ggr/år genom representantskapet. Idag så får man information 2 ggr/år genom verksamhetsträffarna. Därav så vore det bra om man kunde få mer lokala nyheter av regionerna genom Mål och Medel. Vi anser att medlemstidningen Mål och Medel är ett bra informationsverktyg då den delas ut till alla medlemmar.

Vi föreslår att kongressen beslutar

att förbundsstyrelsen ser över möjligheterna att det finns en informationsdel för regionerna i Mål och Medel.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 160

I motion 160 föreslår motionären

att förbundsstyrelsen ser över möjligheterna att det finns en informationsdel för regionerna i Mål & Medel.

Förbundsstyrelsen har förståelse för att informationen ibland kan kännas otillräcklig när det gäller det löpande arbetet i regionerna. De fem regionerna spänner över geografiskt stora områden. De omfattar också betydligt fler arbetsplatser och fler medlemmar jämfört med de forna avdelningarna.

Mål & Medel har en uttalad ambition att spegla det fackliga arbetet, i så väl klubbar, regioner som i förbundet centralt. Tidningens redaktion

gör en journalistisk bedömning vilket resulterar i att arbetet ute i regionerna lyfts fram i såväl nyhetsartiklar som i reportage. Mål & Medel uppmanar också läsarna att komma med tips för att ytterligare förbättra den journalistiska bevakningen.

Motionären vill nu utöver detta ha en informationsdel för regionerna i Mål & Medel. Förbundsstyrelsen kan konstatera att det finns flera viktiga ämnen som skulle kunna motivera särskilda sidor. Till Livs kongress 1996 motionerades det till exempel om att en speciell tjejsida skulle införas i Mål & Medel. Förbundsstyrelsen svarade då att man ansåg det praktiskt ohanterligt med en sådan sida. Det kunde ju tänkas att det ibland skulle behövas flera sidor och ibland mindre än en sida. Styrelsen pekade på risken att sidor för särskilda ämnen skulle låsa det journalistiska arbetet i en allt för färdig form samt ge ett både splittrat och trist intryck.

Samma invändningar har styrelsen idag vad gäller en särskild informationsdel för regionerna i Mål & Medel. Till skillnad från 1996 så är det idag dessutom fullt möjligt för varje region att lägga ut information löpande om det lokala arbetet på förbundets hemsida. Det kan göras med mycket kort varsel och dagligen om så önskas.

Styrelsens förslag

att anse motion 160 besvarad.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Dagordningens punkt 98

Motion 161 ang. Mål & Medel applikation för mobiltelefon och läsplatta, samt förbundsstyrelsens utlåtande.

Motion nr 161

Angående att skapa en Mål och Medel-app

Från Terese Larsson, Unilever Produktion AB Flen, region Öst

Många inom förbundet jobbar olika skiftgångar. Många kanske inte tar sig tiden att sätta sig ner och läsa vår medlemstidning Mål och Medel.

För att kunna få information och nyheter när som helst på dygnet så vore det bra att skapa en applikation med Mål och Medel som liknar den i pappersform.

Jag föreslår att kongressen beslutar

att förbundsstyrelsen ser över möjligheterna att skapa en app för Mål och Medel.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 161

I motion 161 föreslår motionären

att förbundsstyrelsen ser över möjligheterna att skapa en app för Mål & Medel.

Det händer mycket på teknikens område. Allt fler medlemmar har också tillgång till internet. Det är därför viktigt att utöver papperstidningen ta tillvara på andra nya möjligheter att nå medlemmar med nyheter och information.

Mål & Medel har en egen hemsida och finns också på Facebook.

Förbundsstyrelsen tycker att det också är meningsfullt att se över möjligheterna att skapa en applikation med Mål & Medel som liknar den i pappersform. Det gäller dock att visa att det är ekonomiskt försvarbart att skapa en sådan app, det vill säga kostnaden måste vägas mot medlemsnyttan.

Styrelsens förslag

att bifalla motion 161.

BESLUT

Följande förslag förelåg:

Styrelsens förslag.

Kongressen beslutade

att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Här avtackas de som lämnat förbundsmötet med blommor och kramar.

Dagordningens punkt 100

Fastställande av stadgar samt datum för ikraftträdande.

Styrelsens förslag

att godkänna förslaget till stadgar.

BESLUT

Kongressen beslutade

att fastställa stadgarna.

att stadgarna träder i kraft 1 juli 2013.

Hans-Olof Nilsson, Avslutningstal

Hans-Olof Nilsson, förbundsordförande:

Ja, kamrater om några futtiga minuter så är den här kongressen över, den 20:e ordinarie kongressen. När jag har suttit här bakom, ja jag har sprungit mycket också ut och in och hämtat kaffe och så vidare, men jag har sett i alla fall att en del av er ombud, som har varit på kongress för första gången, har sett ganska nervösa ut när ni har klivit i talarstolen för första gången. Och det är tufft första gången. Jag vet själv hur det kändes och det kan fortfarande kännas så efter att ha varit anställd i det här förbundet i 30 år och fackligt aktiv i 42.

Och jag kan väl säga att när vi åkte ner hit i fredags, så hade jag också lite fjärilar i magen, hur ska det här gå? För det är ju den första kongressen i den nya organisationen, där vi har valt ombud eller ni har blivit valda som ombud på ett helt nytt sätt, som vi aldrig har gjort tidigare. Tidigare var det avdelningarna som valde ombud till kongressen och 86 procent som är på sin första kongress, hur klarar de av att hantera all den här formalia som gäller och tider som ska hållas och så vidare? Det här är ingen studiecirkel vi har varit på, det här är ju allvar. Men låt mig säga så här, om jag får använda uttrycket mandomsprov. Den här kongressen var ett mandomsprov i mina ögon inom citationstecken. Jag är feminist också, det vet ni. Jag hittar inget bättre ord. Det var mandomsprovet som den här nya organisationen håller och det har ju visat sig att den höll, den är precis rätt. Inte minst har jag fått det bevisat av alla gamla arbetskamrater som sitter däruppe som har sagt, att var kommer alla de här intelligenta, tuffa och modiga och med Kålles kärleksfulla ord, kaxiga livsmedelsarbetarna ifrån? Ja, ni har klivit fram i den nya organisationen, det är inget som har stoppat er, tvärtom har ni bara blivit uppmuntrade och det ska vi alla vara tacksamma för.

Vi har också påbörjat en annan resa i organisationen. Vi är på väg att förvandlas från en förvaltande och förhandlande organisation, bara en förhandlande organisation till att bli en riktig aktivistorganisation. Alltså samma typ av fackföreningar som finns i länder där man har det mycket värre än vad vi har det, där man lever i en diktatur. Och den förvandlingen, den är nödvändig. Vi måste tillbaka till att bli en aktivistorganisation, för vi kan ju konstatera precis som Wellington pratade om här innan i talarstolen och som kamraterna på Scan kan vittna om. Vi räcker inte till vid förhandlingsbordet för vi har inte alla de verktyg

som behövs för att fullt ut skydda våra medlemmar. Många medlemmar rekryterar vi, men det räcker inte att rekrytera medlemmar. Egentligen är det enkelt att rekrytera medlemmar, men de som bara blir rekryterade utan att bli organiserade, de försvinner lika snabbt som de kom in. Det som behövs är organisation, det som behövs är medvetna medlemmar. Medlemmar som känner att de har makt inom sin organisation, makt att förändra sin egen verklighet och vi är ingenting annat än det redskapet och organiserade medlemmar de ser också till att andra, nyanställda blir medlemmar. Organiserade medlemmar sitter inte och väntar på att klubbordföranden eller kontaktombudet eller det regionala skyddsombudet eller att studieorganisationen ska värva de oorganiserade. Organiserade medlemmar organiserar andra och det kommer att göra livet mycket enklare för alla livsmedelsarbetare och det kommer att leda till att 2017, då är det 100 procent organisationsgrad som gäller.

Och det är också så, jag har ju rätt lång erfarenhet av kongresser, att på kongresser ser man alltid dem som kliver fram. Människor som man aldrig har mött förr, människor som växer på kongressen. Och igår så var det ju många som kom fram till både till mig och Gerald och Eva och sa att den här kongressen var en fantastisk upplevelse och som var ohörsamt tacksamma över att få komma på kongress. Och de ville tacka naturligtvis, tacka förbundet för att vi har gett er den här upplevelsen, men jag tycker inte att ni ska tacka varken mig, Gerald eller Eva, det är vi som ska tacka er för det är ni som lägger fast vårt jobb för de närmaste fyra åren och det behöver vi.

Vi är inte Livsmedelsarbetareförbundet, vi är tre eller för den delen vi är i förbundsstyrelsen. Det är ni som är Livsmedelsarbetareförbundet tillsammans med oss och det måste vi vara rädda om. På kongressen i Umeå så sa jag i mitt avslutningstal att jag hade sett många fackliga ledare för första gången. För det är likadant med oss som är förtroendevalda, alltså det är ganska lätt att bli förtroendevald, det måste det vara eftersom en fjärdedel av oss livsmedelsarbetare har förtroendeuppdrag och så ska det vara, men att bli vald, det är inte detsamma som att vara en facklig ledare alltid. En facklig ledare förstår vikten av att organisera, och att organisera sina arbetskamrater. Förstår vikten av att, ja det är faktiskt, det är mitt ansvar att kliva fram i alla situationer och jag kan väl säga att jag blev ganska sannspådd efter kongressen i Umeå därför att en hel del av dem som var i talarstolen och som jag aldrig hade sett eller som jag såg för första gången då, de har idag klivit vidare i organisationen

och fått ett ännu större förtroende. Och jag kan ju säga att det är också ett bevis för att vår nya organisation fungerar, att jag har sett ännu fler på den här kongressen och jag har faktiskt skrivit ner namnen, så att jag några kongresser längre fram, när ni slipper lyssna på mig, jag har skrivit ner en del namn, som jag tror kommer att leda det här förbundet när varken jag, Gerald eller Eva finns kvar som kommer att sitta och har fått förtroendet att leda förbundet, det yttersta förtroendet. Och det ska bli väldigt spännande, jag ska ha den lappen i plånboken och så ska jag gå fram till er som pensionär och säga, det här visste jag.

Men nu är det verkstad som gäller, när presidiet slår klubban i bordet och vi har sjungit Internationalen, då är det verkstad som gäller. Själv ska jag åka hem till Halmstad. Jag tror att jag ska sätta mig i trädgården i eftermiddag med en kall öl och kanske slänga några korvar på grillen och är det någon som har vägarna förbi, så kom gärna in, så kan vi fortsätta tjata utan votering och propositionsordning och sådant där. Men kamrater, en stor uppgift har vi framför oss, vi måste byta ut den här regeringen. För om vi inte lyckas byta regering om ett år, då kommer vi att få det jobbigt, det kan jag garantera och det vet ni också. Så att det är en enorm uppgift vi har framför oss och vi måste se till att alla våra arbetskamrater, alla livsmedelsarbetare röstar och röstar bort Reinfeldt på kuppen. Det är en historisk uppgift vi har framför oss, vi måste göra det.

Kamrater, presidiet tackade här innan och det är också en uppgift som jag har som förbundsordförande på kongressen, för vi har en del kamrater som lämnar sina uppdrag och det är så att de ska tackas av och vi ska applådera dem och de ska få kramar och jag skulle vilja börja med att kalla fram dem som lämnar förbundsmötet. Det är Dennis Lindmark, det är Thomas Wahlström, Leif Eriksson, Håkan Gillström, Maria Hansson och Görgen Kier, kan ni komma fram här på scenen? De har alla lämnat förbundsmötet, men de kommer inte försvinna, det vet jag, de kommer att finnas kvar, antingen på sina andra uppdrag eller i andra frågor, men för artighetens skull så ska vi faktiskt tacka av dem för att de lämnar förbundsmötet. Jag tycker att vi ger dem en riktigt stor applåd till.

Sen skulle jag också vilja att Mikael Larsson och Berit Andersson kliver upp på scenen. Mikael Larsson har varit revisor sedan 2001 och han klev in i en besvärlig tid 2001, men har fungerat som en utmärkt revisor och som har plågat oss i förbundsledningen med frågor och så vidare och det ska han ha tack för och Mikael försvinner inte heller, han är ju fortfarande kvar på sina andra fackliga uppdrag. Och så Berit, ja. Berit

kom in i förbundsstyrelsen när Eva blev ombudsman. Hon efterträdde Eva och det var 1995 och sedan dess har Berit suttit i förbundsstyrelsen och jag måste säga att under de här perioderna, de två perioderna som jag har varit förbundsordförande så har faktiskt Berit varit ankaret också i förbundsstyrelsen. Den med kunskap, erfarenhet, visdom, men också nyfikenhet och alltid lika glad och man kan alltid diskutera med Berit och ha olika åsikter, men vi blir aldrig ovänner. Och Berit har gjort en enorm nytta i förbundsstyrelsen, inte minst när vi nu har gått över till vår nya organisation, där hon med sin erfarenhet, både från klubben, från avdelningen, men också från den centrala nivån hjälpt till att lotsa oss framåt i det här arbetet. Och nu ska ni få blommor och kramar också.

Berit Andersson:

Tack ska ni ha. Usch, jag börjar nästan gråta. Nej, jag ska inte vara långrandig, men jag vill tacka alla härliga människor som man har mött under alla dessa år när man har jobbat fackligt och jag behöver inte nämna några namn, utan alla ska ta till sig det. För skulle jag stå här och bloppa alla namn här, då skulle vi inte komma hem till klockan tolv, men vi har på hyllan däruppe läromästare för mig och vi har ju människor och Maria skulle jag faktiskt vilja nämna som gick upp i talarstolen här i lördagskväll och sa att det är fan ingen, hon kanske inte svor, men det är ingen som rör mitt förbund, sa hon och det imponerade på mig oerhört. Och så tycker jag också att ni har varit jänkla aktiva och det har kanske man väl tyckt, men sluta nu, ibland, men det är så vi kommer framåt. Ibland blir vi lite irriterade. Tack snälla ni, det känns bra att gå nu, det ska ni veta. Ha det bra.

Hans-Olof Nilsson, förbundsordförande:

Jag skulle också vilja tacka, ni behöver inte komma upp på scenen. Jag skulle också vilja tacka, naturligtvis personalen på Bilda som har gjort det här möjligt. Killarna på Great Beyond, som har skött datateknik, facebook och att allting fungerar på den kanten. Naturligtvis personalen här på kongresscentret som har varit fantastiska och vår egen personal som har jobbat som galärslavar ute i kongressbyrån och så vidare och hjälpt till med allting och Ylva har suttit härinne och tvingats lyssna på allting, hela tiden. Ja, sen har vi också Alexandra, var sitter du Alexandra? Kongressens yngsta ombud har twittrat frenetiskt under hela veckan. Alexandra är utsedd till LO månadens arbetare och med det uppdraget ska man också

twittra jättemycket och det har hon gjort och lyft fram förbundet i det här sociala mediet. Det ska du ha ett stort tack för, Alexandra.

Och sen har vi dem som har suttit framför oss och skymt sikten för oss. Jag skulle vilja börja med att be sekreterarna att resa sig upp. Nej, vänta, förlåt. Vi tar presidiet, de är ju faktiskt högre i rangordning, det måste man ju säga. Om ni reser er upp så ska ni också få en applåd och lite blomster. Och nu ska också skribenterna, sekreterarna och man kan tro att det där är väl ett småjobb och sitta där och knappa lite på datorn, men ni ska veta att de får jobba på en kongress och sent när vi andra har gått hem, då sitter de kvar här och jobbar. Ni får ställa er upp och så ska ni också få lite blomster och en kram.

Nu tror jag att jag faktiskt har tackat av alla som ska tackas av, så att jag har bara ett sista yrkande faktiskt och det är att vi reser oss upp och sjunger Internationalen.

Kongressens avslutning

Dagordningens punkt 102

Kongressen avslutades kl. 11.20.

Bilaga 3

Uttalande Livsmedelsarbetareförbundets 20:e ordinarie kongress

Halverade löneskillnader i livsmedels- industrin 2017

Löneskillnaderna mellan män och kvinnor ska inte bara minska – de ska helt försvinna! Det är en strukturell diskriminering som gör att män tjänar mer än kvinnor och den skillnaden ska bort. För oss arbetare i LO kollektivet handlar det om en skillnad på 3000 kronor varje månad.

Livs kommer i kommande avtalsrörelse och inom LO-samordningen kämpa för jämställda löner. Vårt mål är att löneskillnaderna ska halveras inom våra avtalsområden redan till 2017.

Regeringen tycks ha retirerat och lämnat walk-over i jämställdhetsfrågorna. Vi ser att deras politik slår hårt mot jämställdhetsutvecklingen. Vårdnadsbidrag och låga ambitioner för föräldraförsäkringen är bara två exempel.

Som ett led i kampen för jämställda löner kommer Livsmedelsarbetareförbundet under den kommande fyraårsperioden att verka för en ökning av andelen kvinnor som är förtroendevalda.

Vi skrev redan 2005 in i våra stadgar att vi är en feministisk organisation, det förpliktar att vi sätter denna fråga mycket högt.

Livs har fått nog av osakliga löneskillnader, förändringen måste börja nu!

Sammanhållning, kamratskap och kampvilja.

Livs
LIVSBERGSKONGRESSEN 2015
Mat makt människor

Gå in på www.livs.se så kan du se filmer från kongressen med debatter och tal från alla dagordningspunkter.

© 2013 Livsmedelsarbetareförbundet

PRODUKTION Bilda Förlag & Idé

OMSLAGSILLUSTRATION Anna Gunneström

FOTOGRAF Simon Rosengren och Ole Eckenäs

TRYCK Sjuhäradsbygdens Tryckeri AB, Borås 2013

UPPLAGA 800 exemplar

Li1339